

BERETNING AFGIVET AF BLEKINGEGADE-KOMMISSIONEN

**Kommissionen til undersøgelse af centrale
myndigheders rolle i Blekingegade-sagen**

Kapitel 3

3.1 Århus

BIND 2

Beretning afgivet af Blekingegade-kommissionen

Kommissionen til undersøgelse af centrale myndigheders rolle i Blekingegade-sagen

Kapitel 3 - 3.1

Publikationen kan bestilles
via Justitsministeriets hjemmeside (www.jm.dk)
eller hos
Rosendahls – Schultz Distribution
Herstedvang 10
2620 Albertslund
Telefon: 43 22 73 00
Fax: 43 63 19 69
distribution@rosendahls.dk

ISBN: 978-87-92760-67-8

ISBN: 978-87-92760-68-6 (Internet)

Design/Tryk: Rosendahls A/S

KAPITEL 3

DE ENKELTE FORHOLD

I dette kapitel gennemgås i afsnittene 3.1 - 3.10 enkeltvis de forhold, der dels fremgår af kommissoriet som gengivet i kapitel 1, afsnit 1.3, dels af kapitel 1, afsnit 1.4.6. Gennemgangen er for hvert forhold delt op i et indledende afsnit med beskrivelse af forholdet efterfulgt af to afsnit, "Dokumentation" og "Forklaringer", hvori indhentede oplysninger om forholdet, efterforskningen heraf og PET's overvågning af Appel-gruppen gengives. Dernæst følger et afsnit med kommissionens sammenfatning af, hvad det sandsynlige sagsforløb har været. I et afsluttende afsnit drager kommissionen på baggrund af sammenfatningen konklusioner om bl.a., hvorvidt Justitsministeriet, PET eller andre centrale myndigheder modvirkede det almindelige politis og anklagemyndighedens opklaring og strafforfølgning af forholdet, samt om centrale myndigheder bistod det almindelige politi og anklagemyndigheden med at opklare mv. forholdet, og i givet fald hvilken betydning denne bistand må antages at have haft for vedkommende politikreds' efterforskning og den eventuelle strafforfølgning vedrørende forholdet.

3.1 Efterforskningen i begyndelsen af 1980'erne af navnlig en række brandattentater i Århus

3.1.1 Indledning

Fra den 27. januar 1980 til den 17. september 1980 stod en organisation, der kaldte sig Danmarks Socialistiske Befrielseshær (DSB), i Århus-området angiveligt bag fem brande i fast ejendom, fire bilbrande og en lang række tilfælde af hærværk bl.a. ved at skrive "DSB" og andre slagord mod det kapitalistiske samfundssystem på bygninger mv. Ildspåsættelserne på fast ejendom gik ud over Føtex, politimesteren i Århus Erik Christensens lejlighed og møbelforretningen Cebra m.fl., hvor der i sidstnævnte tilfælde skete skade for mange millioner kr. Desuden optrådte en gruppering, som politiet kaldte "Statsfjenderne",¹ der stod bag ildspåsættelse på IBM's afdeling i Århus den 4. juli 1980, forsøg på ildspåsættelse på fabrikken Terma i en forstad til Århus den 8. september 1980 og ildspåsættelse på det britiske konsulat i Risskov den 18. november 1980.

Efterforskningen af disse forhold gennemgås i det følgende i overensstemmelse med den i indledningen til kapitel 3 beskrevne fremgangsmåde. Desuden gennemgås PET's overvågning af Appel-gruppen² i tiden 1980 frem til oktober 1981.

3.1.2 Dokumentation

Kommissionen har læst et meget stort materiale om efterforskningen i begyndelsen af 1980'erne af navnlig en række brandattentater i Århus og PET's overvågning af Appel-gruppen i den ovenfor angivne periode. Den del af materialet, der er af væsentlig interesse, er gengivet nedenfor.

Af rapport af 2. januar 1980 fra PET, afdeling T, "Vedr. JENS HOLGER JENSEN's og NIELS JØRGENSEN's rejse til "USA" i OKT 1979." fremgår, at observationsafdelingen holdt øje med den i kapitel 2, afsnit 2.3 omtalte lejlighed i Rantzausgade, hvor Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen tidligere var blevet observeret. Desuden så observationsafdelingen efter Jens Holger Jensens bil i området.

1 I PET-kommissionens beretning er denne organisation kaldet Säftevandsfronten. Se nærmere herom PET-kommissionens beretning bind 12, s. 60 ff.

2 Efter opdagelsen i maj 1989 af Appel-gruppens dækkelighed i Blekingegade fik gruppen i pressen navnet Blekingegadebanden.

Ifølge rapport af 15. januar 1980 fra PET blev det konstateret bl.a., at der var et luftpostbrev fra Jens Holger Jensen poststempelt den 20. november 1979 i San Francisco på Jens Holger Jensens venindes kollegieværelse i Esbjerg.

Det fremgår af rapport af 1. februar 1980 fra PET, afdeling T, bl.a., at en mand, hvis stemme mindede om Jens Holger Jensens, den 30. januar 1980 havde ringet til Telefonhuset og forhørt sig vedrørende afmelding af Jens Holger Jensens telefon. Manden havde præsenteret sig som Holger Jensen. Det blev oplyst, at hvis der var tale om at stille telefonen i bero et halvt år, ville det bedst kunne betale sig at afmelde den. Omkring en time efter opkaldet blev der foretaget observation ved Jens Holger Jensens bopæl. Der blev ikke set tegn på liv i lejligheden, ligesom Jens Holger Jensens bil ikke blev observeret i området. Den 31. januar 1980 havde en kvinde ringet op fra Århus til Peter Døllner. Hun ville vide, om Peter Døllner vidste, hvor hun kunne få fat i Niels. Det vidste Peter Døllner ikke, og han var ikke klar over, at Niels var kommet hjem. Kvinden oplyste, at hun havde prøvet at ringe til Niels, men Telefonhuset havde oplyst, at Niels' telefon var nedlagt. Ved opkald den 1. februar 1980 til Jens Holger Jensens telefon blev det konstateret, at telefonen var afmeldt. På det grundlag konkluderedes det i rapporten, at det ikke kunne udelukkes, at Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen befandt sig i København.

Af udskrift af 3. februar 1980 af aflytning af Sati Bakiers telefon fremgår bl.a., at han ringede til Jan Weimann, og det blev aftalt, at Jan Weimann skulle komme hen i PWU og hente nogle blade.

Det fremgår af udskrift af 13. marts 1980 af aflytning af telefonsamtale mellem Peter Døllner og Jens Holger Jensens ene søster bl.a., at søsteren sagde, at såfremt Jens Holger Jensen havde været hjemme, da ville han være gået med til en nylig afdød bekendts begravelse, men han var ikke hjemme.

I rapport af 20. marts 1980 fra PET, afdeling T, blev det anført, at den underskrift, der var anvendt i forbindelse med nedlæggelse af Jens Holger Jensens telefon, ikke var identisk med Jens Holger Jensens underskrift, hvorfor det måtte antages, at det var en person fra Jens Holger Jensens gruppe, som Jens Holger Jensen havde bedt om at foranledige telefonen nedlagt.

Af rapport af 28. marts 1980 fra PET fremgår, at det af en telefonsamtale mellem Torkil Lauesen og en anden mand, der også havde tilknytning til organisationen Tøj til Afrika, fremgik, at en kvinde i organisationen fandt det mærkeligt bl.a., at Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen ikke var blevet smidt ud af organisationen, hvortil Torkil Lauesen havde sagt, at de vel også var smidt ud, men at han dog mente, at det aldrig var blevet gjort formelt.

Det fremgår af notits udarbejdet af Rigspolitiets rejseafdeling om assistancemelding med tilførsler af 14. og 21. april 1980:

" Pi. Iversen, Århus, ringede i dag kl. 1130 og meddelte, at der har været følgende påsatte brande i Århus.

27/1 80 kl. 0645 "Føtex", Århus, ild i forretningen.

25/2 80 kl. 0300 bil udbrændt hos Østergaard. Kærsevej, Århus.

27/3 80 kl. ? "City Konto", Schandersstræde, Århus, ild i forr.

4/4 80 kl. ca. 21 politimesterens bolig, Assensgade 13, 5, Århus.

I de to sidstnævnte tilfælde er der hældt brandbart vædske ind gennem brevsprække.

Et par dage efter branden hos pm. blev et brev, dateret 5/4 80 med postvæsenet uddelt til de øvrige beboere i Assensgade 13 – indlagt i hvert brev kr. 10,00 – og man undskyldte den ulejlighed branden havde bevirket. En organisation der kalder sig "DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR" påtager sig ansvaret for branden hos pm. – Organisationen opstået, fordi ytringsfriheden blev knægtet ???.

Gennem PET er det oplyst, at en redaktion har modtaget et "flyveblad". Heri omtales, at alle fornævnte fire brande er forårsaget af "DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR". – I samme forbindelse søger man medlemmer til organisationen, bl.a. til omdeling af "flyveblade". – Man kan komme i forbindelse med organisationen ved at annoncere i bestemte dagblade.

PET kender intet til nævnte organisation, der forkorter navnet til DSB. – Første gang man har hørt om den.

Man ønsker i Århus nedsat et "time" til at arbejde med sagen, og da der muligt kan blive tale om noget landsdækkende, ønsker man rejseafd. involveret.

I det omh. tilfælde lovede jeg intet, idet jeg først ville konferere med rigspolitichefembedet.

Vrhc. Schlüter er orienteret. – Vrhc. været i tlf. forbindelse med pm. i Århus. Det er aftalt, at undertegnede i morgen, den 15. ds. rejser til Århus for at blive nærmere orienteret.

Den 14. april 1980.

R. Lundgren Larsen.

Den 15. og 16. april 1980 har jeg talt med pm. + pi. i Århus. – Man ved ikke, om man skal tage det alvorligt, men visse ting tyder på, at der er noget bag "skriverierne". –

Eksemplar i fotokopi af såvel skrv. til beboerne i Assensgade som flyveblad vedlægges.

Vi enedes om, at der nedsættes et time bestående af 2 mand fra Århus krmp. – 2 mand fra PET i Århus og 2 mand fra rejseafdelingen.

Her fra afd. bliver det ka.erne Hove og Bonnichsen, der rejser til Århus mandag den 21. ds.

PET skal tage sig af det politiske, Århus tager sig af brandene direkte. – Vores folk skal i første omgang beskæftige sig med brevene og efterforskningen om disse.

Inden afrejse til Århus er der aftalt møde med vpm. Schmidt, PET, København, der har kontakt til den mand, der har fremskaffet "flyvebladet".

Vrhc. Schlüter er underrettet og fotokopi af begge skrv. er afleveret til orientering.

Den 21. april 1980.

R. Lundgren Larsen.

..."

Af udskrift af telefonaflytning af 21. april 1980 af Sati Bakiers telefon fremgår bl.a., at han og Jan Weimann aftalte at mødes kl. 17.00 samme dag. Ifølge udskrift af aflytning af Peter Døllners telefon samme dag ringede en mand og oplyste Peter Døllner om, at "han" lige havde ringet og gerne ville tale med dem. De havde aftalt at mødes kl. 17.00. Hvis det var et dårligt tidspunkt, kunne Peter Døllner bytte med Torkil. De skulle mødes forinden kl. 16.45 samme sted som i går.

Det fremgår af observationsrapport af 21. april 1980 fra PET bl.a., at Jan Weimann blev observeret, da han kom ud fra sin arbejdsplads kl. 16.52. Han blev fulgt indtil kl. 17.16, hvor hans bil blev tabt i Stormgade. Bilen blev ganske kort tid efter observeret, hvor den var parkeret lige i nærheden af PWU's lokaler, og Jan Weimann blev set gå ind i klubben. Omkring et kvarter senere blev Jan Weimann, Sati Bakier og formentlig Peter Døllner set i nærheden af bilen. Inden

de kørte fra stedet, gik Sati Bakier hen og kiggede nøje ind i en af observations-tjenestens biler. De tre kørte samlet derfra, og de blev tabt ved Dr. Louises Bro, i forbindelse med at de holdt i højresvingbanen og blinkede til højre, men kørte lige ud, da det blev grønt. Senere søgning af de tre gav ikke resultat. Der blev optaget fotos i forbindelse med observationen.

Af "Oversigt over PWU's kontakter med den danske venstrefløj i APRIL 1980." udarbejdet af PET fremgår bl.a., at Talal Zouabi den 28. april 1980 havde en samtale med en dansk mand,³ der skulle rejse til Libanon. Talal Zouabi havde "en lille ting", som han gerne ville have manden til at tage med. Talal Zouabi ville give den til den tidligere i kapitel 2, afsnit 2.3 omtalte kvinde⁴ med tilknytning til gruppen omkring Jens Holger Jensen, idet kvinden skulle mødes med manden i lufthavnen. Den 30. april 1980 spurgte Talal Zouabi manden, om han havde telefonnummeret på Jan Weimann, hvilket han havde. Manden oplyste, at han havde talt med kvinden, der skulle møde ham i lufthavnen. I øvrigt fremgår det af oversigten, at PWU havde mange kontakter med andre danskere end personer med tilknytning til Appel-gruppen.

Det fremgår af udskrift af 30. april 1980 af aflytning af Sati Bakiers telefon bl.a., at han ringede til Jan Weimann og spurgte, om Jan Weimann havde ringet "på den der", hvilket Jan Weimann bekræftede at have gjort. Sati Bakier sagde, at så ville han ringe til hende. Hertil svarede Jan Weimann, at det behøvede han ikke. Da Sati Bakier ikke kunne forstå, hvorfor han ikke skulle ringe, aftalte de at mødes senere på dagen.

Af rapport af 5. maj 1980 fra PET udarbejdet af afdeling T "Vedr.: PWU's afsendelse af sygeplejersker og læger til Libanon i foråret 1980 i samarbejde med grupper på den danske venstrefløj." fremgår bl.a., at den ovenfor nævnte kvinde med tilknytning til gruppen omkring Jens Holger Jensen i samarbejde med en sygeplejerske fra Kanafani Fondet i foråret 1980 ville sende mindst to sygeplejersker og en lægestuderende til Libanon for at arbejde i palæstinensiske flygtningelejre. Kvinden skulle holde et foredrag for mulige sygeplejerskere. Den lægestuderende var den ovenfor omtalte mand, der skulle tage "en lille ting" med for Talal Zouabi. Af aflytning af 2. maj 1980 af Peter Døllners telefon fremgik, at Peter Døllner havde en samtale med den lægestuderende vedrørende rejsen til Libanon.

3 Under Blekingegade-sagen var der rejst sigtelse mod denne mand. Sigtelsen blev imidlertid frafaldet.

4 Kvinden var den læge, som anklagemyndigheden besluttede ikke at rejse tiltale mod under Blekingegade-sagen. Se nærmere kapitel 1, afsnit 1.4.1.

Det fremgår af udskrift af 7. maj 1980 af aflytning af Sati Bakiers telefon bl.a., at Jan Weimann ringede til Sati Bakier og oplyste, at de ikke i øjeblikket kunne klare trykning af Palæstina Nyt.

I rapport af 21. maj 1980 fra PET "Vedr.: Møde mellem Sati BAKIR og JAN CARL WEIMANN." konkluderedes det under henvisning til ovennævnte aflytninger af 21. april, 30. april og 7. maj 1980:

...

Det fremgår ikke hvor mødet skal holdes, men det drejer sig muligvis om, at forlaget "Manifest" skal hjælpe til med trykning af "Palæstina Nyt".

Af rapport af 17. juni 1980 fra PET til retten i forbindelse med afslutning af aflytning af Jan Weimanns, Peter Døllners og Torkil Lauesens telefoner fremgår bl.a.:

...

Aflytningen af WEIMANN's tlf. blev afsluttet ved retten den 19/2-79 [80], men afgørelsen om hvorvidt den foretagne aflytning skulle oplyses overfor WEIMANN blev udsat til den 30/6-80.

Aflytningen af DØLLNER's og FRANDSEN's tlf.er har ikke tilført efterforskningen nye oplysninger af større betydning. Politiet skal derfor anmode om, at kendelserne vedr. DØLLNER og FRANDSEN sluttet ved retten.

Politiet skal samtidig anmode om, at retten træffer beslutning om, at ingen af de berørte personer skal underrettes om de foretagne aflytninger.

Som begrundelse herfor kan følgende oplyses:

- *Alle 3 aflytninger blev startet i forbindelse med efterforskningen omkring Jens Holger JENSEN's ... og Niels JØRGENSEN's ... konspirative rejse fra Danmark til England og USA efter møder med såvel lokale som tilrejsende PFLP medlemmer.*
- *Politiet efterforsker stadig omkring JENSEN's og JØRGENSEN's rejse, da de stadig ikke har optaget deres normale liv er i Danmark, selvom politiet ved, at de flere gange har besøgt Danmark siden deres første afrejse i OKT 1979.*

- Politiet fik den 24/9-79 ... [rettens] kendelse til at foretage telefonaflytning af Jens Holger JENSEN's tlf. Denne tlf. er nu afmeldt hos KTAS - formt. af en af JENSEN's venner under brug af JENSEN's navn og falsk underskrift. Kendelsen blev sluttet ved Byretten samtidig med at der blev truffet beslutning om, at JENSEN ikke skulle underrettes om den foretagne aflytning, da politiet ville forsøge at genoptage denne ved JENSEN's tilbagevenden til normal "livsførsel". En underretning af de 3 førnævnte personer vil helt klart skade en sådan aflytning af JENSEN og evt. JØRGENSEN.
- Såvel WEIMANN som DØLLNER har flere gange i APR 1980 mødtes med lederen af PFLP-cellen i København, SATI BAKIR. En underretning af de 3 nævnte personer må antages at blive videregivet til PFLP-cellen i København, som igen vil underrette PFLP's hovedkvarter i Beirut, som antages at stå bag JENSEN's og JØRGENSEN's rejse.
- En evt. underretning af en af de pgl. vil formentlig også betyde, at de berørte personer vil blive opmærksom på politiets efterforskning, da de alle mødes og arbejder i den samme gruppe, nemlig Kommunistisk Arbejdsgruppe Manifest.
- ...
- den 1/4-80 fremgik det, at JENSEN's bil, JB 30.541, havde skiftet ejer.
- ..."

Retten bestemte den 19. juni 1980, at der ikke skulle gives underretning til Jan Weimann, Peter Døllner og Torkil Lauesen om aflytningen af deres telefoner.

Det fremgår af resumé "vdr. undersøgelser i sagen mod DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR" af 19. juni 1980 udarbejdet af Rigspolitiets rejseafdeling:

"Undersøgelsen omkring DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR er indledt den 8/4-1980, da kriminalpolitiet i Århus i forbindelse med efterforskningen vedrørende en påsat brand den 4/4-1980 hos politimester Erik Christensen, Assensgade 13, 5. tv., Århus, tilvejebragte en række enslydende breve, der gennem postvæsnet i Århus den 5/4-1980 var sendt til beboere i samme ejendom. Brevene var fotokopier af samme maskinskrevne tekst, hvoraf det fremgik, at DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR påtog sig skylden for ildspåsættelsen i politimesterens lejlighed, idet det præciseredes, at dette skulle opfattes af politimesteren "og

hans slags" som en advarsel, fordi yttringsfriheden var blevet undertrykt, idet det hævdedes, at en længere artikel udarbejdet af DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR og sendt til en række dagblade var blevet beslaglagt. I brevene til beboerne undskyldte man i øvrigt de forårsagede ulemper og vedlagde et beløb – 10,- kr. – til dækning for forstyrrelsen for de øvrige beboere.

Forholdet vedrørende denne brand og brevene kunne derpå umiddelbart sættes i forbindelse med, at PET omkring samme tid – nøjagtig dato er ikke fastlagt – hos en dagbladsredaktion i København kom i besiddelse af en fotokopieret publikation på 4 maskinskrevne sider, der angiveligt omkring den 1/5-1980 [1/4-1980] var modtaget via postvæsnet på samme redaktion. Publikationen hidrørte fra en organisation der ligeledes anvendte betegnelsen DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR, forkortet til DSB. Som symbol var på forsiden anført denne forkortelse i en femtakket stjerne, der var indtegnet på et Danmarkskort og med centrum i Århusområdet.

Publikationen fra DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR var udformet som et kampprogram med punkter om blandt andet kamp for et demokratisk Danmark, nationalisering af kapital, jord og produktion, frihed for arbejdere, børn og pensionister m. v. samt bekæmpelse af den magt, der udøves "mod os". Der opfordredes til væbnet kamp for et socialistisk Danmark med alle midler såvel legale som illegale. Alle revolutionære socialister blev opfordret til at hjælpe i kampen. Der blev givet anvisning på, hvorledes interesserede kunne kontakte DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR ved at indrykke annonce i enten Politikens søndagsudgave eller Morgenavisen Jyllandspostens søndagsudgave og med angivelse af navn og adresse, hvorpå man ville blive kontaktet af DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR. I øvrigt opfordredes tilhængere til selv at vælge taktik ved kampen for et socialistisk Danmark. Der blev i publikationen givet diverse retningslinier så som "dræb aldrig uskyldige" og "ram magthavere og udbyttere".

I publikationen blev der givet eksempler "på hærens foreløbige virksomhed", nemlig:

- 27/1-80 DSB afholder øvelse i brandstiftelse klokken 6⁴⁵. Målet er Føtex i Frederiks alle i Århus.
- 25/2-80 DSB afholder øvelse i brandstiftelse klokken 3⁰⁰ om morgenen. Målet er en Mercedes ved Østergård biler på Axel Kiersvej i Århus.

27/3-80 DSB laver sabotage mod City Konto i Schandorfstræde i Århus.

Endelig var der i publikationen anført, at der i et af brevene var vedlagt nogle passende til en boks på Københavns Hovedbanegård, som "fører til kendskab om en vigtig forestående hændelse".

Publikationens oplysninger om den foreløbige virksomhed kunne umiddelbart bekræftes, idet der var optaget rapporter ved kriminalpolitiet i Århus om de anførte brande. Kendskab til de to forstanførte brande kunne ikke hidrøre fra avisomtale, da der ikke har været nogen presseomtale. Kendskab til branden den 25/2-1980 synes alene gerningsmændene at kunne have, idet brandvæsen eller politi ikke var til stede ved branden og vidner er ikke udfundet.

Jfr. oplysningen om boks på Københavns Hovedbanegård blev der derpå rettet henvendelse her til, hvor personalet ved garderobeboksene oplyste, at man den 7/4-1980 rutinemæssigt havde tømt bokse, der havde været benyttet ud over 48 timer uden betaling, og i en sådan boks fandt man en taske med nogle papirer. Tasken med papirerne blev udleveret til politiet. Det drejede sig om en dokumentmappe, der alene indeholdt en teknisk tegning over kloaksystemet ved Nationalbanken og Domkirkepladsen. Specielt var på tegningen markeret "BOMBE", og på en særskilt maskinskrevet side var anført:

En sprængladning, der er anbragt i kloakken ved nationalbankens afdeling i Århus, som vist på tegningen, vil blive bragt til detonation via tidsindstilling inden 6/4 kl. 12⁰⁰ !!!!!!!

DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR.

Der er derpå blevet foretaget undersøgelse med henblik på at konstatere, om en sådan bombe har været anbragt, men undersøgelsen har ikke kunnet bekræfte dette.

Undersøgelsen vedrørende dokumentmappen og den tekniske tegning har godtgjort, at såvel dokumentmappen som tegningen hidrører fra et tyveri forøvet

10/3-1980 kl. ca. 1430 til kl. ca. 1445 fra uaflåset motorvogn henstillet Høegh Guldbergsgade 33, Århus.

Det kan ikke afvises, at DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR kan have forøvet andre ildspåsættelse, end de foranførte, som man har påtaget sig skylden for. Der synes dog at være umiddelbar sammenhæng med et forsøg på brandstiftelse den

26/4-1980 i en Mercedes personvogn i carport hos direktør Jørgen Østergård ... Århus,

hvor der var hældt en brændbar væske ud under vognen og antændt, men uden antændelse af selve vognen. Forholdet skal sammenholdes med, at DSB har påtaget sig skylden for branden den 25/2-1980 som nævnt i publikationen i en Mercedes hos Østergård Biler, Axel Kiersvej 42, Højbjerg, der indehaves af direktør Jørgen Østergård.

I dagene fra den 29/4-1980 til den 4/5-1980 blev der forøvet hærværk i betydeligt omfang i Århus og nærmeste omegn, idet en række bygninger, biler, plankeværker, fortove, kirker m. v. blev bemalet med bogstaverne DSB og en femtakket stjerne. I enkelte tilfælde er også bemalet med ordene. DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR og med VÆBNET KAMP NU. Det synes ubetænkeligt, at sammenholde disse bemalinger direkte med de andre af DSB.s aktiviteter. Bemalingen er foretaget ensartet med rød maling ved anvendelse af spraydåser, og synes at være udført af den eller de samme personer overalt. Som et af de første gerningssteder blev den 29/4-1980 omkring midnat anvendt døren til kriminalpolitiets kontorer, Søndergade 53, Århus, ligesom et skilt for politiets hittegodsafdeling i Fredensgade i Århus blev bemalet. I øvrigt er bemalingen sket på biler i den dyrere prisklasse, på firmalastbiler og som noget specielt på kirker såvel udvendigt som indvendigt på alterdug og bibel, ligesom gravmæler er blevet bemalede. Det har ikke været mulig at konstatere nogen systematik i valget af gerningssteder eller relationer til personer. Det drejer sig om i alt 25 gerningssteder, men det kan ikke udelukkes, at enkelte bemalinger fortsat ikke er konstaterede.

Publikationen fra DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR og forbindelsen til brandstiftelser havde ikke tidligere været omtalt i pressen, men efter de omfattende bemalinger blev der af dagblade såvel lokalt som landsdækkende bragt artikler med omtale af sagen og DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR.

Der er ikke siden den 4/5-1980 konstateret ildspåsættelser eller hærværk, der kan sættes i forbindelse med DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR.

Efterforskningen i sagen har været udført i et samarbejde mellem personale fra kriminalpolitiet i Århus, fra PET og fra rigspolitechefens rejseafdeling.

Efterforskningen med hensyn til tekniske undersøgelser og forhøringer omkring gerningsstederne har ikke givet spor eller oplysninger, der kan anvendes til identificering af gerningsmændene eller anvendes som bevis i sagen. M. h. t. ildspåsættelserne kan det konstateres, at der formentlig i alle tilfælde er anvendt en brændbar væske, der er hældt ud på gerningsstedet og antændt. ...

...

Efterforskningen m. h. t. udfindelse af personerne bag DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR er udført med hensyntagen til kendskab i PET til personkredse med yderligtgående politiske tilhørsforhold. Man har i PET ikke umiddelbart kunnet pege på sådanne bestemte personkredse. Da der i Århusområdet har været ret kraftig aktivitet med boligaktioner og efterfølgende aktioner mod politiet, er der foretaget undersøgelser omkring disse personer. Undersøgelserne har i disse personkredse været så konkrete, at man formentlig nu vil kunne udelukke, at de har nogen tilknytning til DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR. Man er således fortsat uden kendskab til, hvilket politisk tilhørsforhold DSB måtte vedkende sig.

..."

Ifølge resumé af 20. juni 1980 fra Rigspolitiets rejseafdeling vedrørende "Flere påsatte brande i Århus politikreds." var de to medarbejdere fra rejseafdelingen udkommanderet til efterforskning i Århus fra den 21. april til 20. juni 1980.

Af rapporter af 4. juli 1980 fra Århus Politi fremgår, at der den 4. juli 1980 blev sat ild til IBM's lokaler i Århus. Ved et brev indleveret til en avisredaktion samme dag påtog en gruppe, der ikke navngav sig, ansvaret for branden. Gruppen⁵ tilkendegav i et senere brev af 6. juli 1980 bl.a., at den absolut ingen forbindelse havde til DSB.

5 I PET-kommissionens beretning bind 12, s. 60 ff. er denne gruppes aktiviteter beskrevet.

Det fremgår af opsummerende rapport af 23. oktober 1980 udarbejdet af Rigs-
 politiets rejseafdeling på grundlag af politirapporter fra Glostrup Politi bl.a., at
 mandag den 7. juli 1980 omkring kl. 17.00 trængte flere ukendte gerningsmænd
 ind i hjemmet hos bankdirektøren for Forstædernes Bank i Glostrup under fore-
 givelse af at være polititjenestemænd. Se i øvrigt om dette forhold kapitel 3, af-
 snit 3.2.

Af oversættelse af telex af 24. juli 1980 fra en samarbejdspartner "Vedr.: Jens
 Holger JENSEN og Niels Jørgensen – danske PFLP tilhængere." fremgår bl.a.:

"...

*"Den 25.6.1980 blev fotografiet af Jens Holger JENSEN forelagt for en for-
 trolig kilde, der tidligere har givet pålidelige oplysninger, og som ikke fik
 oplyst dato eller under hvilke omstændigheder fotografiet var taget. Kilden
 erklærede, at han med 90% sikkerhed så en mand, der passer til JENSEN's
 signalement og ligner fotografiet, på et PFLP-møde, der blev afholdt den
 19.11.1979 i Ramallah Hall, 1951 Ocean Avenue, San Francisco, Californien.
 Kilden bemærkede også, at Anna KANAFANI, der holdt en tale på mødet,
 er dansk af fødsel. Kilden genkendte ikke fotografiet af Niels JØRGENSEN.*

*Kilden erklærede at PFLP mødet den 19.11.1979 blev afholdt med det for-
 mål at indsamle penge til skoler til de palæstinensiske børn i Libanon. Der
 blev indsamlet 2.700 \$ fra ca. 700 deltagere i mødet. Repræsentanter for
 det irakiske Baath-parti bidrog med yderligere 200 \$. Anna KANAFANI tal-
 te om de 8 skoler, hun administrerer i Libanon. KANAFANI erklærede, at
 skolerne støttes af bidrag fra regeringerne i Iraq og Libyen. Under besøget
 i San Francisco var KANAFANI ledsaget af 3 arabiske mænd, der syntes at
 være bodyguards."*

..."

Det fremgår af udskrift af 14. august 1980 af telefonaflytning af Sati Bakiers te-
 lefon bl.a., at Sati Bakier talte med Marwan el Fahoum, der befandt sig i Sverige.
 Marwan el Fahoum bad om nummeret på "Tofaha", hvorefter Sati Bakier gav
 ham Jan Weimanns telefonnummer. Ved telex af 15. august 1980 underrettede
 PET en samarbejdspartner om denne samtale.

Af oversættelse af telex af 26. august 1980 fra en samarbejdspartner "Vedr.: Jens Holger JENSEN ..." fremgår:

"1. Det vil sikkert interessere Dem at vide, at JENSEN ankom til London lufthavn den 23. august 1980 med fly fra Istanbul. Han påstod, at han på grund af vanskeligheder i flytrafikken havde været tvunget til at ændre sin Interflug-billet til København-Øst-Berlin-Istanbul og retur (nr. ...). JENSEN tog til sidst fra London med fly BA 634, der fløj til København kl. 0925 den 24. august 1980.

2. Under hans transitophold i London lufthavn, benyttede immigrations-officererne sig af lejligheden til kort at udspørge JENSEN om hans rejse og at foretage en flygtig undersøgelse af hans bagage. Skønt han hævdede, at han havde været i Tyrkiet på ferie, blev der i hans bagage fundet brochurer, der omhandlede det tyrkiske socialistiske arbejderparti. I denne forbindelse indrømmede JENSEN, at han var "socialist".

3. Vi ville være interesserede i enhver yderligere oplysning, De måtte skaffe om JENSEN's seneste aktiviteter, især om muligheden for, at han kan have tilbragt nogen tid i Øst-Berlin på sin rejse til Tyrkiet."

Det fremgår af observationsrapport af 27. august 1980 fra PET bl.a., at afdeling T havde anmodet om observation af et eventuelt møde samme dag mellem Sati Bakier, Hassan Abu-Daya, en person fra Tvind og Jens Holger Jensen m.fl. I den forbindelse blev Jens Holger Jensen, Marwan el Fahoum, Hassan Abu-Daya, Sati Bakier, en person fra Tvind og andre observeret ved PWU's lokaler i Farvergade. Jens Holger Jensen kørte derfra sammen med bl.a. Marwan el Fahoum, der efter kort kørsel blev sat af. Jens Holger Jensen kørte herefter videre med en kvinde, der også havde været i PWU's lokaler. Jens Holger Jensen gik ind i en UFF-forretning,⁶ og efter et kvarter kom han ud sammen med bl.a. Marwan el Fahoum og den tidligere observerede person fra Tvind. De blev fulgt i en halv time, hvorefter de gik ind i en lejlighed, hvor de sad og spiste. Efter et par timer kørte de derfra og ind til PWU's lokaler, hvor Jens Holger Jensen og Marwan el Fahoum tog afsked. Jens Holger Jensens bil blev fulgt derfra, men den blev tabt ved Axel Torv. Bilen blev søgt og senere fundet i et parkeringshus. Herefter blev observationen nedtaget. Det konstateredes, at bilen var en udlejningsbil. Der var blevet optaget fotos af de forskellige personer.

⁶ Ulandshjælp fra folk til folk.

Af rapport af 29. august 1980 fra PET, afdeling T "Vedr.: Marwan El Fahoum ..." fremgår bl.a., at Marwan el Fahoum var kommet til Danmark den 24. august 1980, og at han under sit besøg i Danmark mødtes med en række danskere, herunder formentlig en folketingspolitiker. Marwan el Fahoum rejste den 28. august 1980 fra Danmark.

Det fremgår af observationsrapport af 3. september 1980 fra PET bl.a., at afdeling T havde anmodet om observation af Jens Holger Jensens lejlighed på Gammel Jernbanevej i Valby for at klarlægge, om lejligheden blev beboet. Den 3. september 1980 blev det konstateret, at vinduerne i lejligheden stod åbne, og at gardinerne var trukket fra. Af tilførsel af 9. september 1980 fremgår, at det forlød, at Jens Holger Jensen den 1. oktober 1980 skulle begynde igen som brandmand på Gentofte Brandstation. Desuden blev det noteret bl.a., at vinduerne i Jens Holger Jensens lejlighed var lukkede. Tilsvarende vedrørende vinduerne fremgår af tilførsel af 10. september 1980. Den 11. september 1980 blev det konstateret, at et køkkenvindue stod åbent, og at gardinerne i soveværelset var blevet trukket for. Gardinerne var ikke længere trukket for den 12. september 1980. Om aftenen samme dag sås, at gardinerne i soveværelset var trukket for. Gardinerne var den 15. september 1980 ikke trukket for.

Af rapport af 8. september 1980 fra Århus Politi fremgår, at der samme dag var et forsøg på at sætte ild til fabrikken Terma i en forstad til Århus. Yderligere fremgår det af rapport af 9. september 1980 fra Århus Politi, at Ritzaus Bureau samme dag havde modtaget et brev vedrørende branden. Af brevet fremgik bl.a., at en gruppe, der angav ikke at have et navn, tog ansvaret for branden, og at gruppen ikke havde nogen forbindelse overhovedet til DSB. I et af afsnittene i brevet skrev gruppen bl.a. "Vi er statsfjender ...".⁷

Det fremgår af rapport af 15. september 1980 fra Århus Politi bl.a., at Jens Holger Jensen samme dag blev dræbt i et færdselsuheld ved Viborgvej i Tilst. Jens Holger Jensen havde holdt stille i en varevogn på en vigeplads, da en lastbil med ca. 80 km/t var kørt ind i varevognen. Lastbilschaufføren led af sukkersyge og havde formentlig inden påkørslen mistet bevidstheden som følge af insulinchok.

7 Gruppen blev herefter kaldt Statsfjenderne i politiets efterforskning. I PET-kommissionens beretning bind 12 er denne gruppes aktiviteter beskrevet s. 60 ff.

Af tilførsel af 17. september 1980 til notits udarbejdet af Rigspolitiets rejseafdeling om assistancemelding fremgår:

" Ki. Jørgen Iversen, Århus, anmodede i dag om assistance i anledning af brand i nat i MØBELHUSET i Tilst, hvor brandskaden anslåes til ca. 3 mill. kroner. På stedet er med spraydåse skrevet NED MED KAPITALEN – DSB, hvorfor det antages, at branden er påsat.

Det skal dog bemærkes, at MØBELHUSET pt. har betalingsstandsning.

Der ønskes assistance af 5-6 mand, idet man i Århus siden juli måned har uopklarede forhold, som formodes at være forøvet af "fraktionen" DSB. Der har været hærværk, bilbrande, brande i IBM, fa. THERMA der fabrikkerer transistorer til F 16-fly.

Morgenavisen JYLLANDSPOSTEN har modtaget et brev afsendt fra Hobro af DSB, hvori man påtager sig skylden for de nævnte forhold – dog ikke branden i nat, men Iversen forventer, at pressen i morgen er i besiddelse af et nyt brev, hvor man vil påtage sig skylden for møbelbranden.

...

Jeg har aftalt med Iversen, at spørgsmålet om assistance snarest vil blive drøftet med Lundgren Larsen, hvorefter han hurtigt muligt vil få besked.

Tilfreds med dette.

Assistancebegæringen er drøftet med ki. Lundgren Larsen, der har resolveret, at vi ikke i øjeblikket kan yde assistance.

Lundgren Larsen underretter selv Jørgen Iversen.

..."

I rapport af 18. september 1980 fra Århus politi "Vedr. Danmarks Socialistiske Befrielseshær" er det anført bl.a.:

" ...

I forbindelse med efterforskningen angående brandstiftelse mod Miljøhuset CEBRA er det konstateret, at der mandag den 15. sept. 1980 kl. 1130 skete et færdselsuheld på Viborgvej i Tilst, idet en lastbil påkørte en ved Viborgvej holdende varebil, i hvilken en person blev dræbt på stedet.

Den påkørte varebil, mrk. VW 21 – lukket varebil, ind.reg. nr. HC 96.604, henstod i uheldsøjeblikket parkeret på en vigeplads ca. ud for CEBRA, og hvor føreren som den eneste opholdt sig i vognen.

Føreren, der som førnævnt blev dræbt på stedet, er identisk med Jens Holger Jensen, ...

Nævnte varebil – HC 96.604 – ejes jf. centralregisteret af Niels Jørgensen, ...

*Ud fra de her foreliggende oplysninger, – varebilens placering på uheldstidspunktet, hvor føreren fra vognen har haft frit udsyn til CEBRA Miljøhuset, – set i relation til brandstiftelse mod CEBRA få dage efter, – er der foretaget personlige undersøgelser vedr. varebilens fører og ejer.
Jens Holger Jensen, (København ...) ses i*

1967 sigtet for ovtr. af strfl. § 134 – i forbindelse med en demonstration ved den græske ambassadebolig.

1968 sigtet for ovtr. af bl.a. pvt.s § 42 – opklæbning af "Vietnamplakater".

1969 sigtet for ovtr. af strfl. § 134.

Niels Jørgensen, (Fr:berg ...) ses

*1970 sigtet for hærværk – ved bemaling af facaden til General Motors bygning, hvor der med sort maling var skrevet LEVE PFL
..."*

Det fremgår af udateret rapport af formentlig 19. september 1980 udarbejdet af PET's regionalafdeling i Århus bl.a.:

*"...
Kl. 0950.*

Ole Rømer har ringet. Han gør opmærksom på, at den i PET kendte

Jens Holger Jensen

...

ifølge dødsannonce i Politiken er blevet færdselsdræbt mandag den 15. sep. i Århus. Pgl. var på motorcykel. Nærmere ?

...

Man vil gerne have en kopi af politirapporten.

Man vil gerne have sikret Jens Holger,s fingeraftryk.

Man vil gerne have undersøgt Jens Holger,s evt. forbindelse til DSB.

Fra sidegangen er det oplyst, at man allerede g.d. medd. hjem til centret, at "ÆBLET VAR GÅET HJEM TIL GUD".

Fremgår det af politirapp., hvor hans tøj og øvrige eff. befinder sig?

Var der andre med på motorcyklen?"

Af rapport af 19. september 1980 udarbejdet af Christian Medom fra PET's regionalafdeling i Århus "Vedr.: Undersøgelser vedrørende Jens Holger Jensens trafikdrab." fremgår:

"...

Jens Rømer meddelte til regionskontoret i dag kl. 0950, at JENS HOLGER JENSEN i følge dødsannonce i Politiken var færdselsdræbt mandag den 15 sep. 1980 i Århus.

Der blev anmodet om kopi af politirapport, fingeraftryk af Jens Holger Jensen samt en undersøgelse af Jens Holger Jensens andel i DSB sagen. Fra Sidegangen var det oplyst, at Abu Daya fra PFLP til Marwan Fahoum i Beirut havde sagt, "Æblet var gået hjem til gud", Hilket betyder, at Jens Holger Jensen var død. Æble var kodenavn.

Der blev straks rettet henvendelse til pk. ..., der udleverede vedlagte færdselsuhedsrapport, hvor det tydeligt fremgår, at Jens Holger Jensen, ... mandag den 15/9.80 var trafikdræbt.

...

Derefter blev vognen, hvor trafikdrabet var sket, ransaget på synspladsen. I vognen, der var totalskadet, fandtes diverse effekter. Der fandtes et bundt nøgler, vejkort, ugeblad, defekt taske, hue, cigaretpakke samt en bærbar ra-

dio. Desuden et par papirlapper med navne og adresser. Alt taget i bevaring til sagen. Ransagningen blev påbegyndt kl. 1400 og var tilendebragt kl. 1500.

...

Vognen er indregistreret til Niels Jørtensen, Silkeborgvej 325, lejl. 1, 8230 Åbyhøj. Der er dog ingen tilmeldt her af dette navn, hvorimod en besigtigelse af stedet tyder på, at der bor en ved navn Niels Jørgensen.

Rømer orienteret om det undersøgte.

..."

Det fremgår af rapport af 19. september 1980 med flere senere tilførsler fra Århus Politi underskrevet af bl.a. Christian Medom, at der i den vogn, som Jens Holger Jensen sad i, da han blev trafikdræbt, blev fundet en dags dato-kvittering modtaget af en Axel Mortensen vedrørende et lejemål beliggende Åboulevarden 31, 1. i København. Axel Mortensens adresse var angivet til at være Nordens Plads 4, 10. Kvitteringen var stemplet af en ejendomsmægler, der ved henvendelse oplyste at have formidlet udlejning af det pågældende værelse til Axel Mortensen.

Der er flere kosterrapporter af 19. september 1980 vedrørende ransagningen af den varevogn, som Jens Holger Jensen befandt sig i, da han omkom. Kosterrapporterne har alle samme koster 1 til 19, men på nogle – antageligvis kopier af den oprindelige rapport – er der foretaget tilføjelser, herunder af yderligere koster bl.a. "Dags Dato, Axel Mortesen, Nordens Plads".

Af retskendelse af 19. september 1980 vedrørende foranstaltninger under efterforskning mod Niels Jørgensen og Jens Holger Jensen fremgår bl.a., at anklagemyndigheden mødte ved Christian Medom. Til støtte for tilladelse til ransagning af Jens Holger Jensens lejlighed i Gl. Jernbanegade 26 i Valby, København, en lejlighed i ejendommen Silkeborgvej 25, Åbyhøj, der var udlejet til Niels Jørgensen, og Niels Jørgensens lejlighed i Middelfartgade 14 i København henviste anklagemyndigheden til, at Jens Holger Jensen på tidspunktet, hvor han blev trafikdræbt, befandt sig i en varevogn, der holdt parkeret ud for møbelmagasinet Cebra i Tilst. Dette møbelmagasin nedbrændte den 17. september 1980, og i forbindelse med efterforskningen af branden fremkom der oplysninger om, at branden skulle være en aktion udført af organisationen Danmarks Socialistiske Befrielseshær (DSB). Ved en undersøgelse af den varevogn, som Jens Holger Jensen havde befundet sig i, var der fundet en transportabel radiomodtager samt udstyr, der tydede på, at varevognens radioanlæg specielt var indrettet således, at det kunne aflytte politiets udstyr. Desuden blev der henvist til politiets

kendskab til Jens Holger Jensens fortid. For så vidt angik Niels Jørgensen blev der henvist til, at han ejede den varevogn, som Jens Holger Jensen havde sid-det i, og politiets kendskab til hans nære samarbejde med Jens Holger Jensen. Retten i Århus fandt under henvisning til de foreliggende oplysninger om Jens Holger Jensens tilknytning til en organisation, hvis medlemmer med føje var sigtet for overtrædelse af den dagældende § 114, stk. 1, i straffeloven og § 180 og oplysningerne om hans tilstedeværelse den 15. september 1980 i umiddelbar nærhed af en ejendom, der blev udsat for ildspåsættelse, betingelserne for de ønskede ransagninger opfyldt og gav tilladelse hertil.

Af ransagningsrapport af 19. september 1980 vedrørende ransagning af lejlighed i ejendommen Silkeborgvej 325 A tilhørende Niels Jørgensen fremgår bl.a., at ransagningen blev foretaget af Christian Medom og en medarbejder fra Århus Politi. Lejligheden bestod af et værelse, og det var helt tomt.

Det fremgår af rapport af 19. september 1980 fra PET, afdeling T, bl.a., at PET samme dag fik taget fingeraftryk og foto af Jens Holger Jensen, idet kisten inden bisættelsen blev åbnet i krematoriet.

Af rapport af 19. september 1980 fra Århus Politi underskrevet af Christian Medom fremgår bl.a.:

”Der henvises til særskilt skrivelse af den 190980 fra kriminalpolitiet i Århus ved kriminalassistent Chr. Medom, hvorefter Rigspolitiets afdeling G. i København ved kriminalassistent Ole Rømer oplyser, at:

Jens Holger Jensen,

...

blev trafikdræbt den 150980 i Århus.

Af samme notits fremgår, at dræbte havde tilknytning til organisationen PFLP og muligvis også til DSB (Danmarks Socialistiske Befrielseshær).

...

Det skal anføres, at den nævnte skrivelse af 190980 er fortrolig og indeholder oplysninger nærværende sag uvedkommende, hvorfor den ikke indgår i heromhandlede sagsmateriale.

...”

Det fremgår af rapport af 19. september 1980 fra PET, afdeling T bl.a.:

“... ”

REG II har på nuværende tidspunkt kort kunnet oplyse, at JENSEN havde holdt parkeret med et "folkevogns rugbrød" på vejen uden for BILKA – han var på uheldstidspunktet ved at spise sin madpakke. Uheldet var sket ved, at en lastvognsfører, der var kommet kørende i den modsatte side af vejen, var besvimet ved rettet og derved var kørt over i modsatte side, hvor han havde ramt JENSEN's vogn. JENSEN var blevet dræbt på stedet.

...

Reg. II efterforsker i sagen med henblik på en mulig forbindelse mellem JENS HOLGER JENSEN/NIELS JØRGENSEN og "DSB" i Århus og de aktioner, som "DSB" har udført.

“... ”

I rapport af 19. september 1980 fra PET, afdeling T, "Vedr.: JENS HOLGER JENSEN ... og NIELS JØRGENSEN ..." var Jens Holger Jensens og Niels Jørgensens bevægelser kronologisk opstillet fra den 8. oktober 1979 til den 15. september 1980 afsluttende med Jens Holger Jensens død. Det fremgår heraf bl.a., at Jens Holger Jensen den 29. april 1980 havde fået udstedt indrejsevisum til Polen – gyldigt for fire dage. Det var uklart, hvor han havde fået udstedt det. Den 9. august 1980 var han indrejst i Tyrkiet via Yesilkoy Lufthavn. Der fremgik ikke i øvrigt nye oplysninger af rapporten.

Af observationsrapport af 20. september 1980 fremgår bl.a., at afdeling T havde anmodet om observation i forbindelse med "begravelsen" af Jens Holger Jensen samme dag og optagelse af fotos af "kendte personer", der deltog samt at disse blev fulgt til deres bopæl. Det blev konstateret, at Niels Jørgensen ikke blev observeret i forbindelse hermed.

Det fremgår af ransagningsrapport af 20. september 1980 vedrørende ransagning af Jens Holger Jensens lejlighed Gl. Jernbanevej 26 bl.a., at ransagningen blev foretaget af Christian Medom og to andre medarbejdere fra PET. Der er flere forskellige udgaver af kosterrapport af 20. september 1980 fra ransagningen. En udgave er udarbejdet på standardformular fra Kriminalpolitiet i København, og en anden er udarbejdet på standardformular fra kriminalpolitiet uden angivelse af politikreds. Indholdsmæssigt adskiller disse to kosterrapporter sig fra hinanden bl.a. derved, at der til sidstnævnte er tilføjet "samt affotografering af et KRAK-kort". Ud over disse to udgaver er der yderligere en rapport udarbejdet på

en tredje type standardformular uden angivelse af politikreds. Indholdet af denne tredje kosterrapport er væsentlig forskellig fra de to første. Det er anført bl.a.:

”...

14510 n: 1 stk. fotokopi størr. 35x42 cm., der er en opkopiering af et oversigtskort fra koster nr. 146 med indtegnning af bla. g-stedet i Glostrup for forsøg på røv.

146 Politikens Bogkort, Kbh. & Omegn m. indtegnning af G-stedet i Glostrup på oversigtskortet.

...”⁸

Af udskrift af 22. september 1980 af aflytning af Sati Bakiers telefon fremgår bl.a., at Sati Bakier ringede hjem til Jan Weimann og fik oplyst, at han var på arbejde. Senere samme dag ringede Gotfred Appel til Sati Bakier. De aftalte at mødes kl. 17.00 hos Gotfred Appel.

Det fremgår af observationsrapport af 22. september 1980 fra PET bl.a., at afdeling T havde anmodet om observation af Gotfred Appels bopæl, idet Sati Bakier skulle komme til møde der. Formålet med observationen var angivet at være at se, om Niels Jørgensen også ville komme til mødet og i givet fald at følge Niels Jørgensen derfra og til dennes opholdssted. Mødet blev observeret, og Niels Jørgensen ankom kl. 17.45. Det blev efter mødet konstateret, at Niels Jørgensen benyttede to udhuse, der var indrettet til beboelse, og som lå bag ved hovedhuset. Observationen blev nedtaget kl. 2.11 om natten, da lyset blev slukket i begge udhuse. Næste dag blev der observeret fra kl. 7.00 til kl. 10.53 ved huset, uden at Niels Jørgensen blev set.

Af rapport af 23. september 1980 fra Århus Politi underskrevet af Christian Medom fremgår bl.a., at Niels Jørgensen samme dag havde kontaktet Århus Politi vedrørende en afhøring af ham i forbindelse med Jens Holger Jensens død, idet han stod som ejer af bilen, som Jens Holger Jensen sad i, da ulykken skete. Niels Jørgensen havde oplyst, at han ofte var i Århus, idet han kom sammen med en pige der, som han skulle giftes med. Han havde derfor lejet værelset på Silkeborgvej, således at han havde et sted at bo, inden de skulle giftes.

⁸ Det bemærkes, at det omtalte Politikens Bogkort, Kbh. & Omegn, i rapporter er omtalt som et Krak-kort, hvilken betegnelse anvendes i det følgende.

PET's regionalafdeling i Århus ved Christian Medom sendte den 23. september 1980 en telex til "centralafdelingen afdeling t":

" ...

til brug for den videre efterforskning i sagen vedr. personkredsen omkring Jens Holger Jensen og dennes mulige forbindelse til den politisk motiverede vold, der i den seneste tid har hærget i Aarhusområdet, udbeder regionsafdelingen i samarbejde med kriminalinspektør Iversen fra Aarhus Kriminalpoliti et skema der sted og tidsmæssigt kan fastholde følgende personer:

*Jens Holger Jensen
Niels Jørgensen
Thorkild Frandsen
Jan Carl Weiman
Peter Døelner
[Peter Døllners bror]*

...

vi ønsker samtidigt oplyst, hvilken funktion 'manifest' har. kan der trykkes, duplikeres osv.?

øvrige brugbare oplysninger hilses velkomne.

..."

Af rapport af 23. september 1980 "Vedr. undersøgelser i sagen vedr. personkredsen omkring afdøde Jens Holger Jensen ..., og dennes mulige forbindelse til den politisk motiverede vold, der i den seneste tid har hærget i Aarhusområdet." udarbejdet af Christian Medom med angivelse af afdeling G⁹ som politikredsens navn fremgår bl.a.:

" ...

Navnet Niels Jørgensen er interessant, idet Jens Holger Jensen har omgivet sig med yderligere fire personer, alle med mere eller mindre tilknytning til en udenlandsk terrororganisation. Gruppens øvrige fire medlemmer er: NIELS JØRGENSEN, ... - PETER DØLNER, ... - THORKILD LAUERSEN FRANSEN, ... - JAN CARL WEIMANN, ... Alle fem har været tilknyttet et trykkeri/forlag ved navn MANIFEST, beliggende i Københavns nordvest-kvarter.

9 Afdeling G var Rigspolitiets betegnelse for PET.

Med erindring om, at Jens Holger Jensen havde tilknytning til en terrororganisation sammenholdt med hans placering i uheldsøjeblikket set i forhold til branden i møbelhuset CEBRA, kunne det ikke udelukkes, at der kunne være en forbindelse mellem ovenstående gruppe og DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR, hvis initialer var påmalet ved møbelhuset.

... ”

I hovedtræk fremgår de samme oplysninger som i ovennævnte rapport også af rapport af 23. september 1980 udarbejdet af Christian Medom med angivelse af Århus som politikreds. Forskellen består primært i, at der i rapporten fra afdeling G var en henvisning til, at Ole Rømer havde anmodet om kopi af en politirapport, sikring af fingeraftryk og undersøgelse af en eventuel forbindelse mellem Jens Holger Jensen og DSB.

Af rapport af 9. oktober 1980 fra PET fremgår bl.a., at en medarbejder fra PET's afdeling C den 25. september 1980 havde henvendt sig til Glostrup Politi, idet PET havde fået mistanke om, at Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen kunne være involveret i røveri mod og gidseltagning af en bankdirektør og hans familie den 7. juli 1980 i Glostrup. Mistanken var baseret på indtegninger af nogle områder på et kort over København fundet under ransagningen af Jens Holger Jensens lejlighed.

Det fremgår af brev fra DSB modtaget af Ritzaus Bureau den 27. september 1980 bl.a.:

“ ...

“Vi opfordrer alle undertrykte og udbyttede, også i forsvar, politi og brandvæsen, til at kæmpe med DSB mod magthaverne, i overensstemmelse med indholdet i vores første pressemeddelelse.”

... ”

Af rapport af 29. september 1980 fra PET, afdeling C ”Vedr.: Axel M O R T E N - S E N.” fremgår bl.a., at en medarbejder fra afdelingen – for at udfinde Axel Mortensen – samme dag havde henvendt sig til ejendomsmægleren, der havde formidlet udleje af værelse Åboulevarden 31, 1., i København til Axel Mortensen. Ejendomsmægleren fik forevist fotos af Peter Døllner, Niels Jørgensen og Jens Holger Jensen. Hun oplyste, at Axel Mortensen kunne minde om Jens Holger Jensen, uden at hun dog ”ville lægge hovedet på blokken”. Efter henvendelse til udlejeren oplyste denne bl.a., at Axel Mortensen af forskellige årsager ikke var flyttet ind i værelset endnu. Udlejeren fik forevist de samme fotos, som ejen-

domsmægleren havde fået at se, og hun udpegede Jens Holger Jensen som den, der mest sandsynlig var Axel Mortensen. Hos udlejeren lå et giroindbetalingskort til Axel Mortensen fra Centralregisteret for Motorkøretøjer, der lød på en varevogn af mærket Dodge B-300.

Af observationsrapport fra regionalafdelingen i Århus "Vedr.: Observation af NIELS JØRGENSEN ..." med tilførsler af 29. og 30. september 1980 fremgår bl.a.:

"Jævnfør afhøring af politiassistent ... Århus Politi, blev det oplyst, at Niels Jørgensen mandag den 29 september 1980 skulle møde på Århus Politigård til afhøring vedr. hans varemotorvogn HC 96.604, der med nu afdøde Jens Holger Jensen som fører blev trafikskadet ved færdselsuheld den 15 september 1980 ved "Bilkakrydset".

Som led i efterforskningen mod terrorgruppen PFLP, hvortil Niels Jørgensen har nær tilknytning blev det bestemt, at Niels Jørgensen skulle under observation, med det formål at afdække hans opholdssted her i Århus. Samt afdække en mulig forbindelse til terrorgruppen DSB, der i den seneste tid har taget ansvaret for flere politisk motiverede voldsforbrydelser i Århusområdet.

Der blev den 29 september 1980 kl. 2250 oprettet observation omkring Århus Politigård.

kl. 2305: Nils Jørgensen, herefter benævnt NJ. udpasserer PG sammen med pa. ... De kører sammen i en patruljevogn til synspladsen på Lystrupvej, hvor de opholder sig i 5 min. Derefter kører de tilbage til PG.

[... har senere forklaret, at NJ. IKKE fiskede efter oplysninger, men udelukkende spurgte efter vognens papirer. Han spurgte IKKE efter den bærbare radio, der blev fundet ved vognen. Herudover blev han afhørt på ganske normal vis.]

..."

Niels Jørgensen blev herefter fulgt fra Politigården, og det blev konstateret, at han tog til en beboelsesejendom i Århus. Næste dag kl. 9.40 kom han gående ud af ejendommen med en kvinde. De kørte derfra og blev fulgt. Efter at have sat kvinden af kørte Niels Jørgensen til Bilka, der lå lige i nærheden af, hvor Jens Holger Jensen var blevet trafikdræbt. Observationen blev nedtaget, da Niels Jørgensen var returneret til ejendommen, og det anførtes, at det ville blive undersøgt nærmere, hvem han havde besøgt i ejendommen.

Af observationsrapport fra regionalafdelingen i Århus "Vedr.: Observation af NIELS JØRGENSEN ..." med tilførsler af 1. og 2. oktober 1980 fremgår bl.a., at Niels Jørgensen blev observeret hele dagen den 1. oktober og indtil kl. 14.00 den 2. oktober, hvor han tog færgen til Sjællands Odde. Det blev konstateret, at han gik tæt omslynget med kvinden fra opgangen i beboelsesejendommen, og hendes nærmere data blev gengivet i rapporten. Afslutningsvis anførtes:

...

Om Niels Jørgensens færden i Århus i dagene 29/9 - 2/10. 1980 kan det siges, at han gik og kørte meget afslappet. Han overholdt alle hastighedsbegrænsningerne. Når han var i selskab med ... virkede det, somom han kun sansede hende. Ved afhøringen hos ordenspolitiet havde han virket høflig, venlig og havde svaret beredvilligt på alle spørgsmål.

Ved enkelte lejligheder virkede han opmærksom på sine omgivelser, men på en naturlig måde. Observatørholdet har ikke følt sig afdækket.

...

Det fremgår af observationsrapport fra PET, Centralafdelingen, med tilførsler af 2. og 3. oktober 1980 bl.a., at Centralafdelingens observationshold overvågede Niels Jørgensen, fra han ankom til Sjællands Odde den 2. oktober 1980 i en udlejningsbil. Han tog til sin lejlighed i Middelfartgade. I rapporten blev det anført bl.a., at det var observatørernes indtryk, at Niels Jørgensen var meget opmærksom på sine omgivelser. Niels Jørgensen blev tabt, da han tog en taxa. Taxachaufføren kunne dagen efter oplyse, at han havde kørt Niels Jørgensen til en biograf. De havde ikke talt under køreturen. Den 3. oktober 1980 blev observationen nedtaget, uden at Niels Jørgensen var blevet observeret igen. En motorcykel, der ifølge PET's søgning var indregistreret til Niels Jørgensen, og udlejningsbilen holdt som aftenen i forvejen.

Af rapport af 2. oktober 1980 fra PET, afdeling C, fremgår, at Axel Mortensens udlejer samme dag havde henvendt sig til afdelingen og oplyst, at der netop havde været en mand, som havde betalt husleje for værelset. Manden havde oplyst, at Axel Mortensen ikke selv kunne komme, da han var i USA. Udlejeren fik forevist fotos af Jens Holger Jensen, Niels Jørgensen, Peter Døllner og Jan Weimann, og udlejeren mente, at Axel Mortensen kunne være identisk med Jens Holger Jensen, mens udlejeren ikke kunne genkende vedkommende, der havde været der denne dag. Tilsvarende oplysninger fremgår af tilførsel af 2. oktober 1980 til tidligere nævnte rapport af 19. september 1980 fra Århus Politi vedrørende dags dato-kvitteringen til Axel Mortensen. Desuden fremgår det af denne tilførsel bl.a., at man havde konstateret, at ingen personer ved navn Axel Mortensen

var eller havde været tilmeldt Folkeregisteret på de tidligere nævnte adresser på Åboulevarden og Nordens Plads.

Det fremgår af tilførsler af 3. og 20. oktober 1980 til notits af 17. september 1980 udarbejdet af Rigspolitiets rejseafdeling om assistancemelding:

" ...

Ki. Iversen, Århus rykker d.d. tlf. igen for ass. i sagen, og efter aftale med ki. Lundgren Larsen overtager ka.erne E. Søndergaard Pedersen og Arne Siezing sagen fra mandag, den 6. oktober 1980.

Alle underrettet.

...

Ka. Kornerup yderligere afgivet 20/10-80

..."

Af rapport "Oversigt over PWU's kontakter med PFLP og Mellemøsten i OKTOBER 1980." fra PET fremgår bl.a., at Sati Bakier den 6. og den 7. oktober 1980 talte med PFLP-kontoret i Beirut om en rapport, som han havde sendt til kontoret i anledning af Jens Holger Jensens død, og yderligere en rapport herom, som han ville sende med normal post derned. Af udskrift af 7. oktober 1980 af aflytning af Sati Bakiers telefon fremgår bl.a., at han ikke nævnte Jens Holger Jensens navn. I samtalerne blev rapporterne omtalt som værende om "the Apple". Den anden rapport var fra Sati Bakiers "danske venner".

Det fremgår af rapport af 8. oktober 1980 fra Århus Politi "vedrørende.: varebil HJ 88.773, tilhørende Aksel Mortensen, hvori firmaet Jysk Autocenter er involveret som sælger." underskrevet af en medarbejder fra PET bl.a., at den forhandler, der havde solgt tidligere nævnte varevogn af mærket Dodge B-300 til Axel Mortensen, havde oplyst bl.a., at han i begyndelsen af juni måned 1980 havde solgt den til Axel Mortensen. Axel Mortensen havde givet 62.890 kr. for varevognen. I slutningen af august 1980 havde Axel Mortensen indfundet sig hos firmaet og bedt dem om at sælge vognen. Det blev aftalt, at Jysk Autocenter skulle sælge den for 47.000 kr. med tillæg af moms. På et efterfølgende tidspunkt havde en person, der navngav sig Flemming Hansen, henvendt sig til Jysk Autocenter og oplyst, at Axel Mortensen var rejst til udlandet, og at han varetog Axel Mortensens interesser i forbindelse med salget af varevognen.

Af notat af 9. oktober 1980 udarbejdet af PET, afdeling C, "Vedr.: Evt. forbindelse mellem "Danmarks Socialistiske Befrielseshær – DSB", Jens Holger Jensen og personkredsen omkring ham." fremgår:

"Den 27. JAN 1980 startede DSB sine aktioner, bemalinger og ildspåsættelser, i Århus. Aktionerne har foregået indtil SEP. med jævne mellemrum.

Der har været telefonaflytning hos Peter Døllner og Thorkild Frandsen fra efteråret 1979 og indtil midten af JUN 1980. Tidsskemaet er for Døllner og Frandsens vedkommende overvejende baseret på disse aflytninger.

Med hensyn til de tre andre personer, Jens Holger Jensen, Niels Sørensen og Jan Weimann, har de nævnte aflytninger været brugt, men det er meget sparsomme oplysninger, vi har fået.

I tidsrummet fra januar 1980 og indtil midten af juni 1980, hvor aflytningerne standsede, kan der ud fra tlf. afl. og andre oplysninger, vi er i besiddelse af, ikke fastlægges nogen forbindelse mellem DSB, Døllner og Frandsen. Der er tidspunkter, hvor begge har befundet sig i København, og der i Århus har fundet DSB-aktioner sted. Ligeledes forekommer der tidspunkter, hvor vi ingen kontakt har til Døllner og Frandsen, og der på samme tidspunkt har foregået DSB-aktioner.

Aflytningerne viser, at Døllner og Frandsen hovedsaglig beskæftiger sig med "Manifest", "Tøj til Afrika – TTA", SWABO – ZANU og andre frihedsbevægelser i Rodesia, nu Zimbabwe, og i Sydafrika. Desuden vides, at de har forbindelse til herboende PFLP-medlemmer. Da aflytningerne sluttede var de begge arbejdsløse.

Jan Carl Weimann, der arbejder på Datagården, ved vi kun lidt om. Han deltager i arbejdet med "Manifest" og "TTA". Kendskabet til ham er så lidt, at vi ikke kan danne et mønster over hans adfærd. Også for hans vedkommende er der tilfælde, hvor der har været DSB-aktioner, både hvor han har været i København, og hvor der ikke har været kontakt med ham.

Om Niels Jørgensen har vi intet kendskab til i tiden fra januar 1980 og indtil september 1980, hvor han dukkede op i forbindelse med Jens Holgers død i Århus. Ved et besøg i Århus i oktober måned, hvor han havde lejet en bil og kørte rundt i byen, fik han bl.a. udleveret sine papirer på den ødelagte VW, som Jens Holger var kørende i, da han blev slået ihjel. Han blev obseret under besøget, men han foretog sig intet usædvanligt.

Niels Jørgensen har forbindelse til herboende PFLP-medlemmer.

Om Jens Holger Jensen fra januar 1980 og indtil hans død den 15.9.1980 vides følgende:

Den 30.1. blev hans telefon afmeldt, og den 26.2. blev telefonen afleveret i Telefonhuset, men ikke af Jens Holger.

I marts/april fik han hos sin arbejdsgiver, Gentofte Brandvæsen, bevilget 1 års orlov?? Han havde orlov fra 1.10.79 - 1.10.80.

Den 29.4. fik han udstedt visum til Polen.

Den 9.8. indrejste han i Tyrkiet.

Den 23.8. udrejste han fra Tyrkiet, og samme dag ankom han til London.

Den 24.8. indrejste han til Danmark via Kastrup.

Den 27.8. havde han et møde med herboende PFLP-medlemmer.

Den 15.9.1980 omkom Jens Holger Jensen ved en trafikulykke udenfor Århus.

Jens Holger Jensen var trænet og uddannet i PFLP-lejre, og han var uden tvivl højt på strå hos PFLP, og på det grundlag må det udelukkes, at han eller hans nærmeste omgangskreds skulle have deltaget i DSB-aktionerne.

Med hensyn til brandattentaterne mod IBM og "Terma", kan det ikke udelukkes, at førnævnte personer kan spille en rolle, da vi på de aktuelle tidspunkter ikke ved, hvor de forskellige personer befinder sig."

PET's regionalafdeling i Århus oplyste ved telex af 14. oktober 1980 til Centralafdelingen, afdeling C, bl.a., at Christian Medom samme dag havde været til møde hos Kriminalpolitiet i Århus, og ud over ham havde Jørgen Iversen, to andre medarbejdere fra Århus Politi samt Arne Siezing og Ernst Søndergaard Pedersen fra Rigspolitiets rejseafdeling deltaget i mødet. Christian Medom havde redegjort for en dispositionsplan, "*der gaars dato blev godkendt af [politimesteren i PET's tjenestenummer] med hensyn til den person, der formentlig henvender sig til jydsk autocenter ... i den hensigt at faa udbetalt penge for salg af dodge varevogn ..., der ejes af aksel mortensen.*" Planen var bl.a., at forhandleren skulle briefes om, at han ikke måtte lægge røret på ved telefonsamtaler med "Flemming Hansen", idet politiet ville foranstalte sporing af samtalen. Når en person mødte op for at kræve pengene udbetalt, ville denne person blive anholdt og afhørt om identiteten på Axel Mortensen. Vedkommende ville få forklaret, at man for øjeblikket tjekkede et antal varevogne i forbindelse med efterforskningen af et røveri, og da man ikke kunne finde Axel Mortensen i Folkeregisteret, skulle dette forhold undersøges. Hvis det var hensigtsmæssigt, kunne det oplyses, at sporet

vedrørende Axel Mortensen var begyndt med fundet af dags dato kvitteringen i den varevogn, som Jens Holger Jensen befandt sig i, da han blev trafikdræbt.

Det fremgår af rapport af 14. oktober 1980 fra PET, afdeling C, at to medarbejdere fra PET havde talt med brandchefen hos Gentofte Brandvæsen, hvor Jens Holger Jensen havde været ansat. Brandchefen oplyste bl.a., at Jens Holger Jensen, da han ansøgte om orlov i et år, havde oplyst, at det var hans hensigt at opfylde et længe næret ønske om at studere økonomi. Under orloven havde han besøgt stationen fem gange, og han havde fortalt om bl.a., at han flere gange havde været ude at rejse. Rejserne, der var gået til Frankrig, Spanien og formentlig også USA, havde som regel været afbudsrejser. Brandchefen oplyste desuden, at en af Jens Holger Jensens kollegaer hed Axel Mortensen, men han mente ikke, at Jens Holger Jensen kendte Axel Mortensen ud over som kollega.

Af observationsrapport af 14. oktober 1980 fra PET, Centralafdelingen, fremgår bl.a., at afdeling T havde anmodet om optagelse af fotos af Torkil Lauesen samt om muligt konstatering af hans arbejdssted. Den 21. oktober 1980 optog observationsholdet de ønskede fotos. Det er anført, at det var observatøernes opfattelse, at Torkil Lauesen ikke var opmærksom på dem.

Det fremgår af tilførsel af 16. oktober 1980 til tidligere nævnte rapport af 8. oktober 1980 fra Århus Politi "vedrørende.: varebil HJ 88.773, tilhørende Axel Mortensen, hvori firmaet Jysk Autocenter er involveret som sælger." bl.a., at forhandleren havde oplyst Flemming Hansen om, at der var en køber til varevognen, men at prisen formentlig kom ned på 45.000 kr. Hertil havde Flemming Hansen sagt, at det var helt i orden, og at de godt kunne gå yderligere ned, uden at han blev spurgt først. Forhandleren havde spurgt, om Flemming Hansen ikke skulle tale med Axel Mortensen først, hvortil Flemming Hansen havde svaret, at han havde fået et brev fra Axel Mortensen om, at han kunne handle på Axel Mortensens vegne, selv om prisen gik ned. Det gjaldt bare om at få varevognen solgt. Af tilførsel af 20. oktober 1980 til rapporten fremgår, at forhandleren havde meddelt Flemming Hansen, at hvis varevognen skulle sælges straks, da var det nødvendigt, at de gik med til, at den blev solgt for 40.000 kr. Flemming Hansen svarede, at så var han nødt til at snakke med Axel Mortensen. De aftalte desuden, at Flemming Hansen skulle bede om en fuldmagt fra Axel Mortensen med godkendelse af salget. Af tilførsel af 23. oktober 1980 fremgår, at Flemming Hansen samme dag havde oplyst forhandleren, at det var i orden, at varevognen blev solgt for 40.000 kr., og enten ville Flemming Hansen eller forhandleren modtage en fuldmagt fra Axel Mortensen. Pengene skulle forhandleren sende på en crossed check til Axel Mortensen på adressen Åboulevarden 31. Af tilførsel af 27. oktober fremgår, at forhandleren samme dag havde modtaget et brev fra Axel Mortensen post-

stemplet i København. Politiet fik udleveret brevet uåbnet, og det blev sendt til teknisk afdeling til nærmere undersøgelse, herunder for fingeraftryk. Af tilførsel af 28. oktober 1980 fremgår, at brevet indeholdt en fuldmagt fra Axel Mortensen til forhandleren til at sælge bilen for 40.000 kr. Af rapporten fremgår, at der herefter var adskillelige rykkere fra Flemming Hansen vedrørende betaling for varevognen. Der var imidlertid ikke gennemført en handel ved rapportens afslutning den 15. december 1980.

Regionalafdelingen i Århus oplyste ved telex af 17. oktober 1980 til Centralafdelingen, afdeling C, bl.a., at der på møde samme dag hos Jørgen Iversen var blevet henstillet til regionalafdelingen, at oprette telefonaflytning af Niels Jørgensens kærestes telefon. Afslutningsvis fremgår af telexen:

”...

det bemærkes, at alt skriftligt materiale, der fra dags dato tilgaar rejseafdelingen, herunder materiale fra retten, vil være bearbejdet paa en saadan maade, at oplysninger fra pet ikke fremstaar i rapporter, der skal bruges i en eventuel kommende retssag.”

Af anmodning af 17. oktober 1980 til retten om tilladelse til aflytning af Niels Jørgensens kærestes telefon på hendes adresse i Århus fremgår, at der blev henvist til, at Niels Jørgensen var inddraget i efterforskningen vedrørende DSB, at han var ejer af den varebil, som Jens Holger Jensen befandt sig i, da denne blev trafikdræbt i nærheden af møbelvarehuset Cebra, der nedbrændte næste dags nat, og at DSB havde påtaget sig ansvaret for nedbrændingen. Desuden henvistes til fundet af en bærbar radio og en øresnegl i nærheden af den beskadigede varebil, og at Niels Jørgensens adresse på Silkeborgvej angiveligt havde været en ”skin-adresse”, samt at Niels Jørgensen var tidligere kendt for at have foretaget bemalinger, idet han i 1970 havde bemalet General Motors bygninger i København med bogstaverne PFLP i protest mod USA’s krigshandlinger i Vietnam. Retten tog anmodningen til følge, og der blev foretaget aflytning af telefonen til den 29. april 1981.

Det fremgår af rapport af 20. oktober 1980 udarbejdet af Rigspolitiets rejseafdeling ”vedrørende: D.S.B. – DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR omhandlende: Ransagning hos JENS HOLGER JENSEN, Gl. Jernbanevej 26, Valby.” bl.a., at Arne Siezing, Ernst Søndergaard Pedersen og en medarbejder fra PET samme dag havde foretaget ransagning af Jens Holger Jensens lejlighed i Valby i henhold til tilladelse af 16. oktober 1980 hertil fra Retten i Århus. Retten havde desuden givet tilladelse til beslaglæggelse af et Krak-bykort over København og omegn. I rapporten er det bl.a. anført, at der ikke blev tilkaldt vidner, idet man var vidende

om, at Jens Holger Jensen m.fl. var tilknyttet nogle kredse, der var uddannet af PFLP i terroristvirksomhed dels i Beirut, dels andre steder. Desuden var Jens Holger Jensen m.fl. mistænkt for røveri og gidseltagning den 7. juli 1980 i Glostrup.

I tilførsel af 17. oktober 1980 i opsummerende rapport "Vedr.: Omstændighederne omkring undersøgelserne af Jens Holger Jensen m.fl." fra PET var det anført bl.a.:

" ...

Fra reg. II blev det oplyst, at "Rejseholdet" helt og holdent ville overtage efterforskningen omkring JHJ og NJ i forbindelse med ovennævnte varemotorvogn, idet der muligvis kunne være en forbindelse til gidseltagningen i Glostrup i JUN/JUL 80.

" ... "

Af rapport af 23. oktober 1980 udarbejdet af Rigspolitiets rejseafdeling "vedrørende : D.S.B. – DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR. Omh.: Ransagning hos JENS HOLGER JENSEN, Gl. Jernbanevej 26, Valby." fremgår, at "... Efter ransagning, der pågik den 20. oktober 1980 i tiden mellem ..., er udfærdiget rapport, der indeholder fortrolige oplysninger, som er nærværende sag uvedkommende. Rapporten indgår derfor ikke i det heromhandlede sagsmateriale. Fra rapporten citeres: ..." Derefter blev der gengivet fra den tidligere nævnte rapport af 20. oktober 1980, og det ses, at det, som blev udeladt, var oplysningen om, at Jens Holger Jensen m.fl. var tilknyttet nogle kredse, der var uddannet af PFLP i terroristvirksomhed dels i Beirut, dels andre steder. Derimod var det oplyst, at Jens Holger Jensen m.fl. var tilknyttet PFLP, ligesom mistanken vedrørende Glostrup-forholdet fremgik.

Det fremgår af telex af 23. oktober 1980 fra PET's regionalafdeling i Århus til Centralafdelingen, at der havde været møde hos Jørgen Iversen om mulige måder at identificere den person, som på vegne Axel Mortensen varetog kontakten til udlejeren af lejligheden på Åboulevarden 31. Afslutningsvis anførtes det i telexen:

" ...

der foreslaas et moede den 3. november 1980 i centralafdelingen, med deltagelse fra region 2 – rejseafdelingen – afdeling c og t samt en repraesentant fra pet s ledelse.

det er vigtigt for den forestaaende efterforskning mod niels joergensen og andre, at der er enighed om, hvorvidt hans tilknytning til p f l p – hvilket vil vaere saerdeles brugbart i efterforskningen – maa eller kan bruges.

" ... "

Den 23. oktober 1980 modtog et dagblad et brev med overskriften "NYT FRA "SAFTEVANDSFRONTEN"". Der var tale om et manifest, og gruppen¹⁰ bag påtog sig ansvaret for brandene den 4. juli 1980 og den 8. september 1980 hos henholdsvis IBM og Terma. Gruppen skrev bl.a., at brevet var motiveret af, at "pressen og politiet havde sat gruppen i bås med DSB".

Af rapport af 6. november 1980 udarbejdet af PET, afdeling C, "Vedr.: Møde med rejseholdet angående Jens Holger Jensen." fremgår bl.a.:

"Fredag den 31. OKT 1980 kl. 1330 blev der i filmsalen holdt møde i forbindelse med Jens Holger Jensen.

Til Stede. Winther Hinge, Mose Hansen, Ropers, ..., Leon Mandal Jensen, Brian Pedersen, Christian Medom og fra rejseholdet, ka. Søndergård og ka. Siezing.

Christian Medom indledte med at give en kort gennemgang af de efterforskningskridt, der var taget i forbindelse med Jens Holger Jensens død, startende med trafikulykken.

...

Medom: Oplyste om baggrunden for Jense Holger Jensen og Niels Jørgensen og forbindelsen til PFLP.

Mose H.: Det politiske problem vedr. forbindelsen til PFLP og de omhandlede personer, hvis det blev draget frem i forbindelse med et retssag. Omfanget af oplysninger, for ikke at afsløre kilderne.

Søndergård og Siezing: De må bruge PFLP forbindelsen, da navnene er fundet i JHJ's lommebog. Resten bliver holdt ude.

Kan bruge PET's ransagningsrapporter under henvisning til at de er klassificeret, og så oplyse om, hvordan de [rejseholdet] er kommet ind i sagen.

Rejseholdet skal bruge PFLP forbindelsen, men de tidligere skrevne rapporter skal forblive hos os.

De kan bruge de rapporter, som reg. II er ifærd med at lave.

10 Se nærmere om denne gruppes aktiviteter i PET-kommissionens beretning bind 12, s. 60 ff.

Den fundne bærbare radio skal forevises P & T, officielt, der ud fra "Teknikkerne" s rapport skal lave en erklæring til brug for en evt. retssag.

..."

Det fremgår af rapport af 31. oktober 1980 fra PET, afdeling C, at Axel Mortensens udlejer havde ringet og oplyst, at en "Per Henriksen", der var identisk med den person, som havde været der den 2. oktober 1980, havde medbragt en fuldmagt fra Axel Mortensen til at opsigte lejemålet. Det var sket til den 1. november 1980. Medarbejderen fra PET indfandt sig hos udlejeren og fik udleveret fuldmagten med henblik på undersøgelse af Centralbureauet for Identifikation (CFI). Fuldmagten blev senere overgivet til Arne Siezing, idet rejseafdelingen ville foretage det videre fornødne i forhold til CFI. Politiet havde opsat videoanlæg i lejligheden, og af en optagelse fremgik, at det med 99% sikkerhed var Peter Døllner, som havde været der.

Af telex af 4. november 1980 fra PET's regionalafdeling i Århus til Centralafdelingen fremgår bl.a., at det ville være værdifuldt med aflytning af Peter Døllners og forlaget Manifests telefoner i forbindelse med betalingen for Axel Mortensens varevogn, idet der kunne forventes koordinering mellem Peter Døllner, der måtte være identisk med Per Henriksen, og Flemming Hansen, der antoges at være identisk med Niels Jørgensen. Det forventedes, at checken ville blive sendt den 6. november 1980 fra Århus og være fremme fredag den 7. november. Afslutningsvis var det anført:

..."

til støtte for afd. e, vil en kollega fra rejseafdelingen være til stede i centralafdelingen - afd. e. ? - fredag. vi kan aftale nærmere om dette pr. telefon.

..."

I rapport af 4. november 1980 fra PET, Centralafdelingen, til brug for rettens behandling af anmodning om tilladelse til aflytning af forlaget Manifests og Peter Døllners telefoner var der henvist til bl.a. tidligere rapporter af 26. oktober 1979 og 17. juni 1980 vedrørende aflytning af Peter Døllners telefon. Derudover blev forløbet vedrørende Jens Holger Jensens trafikdrab og den efterfølgende efterforskning gennemgået, herunder branden i møbelforretningen Cebra og forløbet vedrørende Axel Mortensen. Der var ikke nye oplysninger heri i forhold til det tidligere gengivne. Til slut anførtes:

..."

Grundet ovenstående og oplysningerne i de tidligere nævnte rapporter vedrørende forbindelsen til PFLP, er der grund til at mistænke Jens Holger

Jensen, Niels Jørgensen og Peter Døllner for at skulle foretage en operationel handling, og at de to værelser skulle bruges som dækkeligheder.

Vi er vidende om, at PFLP i Beirut og PFLP's forbindelsesofficer Marwan Fahoum var dybt chokeret ved meddelelsen om Jens Holger Jensens død.

..."

Ved kendelse af 5. november 1980 tog retten anmodningen om tilladelse til aflytning af forlaget Manifests og Peter Døllners telefoner til følge. Aflytningerne blev afsluttet den 5. maj 1981.

Af rapport af 6. november 1980 fra PET udarbejdet af afdeling C fremgår bl.a., at Axel Mortensens udlejer havde henvendt sig til afdelingen og oplyst, at der var kommet et udbetalingskort. Udlejeren havde undladt at modtage kortet, og postbuddet havde derfor efterladt en seddel med henvisning til at afhente kortet på postkontoret på H.C. Ørstedsvvej. PET henvendte sig til posthuset med en briefing om afhentningen af kortet. Det viste sig, at der var tale om en check på 603 kr. vedrørende for meget indbetalt vægtafgift. Udlejeren fik besked om at kontakte dem, når "Per Henriksen" havde fået besked om sedlen, og at udlejeren skulle sige til "Per Henriksen", at hun var på vej ud, således at politiet havde rimelig tid til at tage stilling til eventuelle handlinger. Af rapporten fremgår yderligere bl.a.:

"..."

Ka. A. Siezing, Rejseafd., – som i øvrigt selv havde haft kontakt med CfM – insisterede på, at vi skulle prøve at fotografere "Per Henriksen" når denne afhenter pengene på postkontoret. Såfremt dette ikke skulle være muligt, skulle vi forsøge at få "Henriksen"s fuldmagt...."

Det fremgår af rapport af 6. november 1980 fra PET udarbejdet af afdeling C, at Axel Mortensens udlejer på ny havde henvendt sig til afdelingen og oplyst, at "Per Henriksen" netop havde forladt lejligheden efter at have fået udleveret den tidligere nævnte seddel om udbetalingskort på postkontoret. "Henriksen" havde låst sig selv ind med en kopi af nøglen til lejligheden, som han havde fået tilsendt fra Mortensen i USA. Det var en kopi, da han havde afleveret de originale nøgler samtidig med, at han opsagde værelset. Udlejeren betvivlede "Henriksens" ord "vedr. nøglen og afsenderen af samme", hvilket hun gjorde ham opmærksom på. "Han forklarede blot det samme og indså det fornuftige i, at udlejer fik stillet låsene om – på Axel Mortensens regning." Postkontoret oplyste samme dag, at udbetalingskortet ikke var afhentet. Der blev uden held opsat observation ved postkontoret til lukketid.

Af rapport af 14. november 1980 fra PET udarbejdet af afdeling C fremgår, at der var blevet ringet fra postkontoret på H.C. Ørstedsvvej og oplyst, at en person den 13. november 1980 kort før lukketid havde henvendt sig og fået udbetalt det tidligere omtalte beløb på 603 kr. vedrørende for meget indbetalt vægtafgift. Personen havde forevist et kørekort lydende på Axel Mortensen, og vedkommende underskrev sig også med dette navn. Det var herefter anført i rapporten, at rejseafdelingen blev underrettet herom gennem regionalafdelingen i Århus. Ved henvendelse til førerbeviskontoret var det konstateret, at der ikke var udstedt et kørekort på navnet Axel Mortensen, og cpr-nummeret på det kørekort, som var forevist på postkontoret, eksisterede ifølge cpr-registeret, men det vedrørte en anden person. Underskriften på udbetalingskortet var ikke den, som tidligere var benyttet af Peter Døllner. Det anførtes i rapporten, at observation af Peter Døllner herefter kunne nedtages, hvilket var bekræftet af rejseholdet.

Det fremgår af observationsrapport af 14. november 1980 fra PET bl.a., at man efter anmodning fra afdeling C observerede mod Peter Døllner den pågældende dag. Observationen varede fra kl. 9.20 til kl. 14.47, og der var ingen bemærkelsesværdige observationer. Afslutningsvis anførtes det i rapporten, at Peter Døllner "ikke var unormalt interesseret i sine omgivelser."

Af rapport af 14. november 1980 fra PET "Vedr.: Orientering om operation [navnet på PET's operation vedrørende efterforskningen i Århus]." udarbejdet af Christian Medom fremgår bl.a.:

"...

DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR.

Gruppen har taget ansvaret for fem ildspåsættelser i fast ejendom, fire ildspåsættelser i biler samt mindst 29 tilfælde af hærværk på bygninger, kirker samt på et monument for faldne krigere fra 1 verdenskrig. Hærværket er udført som bemalinger med rød spraymaling, hvor gruppen har benyttet bogstaverne D.S.B. og en femtakket stjerne som symbol.

STATSFJENDERNE.

Gruppen, der ved skrivelser har benævnt sig som statsfjender, har taget ansvaret for 2 ildspåsættelser. Nemlig indkastning af "molotov+cocktail" i den lokale afd. af det multinationale selskab IBM (International Business Machines), hvor receptionslokalet udbrændte, og kastning af "molotov-cocktail" mod fabrikken TERMA, der fremstiller dele til F-16 fly. I sidstnævnte tilfælde skete ingen nævneværdig skade, da ruderne ikke blev knust.

...

JENS HOLGER JENSEN.

Jens Holger Jensen blev den 150980 trafikdræbt i et "folkevognsrugbrød", der holdt parkeret ud for varehuset BILKA og ca. 200 m. fra møbelvarehuset CEBRA, der halvandet døgn senere nedbrændte. Danmarks Socialistiske Befrielseshær (DSB) påtog sig ansvaret. Varevognen, hvor Jens Holger Jensen sad, tilhørte NIELS JØRGENSEN. De har begge nær tilknytning til den internationale terrororganisation P.F.L.P. Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen foretog i oktober 1979 en mystisk rejse til London/USA, hvor omstændighederne fremkaldte frygt for en forestående terroraktion.

Efter trafikdrabet blev det ved efterforskningen afsløret, at såvel Jens Holger Jensen som Niels Jørgensen havde dækkadresser og for Jens Holger Jensens vedkommende dækningsnavn. Under navnet AXEL MORTENSEN havde han købt en Dodge varebil. ...

Efterforskning vedr. Danmarks Socialistiske Befrielseshær:

Efter branden hos politimesteren i Århus og kendskabet til det manifest, der den 010480 blev modtaget på flere avisredaktioner, blev efterforskningen målrettet mod en anarkistisk gruppe i Århus, hvis medlemmer var kendt fra tidligere sager, hvor det fremgik, at de havde forbindelse til vesttyskterroristkredse. Til denne efterforskning blev der oprettet fire telefonaflytninger og en rumaflytning. Resultatet fra denne indsats var, at det på det nærmeste blev afkræftet, at gruppen havde med DSB.s aktioner at gøre. ...

...

En meddeler oplyste i september, at han på journalisthøjskolen i Århus kendte en gruppe, der havde planlagt et indslag vedr. STATSFJENDERNE i skolens interne TV-AVIS, der hver dag vises for skolens elever. Indslaget blev dog forhindret af rektoren. Denne gruppe bestod af ... [Peter Døllners bror] ..."

Af den resterende del af den omfangsrige rapport fremgår, at en lang række personer var i søgelyset og havde været eller blev efterforsket som mulige gerningsmænd vedrørende DSB og Statsfjenderne. Desuden blev hele det hidtidige forløb vedrørende Axel Mortensen gennemgået. Der var ikke nye oplysninger heri i forhold til det tidligere gengivne ud over, at det ved stemmesammenligning var fastlagt, at Niels Jørgensen var identisk med Flemming Hansen.

Det fremgår af rapport af 18. november 1980 fra Århus Politi, at der samme dag var blevet sat ild til det britiske konsulat i Risskov. Dagen efter modtog Ritzaus Bureau et brev, hvori en unavngiven gruppe tog ansvaret for branden.¹¹

Af rapport af 22. november 1980 fra PET "Vedr.: Videre efterforskning i operation [navnet på PET's operation vedrørende efterforskningen i Århus]." udarbejdet af lederen af PET's regionalafdeling i Århus fremgår bl.a., at rapporten alene vedrører den videre efterforskning, som regionalafdelingen skulle foretage. Der skulle følges fem spor, hvoraf alene det ene vedrørte gruppen omkring Jens Holger Jensen. Det er herom anført:

"...

Vedr. gruppen omkring Jens Holger Jensen/Niels Jørgensen så foretager rejseholdet den kriminelle efterforskning mod denne gruppe. Herv. afdeling har dog en telefonaflytning på Niels Jørgensens pige, ..., idet vi derved har mulighed for at følge en del af PFLP-linien, der måske kan have forbindelse med gruppen fra Journalisthøjskolen (Peter Døllner – [Peter Døllners bror])...."

Ovennævnte rapport afsluttedes med en redegørelse for, at der var brug for fast assistance til afdelingen.

Det fremgår af observationsrapport af 26. november 1980 fra PET, Centralafdelingen, bl.a., at man den pågældende dag observerede mod Peter Døllner, Jan Weimann og Torkil Lauesen. Først fulgte observationsholdet en af dem til Titangade, U-Landsklunserne. Herfra fulgte holdet Peter Døllner. Efter at have tabt ham fulgte man Jan Weimann. Afslutningsvis anførtes det, at det ikke var observatørernes indtryk, at Jan Weimann kørte "konspirativt".

Af observationsrapport af 28. november 1980 fra PET fremgår bl.a., at man konstaterede, at der holdt en udlejningsbil i nærheden af Niels Jørgensens lejlighed i Middelfartgade, og at der var lys i lejligheden. Der blev indhentet oplysning om, at det var Niels Jørgensen, der samme dag havde lejet bilen. Da Niels Jørgensen kom ud af opgangen, tog han efter en kort gåtur en taxa. Det var observatørernes indtryk, at Niels Jørgensen var blevet klar over deres tilstedeværelse, inden han hyrede taxaen. Af notits af samme dato fremgår, at et andet observationshold havde set Niels Jørgensen og fulgt taxaen. Da en sagsbehandler fra afdeling C

11 Som det fremgår af senere rapporter mv., blev det ud fra indholdet af brevet antaget, at det var gruppen Statsfjenderne, der stod bag branden. Se PET-kommissionens beretning bind 12, s. 60 ff. om denne gruppe.

blev underrettet herom, oplyste denne, "at man i øjeblikket ikke "rigtigt" havde noget på vedkommende, men der godt "med lidt snor" måtte være obs. på ham." Observationen blev nedtaget, da man "tabte" taxaen.

Det fremgår af rapport af 4. december 1980 fra PET til brug for rettens behandling af anmodning om forlængelse af tilladelse til aflytning af Sati Bakiers, PWU's og Talal Zouabis telefoner bl.a.:

...

De her nævnte personer er alle fortsat medlem af PWU, som er PFLPs dækorganisation i Danmark.

Sati Baqir samt Talal Zouabi er henholdsvis formand og næstformand for PWU, ligesom de begge er højststående PFLP-medlemmer, som står i nær kontakt med PFLP-hovedkvarteret i Beirut, Libanon, hvor de ofte taler med Taysir Kùba, som er lederen af PFLP-afdelingen for udenrigsanliggender/operationer. Taysir Kùba er en så højststående PFLP-leder, at han muligvis vil overtage hele PFLP-organisationen, såfremt George Hasbashes helbredstilstand forringes yderligere – til orientering kan oplyses, at vi via aflytningerne er blevet gjort bekendt med, at George Hasbash er blevet opereret for en hjernesvulst.

Taysir Kùbas forbindelsesofficer, som er identisk med Marwan El Fahoum har senest været i Danmark i august 1980, hvor han mødte alle PFLP-medlemmerne samt de danske ekstremistgrupper.

Desuden var han sammen med en gruppe, som vi fortsat mener, er involveret i et operationelt samarbejde med PFLP.

Denne gruppe, hvis leder var Jens Holger Jensen, og som af PFLP fik tildelt kodenavnet "ÆBLET" fører i øjeblikket en lidt tilbagetrukket tilværelse, idet Jens Holger Jensen er afgået ved døden efter et trafikuheld i Jylland.

Via aflytningerne kunne vi konstatere den bestyrtelse, det vakte blandt PFLP-medlemmerne, da de blev orienteret om "Æblets" død.

Gennem samtaler mellem Marwan El Fahoum og Sati Baqir udtalte Marwan El Fahoum, at Æblets død var et stort tab for PFLP – desuden blev der fra Beirut forlangt en rapport over dødsfaldet, idet man dernede ikke ville tro på, at dødsfaldet skyldtes en hænderlig trafikulykke – underforstået, så var de overbevist om, at de danske myndigheder havde fundet ud af "noget", og derfor havde arrangeret omh. trafikulykke. Dette har selvfølgelig intet på sig, men det skal oplyses, at Jens Holger Jensen tilsyneladende

var ude på en operationel opgave, idet han fandtes i besiddelse af en bærbart radio (sender/modtager). Desuden blev han dræbt i en vogn, som et andet gruppe-medlem havde købt og indregistreret til en lejlighed i Jylland. Lejligheden var en dæklejlighed, idet der aldrig har boet nogen personer i den under lejemålet.

Denne sag efterforskes stadig.

...

I rapport af 8. december 1980 fra PET til brug for rettens behandling af anmodning om forlængelse af tilladelse til aflytning af forlaget Manifests og Peter Døllners telefoner var der ikke nye oplysninger. Afslutningsvis anførtes:

" ...

Peter Døllner har stadig sin gang i forlaget "MANIFEST", Vibevej 7, men da Peter Døllner og personerne omkring forlaget er særdeles sikkerhedsbevidste, har aflytningerne hos Døllner og "MANIFEST" endnu ikke givet noget af efterforskningsmæssig betydning, men af hensyn til den videre efterforskning anmoder Politiets Efterretningstjeneste om rettens kendelse til at få forlænget aflytningen af ..."

Af PET's afdeling C's årsberetning for 1980 fremgår bl.a.:

" ...

DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR – DSB.

I 1980 opstod vel nok Danmarks største sabotagevirksomhed siden anden verdenskrig.

Fra slutningen af januar måned og til slutningen af maj måned skete der i Århus politikreds over 30 forskellige tilfælde af hærværk, hvoraf de fleste drejede sig om overmaling af genstande med spraymaling.

Den 27. januar blev der foretaget ildspåsættelse i et forretningslokale i FØ-TEX i Århus. Man påregner, at branden er opstået ved anvendelse af en "Molotov-cocktail".

Den 25. februar blev der antændt en vogn, som stod hos Østergårds Autoopretning i Århus.

...

Den 17. september skete den vel nok største brand i omhandlede sag. Ved at hælde brændbar væske igennem brevsprækken til møbelfirmaet "Cebra" i en forstad til Århus, var der skabt basis for, at der ved branden

skete skader for flere millioner kroner. Senere undersøgelser godtgjorde, at en person, som tidligere har vakt vor interesse, dagen før omhandlede brand, blev trafikdræbt udenfor dette møbelfirma. Han var tilsyneladende ikke alene på stedet, og undersøgelser pågår stadig for evt. at finde en sammenhæng mellem den omtalte person og branden. (Ref. efterfølgende afsnit vedrørende Jens Holger Jensen).

Den 4. juli skete der ildspåsættelse i den lokale afdeling af IBM ved indkastning af "Molotov-Cocktails", hvorved der opstod ikke uvæsentlig skade. Aktionen blev udført på den amerikanske frihedsdag, og i et senere brev til pressen blev det anført, at det var starten på en bekæmpelse af multinationale selskaber.

De personer, der påtog sig ansvaret for branden, underskrev sig "Statsfjenderne", og pointerede, at de intet havde med DSB at gøre.

Den 8. september foretoges forsøg på en lignende aktion mod fa. "Terma", som fremstiller dele til F-16-fly. Der blev igen kastet "Molotov-cocktails", men en fejlkonstruktion af disse gjorde, at de ingen skade forårsagede.

"Statsfjenderne" påtog sig også her ansvaret, og som motiv angav de bekæmpelse af oprustningen.

Det er vort indtryk, at "Statsfjenderne" – som de selv udtrykker det – ikke har noget med DSB at gøre.

Helt udelukkes kan det dog ikke. Vi finder det imidlertid usandsynligt, at en gruppe personer, som foretager en så stor mængde brandstiftelser og hærværk – uden at blive opdaget – pludselig skulle ændre navn.

Den hidtidige efterforskning har vist, at det må udelukkes, at der er tale om almindeligt hærværk eller drengestreger. Da der ej heller synes at være tale om mere primitive eller sindssyge personers handlinger, finder vi det rimeligt at antage, at det drejer sig om en hidtil ukendt anarkistisk organisation på det indledende stadium til en "befrielseshær". Organisationen opfordrer tilhængere til at tilslutte sig ved dannelse af selvstændige "celler", således at tilknytning kun kan konstateres i begrænset omfang, hvorved en politimæssig efterforskning af de kriminelle aktioner vanskeliggøres i væsentlig grad.

Organisationens mål er tydeligvis at forstyrre samfundsordenen, og organisationens virksomhed er en overtrædelse af straffelovens § 114.

Ved indgriben overfor personer, der f.eks. findes i færd med at overmale bygninger m.v., bør man være opmærksom på detaljer, der kan pege i retning af de pågældendes mulige forbindelse til DSB. Det må formodes, at der iøvrigt vil være ret ringe efterforskningsmuligheder.

Der er fra politiets side gjort en stor indsats for at bekæmpe omhandlede gruppe.

Mange personer har været i politiets søgelys, og store undersøgelser er stadig i gang for at finde gerningsmændene til disse kriminelle handlinger.

OMSTÆNDIGHEDERNE OMKRING UNDERSØGELSERNE AF JENS HOLGER JENSEN M. FL.

Mandag den 15. september 1980 kl. ca. 1130 blev den her kendte Jens Holger Jensen dræbt ved et færdselsuheld i Tilst lige uden for Århus. ...

...

Natten mellem den 16. og 17. september 1980 nedbrændte møbelfirmaet "CEBRA", som lå kun ca. 200 m fra det sted, hvor Jens Holger Jensen blev dræbt. På en kumme udenfor firmaet var der malet den i DSB-sagen kendte røde stjerne og DSB. Omstændighederne gjorde, at en kulegravning af Jens Holger Jensens forhold blev iværksat, for at se om der skulle være en forbindelse mellem Jens Holger Jensen, dennes omgangskreds og DSB.

Følgende personer indgik i undersøgelsen: Peter Døllner, Jens Holger Jensen, Niels Jørgensen, Torkil Frandsen og Jan Weimann. Undersøgelserne viste, at Døllner, Frandsen og Weimann ikke har noget med DSB at gøre. Med hensyn til Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen har vi så lidt viden, at vi ikke kan sige, om der er nogen forbindelse.

...

Med hensyn til personerne omkring Jens Holger Jensen er det forsøgt at fastlægge deres færden, men udover det allerede nævnte er vi ikke vidende om noget usædvanligt.

Det skal dog bemærkes, at de kendte PFLP-medlemmer, såvel her som i udlandet, der havde kontakt til Jens Holger Jensen og dennes personkreds, øjensynlig har "droppet" forbindelsen hertil efter Jens Holger Jensens død.

Fra region II blev det oplyst, at "Rejseholdet" helt og holdent ville overtage efterforskningen omkring Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen i forbindelse med ovennævnte varemotorvogn, idet der muligvis kunne være en forbindelse til gidseltagningen af en bankdirektør og dennes familie i Glostrup den 7. juni [juli]1980.

*Efterforskningen i sagen vedrørende Jens Holger Jensen fortsætter.
..."*

Det fremgår af PET's afdeling T's årsberetning for 1980 bl.a.:

"...

PWU's forbindelser med den danske venstrefløj.

PWU har som tidligere år haft et godt samarbejde med det meste af den danske venstrefløj.

Der har i 1980 været forbindelse/samarbejde med følgende grupperinger:

- 1. Venstresocialisterne (VS)*
- 2. Danmarks Kommunistiske Parti (DKP)*
- 3. Forbundet mod imperialismen (FMI)*
- 4. International Forum (IF)*
- 5. Ghassan Kanafani's Kulturfond (GKKF)*
- 6. Den Danske Palæstinakomite (DDP)*
- 7. Forlaget Manifest (Jens Holger JENSEN).*

Af disse her nævnte grupperinger har der især været et meget stort samarbejde med VS, FMI, IF samt GKKF.

...

At grupperne også af PFLP i Beirut anses for at have en stor betydning for deres sag, kan bl.a. ses i, at PFLP-lederen, Tayssir KUBA, sendte sin forbindelsesofficer, Marwan EL FAHOUM, til København, hvor denne brugte megen af sin tid med at afvikle samtaler samt møder med de her nævnte gruppers ledelse. Til orientering kan oplyses, at møderne blev afviklet på ledernes private bopæle.

...

Jens Holger JENSEN (PFLP-dæknavn "The APPLE") samt gruppen omkring Forlaget MANIFEST.

Året 1980 startede med, at vi var uvidende om, hvor Jens Holger JENSEN og gruppe-medlemmet Niels JØRGENSEN, befandt sig, idet den sidste kontakt med de pgl. var i Odense den 30.11.79.

...

Et par dage efter Jens Holger's død, skete der en ildspåsættelse af et varehus, som er beliggende i umiddelbar nærhed af uheldsstedet. Denne ildspåsættelse var foretaget af: Danmarks Socialistiske Befrielseshær (DSB), hvorfor muligheden foreligger, at Jens Holger foretog en rekognoscering for DSB, da han blev dræbt.

Sagen efterforskes fortsat i en anden afdeling.

...

Hvem der eventuelt skal efterfølge Jens Holger JENSEN i hans nære samarbejde med PFLP/PWU vides på nuværende tidspunkt ikke.

..."

Af årsberetningen fra 1980 for regionalafdelingen i Århus fremgår bl.a.:

"...

1. DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR.

...

Skrivelserne fra DSB har været så forvirrede, at man ikke ud fra disse kan analysere sig frem til gruppens politiske holdning og dermed målrette efterforskningen.

2. STATSFJENDERNE.

I modsætning til DSB har denne gruppe taget flere klare holdninger i deres skrivelser, der også er sendt til pressen. Statsfjendernes holdning kan tydes i retning af anarkisme. Denne formodning er blevet bestyrket under efterforskningen.

Gruppen har taget ansvaret for tre ildspåsættelser:

...

c. Ildspåsættelse i Det Britiske Konsulat i Århus. Her var branden en protest mod den engelske regering, der havde ansvaret for de sultestrejkende IRA fanger i Long-Kesh fængslet i Belfast.

I årsberetningen for 1979 står omtalt en anarkistgruppe, der har udfoldet stor aktivitet og beretningen sluttet med ordene: "Den anarkistiske gruppe i Århus er dog fortsat meget aktiv. Den følges stadig med stor opmærksomhed". Dette skulle vise sig at være en fornuftig konklusion, da den selvsamme gruppes medlemmer ved slutningen af 1980 var stærkt mistænkt for de tre brande.

I efterforskningen mod disse to grupper har der været anvendt observationer af et ikke ringe antal og enkelte observationer med brug af rekvireret fotovogn fra afd. E. Der har været etableret 7 telefonaflytninger af længere og kortere tidsrum. En rumaflytning blev etableret i to perioder og der har været anvendt observation med videoanlæg.

3. JENS HOLGER JENSEN.

Det tidligere KAP medlem Jens Holger Jensen blev den 15. september 1980 trafikdræbt på en vigeplads ca. 200 m fra et møbelhus, der halvandet døgn senere nedbrændte. Danmarks Socialistiske Befrielsehær (DSB) påtog sig ansvaret. Derfor blev der indledt undersøgelser mod Jens Holger Jensen og hans kammerat Niels Jørgensen, der ejede varevognen, hvori Jens Holger blev dræbt. Begge er kendt for deres nære forbindelse til den internationale terrororganisation P.F.L.P.

Undersøgelserne indtil nu har vist, at såvel Jens Holger Jensen som Niels Jørgensen havde dækadresser og for Jens Holger Jensens vedkommende også et dæknavn. Denne købte under navnet Axel Mortensen en varevogn, som han fik registreret til en dækadresse i København. Denne vogn henstår nu hos en autoforhandler for at blive solgt. I undersøgelserne omkring vognen og værelset (dækadressen i København) er der fremkommet en del fuldmagter og breve, hvoraf det fremgår, at der er flere personer involveret med forskellige navne, der formentlig er falske.

...

Der foregår stadig undersøgelser omkring Niels Jørgensens og Jens Holger Jensens økonomiske forhold, hvilket indtil nu har bragt for dagen, at de har haft et stort overforbrug af penge i forhold til de indtægter, som de har haft. Undersøgelserne fortsætter.

Den efterforskning, der er beskrevet under punkterne 1, 2 og 3 er blevet udført i godt samarbejde mellem Århus kriminalpoliti, rejseafdelingen og herværende afdeling.

..."

I rapport af 6. januar 1981 påtegnet: "Anvendt som manuskript i retten. Ikke fremlagt." om anmodning om forlængelse af tilladelse til telefonaflytning af Niels Jørgensens kæreste i Århus henvistes til det tidligere anførte i den oprindelige anmodning, og at det "via telefonaflytningen er konstateret, at han bl.a. ringer midt på natten og oplyser, at han kommer med færgen tidligt, uden at hun har været vidende om det på forhånd. Ud fra aflytningen syntes det at bære præg af, at Niels Jørgensen, når han er i Århus, er "gået under jorden"."

Ved rapport af 6. januar 1981 fra Rigspolitiets rejseafdeling anmodedes Retten i Århus om at pålægge flere pengeinstitutter at meddele politiet, hvilke arrangementer de havde haft med Jens Holger Jensen og herunder udlevere kontoudtog og andre dokumenter, der kunne give oplysning om hans økonomiske forhold. I rapporten blev der henvist til bl.a. mistanken vedrørende Glostrup-forholdet og forløbet vedrørende Axel Mortensen. Der blev også henvist til, at fremgangsmåden ved røveriet i Glostrup svarede til to andre uopklarede røverier i København. Det drejede sig om røveri af 9. december 1975 mod SID, Nordre Fasanvej, København NV, med udbytte på ca. 500.000 kr. og den 2. september 1976 mod postkontoret, Lyrskovgade, København V. I begge tilfælde var der tilsyneladende brugt flere varevognstyper, falsk førerbevis mv. Ved røveriet i Lyrskovgade havde gerningsmændene været maskeret med masker, der kunne være lig dem, som anvendes af brandvæsenets røgdykkere, og Jens Holger Jensen var da røgdykker i Gentofte Kommunes Brandvæsen. Desuden blev der henvist til, at det var konstateret, at Jens Holger Jensen i 1976 havde erhvervet ejendommen Klokkedybet 34 i Herlev med en udbetaling på 40.000 kr., og det fremgik af selvangivelser, at han ikke havde haft rådighed over et sådant beløb.

Af kendelse af 6. januar 1981 fremgår, at en medarbejder fra PET og Arne Siezing var mødt i retten i forbindelse med behandlingen af ovennævnte anmodning om pålæg til diverse banker, og anmodningen blev imødekommet.

Det fremgår af overvågningsrapport af 6. januar 1981 fra PET, Centralafdelingen, bl.a., at Peter Døllner blev observeret i en halv time, hvor det viste sig, at han kørte hen til noget familie. Tre timer senere blev det konstateret, at hans bil fortsat holdt, hvor den var blevet parkeret.

Af telex af 15. januar 1981 fra PET's regionalafdeling i Århus til Centralafdelingen fremgår bl.a.:

" d s b:

den kilde, der gav oplysninger vedrørende journalisthøjskolen har nu fra en bekendt faaet oplyst, at gerningsmændene bag dsb skulle være [personer uden tilknytning til Appel-gruppen].

[Person uden tilknytning til Appel-gruppen] blev i gaar afhørt. han vil nu bevise, at hans tidl. afgivne forklaring vedr. dsb er rigtig. derfor vil han i morgen under en udgangstilladelse køre til aarhus for at hente disse våben. ved afhøringen skinnede det igennem, at han form. selv har en andel i disse våben. maaske er det ham selv, der har skaffet dem. han færdsel i aarhus i morgen vil blive overvåget. vi koordinerer med region 1.

...

jens holger j e n s e n

rejseafdelingen har foretaget nogle grundige økonomiske afhørixxxxxx undersøgelse vedr. gruppen omkring jens holger. det har vist sig at der har været et stort overforbrug af penge i forhold til de indtægter de i følge deres oplysninger paa selvangivelse n har haft

flemming hansen har i gaar talt med autoforhandler bentson. de har aftalt, at dodgen nu s k a l sælges. der skal sættes en annonce i avisen og udgifterne hertil skal afregnes med salgsprisen for dodgen.

eftersøgningen paa alle tre grupperinger fortsætter med de resourcer der er til raadighed."

Det fremgår af rapport af 16. januar 1981 fra Centralafdelingen, afdeling C, bl.a., at Jens Holger Jensens ene søster havde henvendt sig til Århus Politi om, at Jens Holger Jensens tegnebog og andet manglede mellem hans personlige effekter. Under de efterfølgende undersøgelser forklarede søsteren bl.a., at en person ved navn Niels havde været ved uheldsstedet på uheldstidspunktet, og at denne Niels havde kunnet oplyse, at tegnebogen ikke var samlet op ved uheldsstedet. I rapporten bemærkedes, at Jens Holger Jensens mor ifølge Københavns Skifteret havde fået udleveret en tegnebog med ca. 600 kr., og der var fundet fotos af en sygeplejerske med en tegnebog i hånden. Denne sygeplejerske havde senere forklaret, at det var Jens Holger Jensens tegnebog, som hun holdt på fotoet.

Af udskrift af aflytning af 30. januar 1981 af Sati Bakiers telefon fremgår bl.a., at Marwan el Fahoum ringede fra Beirut og bad Sati Bakiers hustru om at sige til Sati Bakier, at han skulle ringe og oplyse postboksens nummer. Adspurgt oplyste han, at det ikke var Sati Bakiers postboks, men en fælles vens. Marwan el Fahoum understregede, at det var meget vigtigt. Næste morgen ringede Sati Bakier til Jan Weimann og aftalte at mødes med ham en time senere.

Det fremgår af udskrift af aflytning af 1. februar 1981 af Sati Bakiers telefon bl.a., at Sati Bakier ringede til Marwan el Fahoum i Beirut, men han var der ikke. Sati Bakier bad derfor vedkommende, der besvarede opkaldet, om at oplyse Marwan el Fahoum om, at nummeret på "the apple" -postboks var "box 190, Vesterbrogade 181".

Ved anmodning af 2. februar 1981 til retten bad PET om, at det pålagdes indehaveren af BBC Vesterbrogade at udlevere forsendelser til "Per Mortensen, Postbox 190, Vesterbrogade 208." I rapporten henvises bl.a. til ovenævnte telefonsamtaler af 30. januar og 1. februar 1981, og at "The Apple" var dæknnavnet for den nu afdøde dansker Jens Holger Jensens gruppe, som der redegjordes nærmere for. Der var ikke nye faktiske oplysninger i rapporten, men følgende overvejelser:

...

Efter Jens Holger Jensens død, er vi uvidende om, hvem der er den egentlige leder af gruppen.

Der er dog visse ting som tyder på, at det muligvis er Peter Døllner, hvor ... Byret har afsagt kendelse om, at politiet må aflytte pgl.s telefon, hvilket også gælder Forlaget Manifest, hvor hele gruppen samles.

...

I den forbindelse skal nævnes, at Peter Døllner har gjort brug af følgende navne: Aksel Mortensen, Flemming Hansen samt Per Henriksen. Vi er derfor overbevist om, at personen Per Mortensen, som er registreret som ejer af box 190 ikke eksisterer, men derimod er en sammenskrivning af navnene Aksel Mortensen og Per Henriksen.

..."

Anmodningen om pålægget blev taget til følge, og det blev opretholdt indtil den 31. marts 1984.

Af rapport af 4. februar 1981, der er uden angivelse af, hvilken myndighed og person den er udarbejdet af, fremgår bl.a.:

"Vedr. møde med R. den 4. februar 1981 kl. 1630.

R. nævnte uopfordret adressen Silkeborgvej 325, og spurgte hvorvidt nævnte adresse var interessant?

Svar: Kan ikke umiddelbart knytte nogen forbindelse til adressen.

R. Hvad så med navnet Niels Jørgensen, s. adr., hvad siger det?

Svar: Kan ikke umiddelbart sætte det i forbindelse med sagen.

Hvorfor spurgte R. om det?

R. ville i denne forbindelse under ingen omstændigheder oplyse sin kilde.

Forespurgt, hvorvidt R. kunne sætte pgl. i forbindelse med DSB, svarede R. bekræftende herpå, hvorfor navnet og adressen blev opnoteret pro forma.

...

R. rettede i øvrigt forespørgsel til utg. om, hvem der er leder af P.E.T. i Århus, hvortil utg. svarede, at det var mig ikke bekendt, idet jeg arbejdede i eget regi.

I forbindelse med min samtale med R. forsøgte det fastslået, hvorfor R. havde interesse i Niels Jørgensen, Silkeborgvej 325, hvortil R. oplyste, at han søndag den 7. feb. 1981 skulle være sammen med en personkreds, der kendte pgl., hvorfor R. ville vide om pgl. var interessant, og ville i øvrigt gerne have et foto af pgl. udleveret, således at han kunne forvise sig om at det var den rigtige person man talte om.

Udlevering af foto blev afslået, af den simple grund, at man ikke havde et sådant, ligesom det fra min side blev antydnet at Niels Jørgensen såvidt jeg huskede var helt uinteressant.

R. ringede lørdag den 6. februar 1981 til. utg. privat for at høre, hvorvidt der fandtes foto af Niels Jørgensen, hvortil jeg svarede, at det gjorde der såvidt jeg vidste ikke, men at jeg endnu engang ville søge det oplyst.

Efter samråd med Z, ringede utg. tilbage til R. og gjorde ham bekendt med, at Niels Jørgensen var fuldkommen uinteressant i forb. med nærv., hvorfor oplysninger om ham var helt uden betydning, hvorefter R. tilkendegav, at han ikke ville beskæftige sig yderligere med ham."

Det fremgår af udskrift af 6. februar 1981 af aflytning af Sati Bakiers telefon bl.a., at Marwan el Fahoum spurgte efter den tidligere nævnte postboksadresse, og det fremgik, at han ikke havde fået den tidligere nævnte besked herom. Marwan el Fahoum sagde i den forbindelse til Sati Bakier, at han skulle sige til Talal Zouabi, at han ikke skulle tale om deres venner "(Apples etc.)".

Af observationsrapport af 9. februar 1981 fra PET "Vedr.: Observation af Peter DØLLNER." fremgår bl.a., at der var opsat observation, i forbindelse med at Peter Døllner skulle holde fødselsdagsfest på en restaurant i København. Til slut var anført, at det var tydeligt, at middagen udelukkende var et fødselsdagsselskab for Peter Døllner, og der skete intet nævneværdigt under festen.

Det fremgår af note af 23. februar 1981 udarbejdet af Arne Siezing bl.a., at Jens Holger Jensen i begyndelsen af 1980 havde købt statsobligationer for 156.000 kr., og han havde i august 1976 købt Klokkedybet 34 med en udbetaling på ca. 45.000 kr. Afslutningsvis var anført:

" ...

Efter ejendoms papirer og selvangivelser har han ikke har rådighed over beløb i den størrelsesorden."

Af udskrift af aflytning af Sati Bakiers telefon af 23. februar 1981 fremgår, at Marwan el Fahoum i en samtale med Sati Bakier oplyste vedrørende "The Apple", "at han endnu ikke havde sendt noget brev til dem".

Det fremgår af rapport af 6. marts 1981 fra Rigspolitiets rejseafdeling "vedrørende ransagning hos Niels Jørgensen, Middelfartgade 14, 5. th. København Ø" i henhold til rettens tilladelse af 19. september 1980 bl.a., at ransagningen på grund af særlige omstændigheder først var iværksat den pågældende dag. Ransagningen blev foretaget af Arne Siezing, Ernst Søndergaard Pedersen og en medarbejder fra PET. I et skab bag sengen fandtes fire parykker. En medarbejder fra CFI var tilkaldt til lejligheden for at optage fingeraftryk.

Af observationsrapport af 11. marts 1981 fra PET, Centralafdelingen, "Vedr. observation af DØLLNER, Peter ..." fremgår bl.a., at afdeling C havde rekvireret observationen. Af rapporten fremgår yderligere bl.a.:

"... anmodede i dag kl. 1802 om observation af ovennævnte i morgen 12. MAR 1981 fra morgenstunden, idet man har begrundet formodning om, at [D] skal lave unoder.

Det er under samtale med moderen oplyst, at "han skulle afsted", til hvilket [D] kun pustede i tlf.røret.

Rekv. fremsendes.

...

Det skal ligeledes bemærkes, at da [D] gik til bageren, hvor han passerede en af obs. vognene, var han meget interesseret i de to observatører. Endvidere, da ... fulgte efter til fods og passerede bagerforretningen, stod [D] inde i forretningen og stirrede på observatøren.

Obs. påny oprettet ved bopælen.

...

Det skal bemærkes, at under turen fra [D]s. bopæl, og til han blev sluppet, blev foretaget flere "mærkelige" vognbaneskift fra 3. til 1. vognbane, svingninger uden tegngivning samt kørsel med helt usædvanlige lave hastigheder. Endvidere kan det bemærkes, at under kørslen i Ågade blev -112 ført med en hastighed af ca. 40 km/t og placeret i 3. vognbane. Herunder var [D]s. opmærksomhed hele tiden henledt på bygningerne ved gadens modsatte side.

Det var obs. absolutte indtryk, at [D] lige fra starten fra bopælen, og til han blev sluppet kl. 1108, var klar over, at han var under observation, og hele tiden kun var ude på at afdække obs. vognene.

Obs. nedtaget kl. 1110 efter aftale med ...

Afd. C underrettet."

Det fremgår af kendelse af 18. marts 1981 bl.a., at Axel Mortensens varevogn var blevet solgt, og at Jysk Autocenter ville afregne 35.000 kr. til Axel Mortesen pr. check, der skulle sendes med brev til ham. Politiet ønskede at få lejlighed til at

kontrollere, hvem der fik brevet udleveret. Retten i Århus gav pålæg til postkontoret om at udlevere det anbefalede brev med checken til Århus Politi ved Arne Siezing. Arne Siezing mødte i retten.

Af rapport af 19. marts 1981 fra Rigspolitiets rejseafdeling "Vedr.: Anholdelse af PETER DØLLNER ..." fremgår bl.a., at Arne Siezing og Søren Peter Kornrup havde anholdt Peter Døllner samme dag kl. 15.15 på Frederiksberg. Peter Døllner var ved anholdelsen i besiddelse af bl.a. et falsk førerbevis lydende på Axel Mortensen, ovennævnte anbefalede brev med check fra Jysk Autocenter og et Phone Mate lytteapparat. Efter anholdelsen blev Peter Døllners personbil og lejlighed ransaget. Peter Døllner overværede ransagningen.

Det fremgår af retsbog af 20. marts 1981 fra Retten i Århus, at Peter Døllner blev varetægtsfængslet i isolation som sigtet for dokumentfalsk i forbindelse med udstedelse af fuldmagt underskrevet af Axel Mortensen, anvendelse af førerbevis lydende på Axel Mortensen og ved at have kvitteret med navnet Axel Mortensen på postkontoret i forbindelse med udbetaling af 608 kr. og udlevering af anbefalet brev fra Jysk Autocenter til Axel Mortensen. Som anklager mødte vicepolitimesteren i Århus. Peter Døllner forklarede bl.a., at han senest havde talt med Axel Mortensen for ca. en måned siden, og Axel Mortensen var da i USA. Han havde fået førerbeviset lavet af en person, som han havde truffet på et værtshus. Formålet var at kunne legitimere sig i forbindelse med salget af Axel Mortensens varevogn. Desuden forklarede Peter Døllner, at det også var ham, der havde udgivet sig for at være Flemming Hansen. Peter Døllner blev foreholdt, at der i den varevogn, som Jens Holger Jensen befandt sig i, da han blev trafikdræbt, var blevet fundet papirer vedrørende Axel Mortensen. Hertil forklarede han, at Jens Holger Jensen var bror til hans forhenværende kone. Peter Døllner blev herefter bedt om en nærmere forklaring om "de uforståelige dispositioner", hvorefter han ikke ønskede at afgive yderligere forklaring. Rettens begrundelse for varetægtsfængslingen var, at der var begrundet mistanke om, at Peter Døllner ikke havde begået dokumentfalskforholdene alene, og at det måtte anses for at være af afgørende betydning for efterforskningen, at politiet fik lejlighed til at afhøre pårørende til Jens Holger Jensen, uden at Peter Døllner fik forbindelse med dem.

I rapport "Vedr.: ... Anholdelsen af Peter Døllner ..." af 24. marts 1981 fra PET, afdeling C, var forløbet vedrørende anholdelsen af Peter Døllner beskrevet, herunder oplysninger om forhandlerens forudgående salg af varevognen. Det fremgår, at en medarbejder fra PET var med til at anholde Peter Døllner, ligesom medar-

bejderen var med til den efterfølgende ransagning af Peter Døllners lejlighed. I rapporten anførtes bl.a.:

”...

Der blev taget i bevaring fotos, breve (skriftsammenligning), ringbind indeholdende forskelligt vedr. ”FUTURA”, notesblokke og en lommebog.

Af vor interesse var der i lejligheden ringbind indeholdende:

- Manifest,*
- KAK, Kommunistisk Arbejdskreds,*
- KROAG, Komit. for rev. i Oman og den arabiske Golf,*
- TTA og*
- Blade, bøger omh. PFLP, Palæstina og Mellemøsten.*

...”

Af telegram af 28. marts 1981 til John Smith, box nr. 190, fremgår følgende tekst:

” i hope to see you in sweden thursday march 31st

marven”

I rapport af 31. marts 1981 fra PET ”Ang. Peter Døllner” udarbejdet af Christian Medom redegjordes der for overvejelserne omkring forlængelse af varetægtsfængslingen af Peter Døllner, og at rejseafdelingen ville tilsige Jens Holger Jensens ene søster og Niels Jørgensen til afhøring, og hvis de nægtede dette, ville rejseafdelingen formentlig indkalde dem til en afhøring i retten.

Vedrørende telegrammet af 28. marts 1981 fremgår det af rapport fra PET, Centralafdelingen ”Vedr.: Marwan EL FAHOUM’s ... besøg i København i tiden 26/3-81 - 29/3-81 og igen efter besøg i Sverige fra den 3/4 - 81 til 8/4-81.” med første tilførsel den 27. marts 1981 bl.a.:

”...

Det skal bemærkes, at der den 30.03.81 ankom et telegram til følgende adresse:

”John SMITH – BBC”

Box nr 190

...

Telegrammet var afsendt fra Brønshøj Postkontor den 28.03.81 kl. 11.35.

Det er konstateret, at telegrammet er afhentet fra box 190 i tiden 01.04.81 kl. 12.00 til 02.04.81 kl. 09.00. Intet yderligere.

Indgået den 6.4.81.

Den 03.04.81 er det konstateret af Marwan er tilbage i København, hvor han kl. 17.00 var tilstede i Hassan ABUDAYA's lejlighed.

*Kl. 22.19 fremgik følgende fra en samtale mellem SATI og Marwan:
Marwan spurgte SATI hvad med (telegrammet).*

SATI svarede, at de havde modtaget det (men for sent), så de var taget afsted (til Sverige) for at møde Marwan den efterfølgende dag (hvilket ikke lod sig gøre).

SATI kunne ikke oplyse yderligere på telefonen, men Marwan udtrykte sin tilfredshed med, at postboxen fungerede.

Det blev aftalt, at Marwan skulle have tlf.nr. til sin "danske" ven, men ikke over telefonen, han kunne få det den efterfølgende dag, når de mødtes, formentlig i SATI's forretning.

...

Søndag den 05.04.81 kl. 10.46 fremgår det af en samtale mellem Marwan og SATI, at Marwan har talt med sin "danske" ven og han foreslog, at de (Marwan og den "danske" ven) mødtes i SATI's lejlighed samme dag kl. 14.00, ...

...

Kl.21. .. SATI ringede til ... – Jan Carl WEIMANN – hvor han spurgte JAN om denne havde set hans "bror" (Marwan) i dag

Ja, svarede JAN, men han er ikke her, jeg har ikke set ham siden (formentlig ved mødet i SATI's lejlighed samme dag kl. 14.00).

..."

Af udskrift af 3. april 1981 af aflytning af Sati Bakiers telefon fremgår bl.a.:

"...
20.57

Opkald til fulda - (filg. tlf. nr. JAN WEIMANN)

S. spørger, hvordan det går, om mand på nr. har hørt noget. Det har han - S. vil vide om fmtl. JAN ikke har noget svar til det - J. oplyser, det har man gjort.

S. fortæller, han lige har fået besked i dag, har ikke nået at svare.

J. siger, det ved han ikke - det fårstår han ikke -

S. spørger, hvornår J. har svaret, det han han i går.

S. siger, han syntes det er mærkeligt, men ok.

S. spørger videre, om de har det godt - J. bekræfter og

S. slutter med at sige (fon) så gi' bare besked, at jeg har det godt??

dansk

..."

Af en håndskreven note af 3. april 1981 fremgår, at Christian Medom gerne vil vide, om en PET-samarbejdspartner var i besiddelse af Marwan el Fahoums fingeraftryk.

Det fremgår af retsbog af 7. april 1981 fra Retten i Århus vedrørende forlængelse af Peter Døllners varetægtsfængsling bl.a., at anklagemyndigheden ønskede en indenretlig afhøring af Niels Jørgensen den 9. april 1980 forinden eventuel løsladelse af Peter Døllner. På dette grundlag blev varetægtsfængslingen forlænget til den 9. april 1980. Vestre Landsret stadfæstede kendelsen.

Af telex af 9. april 1981 fra PET's regionalafdeling i Århus til Centralafdelingen fremgår bl.a.:

"...

niels joergensen skal i dag kl. 15.30 indenretsligt afhoeres om axel mortensen/jens holger jensen. ud fra resultatet af denne afhoering, vil det blive bestemt, hvorvidt han skal faengsles, og om peter doellners faengsling skal forlaenges.

vpm. stampe-degn skal vaere anklager. der har i formiddag vaeret afholdt moede, hvor ki. iversen, ka. arne ziesing, vpm. stampe-degn, [Evan Frits Poulsen] og [Niels Christian Medom] deltog.

her blev det droeftet, hvilke muligheder, der er til stede og hvilke, der kan benyttes i retten."

Det fremgår af retsbog af 9. april 1981 fra Retten i Århus vedrørende sagen mod Peter Døllner, at Niels Jørgensen på retsmøde samme dag forklarede bl.a., at han ikke kendte noget til dags dato kvitteringen vedrørende Axel Mortensens lejemål fundet i hans varevogn, som Jens Holger Jensen befandt sig i, da Jens Holger Jensen omkom, og han kendte ikke nogen Axel Mortensen. Han havde hørt om bilulykken gennem Jens Holger Jensens forældre. Foreholdt, at Jens Holger Jensens søster til politiet havde oplyst, at han havde været til stede i forbindelse med færdselsuheldet, forklarede han, at det måtte skyldes en forveksling. Han havde aldrig set Jens Holger Jensen i en Dodge-varevogn. Anklageren redegjorde for, at der i den i sagen omhandlede Dodge-varevogn var fundet forskellige fingeraftryk, og man havde undersøgt, om nogen af dem hidrørte fra Peter Døllner, hvilket ikke var tilfældet. Anklageren forespurgte derpå Niels Jørgensen, om han ville have noget imod at afgive fingeraftryk til brug for en sammenligning med fingeraftrykkene fra Dodge-varevognen. Niels Jørgensen oplyste, at han af personlige grunde ikke ønskede at afgive fingeraftryk. Anklageren anmodede om, at det blev pålagt Niels Jørgensen at afgive fingeraftryk. Retten tog ikke begæringen til følge, hvilket blev begrundet med, at der ikke var nogen omstændigheder, som knyttede Niels Jørgensen til Dodge-varevognen. Peter Døllner ønskede ikke at afgive forklaring om sit kendskab til Niels Jørgensen. Retten forlængede varetægtsfængslingen af Peter Døllner til den 23. april 1981, hvilket blev kæret.

Af telex af 15. april 1981 fra PET's regionalafdeling i Århus til Centralafdelingen fremgår bl.a.:

*"...
jens holger jensen:*

torsdag den 9. april blev der afholdt retsmoede, hvor peter doelner og niels joergensen blev afhoert. peter doelner naegtete at udtale sig, hvorfor dommeren forlaengede faengslingen med 14 dage. da niels joergensen skulle afhoeres blev han af anklageren vpm. stampe-degn gjort opmaerksom paa, at han evt. kunne blive sigtet hvorfor han fik en sigtedes rettigheder. dette medfoerte, at der blev tilkaldt en forsvarer, der af stampe-degn blev indfoert i sagen. dette overhoerte niels joergensen, der paa denne maade var vel forberedt til de spoergsmaal han blev stillet. niels joergensen havde forklaret, at han ikke kendte til jens holgers tur den 15. september 1980, da hen blev draebt.

..."

Ved telex af 13. april 1981 til PET meddelte en samarbejdspartner, at de ikke havde fingeraftryk af Marwan el Fahoum.

Det fremgår af retsbog af 14. april 1981 fra Retten i Århus, at Vestre Landsret den 11. april 1981 havde bestemt, at Peter Døllner skulle løslades, og havde stadfæstet afgørelsen om ikke at tage anklagemyndighedens begæring om optagelse af fingeraftryk fra Niels Jørgensen til følge.

Ved rapport af 29. april 1981 underskrevet af Christian Medom anmodedes retten om afslutning af telefonaflytningen af Niels Jørgensens kærestes telefon i Århus. Af rapporten fremgår bl.a.:

”...

Der er via aflytningen ikke fremkommet oplysninger, der direkte sætter Niels Jørgensen i forbindelse med handlinger, der er i strid med straffelovens §114. Efterforskningen vedr. DSB (Danmarks Socialistiske Befrielseshær) fortsætter dog, og da det ikke kan udelukkes, at Niels Jørgensen har forbindelse til denne organisation, anmodes retten om IKKE at underrette Niels Jørgensen eller ..., da en sådan underretning vil kunne skade de videre undersøgelser i sagen, der fortsætter.”

Retten sluttede samme dag sagen og afgjorde, at der ikke skulle gives underretning om indgrebet.

PET anmodede i rapport af 6. maj 1981 retten om at slutte sagerne vedrørende aflytninger af forlaget Manifests og Peter Døllners telefoner. Af rapporten fremgår bl.a.:

”...

Da de forhold, der oprindeligt gav anledning til undersøgelserne i sagen omkring Peter Døllner stadig foregår, skal man anmode retten om ikke at give Peter Døllner underretning om de skete aflytninger.

Samtidig med skal man anmode retten om ikke at give forlaget ”Manifest” besked om samme, idet det stadig må anses for muligt, at personerne i forlaget har samkvem med Døllner, hvorfor det må eragtes, at dette kan skade den videre efterforskning.

Endvidere skal undladelse af underretning om de stedfundne aflytninger begrundes med, at der fortsat består en tæt forbindelse mellem personer med tilknytning til ”Manifest” og PFLP, hvilket senest har givet sig udslag

i et møde søndag den 5. april 1981 mellem Marwan Fahoum fra PFLP's hovedkvarter i Beirut og en af disse personer under konspirative former.

Underretning om de stedfundne aflytninger må derfor antages også at kunne skade den løbende efterforskning i andre sager."

Retten sluttede sagerne den 8. maj 1981 uden underretning.

Af rapport af 7. maj 1981 fra PET "Vedr: Niels Jørgensen" fremgår bl.a.:

"På given foranledning skal der gives følgende korte oplysninger om ovennævnte:

...

Hvad JENSEN foretog sig i Århus vides ikke, men p.g.a. flere terror-lignende handlinger i Århus-området på dette tidspunkt vakttes vor interesse for de omhandlede personer.

Dagen efter JENSENs død skete den foreløbig sidste – og største – gerning, idet et møbelvarerhus ca. 50 m fra stedet, hvor JENSEN blev dræbt, ødelagdes ved en påsat brand.

Der blev foretaget undersøgelser i JENSENs omgangskreds, og herunder også af JØRGENSEN.

Disse undersøgelser gjorde, at der blev foretaget ransagning hos JØRGENSEN fredag den 6. marts, medens denne var i Århus. Der blev intet fundet af efterretningsmæssig interesse, men bemærkelsesværdigt var det, at der blev fundet 5 parykker i et aflukke bag en seng.

...

Undersøgelserne omkring DØLLNER og JØRGENSEN er endnu ikke afsluttet.

Sagen bliver tildels kørt i Århus under ledelse af Rigspolitiets Rejsehold.

Det skal endelig bemærkes, at vi ikke har kendskab til nogen forbindelse mellem Niels JØRGENSEN og personerne omkring ham og tyrkiske/armenske terrororganisationer. Det skal dog tilføjes, at vi er vidende om, at der består forbindelser mellem armenske terrororganisationer og PFLP i Beirut."

I rapport af 19. maj 1981 fra rejseafdelingen "vedrørende undersøgelser mod Niels Jørgensen og Jens Holger Jensen. Omh. resume til brug for kriminalpolitiet i København, afd. A i anledning af drabsforsøg mod tyrkisk diplomat ... den 3. april 1981 ..." blev der redegjort for det hidtidige forløb af efterforskningen mod Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen, herunder mistanken vedrørende Glostrup-forholdet, som blev indgående behandlet i rapporten, ligesom forløbet vedrørende Axel Mortensen-sporet gjorde, og i den forbindelse blev også Peter Døllner nævnt. I øvrigt nævntes det bl.a., at der forelå oplysninger om, at Niels Jørgensen og Jens Holger Jensen på rejser havde søgt selskab med venstreorienterede terrorbevægelser, og det var konstateret, at i hvert fald Jens Holger Jensen havde deltaget i en træningslejr i Libanon, hvor terrororganisationen PFLP formentlig havde forestået træningen. Om ransagningen af Niels Jørgensens lejlighed i Middelfartgade blev det oplyst, at der var blevet fundet en del fingeraftryk, som formentlig hidrørte fra ham. Desuden nævntes det, at der var blevet set en del hæfter fra socialistisk/kommunistisk arbejderparti i Tyrkiet. Der var ikke i øvrigt nye oplysninger i rapporten i forhold til det allerede gengivne.

Af telegram af 26. maj 1981 til "John Smith, box 190 ..." fremgår følgende tekst:

*"agree to meet in same suggested place and time
marven"*

PET oplyste ved telex af 29. maj 1981 "Vedr.: Marwan EL FAHOUM ..." en samarbejdspartner om følgende:

"Fra meget ømfindtlig kilde har vi erfaret, at FAHOUM snart vil komme til Danmark/Sverige.

Fahoum skal i Danmark eller Sverige afvikle et hemmeligt møde med arvtageren efter Jens Holger Jensen (se afd. T's årsberetning 1980 side 18).

Fahoum har allerede afviklet 1. møde med denne ukendte person i april 1981 i København, men dette møde var egentligt planlagt til at finde sted i Sverige d. 31.3.81 på et for os ukendt sted.

Om det kommende møde kan kun oplyses, at det vil blive afviklet "på samme sted - samme tid", hvorfor muligheden foreligger, at mødet skal afvikles i Sverige.

Vi vil derfor anmode om, at der foretages observation af Fahoum, såfremt denne indrejser i Sverige, da det er overordentligt vigtigt at få fastslået, hvem den nye leder af Jens Holger Jensens gruppe er identisk med.

Vi vil fremsende yderligere oplysninger i denne sag, så snart vi kommer i besiddelse af sådanne."

Det fremgår af rapport af 2. juni 1981 "Baggrund for anmodning om obs. i Pinsen 1981" fra PET bl.a., at afdeling T ønskede observation af et muligt møde mellem Marwan el Fahoum og en ukendt dansker, formentlig Jan Weimann. I rapporten var beskrevet forløbet omkring Marwan el Fahoums forsøg på at arrangere et møde med Appel-gruppen den 31. marts 1981 i Sverige. Yderligere anførtes det:

"...

Omh. telegram var ikke afhentet d. 31.3.81, hvorfor mødet i Sverige ikke kunnet have fundet sted. Marwan var rejst til Sverige.

Da vi ikke fik melding fra ... om Marwans tilbagerejse til Kbh. fandt vi først ud af dette via tlf. aflytningerne. Disse oplyste, at mødet mellem danskeren og Marwan havde fundet sted i Kbh. i den herboende PFLP-leders lejlighed, hvor vi har etableret rumaflytning. Denne rumaflytning var ikke aktiveret, da vi var uvidende om hans tilstedeværelse i Kbh.

Den 27. maj 1981 indløb der påny telegram til omh. box. Telegrammet var afsendt fra Beirut med følgende ordlyd: Agree tomeet in same suggested place and time. Marwan

Ud fra denne ordlyd ser det ud til, at Marwan samt danskeren på sidste møde aftalte dette kommende møde – hvis dette møde påny vil finde sted i nævnte lejlighed, har vi muligheden for endeligt at få kendskab til The Apples gruppens aktiviteter, hvorfor vi har anmodet om observation."

Af rapport fra PET, afdeling T, "Vedr.: MARWAN EL FAHOUM,s forventede snarlige ankomst til København." af 27. maj 1981 med flere senere tilførsler fremgår bl.a., at flyankomster fra Beirut fra og med den 27. maj 1981 til og med den 1. juni 1981 blev overvåget af PET's observationsafdeling, men Marwan el Fahoum var ikke med disse fly. Af tilførsel af 25. juni 1981 fremgår:

"Det har ikke været muligt at konstatere FAHOUM's indrejse i Danmark, og vi er overbevist,om at denne ikke har fundet sted."

Ved afslutningen af rejseafdelingens arbejde med at efterforske brandattenterne mv. i Århus udfærdigede "RIGSPOLITIETS REJSEAFDELING P.T. KRIMINALPOLITIET I ÅRHUS." en række detaljerede resuméer, der gengives nedenfor. De er underskrevet af Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing, dog har Ernst Søndergaard Pedersen underskrevet resuméerne af 2. og 3. juli 1980 alene, idet Arne Siezing da havde forladt Århus.

I "RESUMÉ, BILAGS – OG FORHOLDSFORTEGNELSE i sagen mod PETER DØLLNER ..." af 9. juni 1981 var hele forløbet vedrørende Peter Døllner detaljeret gennemgået fra Jens Holger Jensens trafikdrab den 15. september 1980 og frem. Ud over allerede gengivne oplysninger fremgår af resuméet bl.a. følgende:

"...

Såvel Jensen som Jørgensen har tidligere haft sager med bemalinger m.v. og de var derfor ikke helt uinteressante i forbindelse med personerne omkring DSB. Der er dog ikke under efterforskningen fundet holdepunkter for en sådan teori.

...

Det er konstateret, at en Axel Mortensen, Åboulevarden 31, har oprettet en konto i Finansbankens Frederiksberg afd. den 11/11 1980, hvor der blev indsat kr. 1.000. ...

På nuværende tidspunkt indestår på kontoen kr. 807,07 og dette beløb må vel være tjenlig til konfiskation, da Axel Mortensen tilsyneladende er en fiktiv person.

Der er lavet skriftsammenligninger af de underskrifter, der forefindes på sagens bilag som "Axel Mortensen". Der har intet sikkert kunne siges om, hvorvidt det er én eller flere personer, der har skrevet navnet.

Der er foretaget sammenligninger mellem de maskinskrevne fuldmagter ... samt maskinskriften på førerbeviset Det er konstateret, at alt er skrevet på en og samme maskine. Undersøgelserne omkring det falske førerbevis er i skrivende stund endnu ikke tilendebragt.

"..."

I "RESUMÉ vedrørende undersøgelserne mod: JENS HOLGER JENSEN ... og NIELS JØRGENSEN ..." af 9. juni 1981 var forløbet vedrørende Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen gennemgået fra Jens Holger Jensens trafikdrab den

15. september 1980 og frem. Der var ikke nye faktiske oplysninger af interesse i resuméet, hvor det konkluderes:

”...

... Der synes heller ikke på nuværende tidspunkt at være muligheder, der kunne anvendes til identificering af Axel Mortensen. De tekniske undersøgelser vedrørende fuldmagter og førerbevis er ikke afsluttede.”

I ”RESUMÉ i sagen vedrørende DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR.” af 12. juni 1981 var forløbet vedrørende efterforskningen af brandattentaterne mv., som DSB havde taget ansvaret for, detaljeret gennemgået. Af resuméet fremgår bl.a.:

”...

Om efterforskningen kan nævnes, at samtlige skrivelser og de kuverter, som skrivelserne er fremsendt i, er undersøgt af dels Teknisk afdeling, Dokumentsektionen i København og af Centralbureauet for Identifikation (fingeraftryk). Om sidstnævnte kan siges, at det er helt usædvanlige få fingeraftryk, der er fundet på skrivelserne. I Centralbureauet menes, at gerningsmændene eller dem, der har fremstillet skrivelserne og fotokopieret dem, måtte have handsker på, når skrivelserne blev berørt.

...

Der synes ikke at have været nogen form for systematik i valget af gerningssteder, hverken for så vidt angår brandstiftelserne eller bemalingerne. En del forhold for bemalinger kunne have baggrund i boligsituationen, idet de skadelidte i visse tilfælde råder over ejerlejligheder og udlejningsejendomme.

I den forbindelse kan der peges på BOLIGKARAVANEN.

Blandt de mere fremtrædende i boligkaravanen kan nævnes

1) ...

2) ...

3) ...

...

og disse 3 synes at være impliceret i alle de aktiviteter, der kan virke forstyrrende på samfundsordenen. De er anarkister med forbindelse til bl.a. terrorgruppen RAF – Rote Arme Fraktion – i Vesttyskland.

I øvrigt har disse 3 forbindelse med:

...

samt i øvrigt en lang række andre personer. Kendetegnende for de nævnte er, at de alle som nævnt har været med i Boligkaravanen, og de har alle kommet/boet i kollektivet KRISENS KRÆMMERE, Guldsmegade 38, 2.

Der skal i det efterfølgende peges på en række omstændigheder, der har været årsag til, at nævnte personer er anset interessante i forbindelse med DSB.

...

Den stjerne, som DSB bruger som symbol, er tilsvarende med de stjerner, som terrorbevægelserne i Italien (Brigate Rosse) og i Vesttyskland (Rote Arme Fraktion) bruger. Der kan som tidligere nævnt peges på, at 1)... og 2) ... har forbindelse til i hvert fald terrorbevægelsen i Vesttyskland.

Der har tilsyneladende ikke været nogen aktiviteter fra DSB.s side efter den 17. september 1980 – altså efter branden i CEBRA Miljøhuset.

Det kan tænkes, at personerne bag DSB har ladet denne gruppe "uddø", hvorefter de samme genopstår som STATSFJENDERNE, der bl.a. har taget ansvaret for branden i Det britiske Konsulat, Grenåvej. ...

Ændringer i fremgangsmåder er kendt fra terrorbevægelser andre steder i Europa, bl.a. Vesttyskland, og det ligger helt klart, som tidligere nævnt, at den heromhandlede personkreds har direkte kontakt dertil."

Forløbet vedrørende efterforskningen af brandattentaterne, som gruppen "Statsfjender" angiveligt havde forøvet, blev gennemgået i "RESUMÉ i sagen vedrørende STATSFJENDER." af 2. juli 1981. Af resuméet fremgår bl.a.:

"...

Efterforskningen har været omfangsrig og utraditionel på flere måder, og det skønnes i dag sikkert, at hovedpersonerne i gruppen STATSFJENDER må være:

...

Alle kommer og holder til i kollektivet KRISENS KRÆMMERE, Guldsmedgade 38-2. sal samt BOGCAFÉEN/REGNBUEN, Mejlgade 48, og FRONTHUSET, Mejlgade 53.

...

Som sympatisører/kammerater har de:

...

Alle sidstnævnte fra 8-15 kommer ligeledes i KRISENS KRÆMMERE – BOGCAFÉEN/REGNBUEN og FRONTHUSET.

...

Efterforskningen skønnes at have godtgjort, at personkredsen i Danmarks Socialistiske Befrielseshær (DSB) og STATSFJENDER meget vel kan være de samme personer – eller i hvert fald alle med tilknytning til kollektivet KRISENS KRÆMMERE og dermed også BOLIGKARAVANEN.”

I "RESUMÉ i sagen vedr.: Efterforskning i forbindelse med de i Århus-området i 1980 uopklarede "terrorist-brande" m.v., som fraktionerne kaldet: DSB og STATSFJENDER har forøvet og påtaget sig skylden for." af 3. juli 1981 var forløbet vedrørende efterforskningen af brandtattentaterne mv. i Århus gennemgået for så vidt angår en person, der havde tilkendegivet, at han havde kendskab til bagmændene. Efter en gennemgang heraf blev det i resuméet anført:

"...

Der blev dog i samme moment efterforsket til anden side, idet en ung mand – Jens Holger Jensen – den 15/09-80 blev trafikdræbt, medens han sad i sin lukkede VW-kassevogn på en vigeplads ved 7,4 km stenen ud for BILKA i Tilst.

...

Den 20/02-1981 kl. ca. 20.30 blev der forøvet røveri i varehuset BILKA i Tilst med et udbytte på ca. 569.000,- kr. i kontanter og checks.

Der var mindst 2 gerningsmænd – der kørende i en stjålen ALFA ROMEO personmotorvogn kørte ind på BILKA's P-plads og standsede op foran hovedindgangen – standsede vognens motor og gik ind i varehuset og direkte hen i den afdeling, hvor pengeposerne for "dagens salg" samles.

Samtidig trak den ene gerningsmand et oversavet jagtgevær – såkaldt "pump-gun" – frem og affyrede et par skud op i loftet. Personalet kastede

sig ned på gulvet, hvorefter gerningsmændene røvede anførte beløb og forsvandt fra stedet i den stjålne bil.

Den stjålne bil og gerningsvåbnet blev senere fundet i Yderup, hvor der også blev fundet forskellige effekter – herunder beklædning m.v. samt checks for et beløb af ca. 162.000,- kr. og småpenge for ca. 4.700,- kr.

Gerningsvåbnet blev sendt til undersøgelse i Våbenidentifikationen, og det blev konstateret, at samme våben var benyttet i forbindelse med et tilsvarende røveri i varehuset IKEA i Glostrup den 21/12-80 kl. ca. 20.00, ved hvilken lejlighed en "vagtmand" blev alvorligt såret og er invalid for livstid.

Undersøgelserne har vist, at gerningsvåbnet er fremstillet på Philippinerne og den 04/07-80 sendt med skib til Antwerpen i Belgien og derfra videre til våbenfirmaet A. FRANCCOTTE i Liege.

Gennem Interpol er det belgiske politi anmodet om at foretage forskellige ønskede undersøgelser, som langt fra er blevet opfyldt, hvorfor der er udfærdiget rapport til retten med anmodning om kendelse og udfærdigelse af international retsanmodning til brug for dansk politi under efterforskning i Belgien i samarbejde med det derværende politi.

I forbindelse med BILKA-røveriet skal nævnes, at der kom "fidus" på tidligere nævnte Niels Jørgensen m.fl. i hans omgangskreds, idet man mente, at han/de kunne være gerningsmændene, da der var fremkommet sikre oplysninger om, at Jørgensen havde været i BILKA på det tidspunkt – og i øvrigt også ved senere lejligheder – da kammeraten Jens Holger Jensen blev trafikdræbt.

I samme anledning er der foretaget efterforskning og dyberegående undersøgelser omkring Niels Jørgensen og hans omgangskreds – herunder også Peter Døllner, men der er intet fremkommet, der indicerer, at de skulle have noget med BILKA-røveriet at gøre.

M.h.t. efterforskningen omkring grupperne DSB og STATSFJENDER henvises som nævnt til de særskilt udfærdigede resuméer.

Det skal dog her anføres, at efterforskningen i sagen har været foretaget i samarbejde med kriminalpolitiet i Århus og PET – såvel Århus som København.

Efterforskningen har været meget omfattende.

Der har været benyttet utraditionelle efterforskningsskridt – herunder også telefonaflytninger – faste "meddelere" m.v., men af hensyn til den videre efterforskning redegøres der ikke nærmere herom.

...

Christian Medom skrev den 25. september 1981 til Centralafdelingen og anførte bl.a.:

"...

Hermed fremsendes de af rejseafdelingen udarbejdede resuméer i følgende orden:

STATSFJENDERNE

DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR

JENS HOLGER JENSEN og NIELS JØRGENSEN

...

Regionsafdelingen er stort set enig med rejseafdelingen i deres vurderinger, hvad angår hovedpersonerne i grupperne. "Stort set", i betragtning af, at vi på enkelte punkter er uenige, hvilket belyses i det følgende:

Vurderingen er sammenfaldende med hovedpersonerne i gruppen Statsfjenderne. Ikke mindst, da vurderingen er på grundlag af materiale, hidrørende fra regionsafdelingen. Som en tilføjelse og som resultat af den videre efterforskning, der er fortsat efter skrivningen af resuméerne, har vi rettet mistanken på endnu en person, nemlig ... kan mistænkes i forbindelse med brandforsøget på elektronikfabrikken TERMA, den 8 september 1980. Den 1 maj 1981 blev ... observeret under 1. maj demonstrationen i Botanisk have i Århus, hvor han sad i gruppen, der hører til omkring den anarkistiske bogcafe Regnbuen. Ved denne lejlighed var han iført samme type kondisko, som gerningsmanden, eller en af gerningsmændene, satte aftryk med på gerningstidspunktet ved TERMA. Kondiskoene er ikke almindelige, og aftryk fra skoen blev sikret af teknisk afdeling.

...

Med hensyn til vurderingen af, hvem medlemmerne i gruppen DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR skulle være, er regionsafdelingen ikke enig i, at hovedpersonerne skulle være ... At regionsafdelingen ikke er enig

heri, skal bygges på, at forskellen mellem skrivelserne fra henholdsvis Statsfjenderne og DSB er markant. Hvor det i DSB,s skrivelser er vanskeligt at finde en ideologisk linie, ligger det helt klart, at der i skrivelserne fra Statsfjenderne, og ikke mindst i skrivelsen "Nyt fra Saftevandsfronten" ligger et anarkistisk sprogbrug og holdning. I samme skrift tager Statsfjenderne også klar afstand fra DSB,s aktioner. I resuméerne lægges endvidere til grund, at ... på en rumaflytning fra den 12 maj 1980 udtaler, at DSB har sendt flere kopier ud af deres skrivelser, uagtet, at offentligheden på dette tidspunkt ikke kendte til, at skrivelsen var i kopi. Kan dette virke mistænkeligt, kan man vel omvendt mene, at ... mere end nogen anden kender til, hvordan skrivelser distribueres i kopier, og således har sluttet sig til, at skrivelsen fra DSB har været i kopier.

Derimod er vi enige med rejseafdelingen i, at gerningsmændene til DSB,s aktioner kan være ... Disse to var aktive i boligkaravanen og havde dermed forbindelse til anarkistgruppen omkring ..., dog uden at disse to nødvendigvis har haft andel i DSB,s aktioner.
..."

Den 24. oktober 1981 skrev Ekstra Bladet bl.a.:

"TERRORAKTION MOD MARGRETHES TO SØNNER AFSLØRET

...

Ifølge oplysninger fra Vesttyskland har Rote Armee kendskab til kronprins Frederiks og prins Joachims daglige skolegang på den private Krebs' Skole i Stockholmsgade midt i København. Et kendskab der bl.a. er videregivet af en bestemt gruppe danske sympatisører.

*Og netop mod denne gruppe af danskere har politiet etableret en dybt hemmelig efterforskning. En efterforskning der har involveret lokalt politi og rigspolitiets rejsehold. Men begge politiafdelinger er siden blevet kørt ud på et sidespor efter strenge ordrer fra Efterretningstjenesten.
..."*

I samme avis anførtes den 26. oktober 1981 bl.a.:

"DANSK TERRORGRUPPE HJÆLPER ROTE ARMEE

Hemmelig efterforskning omkring Danmarks Socialistiske Befrielseshær efter afsløring af attentat-plan mod prinserne

Mens politiet jager tre eftersøgte vesttyske terrorister i Danmark har efterretningsvæsenet indledt hemmelige undersøgelser og overvågning af medlemmer af Danmarks Socialistiske Befrielseshær, DSB.

Årsagen er, at organisationen er i forbindelse med kendte vesttyske terrorister både herhjemme og i Vesttyskland. Og det er bl.a. en af grundene til, at Politiets Efterretningstjeneste, PET, ikke ønsker offentlighed omkring jagten på vesttyske terrorister, deres sympatisører i Danmark og aktioner, som planlægges af terroristerne.

ATTENTATPLANER MOD PRINSERNE

...

Ifølge det vesttyske antiterrorkorps står det fast, at danske sympatisører har givet Rote Armée oplysninger om de to prinsers daglige færden, bl.a. omkring deres skolegang på Krebs skole i København.

Det er endnu ikke lykkedes at fastslå identiteten på de personer, som har forsynet Rote Armée-folkene med disse oplysninger, men det er en kendsgerning, at Danmarks Socialistiske Befrielseshær har et mere end hjerteligt forhold til Rote Armée.

HÆRVÆRK OG BOMBER

Den danske organisation gjorde første gang opmærksom på sin eksistens ved hærværk mod kirker og offentlige bygninger i Århusområdet omkring årsskiftet 1979/80. Under disse hærværk blev vægge overmalet med gruppens initialer, samt den femtakkede røde stjerne, som anvendes af Rote Armée og De Røde Brigader i Italien.

...

I den følgende tid kørte rejseholdsfolkene og de lokale kriminalbetjente en intens undersøgelse i jagten på at finde frem til personerne bag den såkaldte befrielseshær.

Her konstaterede man, at medlemmer af hæren havde direkte forbindelser til folk i den vesttyske Rote Armée. Og ifølge oplysninger til Ekstra Bladet var det netop i denne forbindelse, at politiet konstaterede en form for udvekslende samarbejde mellem grupperne.

Kriminalfolkernes efterforskning skred så stærkt frem, at man på et tidspunkt mente at kunne foretage flere anholdelser i forbindelse med DSBs endnu beskedne terrorvirksomhed.

Men netop da kom Politiets Efterretningstjeneste ind fra højre: 'Så overtager vi', lød beskeden.

Det medførte, at rigspolitiets rejsehold derpå overlod hele efterforsknings-materialet til PET og sagde farvel og tak.

Og netop PETs overtagelse af sagen betegnes som et tegn på, at myndighederne tager truslerne og DSBs samarbejde med udenlandske terrorister meget alvorligt."

Af årsberetningen fra 1981 for PET's regionalafdeling i Århus fremgår bl.a.:

"...

6. *Ekstremistorganisationernes tilværelse, størrelse og aktivitet inden for regionen.*

Der har i 1981 ikke været nævneværdige forandringer med hensyn til aktiviteterne fra de forskellige ekstremistorganisationer. De kendte aktionsformer, såsom plancheudstillinger, uddeling af løbesedler, opsætning af plakater, spraymalede slagord og demonstrationer har ligget på et niveau i lighed med det forgående år, når vi ser bort fra de aktiviteter, som grupperne DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR og STATSFJENDERNE stod for i 1980. Disse grupper har ikke ladet høre fra sig i 1981 under de nævnte navne. Men den gruppe, der efter vores opfattelse stod bag gruppen Statsfjenderne, har langt fra indstillet deres politiske kamp. Dog har de i modsætning til deres kampform i 1980, hvor de forøgede brandattentater mod virksomheder som selskabet IBM og elektronikfabrikken TERMA og mod det BRITISKE KONSULAT, i 1981 udelukkende foretaget politiske aktioner af en noget mildere form.

Gruppen er en samling anarkister, hvor inderkernen består af ca. 5 personer. Disse har været gangbare i talrige politiske aktioner, der vil blive nævnt her i rapporten. I inderkernen skal opmærksomheden især henledes på ..."

Afdeling C i PET nævnte i sin årsberetning for 1981 hverken brandattentaterne mv. i Århus eller efterforskningen vedrørende Jens Holger Jensen m.fl.

Afdeling T i PET anførte i årsberetningen for 1981 kortfattet følgende om Appelgruppen:

" ...

PALÆSTINA

...

I årets løb havde man besøg fra Libanon, idet den kendte Marwan FA-HOUM, der repræsenterer ledelsen af "PFLP", ankom sidst i marts, tog et par dage til Sverige formentlig for at besøge sin svenske kones familie og vendte tilbage til København, hvor han havde et møde i BAKIR's lejlighed, men uden dennes tilstedeværelse, med formentlig Jan Carl WEIMANN fra den ekstremt venstreorienterede danske gruppe, der går under dæknavnet "The Apple".

Det fremgår af rapport af 11. marts 1982 fra PET, udarbejdet af Christian Medom bl.a.:

" ...

Ang.: Efterforskning omkring de skrivelser, hvor gruppen STATSFJENDER-NE tog ansvaret for tre brandstiftelser.

En kontakt, ..., har haft følgende skrivelser til gennemsyn:

- 1. Presseerklæringen fra IBM-branden.*
- 2. presseerklæringen fra TERMA-branden.*
- 3. presseerklæringen fra branden på DET ENGELSKE KONSULAT.*
- 4. skrivelsen fra SAFTEVANDSFRONTEN.*
- 5. løbeseddel i forbindelse med DOMKIRKEAKTIONEN til fordel for folket i EL-SALVADOR.*
- 6. skrivelsen fra DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR.*

...

Efter skrivelsernes gennemgang konkluderede kontakten, at der i skrivelserne 1 til 5 var så mange paralleller, at de må være skrevet af den samme person. Derimod havde forfatteren til skrivelse 6 anvendt en anden form og et andet ordvalg. ...

" ... "

Af "RESUMÉ" vedrørende efterforskning i forbindelse med de i Århus-området i 1980 uopklarede "terroristbrande" m.v., som fraktionerne kaldet: DSB og STATS-

FJENDER har forøvet og påtaget sig skylden for.” af 26. marts 1982 fra Rigspolitiets rejseafdeling underskrevet af Ernst Søndergaard Pedersen fremgår oplysning om udkommandoens varighed. Søren Kornerup, Arne Siezing og Ernst Søndergaard Pedersen var således udkommanderet henholdsvis fra den 20. oktober 1980 til den 19. juni 1981, fra den 6. oktober 1980 til den 19. juni 1981 og fra den 6. oktober 1980 til den 3. juli 1981. Herefter var der oplysning om de forhold, som Peter Døllner og en anden navngiven person havde begået, og der henvistes til de resuméer, som er gengivet i uddrag ovenfor. Resuméet var påtegnet ”Set af Boye og Baun”. Påtegningen var dateret den 14. maj 1982.

Ekstra Bladet skrev den 12. april 1982 bl.a.:

”TYSKE TERRORISTER GEMTE SIG I DANMARK

Skjult af danske sympatisører der blev fredet efter ordre fra vesttysk politi

Danmark har været skjulested for nogle af verdens mest eftersøgte terrorister. Ekstra Bladet kan i dag afsløre, at navne som Ulrike Meinhof, Jan-Carl Raspe m.fl. er nævnt i de afsløringer, som dansk og vesttysk politi står bag. Man mener simpelt hen, at de under deres flugt for politiet i Vesttyskland har været gemt af vejen i en lejlighed i Århus.

Sagen er så sensationel, at dansk politi på opfordring fra det vesttyske ’Verfassungsschutz’ har droppet et retsligt opgør med den danske terrororganisation DSB – Danmarks Socialistiske Befrielsesfront.

Og den vesttyske henstilling har dansk politi bøjet sig for og standset enhver efterforskning omkring en gruppe, der har taget ansvaret for, at værdier for et tocifret millionbeløb er gået op i røg.

Og at der har været tale om et forholdsvis intenst samarbejde mellem politi i Danmark og Vesttyskland lægger en talsmand for Verfassungsschutz ikke skjul på.

SAMARBEJDE

Til Ekstra Bladet siger han:

– Vi ved, at der indtil for ganske nylig har været meget stærke relationer til personer i Århus-området, men mere ønsker vi ikke at sige.

Samme højtstående politimand inden for Verfassungsschutz ønskede ikke at møde Ekstra Bladet personligt, men lod en af sine underordnede komme til mødet, hvorefter han selv stod i telefonisk forbindelse med den underordnede.

HÆRVÆRK

DSB-gruppen begyndte sine aktiviteter i foråret 1980 og fortsatte med hærværk og ikke mindst brandstiftelse året ud.

Bl.a. tilstod gruppen at stå bag et forsøg på at sætte ild til politimester Erik Christensens bopæl, ligesom man tilstod at have påsat en brand i firmaet Cebra i Tilst ved Århus.

Men ved årsskiftet 1980/81 blev det pludselig tavst omkring gruppen. Det skete samtidig med, at en stor efterforskningsgruppe med kriminalfolk fra Århus kriminalpoliti og Rigspolitiets rejsehold arbejdede med sagen. Også et par medarbejdere fra PET (Politiets Efterretningstjeneste, red.) var med i efterforskningen.

AFBLÆST AKTION

– Da vi netop stod foran anholdelse i sagen, fik vi besked på, at vi skulle pakke sammen og tilbage til andet arbejde. Fra nu af skulle PET nok selv klare sagen, siger en kriminalmand, der var med i efterforskningen, til Ekstra Bladet. Denne kriminalmand kan ikke forstå, hvorfor man skal lade personer, der har begået hærværk og brandstiftelse, gå fri.

Til dette siger chefen for PET, politiinspektør E. Dalsgaard til Ekstra Bladet: – Der er langt fra en mistanke til en anholdelse og dermed sigtelse!

JEG VAR PÅ FERIE

Politimesteren i Århus, Erik Christensen, ønsker heller ikke at tale om sagen.

Han siger:

– Jeg vil ikke tale om disse mennesker, men er egentlig ganske godt tilfreds med, at de har indstillet deres aktivitet. I øvrigt er sagen afsluttet.

– Det er den vel ikke?

– Det er den fra vor side!

– Der er dog ikke foretaget nogen anholdelser, hvorfor den kan være henlagt, men ikke afsluttet.

– Ja, det kan man selvfølgelig sige, men vi er altså tilfredse med, at DSB-folkene fører en lav profil, og derfor vil vi gøre det samme, fortsætter politimesteren.

– Men gruppen ville dog sætte ild til Deres bopæl, hvorfor der må siges at have været fare for liv og førlighed.

– Det var der ikke. Jeg var på ferie, da det skete.

KENDTE TERRORISTER

Den vesttyske politichef siger til Ekstra Bladet:

– Vi ved, at flere kendte vesttyske terrorister har gemt sig i Danmark og specielt i Århus-området, hvor der findes en del sympatisører. Men danskerne har aldrig, så vidt vi ved, deltaget aktivt i terrorhandlinger i Vesttyskland.

Om DSB-gruppen siger politichefen:

– Herregud, det er jo bare nogle mennesker, der går rundt og kaster lidt Molotov-cocktails engang imellem. Det er jo drengestreger sammenlignet med, hvad der sker hos os.

– Har vesttysk politi bedt dansk politi undlade at anholde medlemmer af DSB-gruppen?

– Ingen kommentarer!

Blandt de eftersøgte terrorister, der ifølge vesttysk politi inden for det seneste års tid har skjult sig i Danmark, er så prominente navne som Christian Klar, Friederikke Krabbe og Monika Helbing. Tidligere har også de nu døde Jan Carl Raspe og Gudrun Enslin opholdt sig illegalt i Danmark.”

Det fremgår af rapport af 16. april 1982 fra PET "Vedr. Artikler i Ekstra-Bladet, der omhandler efterforskning, hvor PET er nævnt som en hindring for sagens opklaring." udarbejdet af Christian Medom bl.a.:

"EKSTRA BLADET bragte den 12 april 1982 en artikel, hvor det fremgår, at der i en lejlighed i Århus blev skjult vesttyske terrorister.

Artiklen vedlægges.

Med denne artikel er det nu tredje gang Ekstra Bladet har skrevet om efterforskningen mod grupperne STATSFJENDERNE og DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR, som PET nu i to år har arbejdet med under navnet OPERATION ...

De første to artikler blev bragt henholdsvis den 24 og 26 oktober 1981. Disse artikler, der vedlægges, gik under overskrifter, hvorefter danske sympatisører til vesttyske terrorister havde været med i planer om en terroraktion, rettet mod Dronning Margrethes to prinser. Det meste i alle tre artikler er skrevet på grundlag af et spinkelt kildegrundlag, dog er der enkeltheder vedr. efterforskningen, der kun kan være givet af en kilde, der har været tæt på det efterforskningsarbejde, der blev foretaget i operation ... Denne antagelse skal begrundes med følgende citat fra artiklen den 24 oktober: "Et kendskab der bl.a. er videregivet af en BESTEMT gruppe danske sympatisører. – Og netop mod denne gruppe af danskere har politiet etableret en dybt hemmelig efterforskning. En efterforskning der har involveret lokalt politi og rigspolitichefens rejsehold. Men begge politiafdelinger er siden kørt ud på et sidespor efter strenge ordrer fra Efterretningstjenesten". Fra artiklen den 26 oktober 1981 kan citeres: "Kriminalfolkernes efterforskning skred så stærkt frem, at man på et tidspunkt mente at kunne foretage flere anholdelser i forbindelse med DSB's endnu beskedne terrorvirksomhed. – Men netop da kom Politiets Efterretningstjeneste ind fra HØJRE: "Så overtager vi" lød ordren. Det medførte, at rigspolitiets rejsehold derpå overlod hele efterforsknings-materialet til PET og sagde farvel og tak". Med disse sætninger og artiklens oplysninger iøvrigt, blev sagen fremstillet som om PET havde fået en inddirekte ordre fra de vesttyske myndigheder, og læserne kan herefter kun tro, at vi i PET ligger under for de vesttyske myndigheder.

I den sidste artikel fra den 12 april er sagen igen "kogt op", men refererer nu EN KRIMINALMAND, DER VAR MED I EFTERFORSKNINGEN. Denne kriminalmand siger til Ekstra-Bladet: "Da VI netop stod foran anholdelser

i sagen, fik Vi besked på, at vi skulle pakke sammen og tilbage til andet arbejde. Fra nu af skulle PET nok selv klare sagen. Denne kriminalmand kan ikke forstå, hvorfor man skal lade personer, der har begået hærværk og brandstiftelse, gå fri.”

Af denne udtalelse fremgår det klart, at den udtalende kriminalmand er blandt de kolleger, der blev sat fra sagen. Disse kolleger var fra rejseafdelingen og var mildest talt rasende, da de fra pm. Erik Christensen fik besked på at stoppe efterforskningen.

Sagen var således, at gruppen var sammensat af tre mand fra rejseafdelingen og 1 mand fra PET. Gruppen blev ledet af ki. Jørgen Iversen og ka. Evan Poulsen, begge med reference til pm. Erik Christensen og for Evan Poulsens vedkommende til centralafdelingen. I foråret 1981 blev det besluttet, at sagen snart skulle afsluttes, da der ikke øjnedes nogen chance for en egentlig opklaring, men hvor vi derimod havde en mistanke til en gruppe anarkister i Århus, der var under overvågning. Denne mistanke blev bestyrket af oplysninger fra et infiltrationsforsøg, der blev styret af PET i sammenhæng med rejseafdelingen. I denne sammenhæng opstod der problemer, da rejseafdelingen nægtede at efterkomme de sikkerhedsinstrukser, hvorefter PET kører. Og da PET var ansvarlig overfor justitsministeren i denne sag, blev det til sidst nødvendigt – af sikkerhedsmæssige årsager – at udelukke rejseafdelingen for aktivt at være med til indhentningen af disse infiltrationsoplysninger. Derimod havde de fri adgang til at gennemlæse materialet, der er af sikkerhedsmæssige årsager kun kunne opbevares i PET's sikkerhedssystem. Alt efter en klar aftale med pm. Erik Christensen, der var ansvarlig for efterforskningen.

Når der nu er en kriminalmand fra gruppen, der udtaler sig til Ekstra Bladet om detaljer i efterforskningen, er det er brud på en aftale om, at kun Ki. Jørgen Iversen måtte udtale sig. Endvidere er PET nu blevet omtalt meget negativt og som om PET har prioriteret samarbejdet med de vesttyske myndigheder højere end samarbejdet med vore egne kolleger. Denne fremstilling af sagen, der iøvrigt er usand, kan meget vel blive særdeles belastende for fremtidige sager, hvor PET skal samarbejder med andre kolleger.

Hvis ikke disse kolleger får dementeret denne opfattelse, vil disse artikler være en belastning for PET, hvor PET's troværdighed kan betvivles i politiafdelinger, hvis samarbejde vi kan være afhængige af.”

Af udskrift af dom af 29. marts 1982 fra retten i Århus i straffesag mod Peter Døllner fremgår bl.a., at Peter Døllner blev fundet skyldig i dokumentfalsk for i flere tilfælde at have underskrevet sig med navnet "Axel Mortensen". Peter Døllner blev idømt fire måneders fængsel. Der er ikke i øvrigt nye oplysninger i dommen.

Det fremgår af udskrift af dom af 24. august 1982 fra Vestre Landsret, at Peter Døllner ankede byrettens dom af 29. marts 1982 til formildelse. Anklagemyndigheden ankede til skærkelse. Landsretten ændrede dommen, således at fuldbyrdelsen af straffen på fire måneders fængsel blev gjort betinget med en prøvetid på to år og vilkår om, at Peter Døllner ikke begik strafbart forhold i prøvetiden.

Af notits af 23. november 1989 udarbejdet af Christian Medom fremgår bl.a.:

"Vedr.: Afslutning på efterforskningen i Århus på flere brand- og hærværksforhold, med politisk motiv, der fandt sted 1980.

Pens. kriminalinspektør Jørgen Iversen – Århus – forklarede i dag ved min telefoniske henvendelse, at efterforskningen dengang omfattede hærværks- og brandssager forøvet af to grupper, nemlig DSB (Danmarks Socialistiske Befrielseshær) og Statsfjender. Desuden blev der efterforsket i omstændigheden omkring et færdsselsdrab, hvor brandmand Jens Holger Jensen blev dræbt.

Efterforskningen blev under ledelse af Jørgen Iversen udført af rejseafdelingen, ledet af kk. Ernst Søndergård Pedersen.

Efterforskningen blev indstillet i sommeren 1981 (juli), hvor der ikke var flere spor at gå efter. En person – Peter Døllner – blev dømt for dokumentfalsk, men der var ingen andre sigtede personer, hvorfor sagen blev lagt i bero som uopklaret. Da der ingen sigtede var, skulle statsadvokaten ikke tage stilling, men udelukkende pm. Erik Christensen (nu afdød).

Efterforskningen viste, at Peter Døllner var i gruppe med afdøde Jens Holger Jensen, Jan Weiman, Torkil Lauesen og Niels Jørgensen. Sidstnævnte blev iøvrigt afhørt i retten i forb. med Døllners sag, hvor Jørgensen nægtede at afgive fingeraftryk.

..."

Københavns Politi foretog afhøring af Gotfred Appel under efterforskningen af Blekingegade-sagen. Af afhøringsrapport af 17. maj 1989 fremgår, at Gotfred Appel om brandattentaterne mv. i Århus forklarede bl.a.:

”De var her blevet overbevist om, at Jens Holger Jensen havde noget med disse attentater at gøre, idet der i en af aviserne var gengivet en af de løbesedler som gruppen DSB eller den anden gruppe havde uddelt og på denne løbeseddel havde bl.a. stået nogle citater fra Karl Marx, herunder hvad Karl Marx betegner som begrebet staten. I Karl Marx teorier betegnes staten som: HÆREN OG POLITI, men på de affotograferede løbesedler i avisen betegnes staten som: HÆREN, POLITI OG BRANDVÆSEN. På grund af at der i nævnte begreb er anført BRANDVÆSEN er afhørte sikker på at Jens Holger Jensen og personer omkring ham har medvirket ved nævnte attentater. KAK er med garanti det eneste kommunistiske parti i verden, der har taget brandvæsenet med ind under begrebet til staten. Brandvæsenet hører selvfølgelig ikke ind under nævnte begreb og den eneste grund til at KAK havde sat den ind under begrebet var i sjov, samt på grund af vi alle godt kunne lide Jens Holger Jensen, der jo på derværende tidspunkt var ansat i Gentofte Brandvæsen.”

3.1.3 Forklaringer

Efterforskningen i begyndelsen af 1980'erne af navnlig en række brandattentater i Århus er indgået i kommissionens afhøring af vidner, der på daværende tidspunkt var ansat i Rigspolitiets rejseafdeling, Århus Politi og PET.

Fra Rigspolitiets rejseafdeling har således Søren Peter Kornerup, Arne Siezing, Ernst Søndergaard Pedersen og Per Kanding afgivet forklaring. Desuden har Villy Sørensen fra Århus Politi og Niels Christian Medom, Evan Frits Poulsen, Jens Brian Pedersen, Ole Jens Rømer, AA, Poul Erik Illum Hansen, BB, Leon Mandal Jensen, Paul Erich Ropers, Hilbert Winther-Hinge, Poul Mose Hansen, Niels Gudmund Riskær Schmidt samt Ole Stig Andersen fra PET afgivet forklaring.

Nedenfor gengives i redigeret form de relevante dele af vidnernes forklaringer. Forklaringerne er i deres helhed medtaget som bilag til beretningen, hvortil der i øvrigt henvises.

Søren Peter Kornerup¹²

Søren Peter Kornerup har forklaret bl.a., at han den 1. august 1980 tiltrådte hos Rigspolitiets rejseafdeling. Den 20. oktober 1980 blev han sendt til Århus for at assistere Arne Siezing og Ernst Søndergaard Pedersen. Han skulle være journalfører og ordne alle praktiske opgaver. I begyndelsen deltog han derfor ikke i selve efterforskningen.

Han fik ingen briefing inden afrejsen til Århus ud over, at han skulle fungere som kontormand for Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing. Han er ikke klar over, om der tidligere havde været ydet assistance af andre personer fra rejseholdet til efterforskningen i Århus.

Samarbejdet med Århus Politi og PET foregik i vidt omfang ved, at Ernst Søndergaard Pedersen løbende drøftede sagen med kriminalinspektør Jørgen Iversen fra Århus Politi og PET's regionalchef. Rejseholdets efterforskning i Århus var hemmelig, hvilket var nødvendigt, idet de mistænkte var "sky og paranoide" personer. Rejseafdelingen skulle derfor være forsigtige også over for kolleger i kriminalpolitiet, da intet måtte komme ud. Rejseafdelingen havde således hos kriminalpolitiet i Århus fået tildelt et lokale sikret med dobbelte låse. Jørgen Iversen havde adgang til lokalet, og PET's regionalchef kom også jævnligt i lokalerne. De havde ikke morgenparoler med Århus Politi og PET i lokalerne, idet de af ovennævnte årsager søgte at holde deres tilstedeværelse i Århus mest muligt skjult. Han er derfor ikke klar over omfanget af Arne Siezings og Ernst Søndergaard Pedersens kontakt med PET og Århus Politi. Det hændte dog, at han også havde kontakt til PET. Han var bl.a. på en fotograferingsopgave med Christian Medom. Samarbejdet med PET var fint, og det var ikke hans indtryk, at PET tilbageholdt oplysninger over for dem.

Foreholdt rejseafdelingens rapport af 20. oktober 1980 "vedrørende: D.S.B. – DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR omhandlende: Ransagning hos JENS HOLGER JENSEN, Gl. Jernbanevej 26, Valby", forklarede han, at han ikke husker ransagningen, herunder beslaglæggelsen af KRAK-kortet. De var generelt interesseret i alle optegnelser eller oplysninger, som kunne belyse de mistænkte færden. Rejseafdelingen havde en personkreds omkring afdøde Jens Holger Jensen, herunder Niels Jørgensen, i kikkerten som mistænkte. Denne personkreds havde hovedsageligt relationer i Århus.

12 Protokol 4.

Han blev foreholdt, at det af rapport "Vedr.: Omstændighederne omkring undersøgelse af Jens Holger Jensen m.fl." udarbejdet af PET med continuation den 20. oktober 1980 fremgår bl.a., at undersøgelser viste, at Peter Døllner, Torkil Lauesen og Jan Weimann ikke havde noget med DSB at gøre, og at PET med hensyn til Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen havde så lidt viden, at PET ikke kunne sige, om der var nogen forbindelse. Han forklarede hertil, at de aldrig fik bevis for, hvorvidt personkredsen omkring Jens Holger Jensen havde noget med DSB at gøre.

Af ovennævnte rapport fremgår desuden, at ransagningen blev foretaget i rejseholdets navn, ligesom de beslaglagte genstande ville blive undersøgt via rejseholdet. Foreholdt dette, forklarede han, at alt rejseholdets materiale var tilgængeligt for PET, ligesom Jørgen Iversen havde adgang til det.

Forespurgt, om de fik oplysninger fra PET, om at personkredsen omkring Jens Holger Jensen havde forbindelse til PFLP, forklarede han, at han på et tidspunkt fik at vide, at Jens Holger Jensen havde været i Libanon, hvor han havde fået en guerilla-uddannelse af tre ugers varighed.

Han blev foreholdt rapport af 19. september 1980, "Vedr.: Undersøgelser vedrørende Jens Holger Jensens trafikdrab" udarbejdet af PET, hvoraf bl.a. fremgår, at Hassan Abu-Daya fra PFLP havde sagt til Marwan el Fahoum i Beirut, at "Æblet var gået hjem til gud", hvilket betød, at Jens Holger Jensen var død. Hertil forklarede han, at han ikke husker, om han var bekendt med det foreholdte dengang. Han genkender det imidlertid fra sin læsning af Peter Øvig Knudsens bog. Han husker ikke drøftelser om, hvorvidt oplysninger om Jens Holger Jensen med fleres tilknytning til PFLP måtte komme frem. Han går ud fra, at det måtte de ikke.

Han blev foreholdt, at der af rejseafdelingens rapport af 23. oktober 1980 "vedrørende D.S.B. – DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR. Omh.: Ransagning hos Jens Holger Jensen, Gl. Jernbanevej 26, 2500 Valby", udarbejdet af Arne Siezing bl.a. fremgår, at der efter ransagning den 20. oktober 1980 i Jens Holger Jensens lejlighed var udfærdiget rapport, der indeholdt fortrolige oplysninger, som var den foreliggende sag uvedkommende, hvorfor rapporten ikke skulle indgå i den foreliggende sags sagsmateriale. Hertil forklarede han, at det skete, at der blevet udarbejdet to rapporter om samme emne med forskelligt indhold, idet kun den ene rapport indeholdt klassificerede oplysninger. Rapporten med klassificerede oplysninger blev videregivet til PET. Han vil umiddelbart mene, at de også selv kunne beholde et eksemplar af den fortrolige rapport, idet kun få personer med nær tilknytning til efterforskningen havde adgang til deres

kontorlokaler. Foreholdt, at Ernst Søndergaard Pedersen i sin forklaring over for Blekingegade-kommissionen den 20. januar 2012 bl.a. gav udtryk for, at det var et irritationsmoment at skulle ned til PET for at læse egne rapporter, forklarede han, at han ikke mindes dette problem, men han kan ikke afvise, at nogle af rejseholdets egne rapporter kun måtte opbevares hos PET. Vidnet mindede om, at han var med som journalfører og "praktisk gris."

Han blev foreholdt notat af 6. november 1980 udarbejdet af PET "Vedrørende møde med rejseholdet angående Jens Holger Jensen", hvoraf bl.a. fremgår, at der på møde den 31. oktober 1980 med deltagelse af medarbejdere fra PET og rejseholdet bl.a. blev nævnt, at der var et problem, hvis forbindelsen til PET kom frem i forbindelse med en retssag, og at kilderne ikke måtte afsløres. Det blev også nævnt, at Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing måtte anvende oplysninger om PFLP-forbindelsen, da nogle navne var fundet i Jens Holger Jensens lommebog. Resten måtte holdes ude. Endelig var det anført, at rejseholdet kunne bruge PET's ransagningsrapporter under henvisning til, at de var klassificerede, og så måtte rejseholdet oplyse, hvordan de var kommet ind i sagen. Rejseholdet skulle bruge PFLP-forbindelsen, men de tidligere skrevne rapporter skulle forblive hos PET. Rejseholdet kunne bruge de rapporter, som PET's regionalafdeling i Århus var ved at udarbejde. Hertil forklarede han, at han som journalfører ikke deltog i møder med PET, og han husker ikke at være blevet orienteret om de nævnte problemstillinger.

Med hensyn til deres efterforskning mod personkredsen omkring Jens Holger Jensen på dette tidspunkt husker han, at han i januar eller februar 1981 var sammen med en kvindelig kontorassistent fra PET på en observationsopgave mod Niels Jørgensen, som angiveligt skulle mødes med en person på en restaurant. Kontorassistenten udpegede Niels Jørgensen for ham. Niels Jørgensen var meget forsigtig, og efter halvanden times observation måtte de konstatere, at det ikke gav resultat. Han har ingen erindring om, at der i efteråret 1980 blev foretaget aflytning af en veninde til Niels Jørgensen eller af andre i personkredsen.

Han har ikke nogen sikker erindring om efterforskningen omkring Axel Mortensen, fundene i den varevogn, som Jens Holger Jensen sad i, da han blev trafikdræbt, eller en anden varevogn, som skulle være købt i falsk navn. Han husker ikke, hvorvidt man forsøgte at skaffe yderligere oplysninger omkring Jens Holger Jensens økonomiske forhold.

Foreholdt rapport af 19. september 1980 vedrørende færdselsuheld den 15. september 1980 med continuation udarbejdet af ham selv den 8. januar 1981 vedrørende bl.a. tekniske undersøgelser af en varevogn med henblik på sikring af

fingeraftryk, forklarede han, at det ikke bringer andet frem i erindringerne, end at Axel Mortensen angiveligt var identisk med Jens Holger Jensen.

Han blev foreholdt rapport af 4. februar 1981, hvoraf bl.a. fremgår følgende:

“... ”

R. ringede lørdag den 6. februar 1981 til utg. privat for at høre, hvorvidt der fandtes foto af Niels Jørgensen, hvortil jeg svarede, at det gjorde der såvidt jeg vidste ikke, men at jeg endnu engang ville søge det oplyst.

Efter samråd med Z, ringede utg. tilbage til R. og gjorde ham bekendt med, at Niels Jørgensen var fuldkommen uinteressant i forb. med nærv., hvorfor oplysninger om ham var helt uden betydning, hvorefter R. tilkendegav, at han ikke ville beskæftige sig mere med ham.”

Han husker ikke rapporten, men ud fra den stil, som rapporten er skrevet i, vil han antage, at det er ham, der har skrevet den. “R” og han havde været sergenter sammen i Livgarden. Han og “R”, der var studerende på Journalisthøjskolen i Århus, havde tilfældigt mødt hinanden i Århus, mens efterforskningen stod på. “Z” må herefter antageligvis være Arne Siezing. Han husker ikke baggrunden for rapporten, de deri nævnte drøftelser, eller om de havde fotos af Niels Jørgensen.

Han var med til at anholde Peter Døllner. Han husker imidlertid ikke noget herfra, herunder ransagning i forbindelse med anholdelsen. Foreholdt anholdelsesrapport af 19. marts 1981 vedrørende Peter Døllner udarbejdet af ham selv, forklarede han, at det ikke vækker yderligere erindring. Forespurgt om efterforskning mod Niels Jørgensen på dette tidspunkt, forklarede han, at de havde gjort sig tanker om, at anholdelsen af Peter Døllner muligvis ville føre til reaktioner fra andre i personkredsen. De havde derfor fokus på Niels Jørgensen i denne periode. De drøftede ikke, om det måtte komme frem, at der var forbindelse fra personkredsen til PFLP.

På tidspunktet for afslutningen af efterforskningen i juni 1981 følte de, at de havde fat i noget, og de var klar til at foretage anholdelser. Deres fokus var på Niels Jørgensen og Peter Døllner. Imidlertid kom Ernst Søndergaard Pedersen en dag meget vred ind på deres kontor efter et møde med Jørgen Iversen og fortalte, at de skulle lukke sagen ned og rejse hjem. Han og Arne Siezing spurgte nærmere ind til baggrunden for beskeden. Ernst Søndergaard Pedersen svarede imidlertid blot, at beskeden var, at de skulle pakke sammen og rejse hjem. Da han spurgte Ernst Søndergaard Pedersen på ny, svarede Ernst Søndergaard Pedersen: “Du skal ikke spørge så meget, lille Søren. Du skal bare pakke dine ting sammen og

tage hjem. Vi har ikke fået nogen begrundelse for, hvorfor vi skal tage hjem. Du får ikke at vide, hvem der har besluttet det. Hvis nogen spørger til sagen, kender du ikke noget til den." Han drøftede herefter ikke baggrunden for deres hjemsendelse yderligere. Han blev foreholdt, at Ernst Søndergaard Pedersen den 20. januar 2012 i sin forklaring over for Blekingegade-kommissionen bl.a. gav udtryk for, at efterforskningen blev afsluttet, som følge af at det var utilfredsstillende for rejseholdet at skulle gennemlæse egne rapporter hos PET. Hertil forklarede han, at han intet kender til dette. Han havde ingen fornemmelse af, at Ernst Søndergaard Pedersen var utilfreds med at skulle læse egne rapporter hos PET.

Foreholdt resumé af 9. juni 1981 i sagen mod Peter Døllner udarbejdet af Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing, forklarede han, at resuméet må være udarbejdet kort efter, at de fik besked på at afslutte efterforskningen. Han blev i Århus noget tid efter, at de fik beskeden, idet han skulle pakke sagen sammen. De betragtede ikke sagen mod Peter Døllner som færdigefterforsket. Som det fremgår af resuméet manglede der bl.a. tekniske undersøgelser af det falske kørekort.

Et resumé som det ovennævnte blev givet til den lokale politiinspektør. I den foreliggende sag er han sikker på, at PET også har fået et eksemplar. Rejseafdelingen fik i hans tid i afdelingen i reglen et resumé af den sag, de pågældende kolleger eller den pågældende kollega havde behandlet i den politikreds, der havde begæret assistancen, efter sagens færdiggørelse til retten, inklusiv forbrug af tid mv.

Han blev foreholdt, at der i resumé af 12. juni 1981 i sagen vedrørende Danmarks Socialistiske Befrielseshær udarbejdet af Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing blev peget på en række navngivne personer, der var anset for interessante i forbindelse med efterforskningen omkring DSB, og at det af resuméets afslutning bl.a. fremgår, at det kunne tænkes, at personerne bag DSB havde ladet denne gruppe "uddø", hvorefter de samme var genopstået som Statsfjenderne. Hertil forklarede han, at han ikke husker, hvorvidt Peter Døllner og Niels Jørgensen efter Arne Siezings og Ernst Søndergaard Pedersens opfattelse var en del af DSB og Statsfjenderne. Foreholdt, at Peter Døllner, Niels Jørgensen og personkredsen omkring dem ikke optræder blandt navnene på de personer, som i resuméet fremhæves som interessante i forbindelse med DSB og Statsfjenderne, forklarede han, at man ikke kunne udelukke, at nogen af de i resuméet nævnte personer havde relationer til Niels Jørgensen og Peter Døllner. Han ved imidlertid ikke, om det var tilfældet.

Han blev foreholdt resumé af 2. juli 1981 i sagen vedrørende Statsfjenderne udarbejdet af Ernst Søndergaard Pedersen. Af resuméet fremgår bl.a., at efterforskningen skønnedes at have godtgjort, at personkredsen i DSB og Statsfjender meget vel kunne være de samme personer – eller i hvert fald alle personer med tilknytning til kollektivet Krisens Kræmmere og dermed også Boligkaravanen.

Foreholdt dette, og at Niels Jørgensen, Peter Døllner og personkredsen omkring dem heller ikke optræder blandt navnene på de personer, som i dette resumé fremhæves som interessante, forklarede han, at som nævnt kunne man ikke udelukke, at nogen af de i resuméet nævnte personer havde relationer til dem. Hvis man anholdt de i resuméerne angivne personer, var det muligt, at der kom oplysninger frem om Niels Jørgensen, Peter Døllner og deres omgangskreds.

Han blev foreholdt, at det af resumé af 3. juli 1981 i sagen vedrørende "Efterforskning i forbindelse med de i Århus-området i 1980 uopklarede "terrorist-brande" m.v., som fraktionerne kaldet: DSB og STATSFJENDER har forøvet og påtaget sig skylden for" udarbejdet af Ernst Søndergaard Pedersen bl.a. fremgår, at efterforskningen i sagen havde været foretaget i samarbejde med kriminalpolitiet i Århus og PET – såvel i Århus som København, og at der havde været benyttet utraditionelle efterforskningsskridt, herunder faste "meddelere" mv. Hertil forklarede han, at han under hele forløbet opfattede samarbejdet med PET såvel i Århus som København som forbilledligt. Det var hans indtryk, at der mellem rejseholdet og PET var enighed om bl.a. fremgangsmåden. Han husker ikke drøftelser med PET om, hvad meddelere måtte foretage sig for at skaffe oplysninger.

Fra ovennævnte resumé blev han yderligere foreholdt, at det fremgår bl.a., at der var foretaget efterforskning og dyberegående undersøgelser omkring Niels Jørgensen og hans omgangskreds – herunder også Peter Døllner, men at der intet var fremkommet, der indicerede, at de skulle have haft noget med BILKA-røveriet at gøre. Han forklarede hertil, at han ikke husker noget om dette.

Han blev foreholdt artikel af 12. april 1982 i Ekstra Bladet med overskriften "Tyske terrorister gemte sig i Danmark", hvoraf fremgår bl.a.:

"...

Da vi netop stod foran anholdelse i sagen, fik vi besked på, at vi skulle pakke sammen og tilbage til andet arbejde. Fra nu af skulle PET nok selv klare sagen, siger en kriminalmand, der var med i efterforskningen,"

Hertil forklarede han, at det "lyder fuldstændig forkert". Han har aldrig udtalt sig til pressen, og det er ikke ham, der er kilde til oplysningerne i artiklen. Han ved ikke, hvem det kan have været.

Ud over en enkelt tilfældig observation af Peter Døllner den 2. marts 1984 havde han efter Århus-sagen ikke mere med Appel-gruppen at gøre.

Han blev foreholdt, at det af rejseafdelingens resumé af 26. marts 1982 "vedrørende efterforskning i forbindelse med de i Århus-området i 1980 uopklarede "terrorist-brande" m.v., som fraktionerne kaldet: DSB og STATSFJENDER har forøvet og påtaget sig skylden for", udarbejdet af Ernst Søndergaard Pedersen, bl.a. nævnes sagsgenstanden vedrørende Peter Døllner og en anden navngiven person, hvorimod sagsgenstanden vedrørende brandattentaterne, som fremgår af resumé af 2. juli 1981" i sagen vedr.: STATSFJENDER" udarbejdet af Ernst Søndergaard Pedersen, ikke er nævnt. Hertil forklarede han, at han ikke kender baggrunden herfor. Han er heller ikke klar over, hvorfor resuméet af 26. marts 1982 er skrevet så længe efter rejseholdets afslutning af sagen. Han blev foreholdt, at det fremgår, at det ovennævnte resumé af 26. marts 1982 er påtegnet: "Set af Boye og Baun" den 14. maj 1982. Hertil forklarede han, at Boye var daværende rigspolitechef ligesom vicerigspolitechefen var Arne Baun. Så vidt det var ham bekendt, var det ikke almindeligt, at rigspolitechefen og/eller vicerigspolitechefen gennemlæste rejseafdelingens resuméer.

Arne Siezing¹³

Arne Siezing har forklaret bl.a., at han i 1966 blev ansat i politiet. Efter nogle år i forskellige afdelinger i Københavns Politi blev han i 1977 ansat i Rigspolitiets rejseafdeling, hvor han hovedparten af tiden var efterforskningsleder.

Forevist assistancemelding nr. A 10/80 af 26. marts 1982, bekræftede han oplysningerne heri om, at han var udkommanderet til Århus fra den 6. oktober 1980 til 12. juni 1981.

Lige før eller efter den 6. oktober 1980 fik han lejlighed til at gennemgå det hidtidige indsamlede efterforskningsmateriale, og han blev også briefet om sagen på et møde hos PET i hovedafdelingen på Bellahøj.

Den tidligere efterforskning var foretaget af blandt andre kollegaerne fra rejseholdet, Hans Jørgen Bonnichsen og Willy Hove. Foreholdt resumé af 19. juni

13 Protokol 1.

1980 "vdr. undersøgelser i sagen mod DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIEL-SESHÆR" (DSB) underskrevet af H.J. Bonnichsen og W. Hove, forklarede han, at det ville være normal rutine, at han havde set rapporten forud for sin ankomst til Århus. Det var almindelig praksis i rejseafdelingen, at når man havde været udkommanderet til en opgave, blev der ved afslutningen udarbejdet en resumérapport. Resumérapporten blev afleveret til kredsens politimester og rejseholdets afdelingschef, som var Lundgreen Larsen på det pågældende tidspunkt.

Han er ikke klar over, hvorfor det ikke var de samme personer fra rejseholdet, der blev udkommanderet på ny. Så vidt han husker, var Willy Hove og Hans Jørgen Bonnichsen begge hovedsageligt beskæftiget med bedragerisager, hvilket kan have været årsagen.

Foreholdt, at der er en række rapporter om forholdene i Århus udarbejdet af Christian Medom inden den 6. oktober 1980, forklarede han, at det er helt overvejende sandsynligt, at han har set disse rapporter i forbindelse med udkommanderingen, men han husker ikke rapporterne i dag. Han husker derfor heller ikke præcist, hvornår han så rapporterne. Der var som nævnt et møde hos PET i hovedafdelingen omkring den 6. oktober 1980. På mødet fik han og Ernst Søndergaard Pedersen adgang til adskillige bunker af rapporter, observationer og telefonaflytninger mv., som de fik lejlighed til at gennemgå. Materialet omhandlede ikke bare brandsagerne, men også Jens Holger Jensen, som kort tid forinden var blevet trafikdræbt. PET's hovedtese var, at Jens Holger Jensen havde noget med DSB at gøre. Han mener ikke, at han havde hørt om Jens Holger Jensen tidligere.

Foreholdt rapport af 23. september 1980 fra kriminalpolitiet i Århus vedrørende Jens Holger Jensen og rapport af samme dato fra kriminalpolitiet, afdeling G. – Århus, "Vedr.: undersøgelser i sagen vedr. personkredsen omkring afdøde Jens Holger Jensen og dennes mulige forbindelse til den politisk motiverede vold, der i den seneste tid har hærget i Århusområdet", begge rapporter underskrevet af Christian Medom, forklarede han, at det vil være helt usandsynligt, at han ikke skulle have set disse rapporter.

Han var udkommanderet til Århus sammen med Ernst Søndergaard Pedersen og Søren Peter Kornerup. Ernst Søndergaard Pedersen var chefen, men når man ikke er flere af sted, taler man om tingene. Søren Peter Kornerup var overvejende med til at varetage kontorfunktionen, da der ikke var en ledig sekretær i rejseafdelingen hertil på dette tidspunkt. Christian Medom og han var "ude i marken". Han rapporterede direkte til Ernst Søndergaard Pedersen. Derudover deltog de dagligt i en briefing med PET's regionschef. Når rejseholdet var udkommande-

ret på en opgave som i Århus, arbejdede de på den lokale politimesters ansvar, og de var således også underlagt politimesterens instrukser. Han formoder, at Ernst Søndergaard Pedersen alene orienterede politimesteren i Århus Politi, ud over at de talte med Jørgen Iversen, der var chef for kriminalpolitiet i Århus. Han talte aldrig selv med politimesteren.

Foreholdt telex af 14. oktober 1980 fra Region II til Centralafdelingen om et møde med deltagelse af bl.a. Jørgen Iversen, Arne Siezing, Ernst Søndergaard Pedersen og Christian Medom, forklarede han, at der blev afholdt mange møder, herunder også i Århus. Det klassificerede materiale vedrørende Appel-gruppen lå i PET's hovedafdeling i København, og det kom ikke videre derfra.

Han vil tro, at mødet i PET's hovedafdeling, hvor han og Ernst Søndergaard Pedersen fik lejlighed til at gennemgå det klassificerede materiale, fandt sted før den 6. oktober 1980, hvor han kom til Århus. Det var i forbindelse med Jens Holger Jensens trafikdrab den 15. september 1980, at man havde fundet oplysninger, der kunne indikere en sammenhæng mellem ham og DSB, og det var på den baggrund, at PET gav dem adgang til det klassificerede materiale. Af materialet fremgik, at gruppen havde forbindelse til PFLP. Der var bl.a. fotos fra PFLP-træningslejre.

Han blev foreholdt uddrag af rapport af 19. september 1980, "Vedr.: Undersøgelser vedrørende Jens Holger Jensens trafikdrab" udarbejdet af PET. Hertil forklarede han, at han husker at have set bilaget hos PET. Det er hans indtryk, at de fik alt tilgængeligt relevant materiale i sagen, i forbindelse med at de flere gange havde lejlighed til at gennemgå materiale hos PET.

I første omgang var det ordenspolitiet, der behandlede sagen om Jens Holger Jensens trafikdrab. Da man fandt walkie-talkier i varevognen, der var forsynet med tagantenne, og konstaterede en indretning af vognen, som tydede på, at der kunne foretages observationer fra den, overgik sagen fra ordenspolitiet til kriminalpolitiet. Han husker ikke, hvornår PET blev involveret i efterforskningen. Sammenholdt med, at der på dette tidspunkt havde været en række røverier mod Bilka forretninger rundt om i landet, og varevognen holdt ved en Bilka forretning, da den blev påkørt, var det nærliggende at få den tanke, at Jens Holger Jensen måske havde været i færd med at observere mod forretningen.

Under hele forløbet var kollegaerne i PET meget hjælpsomme. Hvis han eller Ernst Søndergaard Pedersen manglede noget, forsøgte PET at fremskaffe det. Når de udfærdigede rapporter, skete det, at der blev udfærdiget rapporter med følsomme oplysninger alene til brug for PET og rapporter til brug for Århus Po-

liti. Han og Ernst Søndergaard Pedersen så også de rapporter, der alene var beregnet for PET. Hvis han selv og Ernst Søndergaard Pedersen skrev rapporter, der indeholdt klassificerede oplysninger, så blev rapporterne ikke journaliseret i rejseholdets journaler. Disse rapporter blev afleveret til PET. Vidnet har ikke været ude for, at PET har forholdt ham og Ernst Søndergaard Pedersen noget. Han kom næsten dagligt i PET's lokaler i Århus, hvor de drøftede sagen.

Da han kom til Århus den 6. oktober 1980, var han bekendt med, at der var sket lejlighedsvis observationer og aflytninger af kredsen omkring Jens Holger Jensen. De var imidlertid meget svære at observere mod. Desuden var PET's observationsgruppe for lille.

Foreholdt notat af 2. oktober 1980 udarbejdet af PET forklarede han, at han var fuldt orienteret om tiltagene med henblik på at identificere Axel Mortensen. Han var således direkte involveret i opsætningen af udstyr hos Axel Mortensens udlejer. Han kan bekræfte, at man som nævnt i notatet havde fotos af Jens Holger Jensen, Niels Jørgensen, Peter Døllner og Jan Weimann, om end det var fotos af svingende kvalitet. Han husker, at Axel Mortensens udlejer ud fra fotos sagde, at det kunne være Jens Holger Jensen, der var Axel Mortensen.

Foreholdt kendelse af 16. oktober 1980, hvor der blev meddelt tilladelse til ransagning af Jens Holger Jensens lejlighed på ny, forklarede han, at han på forhånd var orienteret om, at de skulle foretage en genransagning af lejligheden.

Foreholdt anmodning af 17. oktober 1980 til retten om tilladelse til aflytning af Niels Jørgensens kærestes telefon, forklarede han, at der lejlighedsvis var aflytning af Appel-gruppens medlemmers telefoner, men de sagde aldrig noget af interesse.

Han blev foreholdt telex af 17. oktober 1980 fra Region II til Centralafdelingen, hvoraf bl.a. fremgår, at alt materiale, der fra dags dato tilgik rejseafdelingen, herunder materiale fra retten, ville være bearbejdet på en sådan måde, at oplysninger fra PET ikke fremstod i rapporter, der skulle bruges i en eventuel kommende retssag. Hertil forklarede han, at efterforskningen var ret kompleks med mange personer og forbrydelser involveret, og derfor kunne man ikke have aflytninger af f.eks. Niels Jørgensen kørende under samme sag, som de personer, der var mistænkt for brandstiftelserne. Det ville ikke være hensigtsmæssigt for anklageren, idet anklageren i givet fald kunne blive pålagt at dokumentere de hemmelige oplysninger i retten.

Han blev foreholdt, at der af rapport "vedr.: Omstændighederne omkring undersøgelse af Jens Holger Jensen m.fl." udarbejdet af PET med continuation den 20. oktober 1980 bl.a. fremgår, at undersøgelserne viste, at Peter Døllner, Torkil Frandsen og Jan Weimann ikke havde noget med DSB at gøre, og at man med hensyn til Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen havde så lidt viden, at man ikke kunne sige, om der var nogen forbindelse. Hertil forklarede han, at det også var den konklusion, som rejseholdet kom frem til. Genransagningen hos Jens Holger Jensen var derfor med henblik på at følge op på Glostrup-sporet.

Han blev foreholdt, at der af rejseafdelingens rapport af 23. oktober 1980 "vedrørende D.S.B. – DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR. Omh.: Ransagning hos Jens Holger Jensen, Gl. Jernbanevej 26, 2500 Valby, udarbejdet af ham selv bl.a. fremgår, at en udfærdiget rapport om ransagningen indeholdt fortrolige oplysninger nærværende sag uvedkommende, hvorfor rapporten ikke ville indgå i det heromhandlede sagsmateriale. Hertil forklarede han, at det kun var en snæver kreds, der fik lejlighed til at se alt materialet i sagen. Det er indforstået, at når man samarbejder med PET, må det være på den måde. Der er bl.a. det nævnte hensyn til, at hvis sagen ender i retten, da ville en forsvarer få lejlighed til at kræve alle oplysninger fremlagt, herunder observationer og aflytninger, hvis de indgik i sagen. Arbejdsmetoden er en naturlig følge, når der indgår klassificerede oplysninger. De havde yderligere sager i gang end brandattentaterne og Glostrup. Blandt andet var der efterforskning, hvori indgik mulige forbindelser til RAF.

Foreholdt, at det fremgår af årsberetning for Regionsafdeling II for tiden 1. januar 1980 til 31. december 1980 vedrørende de i regionsafdelingen behandlede sagsområder, at efterforskning omkring DSB, Statsfjenderne og Jens Holger Jensen var blevet udført i et godt samarbejde mellem Århus Kriminalpoliti, rejseafdelingen og PET's regionsafdeling, forklarede han, at han er enig i, at de havde et godt samarbejde med PET.

Han blev foreholdt følgende fra sin forklaring gengivet i PET-kommissionens retsbog af 12. august 2008:

"Adspurgt forklarede vidnet, at Blekingegadegruppens forbindelse til DSB og Statsfjenderne var en arbejdshypotese. Der var forskellige omstændigheder, der gjorde, at der kunne være personsammenfald, men som vidnet tidligere har forklaret for kommissionen, kunne rejseafdelingen ikke konstatere nogen sammenhæng mellem Blekingegadebanden og DSB og Statsfjenderne."

Hertil forklarede han, at det er helt korrekt.

Han blev foreholdt telex af 23. oktober 1980 fra Region II til Centralafdelingen, hvoraf bl.a. fremgår, at det var vigtigt for den fortsatte efterforskning mod Niels Jørgensen og andre, at der var enighed om, hvorvidt Niels Jørgensen tilknytning til PFLP måtte eller kunne bruges. Han forklarede hertil, at det ville være urealistisk at holde de oplysninger om PFLP, som de var bekendt med, ude af officielle efterforskningsrapporter.

Han blev foreholdt notat af 6. november 1980 udarbejdet af PET "Vedrørende møde med rejseholdet angående Jens Holger Jensen". Hertil forklarede han, at mødet formentlig blev holdt i København. Klassificerede rapporter skulle rejseholdet aflevere til PET's regionsafdeling i Århus. Derfra kan de være videreforsmidlet til PET's hovedafdeling.

Foreholdt, at det fremgår af flere rapporter, herunder rapporter af 6. og 14. november 1980 udarbejdet af PET, at man søgte at identificere Axel Mortensen, forklarede han, at han løbende var bekendt med denne efterforskning. Han var selv direkte impliceret heri.

Han blev foreholdt rapport af 4. februar 1981, som det ikke fremgår, hvem der har udarbejdet. I rapporten nævnes bl.a. "R" og "Z". Hertil forklarede han, at rapporten ikke vækker nogen erindring hos ham. De brugte en del kilder. Han mener, at de havde fotos af alle medlemmerne af Appel-gruppen bl.a. fra Jens Holger Jensens begravelse. Hverken "R" eller "Z" siger ham noget.

Han blev foreholdt rapport af 6. marts 1981 udarbejdet af ham selv, hvoraf bl.a. fremgår, at ransagning i Niels Jørgensens lejlighed i Middelfartgade i København på grundlag af kendelse af 19. september 1980 som følge af særlige omstændigheder først var iværksat den pågældende dag. Hertil forklarede han, at han ikke umiddelbart husker, hvad de "særlige omstændigheder" var. Hans bedste bud er, at tidsforløbet skyldtes, at PET's observationshold flere gange forgæves havde forsøgt at finde et tidspunkt, hvor de var sikre på, at Niels Jørgensen ikke var hjemme og var så langt væk, at han ikke pludselig kom hjem.

Foreholdt retsbog af 18. marts 1981 om tilladelse til at tilbageholde brev til Axel Mortensen, forklarede han, at varevognen havde stået til salg i et halvt år. De ville gerne have at vide, hvem der skulle have pengene ved et salg, og derfor fik de et firma til at købe varevognen. Derefter meddelte de bagmændene, at pengene snart ville komme. Han og Søren Peter Kornerup anholdt Peter Døllner, i forbindelse med at denne kom for at hæve pengene. Efter varetægtsfængslingen gik

det ikke så godt, som de havde håbet på. De forsøgte i forbindelse med vidneforklaring fra Niels Jørgensen at få rettens tilladelse til at tage hans fingeraftryk, men det fik de ikke. Anholdelsen blev en fuser, i forhold til hvad de havde forventet at få ud af den.

Foreholdt notat af 24. marts 1981 udarbejdet af PET, hvoraf bl.a. fremgår, at nærmere angående den videre afhøring af Peter Døllner ville tilgå PET's politimester, forklarede han, at han ikke havde drøftelser med PET-folkene om, hvorvidt håndteringen af sagen, herunder spørgsmålet om den videre afhøring af Peter Døllner, skulle op på politimesterniveau. Han ville imidlertid finde det naturligt, at det blev tilfældet.

Han blev foreholdt notat af 31. marts 1981 udarbejdet af PET. I notatet var det bl.a. nævnt, at rejseholdet nu ville tilsige en række personer med tilknytning til Jens Holger Jensen til afhøring i forbindelse med sagen mod Peter Døllner, og hvis de indkaldte nægtede at lade sig afhøre, ville rejseholdet formentlig indkalde dem til afhøring i retten. Hertil forklarede han, at han ikke husker drøftelser herom, men de gjorde sig naturligvis sådanne overvejelser. I øvrigt ville det være af tvivlsom værdi at afhøre modvillige vidner som de her nævnte. Henset til forløbet efter anholdelsen af Peter Døllner var sagen til at henlægge. "Den var syg". De kunne ikke komme videre.

Foreholdt resumé af 9. juni 1981 i sagen mod Peter Døllner udarbejdet af ham selv og Ernst Søndergaard Pedersen, forklarede han, at det var en sædvanlig afslutningsrapport, som skulle afleveres til rejseholdets ledelse, politimesteren i Århus og formentlig også PET, i forbindelse med at de afsluttede udstationeringen i Århus. Rigspolitechefen var meget interesseret i at læse resuméet. De betragtede sagen vedrørende Peter Døllner for afsluttet for nærværende.

Foreholdt, at der i resumé af 12. juni 1981 i sagen vedrørende Danmarks Socialistiske Befrielseshær udarbejdet af ham og Ernst Søndergaard Pedersen blev peget på en række navngivne personer, som var anset for interessante i forbindelse med efterforskningen omkring DSB, forklarede han, at nogle af de i resuméet navngivne personer var blevet set foretage bemalinger, og de vidste, at brandstiftelserne havde forbindelse med bemalingerne. Derfor mente de, at der var grundlag for anholdelse af disse personer. Man måtte herefter afhøre dem og foretage ransagninger, og hvis det ikke gav noget, ville der ikke være mere at gøre med hensyn til efterforskningen mod DSB. De personer, som de angav som interessante i resuméet og gerne ville anholde, var ikke medlemmer af Appel-gruppen eller personer med tilknytning hertil. På grundlag af efterforskningen lå det meget fjernt, at det skulle være personer fra Appel-gruppen,

der stod bag brandattentaterne. Han mener, at de var meget enige med PET i, at det sandsynligvis var blandt de i resuméet angivne interessante personer, at gerningsmændene til brandattentaterne skulle findes.

Foreholdt resumé af 2. juli 1981 i sagen vedrørende Statsfjenderne udarbejdet af Ernst Søndergaard Pedersen, forklarede han, at uanset at han selv var rejst hjem den 12. juni 1981, så har de talt sammen om resuméets indhold. Han husker ikke, om konklusionerne i de nævnte resuméer blev drøftet med PET's folk på sagen.

Han blev bekendt med, at de skulle stoppe efterforskningen en onsdag, hvor Ernst Søndergaard Pedersen oplyste, at han havde været til møde med politimesteren, der havde meddelt, at de skulle "lukke efterforskningen ned". De havde ellers planlagt en anholdelsesaktion, som de havde drøftet med en gruppe fra Århus Politi. Anholdelsesaktionen ville kræve, at Århus Politi stillede en hel del personale til rådighed til brug for anholdelserne og de dertil hørende ransagninger. Han var selv meget bitter over, at de ikke fik mulighed for at gennemføre anholdelsesaktionen, idet han mente, at der utvivlsomt var grundlag herfor. Det var som nævnt en helt anden personkreds end Appel-gruppen, som denne anholdelsesaktion skulle være rettet mod. Ernst Søndergaard Pedersen var "tosset" over politimesterens beslutning.

Han blev foreholdt, at det af s. 67 i "Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen" fremgår bl.a.:

"...

Blandt de personer, Rejseholdet ønskede at anholde, var folk fra Boligkaravanen, som man mistænkte for at stå bag de mange brandstiftelser i Århus, samt Niels Jørgensen. Desuden ønskede Siezing og Søndergaard også at pågribe samme Jørgensens københavnske kumpaner fra den senere Blekingegadebanden, som de var overbeviste om stod bag kidnapningen året før hos bankdirektøren i Glostrup."

Hertil forklarede han, at som det fremgår af resuméet af 12. juni 1981 vedrørende DSB, var det ikke Appel-gruppens medlemmer, som rejseholdet ønskede at anholde i forbindelse med efterforskningen af brandattentaterne i Århus.

Foreholdt, at det af notat af 25. september 1981 udarbejdet af Christian Medom i forbindelse med fremsendelse af rejseholdets ovennævnte slutresuméer til PET's hovedafdeling bl.a. fremgår, at PET's regionsafdeling stort set var enig i rejseholdets vurderinger, hvad angik hovedpersonerne i de efterforskede grup-

per, forklarede han, at der altid vil være nogle punkter, hvor man ikke er helt enige. De havde haft et godt samarbejde med PET, og de var enige på alle væsentlige punkter. De uenigheder, som fremgår af notatet, vedrører andre personer end medlemmer af Appel-gruppen.

Han blev foreholdt artikel af 12. april 1982 i Ekstra Bladet med overskriften "Tyske terrorister gemte sig i Danmark", hvoraf fremgår bl.a.:

"...

Da vi netop stod foran anholdelse i sagen, fik vi besked på, at vi skulle pakke sammen og tilbage til andet arbejde. Fra nu af skulle PET nok selv klare sagen, siger en kriminalmand, der var med i efterforskningen,"

Hertil forklarede han, at han ikke ved, hvem den omtalte "kriminalmand" er. De havde som tidligere forklaret et meget fint samarbejde med PET. Rejseholdet havde lokaler et godt stykke fra PET's lokaler i Århus, men de kom nærmest dagligt hos hinanden.

Han blev foreholdt følgende fra sin forklaring som gengivet i PET-kommissionens retsbog af 2. juni 2004:

"...

Det var Søndergaard, der sagde til vidnet, "nu stopper vi". Vidnet husker ikke hvorfor. Han var selvfølgelig skuffet over ikke at kunne fuldføre sagen, men Lundgreen, Rejseafdelingens chef, som havde truffet den endelige beslutning, diskuterede man ikke med."

Hertil forklarede han, at det var politimesteren, der kunne stoppe efterforskningen, og rejseholdets leder kunne beslutte, at rejseholdet ikke længere ville yde assistance. Han går ud fra, at hvis politimesteren havde syntes, at de skulle fortsætte, da havde Lundgreen bakket dette op.

Han husker ikke, at der i forbindelse med deres opbrud fra Århus skulle have været diskussioner om, hvor langt Anders Nørgaard¹⁴ måtte gå. Det stod helt klart, at Anders Nørgaard ikke måtte foretage sig noget kriminelt. Der var enighed med PET herom. Det er ikke hans opfattelse, at rejseholdet ville lade Anders Nørgaard gå videre, end de øvrige involverede ville.

14 Anders Nørgaard var en PET-kilde. Se nærmere herom PET-kommissionens beretning bind 12.

I forbindelse med deres efterforskning udarbejdede de bl.a. rapporter, som indeholdt klassificerede oplysninger. Som følge heraf skulle rapporterne opbevares hos PET. Hvis han og Ernst Søndergaard Pedersen ville læse deres egne tidligere rapporter, skulle de derfor komme ned til PET's lokaler og gøre det. Det var Ernst Søndergaard Pedersen meget utilfreds med. De undersøgte muligheden for at få indrettet deres eget kontor, så det levede op til kravene for opbevaring af klassificeret materiale, men det ville være økonomisk ude af proportioner. Personligt syntes han ikke, at det var nogen stor ulempe at gå ned til PET og genlæse rapporterne.

Ernst Søndergaard Pedersen¹⁵

Ernst Søndergaard Pedersen har forklaret bl.a., at han i juni 1967 tiltrådte en stilling i Rigspolitiets rejseafdeling. På det tidspunkt, hvor han blev udkommanderet til Århus, var han kriminalkommissær.

Foreholdt assistancemelding nr. A 10/80 af 26. marts 1982, bekræftede han oplysningerne heri om, at han var udkommanderet til Århus fra den 6. oktober 1980 til 3. juli 1981. Rejseholdet skulle yde assistance i forbindelse med efterforskningen af en række brande og hærværksforhold.

Han blev foreholdt resumé af 19. juni 1980 "vdr. undersøgelser i sagen mod DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR" underskrevet af H.J. Bonnichsen og W. Hove. Hertil forklarede han, at han ikke husker, om der tidligere havde været ydet assistance af andre personer fra rejseholdet til efterforskningen af de nævnte forhold, ligesom han ikke husker, at han og Arne Siezing inden afrejsen til Århus skulle have fået yderligere orientering om forholdene end de oplysninger, som fremgik af assistancemeldingen.

Han var udkommanderet til Århus sammen med Arne Siezing og Søren Peter Kornerup. Søren Peter Kornerup fungerede som journalfører. Det var ham selv, der var efterforskningsleder i samarbejde med det lokale politi, i den foreliggende sag kriminalinspektør Jørgen Iversen og politimester Erik Christensen. Desuden samarbejdede de med PET under efterforskningen. Der var ingen overordnet arbejdsdeling i samarbejdet mellem rejseholdet, Århus Politi og PET.

De blev briefet af Århus Politi og PET om sagen ved ankomsten til Århus. De fik oplyst, at man havde mistanke om, at Jens Holger Jensen havde været i færd med at planlægge et røveri mod Bilka. Han husker ikke, om de fik oplysninger

15 Protokol 3.

om en ransagning foretaget hos Jens Holger Jensen efter dennes død, eller om der var noget særligt med den bil, som Jens Holger Jensen sad i, da han blev trafikdræbt. Der fremkom oplysninger om, at Jens Holger Jensen kunne have været indblandet i anden kriminalitet, men han husker ikke, hvad det konkret var. Han husker ikke noget om fund af et bykort, ligesom han ikke husker, om Christian Medom oplyste, at Jens Holger Jensen tilhørte en personkreds, som PET havde holdt under observation.

Han blev foreholdt, at det af rapport "vedr.: Omstændighederne omkring undersøgelse af Jens Holger Jensen m.fl." udarbejdet af PET med kontinuation den 20. oktober 1980 bl.a. fremgår, at han og Arne Siezing var til møde hos PET inden ransagning af Jens Holger Jensens lejlighed. Hertil forklarede han, at han ikke husker det konkrete møde. De havde flere møder med PET både i København og i Århus. PET var deres samarbejdspartner, og det ville være helt naturligt at drøfte ransagningen med PET. Samarbejdet med PET fungerede udmærket. De havde drøftelser om sagen med PET i hvert fald et par gange om ugen.

Han husker ikke, hvem der var ejer af den bil, som Jens Holger Jensen sad i, da han blev trafikdræbt, ligesom han ikke husker, om der var en yderligere bil involveret i efterforskningen. Han husker heller ikke, om de efterforskede, hvem der var ejer af denne anden bil.

Han blev foreholdt notat af 6. november 1980 udarbejdet af PET "Vedrørende møde med rejseholdet angående Jens Holger Jensen", hvoraf bl.a. fremgår, at der på møde den 31. oktober 1980 med deltagelse af medarbejdere fra PET og rejseholdet bl.a. blev nævnt, at der var et problem, hvis forbindelsen til PET kom frem i forbindelse med en retssag, og at kilderne ikke måtte afsløres. Det blev også nævnt, at Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing måtte anvende oplysninger om PFLP-forbindelsen, da nogle navne var fundet i Jens Holger Jensens lommebog. Resten måtte holdes ude. Endelig var det anført, at rejseholdet kunne bruge PET's ransagningsrapporter under henvisning til, at de var klassificerede, og så måtte rejseholdet oplyse, hvordan de var kommet ind i sagen. Rejseholdet skulle bruge PFLP-forbindelsen, men de tidligere skrevne rapporter skulle forblive hos PET. Rejseholdet kunne bruge de rapporter, som PET's regionalafdeling i Århus var ved at udarbejde. Hertil forklarede han, at han ikke husker mødet eller de omtalte drøftelser og problemstillinger. Han kan bekræfte, at han deltog i mødet.

Forespurgt, om man i foråret 1981 i samarbejde med PET forsøgte at skaffe yderligere oplysninger frem om Niels Jørgensen og hans omgangskreds, forklarede han, at han ikke har kendskab til PET's arbejdsmetoder, men rejseholdet blev

orienteret, hvis PET fik oplysninger af interesse for efterforskningen af brandattentaterne mv. Det var hans indtryk, at samarbejdet med PET og Århus Politi gik rimelig godt. Han kan i sagens natur ikke vide, om PET tilbageholdt oplysninger over for rejseholdet. Han husker ikke noget om aflytning af en veninde til Niels Jørgensen eller indhentelse af oplysninger om Jens Holger Jensens økonomiske forhold.

Han blev foreholdt rapport af 4. februar 1981, som det ikke fremgår, hvem der har udarbejdet. I rapporten nævnes bl.a. "R" og "Z". Hertil forklarede han, at han ikke har kendskab til rapporten, hvem der har skrevet den, eller hvem "Z" er.

Af rapport af 6. marts 1981 fra rejseafdelingen fremgår bl.a., at ransagning i Niels Jørgensens lejlighed i Middelfartgade i København på grundlag af kendelse af 19. september 1980 som følge af særlige omstændigheder først var iværksat den pågældende dag. Foreholdt dette, forklarede han, at de under ransagningen fandt nogle masker og parykker. Han husker ikke, hvilke "særlige omstændigheder" der henvises til, men nogle ting skulle være på plads, inden de kunne foretage ransagningen.

Han husker ikke forløbet omkring Peter Døllner præcist, herunder drøftelser med PET herom. Han husker heller ikke, om der var drøftelser med PET om eventuelle spor til udlandet. Der var flere personer med tilknytning til PFLP inde i deres efterforskning. Navnet Marwan el Fahoum siger ham ikke noget konkret, ligesom han ikke husker at have været orienteret om forsøg på at fremskaffe dennes fingeraftryk.

Foreholdt rapport af 19. maj 1981 udarbejdet af ham selv og Arne Siezing "vedrørende undersøgelser mod Niels Jørgensen og Jens Holger Jensen. Omh.: resume til brug for kriminalpolitiet i København, afd. A i anledning af drabsforsøg mod tyrkisk diplomat Cavit Demir ... den 3. april 1981 ...", forklarede han, at når de stødte på oplysninger af interesse for en politikreds i forbindelse med deres egen efterforskning, henvendte de sig til pågældende politikreds og videregav oplysningerne. Herefter foretog de sig ikke yderligere.

Han blev foreholdt, at der af samme rapport bl.a. fremgår, at der under Peter Døllners fængsling blev afholdt efterforskningsforhør, hvorunder Niels Jørgensen blev afhørt som vidne, og at omstændigheder ved retsmødet gjorde, at Niels Jørgensen forud for sin vidneforklaring blev gjort bekendt med de spørgsmål, som han skulle stilles. Hertil forklarede han, at han ikke husker, hvad de omtalte "omstændigheder ved retsmødet" var.

De afsluttede efterforskningen i Århus, som følge af at de var utilfredse med lokaleforholdene, og at de hver dag om aftenen skulle aflevere deres egne rapporter til PET, hvis der i rapporterne var oplysninger af interesse for PET. PET's begrundelse herfor var, at sådanne rapporter ikke måtte ligge i de kontorlokaler, som rejseholdet havde fået stillet til rådighed. Når rapporterne således var afleveret til PET, var der kun mulighed for at genlæse dem i PET's lokaler. Det fandt han utilfredsstillende for rejseholdets arbejde, hvorfor han ringede til sin chef i rejseafdelingen, Lundgreen Larsen, som sagde, at han kunne give politimester Erik Christensen besked om, at rejseholdets assistance sluttede, hvilket han herefter gjorde.

Foreholdt resumé af 9. juni 1981 i sagen mod Peter Døllner udarbejdet af ham selv og Arne Siezing, forklarede han, at når de havde færdigefterforsket en sag, skrev de et resumé til brug for anklagemyndigheden og dem, der eventuelt skulle arbejde videre med sagen.

Resumérapporter som de ovennævnte blev afleveret til det lokale politi, og hvis der var en anholdt, blev de også givet til anklageren. De her omtalte resuméer blev givet til politiet i Århus, og formentlig har Århus Politi givet en kopi videre til PET.

Han blev foreholdt, at der i resumé af 12. juni 1981 i sagen vedrørende Danmarks Socialistiske Befrielseshær udarbejdet af ham selv og Arne Siezing blev peget på en række navngivne personer, der var anset for interessante i forbindelse med efterforskningen omkring DSB, og at det af resuméets afslutning bl.a. fremgår, at det kunne tænkes, at personerne bag DSB havde ladet denne gruppe "uddø", hvorefter de samme var genopstået som STATSFJENDER. Hertil forklarede han, at han ikke husker baggrunden for denne bemærkning. De personer, som de angav som interessante i resuméet, var ikke medlemmer af Appel-gruppen.

Han blev foreholdt resumé af 2. juli 1981 i sagen vedrørende Statsfjenderne udarbejdet af ham selv. Af resumeet fremgår bl.a., at efterforskningen skønnedes at have godtgjort, at personkredsen i DSB og Statsfjender meget vel kunne være de samme personer – eller i hvert fald alle personer med tilknytning til kollektivet Krisens Kræmmere og dermed også Boligkaravanen. Hertil forklarede han, at den omtalte personkreds var en helt anden end medlemmerne af Appel-gruppen.

Foreholdt resumé af 3. juli 1981 i sagen vedrørende "Efterforskning i forbindelse med de i Århus-området i 1980 uopklarede "terrorist-brande" m.v., som fraktionerne kaldet: DSB og STATSFJENDER har forøvet og påtaget sig skylden for"

udarbejdet af ham selv, forklarede han, at han ikke husker drøftelser med PET om meddelere. PET havde viden om rejseholdets meddelere i forbindelse med efterforskningen i Århus. Det var ikke uenigheder om anvendelse af meddelere, der var baggrunden for, at rejseholdet stoppede efterforskningen i Århus. Det var derimod de tidligere omtalte lokale problemer og de dermed dårlige arbejdsforhold. Han blev foreholdt, at det af resuméet bl.a. fremgår, at der var foretaget efterforskning og dyberegående undersøgelser omkring Niels Jørgensen og hans omgangskreds – herunder også Peter Døllner, men at der intet var fremkommet, der indicerede, at de skulle have haft noget med BILKA-røveriet at gøre. Hertil forklarede han, at rejseholdet havde fået oplysninger, der pegede på, at Jens Holger Jensen havde holdt i sin bil og observeret mod Bilka uden for Århus med henblik på senere at begå røveri mod forretningen. Han husker ikke begrundelsen for konklusionen.

Foreholdt, at det af notat af 25. september 1981 udarbejdet af Christian Medom i forbindelse med fremsendelse af rejseholdets ovennævnte slutresuméer til PET's hovedafdeling bl.a. fremgår, at PET's regionsafdeling stort set var enig i rejseholdets vurderinger, hvad angik hovedpersonerne i de efterforskede grupper, forklarede han, at de ikke drøftede konklusionerne i de ovennævnte resuméer med PET, og han husker ikke, om PET var enig heri.

På det tidspunkt, hvor de afsluttede efterforskningen i Århus, følte han, at de godt kunne anholde nogle enkelte personer, eller i hvert fald tilsige dem til afhøring, men det blev ikke til noget. Han blev foreholdt s. 67 i "Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen", hvoraf bl.a. fremgår:

...

Blandt de personer, Rejseholdet ønskede at anholde, var folk fra Boligkaravanen, som man mistænkte for at stå bag de mange brandstiftelser i Århus, samt Niels Jørgensen. Desuden ønskede Siezing og Søndergaard også at pågribe samme Jørgensens københavnske kumpaner fra den senere Blekingegadebande, som de var overbeviste om stod bag kidnapningen året før hos bankdirektøren i Glostrup."

Hertil forklarede han, at dette er en dækkende beskrivelse. Han blev foreholdt, at det anførte i bogen ikke harmonerer med de ovennævnte resuméer og hans forklaring i forbindelse hermed. Han forklarede hertil, at i tilfælde af uoverensstemmelse mellem det i bogen angivne og ovennævnte resuméer, da må han henholde sig til resuméerne, herunder hvilken personkreds, som man fandt interessant.

Han blev foreholdt artikel af 12. april 1982 i Ekstra Bladet med overskriften "Tyske terrorister gemte sig i Danmark", hvoraf bl.a. fremgår:

"...

Da vi netop stod foran anholdelse i sagen, fik vi besked på, at vi skulle pakke sammen og tilbage til andet arbejde. Fra nu af skulle PET nok selv klare sagen, siger en kriminalmand, der var med i efterforskningen,"

Hertil forklarede han, at det ikke er ham, der er kilde til oplysningerne. Efter at han forlod Århus den 3. juli 1981, beskæftigede han sig ikke mere med sagen.

Per Kanding¹⁶

Per Kanding har forklaret bl.a., at han efter at have været ansat forskellige steder i politiet i 1980 blev kriminalinspektør og leder af afdeling C, tyveri- og røveri-afdelingen, i Københavns Politi.

Da han tiltrådte som chef for rejseafdelingen fortalte Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing ham om efterforskningen af brandattentaterne i Århus, og de gav udtryk for, at de var skuffede og frustrerede over, at de blev ringet op af Lundgreen Larsen med besked om at komme hjem på et tidspunkt, hvor de gennem nogle meddelere var kommet meget tæt på, hvem der stod bag brandene. Da de vægrede sig mod beslutningen om, at de skulle tage hjem, skal Lundgreen Larsen have sagt: "Bare pak kufferten og kom hjem". De fik aldrig efterfølgende en begrundelse for, hvorfor de skulle komme hjem. Han husker ikke i dag, om han fik oplyst navnene på dem, som de stod over for at anholde, eller nærmere oplysninger om, hvem de var, ud over at brandstiftelserne var politisk motiverede.

Villy Sørensen¹⁷

Villy Sørensen har forklaret bl.a., at han den 1. august 1981 blev vicepolitimester i Århus, hvilket han var indtil politireformen i 2007. Nu afdøde Henning Stampe-Degn var da den anden vicepolitimester i Århus.

Efterforskningen af brandattentaterne var fuldstændig afsluttet for Århus Politis vedkommende, da han tiltrådte. På stationen hørte han om attentaterne, herunder ildspåsættelsen hos politimester Erik Christensen, men han læste aldrig nogen akter herom, ligesom han heller ikke på anden vis fik indsigt i selve sagsbe-

16 Protokol 16.

17 Protokol 5.

handlingen heraf. Han havde således ikke noget indtryk af, om man havde været tæt på at kunne foretage anholdelser i brandattentatkomplekset op til sommeren 1981. Den eneste sag af interesse for kommissionen, som han behandlede, var sagen mod Peter Døllner. Han så først sagen, da den var færdigefterforsket, og han skulle tage stilling til tiltalepåkravet. Han blev ikke orienteret om baggrunden for, at rejseholdets efterforskning var afsluttet, og han blev ikke briefet om andre sager i komplekset end Peter Døllner-sagen. Han husker til gengæld denne sag rimelig godt, idet nogle af sagens rapporter, som var udarbejdet af PET, var specielle derved, at de bestod mere af udstregninger end af ord.

Foreholdt resumé af 9. juni 1981 i sagen mod Peter Døllner udarbejdet af rejseholdet, forklarede han, at han læste denne rapport i forbindelse med sin behandling af Peter Døllner-sagen. Det var ikke denne rapport, der indeholdt udstregninger. Baggrunden for udstregningerne var, at der var oplysninger, som ikke måtte komme frem offentligt. Han havde ingen kontakt til PET i forbindelse med sagen. Det var en tilståelsessag, og der var derfor ikke noget stort behov for oplysninger. Han mener, at det var Stampe-Degn, som mødte for anklagemyndigheden til domsforhandlingen. Han og Stampe-Degn talte på et tidspunkt om, at der måtte være en grund til, at visse oplysninger var streget ud. De havde ikke kendskab til, hvilke oplysninger det var, som var streget ud. Han husker ikke, om man i forbindelse med sagen mod Peter Døllner forsøgte at få en afhøring af Niels Jørgensen gennemført. Selv om han var meget nysgerrig, fik han aldrig at vide, hvorfor Peter Døllner m.fl. var interessante for PET. Efter dommen mod Peter Døllner blev sagen lukket, og der blev herefter ikke foretaget yderligere i komplekset.

Han hørte ikke dengang noget om, at brandattentatkomplekset kunne have forbindelse til sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri Glostrup den 7. juli 1980.

Han blev foreholdt artikel af 12. april 1982 i Ekstra Bladet med overskriften "Tyske terrorister gemte sig i Danmark", hvoraf bl.a. fremgår:

"...

Da vi netop stod foran anholdelse i sagen, fik vi besked på, at vi skulle pakke sammen og tilbage til andet arbejde. Fra nu af skulle PET nok selv klare sagen, siger en kriminalmand, der var med i efterforskningen, ..."

Hertil forklarede han, at han ikke er bekendt med artiklen, og han husker ikke, at man skulle have talt om den på stationen i Århus.

Niels Christian Medom¹⁸

Niels Christian Medom har forklaret bl.a., at han den 1. august 1975 efter ansøgning tiltrådte en turnusstilling som observatør i PET. Efter godt et år i den funktion blev han overflyttet til hovedafdelingen, hvor han blev sagsbehandler i ekstremisme/terrorisme-afdelingen. Terrorisme-afdelingen blev selvstændig i 1977 og kom til at hedde afdeling T for terror. Han gjorde tjeneste i afdeling T indtil den 26. februar 1980, hvor han fik en stilling i PET's regionsafdeling i Århus.

Foreholdt "Oversigt over PWU's kontakter med den danske venstrefløj i APRIL 1980", forklarede han, at han ikke husker, om de så sådanne oversigter i Århus. Han mener, at denne type oversigter blev udarbejdet alene til brug for PET's ledelse. Efter sin ankomst til Århus beskæftigede han sig ikke mere med Appel-gruppens medlemmer, før end meldingen om Jens Holger Jensens dødsfald kom. Han blev foreholdt, at aflytningerne af Jan Weimanns, Peter Døllners og Torkil Lauesens telefoner blev afsluttet i henhold til rapport udarbejdet af PET den 17. juni 1980. Hertil forklarede han, at man dengang af retten kunne få en aflytningsperiode på tre måneder, og inden for disse tre måneder skulle der fremkomme nye relevante oplysninger for, at retten ville forlænge aflytningsperioden. Det viste sig, at der nærmest aldrig kom nye relevante oplysninger ved aflytninger af medlemmernes telefoner. Når PET fik oplysninger af operationel art vedrørende gruppen, var det i forbindelse med observationer mod PFLP-celless medlemmer.

I Århus fik PET en henvendelse fra en avis den 1. april 1980 om, at avisen havde modtaget en løbeseddel fra Danmarks Socialistiske Befrielseshær (DSB). Løbesedlen var en atypisk "vedkendelsesskrivelse". PET kunne konstatere, at der var alvor bag løbesedlen, idet nogle heri nævnte hærværksforhold var udført. Efter attentatet mod politimesterens lejlighed den 4. april 1980 rekvirerede Århus Politi bistand fra Rigspolitiets rejsehold. Da rejseholdet ankom til Århus, indgik PET's regionalafdeling i samarbejde med de to medarbejdere fra rejseholdet, Hans Jørgen Bonnichsen og Willy Hove, samt Århus Politi. Hans Jørgen Bonnichsen og Willy Hove fik som senere Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing adgang til alle relevante oplysninger, som PET var i besiddelse af. Tilsvarende fik politimesteren i Århus, på hvis ansvar efterforskningen foregik, naturligvis også underretning om alt, herunder af efterretningsmæssig karakter. Efterforskningen løb imidlertid ud i sandet i løbet af juni 1980, og rejseholdet tog hjem igen. I den forbindelse udarbejdede Hans Jørgen Bonnichsen og Willy Hove en afsluttende resumérapport af 19. juni 1980. Inden brandattentaterne mv. begyndte,

18 Protokol 7 og 19.

havde PET allerede fokus på en anarkist-gruppe i Århus, og det var umiddelbart denne gruppe, som man mistænkte for brandattentaterne mv. PET havde på dette tidspunkt ingen mistanke mod nogen af Appel-gruppens medlemmer. Mens Hans Jørgen Bonnichsen og Willy Hove var i Århus, var han ikke selv primær sagsbehandler for PET på sagen. Det blev han først efter sommerferien i 1980. Koordineringen af samarbejdet foregik i vidt omfang ved morgenparoler på kriminalinspektør Jørgen Iversens kontor, hvor Århus Politi, rejseholdet og PET deltog. Efter sommerferien deltog han selv i disse møder. Hans viden om samarbejdet indtil efter sommerferien stammer derfor fra, hvad han hørte, når Hans Jørgen Bonnichsen og Willy Hove kom i PET's lokaler, som lå i en anden bygning 10 minutters gang fra rejseholdets lokaler i Århus Politis bygning.

Han blev foreholdt rapport fra 3. til 15. september 1980 udarbejdet af PET, hvoraf fremgår, at PET i denne periode observerede mod Jens Holger Jensens adresse. Han forklarede hertil, at han ikke da var klar over, at PET observerede mod Jens Holger Jensen. Heller ikke i forbindelse med undersøgelserne efter Jens Holger Jensens død blev han i enkeltheder sat ind i Centralafdelingens forsøg på at lokalisere Jens Holger Jensen i tiden efter dennes forsvinden og frem til dødsfaldet.

Foreholdt notat af 19. september 1980 udarbejdet af PET omhandlende et opkald fra Centralafdelingen til regionalafdelingen om Jens Holger Jensens død, forklarede han, at notatet er underskrevet af den tidligere primære sagsbehandler på brandattentat-komplekset. Han ringede formentlig selv Centralafdelingen op bagefter, og han blev i den forbindelse bedt om at se døgnrapporterne fra Århus Politi igennem. Det var første gang, mens han var i Århus, at han hørte om Jens Holger Jensen. Som det fremgår af notatet, blev man også i Århus underrettet om, at Marwan el Fahoum fra herboende PFLP-folk var blevet underrettet om, at Jens Holger Jensen var død. I forbindelse med undersøgelserne af dødsfaldet gik der en strøm af oplysninger frem og tilbage mellem Centralafdelingen og regionalafdelingen. Han var stort set i daglig kontakt med Centralafdelingen i form af telefonsamtaler, møder og telexer.

Han blev foreholdt rapport af 19. september 1980 vedrørende Jens Holger Jensens trafikdrab udarbejdet af ham selv på Århus Kriminalpolitisk papir. Hertil forklarede han, at han i sine undersøgelser af trafikdrabet måske gik lidt ud over sit normale PET-virke. Han og en kollega tog ud og kiggede på uheldsstedet. Her fandt de i grøften bl.a. en dags dato kvittering og et kaffefilter med en skitse over et område omkring Det Kongelige Teater. De tog desuden ud på synspladsen og gennemgik VW-varevognen, et Folkevognsrugbrød, som Jens Holger Jensen havde befundet sig i, da han blev dræbt. Han skrev umiddelbart sine notater om

undersøgelserne på en standard kosterrapport. På det tidspunkt var der ingen samlet sagsstyring ud over møderne hos Jørgen Iversen. Senere i forløbet kom Arne Siezing til og foranledigede, at de systemiserede sagen bl.a. med henblik på en åben straffesag. Arne Siezing byggede herefter et rapportmateriale op til brug for en åben straffesag. Det var i sammenhæng hermed, at Arne Siezing skrev den foreholdte rapport på grundlag af hans tidligere nævnte oprindelige notater på papir fra PET. Efter at have skrevet rapporten bad Arne Siezing ham om at skrive den under, da det reelt var ham, som var ophavsmand til oplysningerne i den. Rapporten er således tilbagedateret. I forbindelse med Arne Siezings opbygning af rejseholdets rapportmateriale skete der en parallel bilagering af sagens akter, således at rejseholdet havde en sag udarbejdet med henblik på en åben straffesag, mens PET havde en efterretningssag, der yderligere indeholdt oplysninger, som ikke skulle med i en eventuel åben straffesag.

Foreholdt kendelse af 19. september 1980 vedrørende tilladelse til ransagning af Jens Holger Jensen og Niels Jørgensens lejligheder, forklarede han, at grundlaget for anmodningen om ransagningstilladelse var mistanken om Jens Holger Jensens og Niels Jørgensens forbindelse til brandattentatet mod møbelforretningen Cebra den 17. september 1980.

Han blev foreholdt, at der er tre udgaver af kosterrapport af 19. september 1980 udarbejdet af ham vedrørende ransagning af den førnævnte VW-varevogn, og de tre kosterrapporter adskiller sig fra hinanden ved, at det forekommer, at der er sket tilføjelser på to af dem i forhold til en oprindelig udgave. Hertil forklarede han, at han i forbindelse med undersøgelsen af varevognen udfyldte en kosterrapport. Denne kosterrapport blev udbygget og kosterne omnummereret, da Arne Siezing opbyggede rapportmateriale til brug for en åben straffesag. Forskellene er således alene af rapportteknisk karakter.

Under ransagningen af Jens Holger Jensens lejlighed den 20. september 1980 fotograferede de bl.a. flere sider med markeringer på fra et KRAK-kort. Da det senere viste sig, at disse sider kunne være interessante for efterforskningen af sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri Glostrup den 7. juli 1980, foretog de en genransagning for at sikre KRAK-kortet i original. Ransagningen af Jens Holger Jensens lejlighed skete i samarbejde med ansatte i Centralafdelingen, som samtidig havde folk ude at fotografere i forbindelse med begravelsen af Jens Holger Jensen samt forinden var i kapellet for at sikre Jens Holger Jensens fingeraftryk. Han er ikke klar over, om Centralafdelingen omkring dette tidspunkt havde fokus på Gotfred Appel. Hvis der da var observationer mod Gotfred Appel, kunne det skyldes, at der i efterforskningen mod PFLP-medlemmerne fremkom oplysninger om et møde med Gotfred Appel. I givet fald har man obser-

veret dette møde, uden at det har været udtryk for en selvstændig efterforskning mod Gotfred Appel.

Han blev foreholdt telex af 23. september 1980 fra ham selv til Centralafdelingen. Af telexen fremgår bl.a., at regionsafdelingen i samarbejde med kriminalinspektør Jørgen Iversen fra Århus kriminalpoliti udbad sig et skema, der sted og tidsmæssigt kunne fastholde Jens Holger Jensen, Niels Jørgensen, Torkil Lauesen, Jan Weimann og Peter Døllner. Hertil forklarede han, at Jørgen Iversen styrede efterforskningen på politimesteren i Århus' ansvar. På de tidligere omtalte morgenmøder, der foregik ved Jørgen Iversens mødebord, deltog typisk Jørgen Iversen og Erik Marcussen fra Århus Politi samt to PET-medarbejdere, herunder ham selv. Efter rejseholdets ankomst deltog også Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing i morgenmøderne. Han rapporterede om efterforskningens udvikling til Centralafdelingen i slutningen af hver uge. Den foreholdte telex er et eksempel på en sådan rapportering. Han havde briefet Jørgen Iversen og Erik Marcussen om PET's kendskab til de i telexen nævnte personer. På morgenmøderne i dette lukkede forum åbnede PET op for "sluserne". PET holdt intet tilbage for Jørgen Iversen.

Han blev foreholdt rapport af 23. september 1980 udarbejdet af ham selv på PET's brevpapir "Vedr.: Undersøgelser i sagen vedr. personkredsen omkring afdøde Jens Holger Jensen ... og dennes mulige forbindelse til den politisk motiverede vold, der i den seneste tid har hærget i Århusområdet." Hertil forklarede han, at oplysningerne om personkredsen omkring Jens Holger Jensens omgangskreds stammede fra hans viden fra tiden i afdeling T muligvis suppleret med nye oplysninger fra Centralafdelingen. Han blev foreholdt, at oplysningerne i rapport af 23. september 1980 "vedrørende: JENS HOLGER JENSEN ..." udarbejdet af ham selv på kriminalpolitiet i Århus' brevpapir alene adskiller sig fra førnævnte rapport derved, at der er udeladt oplysninger om PET's virksomhed i forbindelse med Jens Holger Jensens begravelse. Hertil forklarede han, at han vil antage, at rapporten på Århus Kriminalpolis brevpapir var beregnet for en eventuel senere åben straffesag. Derfor var visse oplysninger ekstraheret fra den oprindelige rapport. Dette var ren rapport-teknik. Jørgen Iversen og senere rejseholdet var således bekendt med oplysningerne også i den oprindelige rapport.

Han blev foreholdt rapport af 9. oktober 1980 "Vedr.: Evt. forbindelse mellem "Danmarks Socialistiske Befrielseshær - DSB", Jens Holger Jensen og personkredsen omkring ham." udarbejdet af PET, hvoraf bl.a. fremgår, at Jens Holger Jensen var trænet og uddannet i PFLP-lejre og uden tvivl højt på strå hos PFLP på hvilket grundlag, det måtte udelukkes, at Jens Holger Jensen eller hans nærmeste omgangskreds skulle have deltaget i DSB-aktionerne, Desuden anførtes,

at det med hensyn til brandattentaterne mod IBM og "Terma" ikke kunne udelukkes, at de førnævnte personer kunne spille en rolle, da man ikke vidste, hvor de forskellige personer befandt sig på de aktuelle tidspunkter. Hertil forklarede han, at det er en rapport til PET's ledelse udarbejdet af en medarbejder i Centralafdelingen på grundlag af bl.a. de telexer, som man ugentligt sendte fra regionalafdelingen. Den anførte konklusion er alene den pågældende medarbejders og ikke et udtryk for PET's samlede vurdering. Konklusionen har med sikkerhed ikke været drøftet med regionalafdelingen. En rapport som denne blev givet til den operative leder, hvorefter den gik videre til juristerne.

Han blev foreholdt bl.a. følgende fra telex af 14. oktober 1980 fra ham selv til Centralafdelingen:

"...

*Jeg redegjorde for den dispositionsplan, der gaars dato blev godkendt af [politimesteren i PET's tjenestenummer] med hensyn til den person, der formentlig henvender sig til Jydsk Autocenter... i den hensigt at faa udbe-
talt penge for salg af dodge varemotorvogn ..., der ejes af aksel mortensen.*

..."

Herom forklarede han, at den angivne talbetegnelse kan være en henvisning til både PET's politimester og til Centralafdelingen som sådan. I den her omhandlede situation er han ikke i tvivl om, at den omtalte plan har været forelagt Ole Stig Andersen selv eventuelt i forbindelse med PET's morgenparole. Han har ikke selv drøftet sagen med Ole Stig Andersen.

Han blev foreholdt, at det af telex af 17. oktober 1980 udarbejdet af ham selv til Centralafdelingen bl.a. fremgår, at alt skriftligt materiale, der fra dags dato tilgik rejseafdelingen, herunder materiale fra retten, ville være bearbejdet på en sådan måde, at oplysningerne fra PET ikke fremstod i rapporter, der skulle bruges i en eventuel kommende retssag. Hertil forklarede han, at det drejer sig om den tidligere nævnte rapport-teknik. Det ville være uhensigtsmæssigt, hvis visse efterretningsmæssige oplysninger indgik i en åben retssag, og disse oplysninger blev derfor kun givet mundtligt til rejseholdet og Århus Politi. Hvis sådanne efterretningsmæssige oplysninger fremgik af akter i en åben straffesag, ville en forsvarer kunne begære hele efterretningssagen fremlagt. Bl.a. ville forsvareren have ret til at få adgang til grundlaget for retskendelserne mod PFLP-cellens medlemmer, hvis man anvendte oplysninger fra overvågningen af cellens medlemmer. Det skulle undgås. Det drejede sig således om at lægge en "snitflade" for, hvilke oplysninger der måtte fremgå af materialet beregnet for den åbne sag.

Han blev foreholdt, at det af telex af 23. oktober 1980 udarbejdet af ham selv til Centralafdelingen fremgår bl.a., at det var vigtigt for den fortsatte efterforskning mod Niels Jørgensen og andre, at der var enighed om, hvorvidt Niels Jørgensens tilknytning til PFLP måtte eller kunne bruges. Hertil forklarede han, at det anførte drejer sig om, hvilken "snitflade" der skulle anlægges i forhold til, hvilket materiale der måtte indgå i akterne til brug for en åben straffesag, der ikke måtte "rive PET's PFLP-efterforskning op ved rode".

Han blev foreholdt notat af 6. november 1980 udarbejdet af PET "Vedrørende møde med rejseholdet angående Jens Holger Jensen", hvoraf fremgår bl.a., at der på møde den 31. oktober 1980 med deltagelse af medarbejdere fra PET og rejseholdet bl.a. blev nævnt, at der var et problem, hvis forbindelsen til PET kom frem i forbindelse med en retssag, og at kilderne ikke måtte afsløres. Det blev også nævnt, at Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing måtte anvende oplysninger om PFLP-forbindelsen, da nogle navne var fundet i Jens Holger Jensens lommebog. Resten måtte holdes ude. Endelig var det anført, at rejseholdet kunne bruge PET's ransagningsrapporter under henvisning til, at de var klassificerede, og så måtte rejseholdet oplyse, hvordan de var kommet ind i sagen. Rejseholdet skulle bruge PFLP-forbindelsen, men de tidligere skrevne rapporter skulle forblive hos PET. Rejseholdet kunne bruge de rapporter, som PET's regionalafdeling i Århus var ved at udarbejde. Han forklarede hertil, at dette er en drøftelse af den førnævnte snitflade i forbindelse med udarbejdelse af rapportmateriale til brug for en åben straffesag.

Han blev foreholdt, at det af årsberetning for regionsafdeling II for tiden 1. januar 1980 til 31. december 1980 vedrørende de i regionsafdelingen behandlede sagsområder fremgår bl.a., at efterforskningen vedrørende Danmarks Socialistiske Befrielseshær, Statsfjenderne og Jens Holger Jensen var blevet udført i et godt samarbejde mellem Århus kriminalpoliti, rejseafdelingen og PET's regionalafdeling i Århus. Hertil forklarede han, at det er korrekt, at de havde et godt samarbejde.

Af rapport af 6. marts 1981 fra rejseafdelingen fremgår bl.a., at ransagning i Niels Jørgensens lejlighed i Middelfartgade i København på grundlag af kendelse af 19. september 1980 som følge af særlige omstændigheder først var iværksat den pågældende dag. Hertil forklarede han, at han ikke husker, hvad de "særlige omstændigheder" var. Det kan have været travlhed.

Rejseholdet orienterede ham straks efter anholdelsen af Peter Døllner. Under grundlovsforhøret vedrørende Peter Døllner kunne rejseholdet bruge alle oplys-

ninger i rejseholdets akter. Peter Døllner blev sigtet for dokumentfalsk, og det var derfor ikke nødvendigt at anvende efterretningsoplysninger.

Han blev foreholdt notat af 31. marts 1981 udarbejdet af ham selv. I notatet var det bl.a. nævnt, at rejseholdet ville tilsige en række personer med tilknytning til Jens Holger Jensen til afhøring i forbindelse med sagen mod Peter Døllner, og hvis de indkaldte nægtede at lade sig afhøre, ville rejseholdet formentlig indkalde dem til afhøring i retten. Hertil forklarede han, at det var sådan, som han havde forstået rejseholdets plan på dette tidspunkt. Han er ikke klar over, om de nævnte afhøringer blev gennemført. Han er sikker på, at det ikke kom til en fremstilling af de nævnte personer i retten.

Foreholdt, at det af håndskreven note af 3. april 1981 fra Centralafdelingens akter bl.a. fremgår, at han gerne ville have at vide, om en samarbejdspartner var i besiddelse af Marwan el Fahoums fingeraftryk, forklarede han, at det formentlig var rejseholdet, som havde bedt ham om at fremskaffe fingeraftrykkene. Rejseholdet havde sin viden om Marwan el Fahoum fra PET, herunder rumaflytningen fra 2-3. maj 1979, hvor Marwan el Fahoum gav udtryk for, at han ønskede et militært samarbejde med nogle danskere. Det lykkedes ikke at fremskaffe Marwan el Fahoums fingeraftryk.

Han blev foreholdt, at det af telex af 9. april 1981 udarbejdet af ham selv til Centralafdelingen bl.a. fremgår, at Niels Jørgensen samme dag skulle afhøres indenretligt om Axel Mortensen/Jens Holger Jensen, og det var blevet drøftet, hvilke muligheder der var til stede og hvilke, der kunne benyttes i retten. Hertil forklarede han, at der refereres til en drøftelse af, hvilken snitflade der skulle anlægges i forhold til anvendelse af efterretningsoplysninger i retten.

Han blev foreholdt rapport af 7. maj 1981 udarbejdet af PET, hvoraf bl.a. fremgår, at der ved retsmødet ikke blev spurgt om Niels Jørgensens tilknytning til PFLP, hvilket af bevismæssige årsager heller ikke var meningen. Han forklarede hertil, at det anførte er udtryk for overvejelser som følge af den tidligere omtalte snitflade. Rapporten må efter sin karakter være en statusrapport udarbejdet i Centralafdelingen til den øverste ledelse.

På dette tidspunkt fulgte han fortsat rejseholdets efterforskning på morgenmøderne. Hertil kom, at han og Arne Siezing i fællesskab var blevet kildefører for Anders Nørgaard, hvilket gjorde, at han og Arne Siezing havde et meget tæt samarbejde. De havde ofte møder flere gange om ugen med Anders Nørgaard. De drøftede bl.a., hvor langt Anders Nørgaard måtte gå for at fremskaffe oplysninger, og de var ikke altid enige. De havde også daglige kammeratlige drøftelser

af, hvor langt man kan "drive en kilde". Rejseholdet og PET havde forskellige interesser, idet PET's interesse var proaktiv, mens rejseholdet skulle opklare en sag reaktivt. Kollegialt kunne de sagtens finde ud af dette, men selvfølgelig gav det anledning til diskussioner. Det var primært med fokus på det anarkistiske miljø i Århus, at der anvendtes meddelere, og således ikke mod Appel-gruppen.

Forespurgt om baggrunden for, at rejseholdet stoppede sin efterforskning, forklarede han, at han den 23. november 1989 har udarbejdet en notits herom efter at være blevet stillet samme spørgsmål i anledning af efterforskningen mod Appel-gruppen efter røveriet og drabet ved Købmagergade Postkontor. Til brug for udarbejdelsen af notitsen ringede han til Jørgen Iversen. Jørgen Iversen oplyste bl.a., at efterforskningen blev indstillet i juli 1981, da der ikke var flere spor at gå efter. Peter Døllner var blevet dømt, og der var ikke i øvrigt sigtede, hvorfor sagen blev lagt i bero som uopklaret. Når der ingen sigtede var, skulle statsadvokaten ikke ind i billedet. Afgørelsen om at afslutte efterforskningen kunne således træffes af politimester Erik Christensen alene.

Han deltog ikke selv i drøftelserne, som førte frem til beslutningen om at stoppe efterforskningen. Kollegaerne fra rejseholdet informerede ham om beslutningen. Han havde set det komme, idet der var blevet mindre og mindre at tale om på morgenmøderne. "Efterforskningen af brandattentaterne var sandet til". Man var nået dertil, at enten måtte man anholde de mistænkte personer og foretage ransagninger i forbindelse hermed, eller også måtte man stoppe efterforskningen. Hvis man skulle anholde nogen, skulle det være medlemmerne af anarkist-gruppen, som var mistænkt for at være "Statsfjenderne". Efter hans opfattelse ville det være hasard at gå ud og foretage anholdelser. Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing var stemt for at foretage anholdelser, og de følte sig fagligt krænket, da det blev besluttet at stoppe efterforskningen. Deres holdning var, at når rejseholdet var på en opgave, stoppede man ikke, før sagen var opklaret. Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing var derfor skuffede. Han er ikke klar over, om Erik Christensen fik input til beslutningen fra andre end Jørgen Iversen. Der har givetvis været møder med andre. Han er imidlertid ikke bekendt hermed.

Han blev foreholdt, at Ernst Søndergaard Pedersen i sin forklaring over for Blekingegade-kommissionen den 20. januar 2012 bl.a. gav udtryk for, at det var en medvirkende årsag til rejseholdets beslutning om at stoppe sin efterforskning, at rejseholdet om aftenen skulle aflevere sine rapporter til PET, og hvis de ville genlæse dem, skulle det ske i PET's lokaler. Hertil forklarede han, at der var rapporter, som kun måtte læses i PET's lokaler, idet de var klassificerede. Rejseholdet havde fuld adgang til disse rapporter, men PET kunne ikke slække på sik-

kerhedskravene og lade rejseholdet have disse rapporter i rejseholdets lokaler, der ikke var sikkerhedsgodkendte. Han ved godt, at Ernst Søndergaard Pedersen var irriteret herover. Han kan imidlertid ikke tro, at dette har haft indflydelse på beslutningen om, at rejseholdet stoppede sin efterforskning.

Foreholdt resumé af 9. juni 1981 i sagen mod Peter Døllner udarbejdet af Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing, forklarede han, at han ikke husker, om han så denne, men han var i hvert fald bekendt med rapportmaterialet, der lå til grund herfor.

Han blev foreholdt, at der af resumé af 12. juni 1981 i sagen vedrørende Danmarks Socialistiske Befrielseshær udarbejdet af Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing fremgår bl.a., at det kunne tænkes, at personerne bag DSB havde ladet denne gruppe "uddø", hvorefter de samme var genopstået som Statsfjenderne. Hertil forklarede han, at han ikke kunne tiltræde denne konklusion. Baggrunden herfor var, at når man granskede vedkendelsesskrivelserne fra henholdsvis DSB og Statsfjenderne, kunne det ikke være de samme forfattere, der havde skrevet dem. PET fik således forskellige, sprogkyndige personer til at læse skrivelserne, og de nåede frem til denne konklusion. Dette anførte han i rapport af 25. september 1981, hvormed han fremsendte rejseholdets slutresuméer til Centralafdelingen. De personer, som han nævner i fremsendelsesrapporten, mistænkte man for at være Statsfjenderne, og det var en anden kreds af personer end Appel-gruppen. Det er fortsat et åbent spørgsmål, om Appel-gruppen havde noget med DSB at gøre. Det mente han dengang, og det blev bestyrket af hans afhøring af Gotfred Appel i forbindelse med efterforskningen efter røveriet og drabet ved Købmagergade Postkontor, hvor Gotfred Appel støttede, at der kunne være grundlag for en mistanke. Bl.a. pegede Gotfred Appel på den detalje i DSB-skrivelserne, at det nævnes, at staten består af militæret, politiet og brandvæsenet, hvilket henset til sidstnævnte Gotfred Appel og Ulla Hauton havde opfattet som en typisk joke fra Jens Holger Jensens side. Imidlertid var og blev det en hypotese, at det var Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen, der stod bag DSB attentaterne, og denne hypotese blev ikke særlig stærkt underbygget.

Af resumé af 2. juli 1981 i sagen vedrørende Statsfjenderne udarbejdet af Ernst Søndergaard Pedersen fremgår bl.a., at efterforskningen skønnedes at have godtgjort, at personkredsen i DSB og Statsfjender meget vel kunne være de samme personer – eller i hvert fald alle personer med tilknytning til kollektivet Krisens Kræmmere og dermed også Boligkaravanen. Hertil forklarede han, at han tilsvarende var uenig i denne konklusion. Statsfjendernes modus operandi og deres ideologiske holdninger, som de kom til udtryk i deres skrivelser, mindede meget om de anarkistbevægelser, der var i Vesttyskland, mens man

ikke kunne udlede en fast ideologisk linje af DSB's skrivelser. Der var ikke altid enighed mellem PET og rejseholdet omkring de nævnte gruppers ideologiske standpunkter. Han er fortsat meget overbevist om, at Appel-gruppen ikke havde noget med Statsfjenderne at gøre.

Foreholdt rapport af 11. marts 1982 "Vedr.: Operation ... Ang.: Efterforskning omkring de skrivelser, hvor gruppen STATSFJENDERNE tog ansvaret for tre brandstiftelser." udarbejdet af ham forklarede han, at PET fik en kontaktperson på Journalisthøjskolen til at gennemgå diverse skrivelser fra sagskomplekset, herunder fra DSB og Statsfjenderne. De personer, som han havde fokus på i rapporten, havde ingen forbindelse til Appel-gruppen. Han tog skrivelserne med i forbindelse med andre ærinder til kontakten på Journalisthøjskolen. Hverken Århus Politi eller rejseholdet, hvis efterforskning var afsluttet, var involveret i denne henvendelse. Kontaktpersonens vurdering bestyrkede hans opfattelse af, at DSB og Statsfjenderne var to forskellige grupperinger. Rapporten blev sendt til ledelsen i Centralafdelingen. Han husker ikke indholdet af en eventuel tilbage melding fra Centralafdelingen.

Han blev foreholdt bl.a. følgende fra artikel af 12. april 1982 i Ekstra Bladet med overskriften "TYSKE TERRORISTER GEMTE SIG I DANMARK":

"...

Da vi netop stod foran anholdelse i sagen, fik vi besked på, at vi skulle pakke sammen og tilbage til andet arbejde. Fra nu af skulle PET nok selv klare sagen, siger en kriminalmand, der var med i efterforskningen,"

Desuden blev han foreholdt rapport af 16. april 1982 "Vedr. Artikler i Ekstra-Bladet, der omhandler efterforskning, hvor PET er nævnt som en hindring for sagens opklaring." udarbejdet af ham selv. I rapporten var bl.a. anført, at det i foråret 1981 blev besluttet, at sagen snart skulle afsluttes, da der ikke øjnedes nogen chance for en egentlig opklaring. De havde en mistanke til en gruppe anarkister i Århus, der var under overvågning. Denne mistanke var blevet bestyrket af oplysninger fra et infiltrationsforsøg, der blev styret af PET i samarbejde med rejseafdelingen. I dette samarbejde opstod der problemer, da rejseafdelingen nægtede at efterkomme de sikkerhedsinstrukser, hvorefter PET kørte, og da PET var ansvarlig overfor justitsministeren i denne sag, blev det til sidst nødvendigt – af sikkerhedsmæssige årsager – at udelukke rejseafdelingen fra aktivt at være med til indhentningen af disse infiltrationsoplysninger. Hertil forklarede han, at han ikke husker, hvad det citerede fra rapporten helt nøjagtigt drejede sig om. De havde ud over Anders Nørgaard flere kontakter i fællesskab med rejseholdet, og de havde mange diskussioner med rejseholdet omkring, hvor-

dan man rent sikkerhedsmæssigt skulle køre kilder. Det er antageligvis noget herom, som det citerede hentyder til. I forbindelse med Anders Nørgaard skulle PET stå for det sikkerhedsmæssige og økonomiske, mens rejseholdet skulle stå for det kriminal-efterforskningsmæssige. De to ting var ikke altid helt forenelige, og der kan nemt have været noget, hvor han har "trukket i håndbremsen". Han er ikke klar over, hvem fra rejseholdet det var, som udtalte sig til Ekstra Bladet. Han husker ikke, om hans citerede rapport blev fulgt op af Centralafdelingen. Han vil formode, at kriminalinspektøren har taget det op i forbindelse med møde med de øvrige stationsledere og med rejseholdet, men det er ikke noget, som han husker at have fået tilbagemelding om.

Som han husker det, drøftede man ikke at drage PFLP-vinklen ind i retssagen mod Peter Døllner. Sagen blev kørt som en ren dokumentfalsk-sag.

Angående Marc Rudin kan han i øvrigt oplyse, at oplysningen s. 66 i "Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen" om, at Marc Rudin i 1981 var i Århus, er forkert. Den person, der omtales, var en fransk desertør, som opholdt sig hos en anarkist-gruppe i Århus.

Det kan bemærkes, at man i 1980 ikke havde en formaliseret udveksling af "fiduser", som man har det i dag gennem NEC. Dengang gik det mere gennem personlige netværk. Først i forlængelse af Blekingegade-sagen blev det formaliserede netværk RC 8000 opbygget.

Evan Frits Poulsen¹⁹

Evan Frits Poulsen har forklaret bl.a., at han i 1969 begyndte i PET's regionalafdeling i Århus. Efter at have været fungerende leder af denne afdeling i fem år blev han den 1. februar 1980 udnævnt til afdelingsleder.

De enkelte politimestre i regionen bestemte, hvilke sager PET skulle involveres i. Som leder af regionalafdelingen besøgte han en gang om måneden regionens politimestre og den medarbejder, som den enkelte politimester havde udtaget til at varetage PET's interesser i politikredsen. På disse månedlige møder drøftede de sammen med den lokale leder af kriminalpolitiet eventuelle sager.

Inden brandattentaterne mv. i Århus havde han efter "need to know"-princippet ikke kendskab til Appel-gruppen eller dens medlemmer. Han blev først bekendt med gruppen i forbindelse med Jens Holger Jensens færdselsulykke den

19 Protokol 10.

15. september 1980. Foreholdt meddelelse af 4. december 1979 fra PET's Centralafdeling til samtlige regioner, hvorved Jens Holger Jensens bil blev efterlyst, forklarede han, at hans område i det daglige var østlandene. Han har formentlig læst en meddelelse som den foreliggende, men den har ikke sagt ham noget dengang.

Han blev foreholdt, at det af resumé af 19. juni 1980 "vdr. undersøgelser i sagen mod DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR" underskrevet af H.J. Bonnichsen og W. Hove fra rejseholdet, bl.a. fremgår, at efterforskningen i sagen var udført i samarbejde mellem personale fra Århus Politi, PET og rejseholdet. Hertil forklarede han, at det var sædvanligt, at kriminalinspektør Jørgen Iversen fra Århus Politi inddrog PET, når der var sager af denne karakter. Han husker ikke noget fra denne første periode, hvor rejseholdet var i Århus ud over, at rejseholdet på et tidspunkt efter aftale med Jørgen Iversen rejste fra Århus igen, og PET's bistand blev også indstillet.

Han hørte første gang om en eventuel sammenhæng mellem Appel-gruppen og sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980 kort efter Jens Holger Jensens trafikdrab. PET var da på ny involveret i efterforskningen af brandattentaterne mv., idet Jørgen Iversen efter nye brande havde besluttet at genoptage efterforskningen. PET kunne efter reglerne ikke yde egentlig bistand til efterforskning af straffesager, og Århus Politi anmodede derfor også rejseholdet om fornyet assistance til efterforskningen. Efterforskningen skete på politimester Erik Christensens ansvar. Rejseholdet fik efter sin ankomst overdraget efterforskningen, men der blev nedsat en efterforskningsledergruppe bestående af politimester Erik Christensen, Jørgen Iversen, ham selv og Ernst Søndergaard Pedersen. Christian Medom deltog af og til i disse møder. PET's rolle var alene at bistå med oplysninger, som rejseholdet herefter kunne arbejde videre med.

Han blev foreholdt uddrag af rapport af 19. september 1980, "Vedr.: Undersøgelser vedrørende Jens Holger Jensens trafikdrab" udarbejdet af PET, hvoraf bl.a. fremgår, at Hassan Abu-Daya fra PFLP til Marwan el Fahoum i Beirut havde sagt, "Æblet var gået hjem til gud", hvilket betød, at Jens Holger Jensen var død. Hertil forklarede han, at da de fik underretningen fra Centralafdelingen om Jens Holger Jensens død, sagde Christian Medom: "Nå, er det dem." Christian Medom forklarede dem om baggrunden for det citerede fra aflytningen og briefede dem i øvrigt omkring Appel-gruppen. Det var første gang, han selv hørte Appel-gruppen omtalt. Der blev herefter iværksat en række ransagninger i Århus og København. Det var PET, som forestod ransagningerne. Forinden havde Christian Medom udarbejdet et notat sammen med rejseholdet om, hvad det var,

man skulle kigge efter i lejlighederne. Ved ransagningerne blev der bl.a. fundet et kort over København, hvor der i Glostrup-området var afsat nogle mærker, hvilket man affotograferede. Rejseholdet fik efterfølgende alt at se fra ransagningerne, herunder foto af kortet. Man gjorde også en række interessante fund i og omkring bilen, som Jens Holger Jensen befandt sig i, da han omkom.

Selve efterforskningsledelsen var kun samlet en gang i mellem, når der var anledning til det. De mødtes som regel i rejseholdets lokaler, hvor rapporterne i sagen lå. I begyndelsen af efterforskningen havde rejseholdet alle sine papirer i egne lokaler. Efter indsættelsen af Anders Nørgaard som meddeler blev han imidlertid af nogle i det infiltrerede miljø beskyldt for at være politiagent. I første omgang fik Anders Nørgaard manet rygtet til jorden, men omkring den 1. maj 1981 havde situationen udviklet sig sådan, at PET frygtede, at han ville blive afsløret. Der var ingen fysisk sikring af rejseholdets lokaler i Århus Politis bygning. Det var derfor hans vurdering, at det var alt for farligt at have papirer vedrørende Anders Nørgaard liggende i rejseholdets lokaler, som man nemt kunne bryde ind i. Efter en drøftelse med Erik Christensen bestemte denne, at de følsomme papirer skulle opbevares hos PET.

Han blev foreholdt notat af 6. november 1980 udarbejdet af PET "Vedrørende møde med rejseholdet angående Jens Holger Jensen", hvoraf bl.a. fremgår, at der på møde den 31. oktober 1980 med deltagelse af medarbejdere fra PET og rejseholdet bl.a. blev nævnt, at der var et problem, hvis forbindelsen til PET kom frem i forbindelse med en retssag, og at kilderne ikke måtte afsløres. Det blev også nævnt, at Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing måtte anvende oplysninger om PFLP-forbindelsen, da nogle navne var fundet i Jens Holger Jensens lommebog. Resten måtte holdes ude. Endelig var det anført, at rejseholdet kunne bruge PET's ransagningsrapporter under henvisning til, at de var klassificerede, og så måtte rejseholdet oplyse, hvordan de var kommet ind i sagen. Rejseholdet skulle bruge PFLP-forbindelsen, men de tidligere skrevne rapporter skulle forblive hos PET. Rejseholdet kunne bruge de rapporter, som PET's regionalafdeling i Århus var ved at udarbejde. Hertil forklarede han, at han ikke kan huske drøftelserne om udeladelse af oplysninger fra PET i rapporter til brug for en åben straffesag. For ham er det imidlertid helt naturligt, at sådan måtte det være. Det er helt grundlæggende for et samarbejde med udenlandske tjenester, at efterretningsoplysninger ikke kommer åbent frem. Han husker ikke drøftelser om, hvorvidt PFLP-forbindelsen skulle holdes ude af sagen mod Peter Døllner. Han har aldrig hørt, at der i samarbejdet med rejseholdet skulle have været et problem med opbevaring af rapporter. Det var hans indtryk, at der var et fint samarbejde med rejseholdet og Århus Politi. Rejseholdet kunne ikke få udleveret PET's rapporter, idet de var klassificerede, men rejseholdet fik fri adgang

til at læse rapportererne. Rejseholdet benyttede sig jævnligt af denne mulighed. Enten kom rejseholdet ned i PET's lokaler, eller også bragte Christian Medom det klassificerede materiale hen til rejseholdet. Han har ingen erindring om, at Ernst Søndergaard Pedersen var utilfreds med, at der var bilag, som rejseholdet kun måtte læse i PET's lokaler. Han kan ikke forstå, at det sikkerhedsmæssige aspekt i slutfasen skulle have voldt rejseholdet nævneværdige problemer. Det var i hvert fald ikke hans indtryk.

Han blev foreholdt, at det af årsberetning for regionsafdeling II for tiden 1. januar 1980 til 31. december 1980 vedrørende de i regionsafdelingen behandlede sagsområder bl.a. fremgår, at efterforskningen vedrørende Danmarks Socialistiske Befrielseshær, Statsfjenderne og Jens Holger Jensen var blevet udført i et godt samarbejde mellem Århus kriminalpoliti, rejseafdelingen og PET's regionalafdeling i Århus. Hertil forklarede han, at de helt afgjort havde et fint samarbejde med rejseholdet og Århus Politi. Som han husker det, deltog der i første omgang, hvor Hans Jørgen Bonnichsen og Willy Hove var i Århus, en kriminalmand fra Århus Politi i styringen af efterforskningen. Efter at Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing kom, overtog rejseholdet efterforskningen suverænt, således at der ikke deltog andre fra Århus Politi end Jørgen Iversen.

Forespurgt om baggrunden for, at rejseholdet stoppede sin efterforskning, forklarede han, at man efter at have fået en meddeler ind i miljøet måtte konstatere, at der ikke længere skete noget kriminelt. Rejseholdet var i en situation, hvor de ikke kunne komme længere med deres efterforskning. PET havde allerede arbejdet med grupperinger i miljøet, inden brandattentaterne mv. begyndte, hvilket betød, at for PET's vedkommende var det bare en tilbagevenden til dagligdagen med sædvanlig overvågning. Rejseholdet havde imidlertid ikke mulighed for at bare sidde og vente. Rejseholdet måtte have en afslutning, og set fra rejseholdets side var det enten i form af anholdelser eller ved at tage nogle personer ind til afhøring. Det var personer i miljøet, som skulle anholdes eller afhøres, og således ikke medlemmer af Appel-gruppen. Han var ikke bekendt med oplysninger, som kunne føre til fængsling af nogle af de personer, som rejseholdet ønskede at anholde. Om rejseholdet havde sådanne oplysninger, ved han ikke. Der blev holdt et møde mellem Erik Christensen, Jørgen Iversen, ham selv og Ernst Søndergaard Pedersen, hvor rejseholdets ønske om at foretage anholdelser eller afhøringer blev drøftet. Det blev ikke på dette møde besluttet at afslutte efterforskningen. Han går ud fra, at denne beslutning er truffet på et senere møde mellem Erik Christensen og Ernst Søndergaard Pedersen. Hans egen holdning var, at der nu var ro i Århus, og hvis man foretog anholdelser, ville uroen kunne blusse op på ny, og de ville være nødt til at trække Anders Nørgaard ud, hvorefter de ikke ville have hold på, hvad der skete. Han gav udtryk for disse synspunkter

under det nævnte møde. Han havde imidlertid bare en rådgivende rolle. Det var ikke ham, der skulle træffe beslutningen. Da beslutningen blev, at der ikke skulle foretages anholdelser eller afhøringer, kunne rejseholdet ikke komme videre, og det var årsagen til, at efterforskningen stoppede. Han ved, at Erik Christensen og Jørgen Iversen var tilfredse med sagens forløb, for der var blevet ro i Århus.

Foreholdt, at det af notat af 25. september 1981 udarbejdet af Christian Medom i forbindelse med fremsendelse af rejseholdets slutresuméer til PET's hovedafdeling bl.a. fremgår, at PET's regionsafdeling stort set var enig i rejseholdets vurderinger, hvad angik hovedpersonerne i de efterforskede grupper, forklarede han, at uenigheder i givet fald ikke drejede sig om medlemmer af Appel-gruppen.

Han blev foreholdt artikel af 12. april 1982 i Ekstra Bladet med overskriften "Tyske terrorister gemte sig i Danmark", hvoraf bl.a. fremgår:

"...

Da vi netop stod foran anholdelse i sagen, fik vi besked på, at vi skulle pakke sammen og tilbage til andet arbejde. Fra nu af skulle PET nok selv klare sagen, siger en kriminalmand, der var med i efterforskningen, ..."

Hertil forklarede han, at han ikke ved, hvem kilden er. Efter artiklens indhold må det være udelukket, at kilden var fra PET eller Århus Politi. Ham bekendt stod man ikke over for anholdelser, idet det krævede et fængslingsgrundlag, og det var der ikke. De personer, som man havde fokus på, var ikke personer, der ville tilstå, blot fordi de blev anholdt. For at få dem fængslet krævedes enten "helt klare beviser", eller at de blev taget på fersk gerning.

Desuden blev han foreholdt rapport af 16. april 1982 "Vedr. Artikler i Ekstra-Bladet, der omhandler efterforskning, hvor PET er nævnt som en hindring for sagens opklaring." udarbejdet af Christian Medom. I rapporten var bl.a. anført, at det i foråret 1981 blev besluttet, at sagen snart skulle afsluttes, da der ikke øjnedes nogen chance for en egentlig opklaring. De havde en mistanke til en gruppe anarkister i Århus, der var under overvågning. Denne mistanke var blevet bestyrket af oplysninger fra et infiltrationsforsøg, der blev styret af PET i samarbejde med rejseafdelingen. I dette samarbejde opstod der problemer, da rejseafdelingen nægtede at efterkomme de sikkerhedsinstrukser, hvorefter PET kørte, og da PET var ansvarlig overfor justitsministeren i denne sag, blev det til sidst nødvendigt – af sikkerhedsmæssige årsager – at udelukke rejseafdelingen fra aktivt at være med til indhentningen af disse infiltrationsoplysninger. Hertil forklarede han, at der var nogle drøftelser med rejseholdet om, hvor langt en meddeler måtte gå. Det var imidlertid godkendt af Justitsministeriet

at indsætte Anders Nørgaard som meddeler, og det lå fast, at der ikke måtte foretages handlinger, som medførte, at der kunne rejses sigtelse mod Anders Nørgaard for noget kriminelt. Det var hans indtryk, at Anders Nørgaard i forbindelse med spørgsmålet om sprængstoffer gerne ville gøre sig interessant. Anders Nørgaard og Arne Siezing havde haft et møde alene, hvor Anders Nørgaard gav udtryk for, at han var interesseret i at opbevare sprængstoffet. Han har efterfølgende fået oplyst, at Arne Siezing sagde til Anders Nørgaard, at denne ikke måtte opbevare sprængstoffet. Hændelsen gjorde ham selv nervøs, og han var bange for, at de var ved at opdne til noget.

Han blev foreholdt følgende fra sin forklaring afgivet den 28. januar 2004 over for PET-kommissionen, i forbindelse med at han dengang blev foreholdt uddrag af ovennævnte artikel fra Ekstra Bladet:

“... ”

Vidnet forklarede hertil, at han og Arne Siezing ikke kunne få tingene til at køre. Arne Siezing skulle opklare en sag. Det skulle vidnet ikke, men var interesseret i at skaffe så mange oplysninger som muligt til politimester Erik Christensen. Der var sådan set ikke noget problem i at lade Zeus fortsætte, men de kunne ikke blive enige om, hvor langt Zeus måtte gå. Vidnet tog derfor et møde med politimester Erik Christensen og Iversen, og Erik Christensen erklærede, at dette ikke kunne fortsætte.

“... ”

Han forklarede hertil, at det citerede er rigtigt. Han var bange for, at Anders Nørgaard ville fremprovokere en opblussen af situationen. De indhentede oplysninger var selvfølgelig også til brug for rejseholdet.

Han blev fra den tidligere nævnte rapport af 16. april 1982 desuden foreholdt følgende:

“... Endvidere er PET nu blevet omtalt meget negativt og som om PET har prioriteret samarbejdet med de vesttyske myndigheder højere end samarbejdet med vore egne kolleger. Denne fremstilling af sagen, der iøvrigt er usand, kan meget vel blive særdeles belastende for fremtidige sager, hvor PET skal samarbejde med andre kolleger. ...”

Hertil forklarede han, at han ikke husker denne del af rapporten. Det forekommer ham imidlertid naturligt, at oplysninger fra udenlandske tjenester af hensyn til samarbejdet med disse ikke måtte komme offentligt frem. Han var ikke invol-

veret i, hvilke oplysninger Christian Medom instruerede rejseholdet i, at de ikke måtte bruge offentligt.

Jens Brian Pedersen²⁰

Jens Brian Pedersen har forklaret bl.a., at han i 1976 kom til PET, hvor han begyndte i observationsafdelingen. Han var i denne afdeling indtil maj 1979. Herefter var han frem til maj 1984 i ekstremismeafdelingen. På nær en periode i anden halvdel af 1984 var han efterfølgende i spionageafdelingen frem til august 1989.

Han var bekendt med, at rejseholdet i efteråret 1980 var i Århus for at bistå Århus Politi med efterforskning af brandattentater mv. Rejseholdet kom under efterforskningen også ud i Centralafdelingen. Han var ikke selv involveret i efterforskningen ud over nogle få enkeltstående opgaver.

Han blev foreholdt rapport af 9. oktober 1980 "Vedr.: Evt. forbindelse mellem "Danmarks Socialistiske Befrielseshær – DSB", Jens Holger Jensen og personkredsen omkring ham." udarbejdet af PET, hvoraf bl.a. fremgår, at Jens Holger Jensen var trænet og uddannet i PFLP-lejre og uden tvivl højt på strå hos PFLP på hvilket grundlag, det måtte udelukkes, at Jens Holger Jensen eller hans nærmeste omgangskreds skulle have deltaget i DSB-aktionerne, Desuden anførtes, at det med hensyn til brandattentaterne mod IBM og "Terma" ikke kunne udelukkes, at de førnævnte personer kunne spille en rolle, da man ikke vidste, hvor de forskellige personer befandt sig på de aktuelle tidspunkter. Hertil forklarede han, at regionerne underrettede Centralafdelingen om, hvad der skete i regionerne, og det foreliggende er et eksempel på en opsummerende rapport til ledelsen udarbejdet på grundlag af indberetninger fra regionen. Typisk var det ledelsen – politimesteren eller kriminalinspektøren – som bad om en opsummerende rapport om et emne. Afdelingslederen fordelte herefter opgaven i afdelingen.

Han blev foreholdt bl.a. følgende fra telex af 14. oktober 1980 fra regionalafdelingen til Centralafdelingen:

"...

Jeg redegjorde for den dispositionsplan, der gaars dato blev godkendt af [politimesteren i PET's tjenestenummer] med hensyn til den person, der

20 Protokol 11.

*formentlig henvender sig til jydsk autocenter... i den hensigt at faa udbetalt penge for salg af dodge varemotorvogn ..., der ejes af aksel mortensen.
..."*

Han forklarede hertil, at han typisk ikke ville se en sådan dispositionsplan. Der var ikke ressourcer til, at afdelingen løbende fulgte efterforskningen af brandattentaterne mv. De blev briefet, når de skulle bistå med konkrete opgaver i forløbet. I den foreliggende sammenhæng er nummerhenvisningen i teksten en henvisning til politimesteren.

Af telex af 17. oktober 1980 udarbejdet af ham selv til Centralafdelingen fremgår bl.a., at alt skriftligt materiale, der fra dags dato tilgik rejseafdelingen, herunder materiale fra retten, ville være bearbejdet på en sådan måde, at oplysningerne fra PET ikke fremstod i rapporter, der skulle bruges i en eventuel kommende retssag. Foreholdt dette, forklarede han, at han ikke husker sådanne drøftelser i forbindelse med efterforskningen af brandattentaterne mv., men det anførte er udtryk for sædvanlig procedure. Han var ikke bekendt med, at rejseafdelingen da interesserede sig for Glostrup-sagen, og han hørte ikke om, at rejseholdet fik akter fra Glostrup Politi. Det var som nævnt kun i perifert omfang, at han var involveret i efterforskningen af brandattentaterne mv. Hans afdeling havde ingen selvstændig kontakt til rejseholdet.

Han blev foreholdt notat af 6. november 1980 udarbejdet af PET "Vedrørende møde med rejseholdet angående Jens Holger Jensen", hvoraf fremgår bl.a., at der på møde den 31. oktober 1980 med deltagelse af medarbejdere fra PET og rejseholdet bl.a. blev nævnt, at der var et problem, hvis forbindelsen til PET kom frem i forbindelse med en retssag, og at kilderne ikke måtte afsløres. Det blev også nævnt, at Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing måtte anvende oplysninger om PFLP-forbindelsen, da nogle navne var fundet i Jens Holger Jensens lommebog. Resten måtte holdes ude. Endelig var det anført, at rejseholdet kunne bruge PET's ransagningsrapporter under henvisning til, at de var klassificerede, og så måtte rejseholdet oplyse, hvordan de var kommet ind i sagen. Rejseholdet skulle bruge PFLP-forbindelsen, men de tidligere skrevne rapporter skulle forblive hos PET. Rejseholdet kunne bruge de rapporter, som PET's regionalafdeling i Århus var ved at udarbejde. Hertil forklarede han, at han ikke husker mødet. Den omtalte problemstilling var klassisk og et sædvanligt emne i alle sager, når de skulle arbejde sammen med det åbne politi, der normalt ville have "rub og stub". Han har ikke hørt andet, end at der i den foreliggende sag var et fornuftigt og godt samarbejde mellem rejseholdet og PET.

Han blev foreholdt rapport af 4. november 1980 "Vedr.: anmodning om rettens kendelse til aflytning af telefon ... tilhørende Peter Døllner ... og telefon ... tilhørende forlaget "Manifest" ..." udarbejdet af ham. Han forklarede herom, at han ikke husker rapporten. Han har formentlig udarbejdet rapporten som en enkeltstående "bestillingsopgave", og udarbejdelsen er sket på grundlag af tidligere rapporter udarbejdet af andre. Han blev foreholdt, at det af rapporten bl.a. fremgår, at der bl.a. grundet oplysninger i tidligere nævnte rapporter vedrørende forbindelser til PFLP var grund til at mistænke Jens Holger Jensen, Niels Jørgensen og Peter Døllner for at skulle foretage en operationel handling. Hertil forklarede han, at han går ud fra, at det er skrevet under indtryk af PET's oplysninger om de nævnte personers tilknytning til PFLP. I tiden efter denne rapport var hans afdeling stadig med på sidelinjen og kunne yde assistance bl.a. med skrivning af rapporter som ovennævnte. Assistancen bestod af enkeltopgaver.

Han blev foreholdt rapport af 8. december 1980 "Vedr.: Anmodning om rettens kendelse til forlængelse af aflytning af telefon ... tilhørende Peter Døllner og telefon ... tilhørende forlaget "Manifest"..." skrevet af ham selv. Hertil forklarede han, at denne rapport er skrevet på tilsvarende vis som ovennævnte rapport af 4. november 1980. Selve efterforskningen, som lå til grund for oplysningerne i rapporten, havde han ikke deltaget i.

Foreholdt rapport af 16. januar 1981 "Vedr.: Jens Holger Jensen" udarbejdet af ham og en kollega, forklarede han, at når de havde været to om at udarbejde en rapport, stod de begge anført på rapporten, således at man havde mulighed for at kontakte dem begge om rapportens indhold. Oplysningerne i rapporten må stamme fra rejseholdet.

Af rapport af 6. marts 1981 fra rejseafdelingen fremgår bl.a., at ransagning i Niels Jørgensens lejlighed i Middelfartgade i København på grundlag af kendelse af 19. september 1980 som følge af særlige omstændigheder først var iværksat den pågældende dag. Forholdt dette, forklarede han, at han ikke ved, hvad de "særlige omstændigheder" var. En af hans kollegaer fra afdelingen deltog som assistance i forbindelse med ransagningen.

Han blev foreholdt rapport af 24. marts 1981 "Vedr.: ... Anholdelsen af Peter Døllner ...". Hertil forklarede han, at han var med alene som assistance, da Peter Døllner blev anholdt. Han har ikke deltaget i drøftelser om, hvilke oplysninger, herunder eventuelt om PFLP, som rejseholdet måtte bruge i retten under den efterfølgende sag mod Peter Døllner. Han fulgte ikke sagen mod Peter Døllner efter anholdelsen.

Forespurgt, om han havde kendskab til, at Christian Medom forhørte sig i Centralafdelingen, om det var muligt at fremskaffe Marwan el Fahoums fingeraftryk, forklarede han, at han ikke var bekendt hermed.

Han hørte ikke om baggrunden for, at rejseholdet stoppede sin efterforskning i sagen. Han gik ud fra, at det var, fordi man ikke kunne komme videre. Han var ikke involveret i drøftelser om eventuelle videre efterforskningsskridt eller andet, ligesom han ikke er klar over, om der var forskellige meninger om, hvad man kunne gøre for at komme videre. Han ved ikke, om hans afdeling fik afslutnings-resuméerne fra rejseholdet at se. I givet vil de være gået til afdelingslederen. For PET's vedkommende fortsatte overvågningen af de mistænkte på normal vis, efter at rejseholdets efterforskning var afsluttet.

Ole Jens Rømer²¹

Ole Jens Rømer har forklaret bl.a., at han i 1975 blev ansat i PET's observationsafdeling. Omkring 1977/78 kom han til terrorafdelingen som sagsbehandler. Han var i terrorafdelingen indtil den 1. oktober 1980, hvor han tiltrådte i PET's regionsafdeling Odense.

Han blev foreholdt "Oversigt over PWU's kontakter med den danske venstrefløj i APRIL 1980". Hertil forklarede han, at han ikke har kendskab til oversigten eller baggrunden for den.

Han blev foreholdt, at aflytningerne af Jan Weimanns, Peter Døllners og Torkil Lauesens telefoner blev afsluttet i henhold til rapport udarbejdet af ham den 17. juni 1980. Hertil forklarede han, at aflytningen blev afsluttet som følge af, at der ikke var kommet noget brugbart ud af aflytningerne af gruppens medlemmer.

Han blev foreholdt resumé af 19. juni 1980 "vdr. undersøgelser i sagen mod DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR" udarbejdet af Hans Jørgen Bonnichsen og Willy Hove, hvoraf fremgår bl.a., at efterforskningen var sket i samarbejde med Århus Politi og PET. Hertil forklarede han, at han ikke var involveret i efterforskningen af brandattentaterne mv. i den periode, hvor Hans Jørgen Bonnichsen og Willy Hove var udstationeret i Århus. Han er ikke klar over, om andre fra terrorafdelingen deltog i efterforskningen i denne periode.

21 Protokol 12.

Han blev foreholdt rapport fra 3. til 15. september 1980 udarbejdet af PET, hvoraf fremgår, at PET i denne periode observerede mod Jens Holger Jensens adresse. Hertil forklarede han, at de prøvede at finde Jens Holger Jensen.

Foreholdt notat af 19. september 1980 udarbejdet af PET omhandlende et opkald fra Centralafdelingen til regionalafdelingen om Jens Holger Jensens død, forklarede han, at en kollega fra afdeling C gjorde ham opmærksom på dødsfaldet, hvorefter han ringede rundt til regionalafdelingerne og orienterede om det. Han blev foreholdt rapport af 19. september 1980 "Vedr.: JENS HOLGER JENSEN ... og omstændighederne omkring hans død den 15.9.1980" udarbejdet af ham. Han forklarede herom, at formålet med rapporten var som angivet i rapportens overskrift. Han deltog ikke yderligere i efterforskningen, idet han skulle tiltræde i regionalafdelingen i Odense den 1. oktober 1980. Hele afdelingen på 6-7 personer kendte til sagen, og det var derfor ikke nødvendigt med en egentlig overleveringsforretning i forbindelse med hans efterfølgers overtagelse af hans områder. Af samme grund skrev han ikke nogen afslutningsrapport om sagen. Efter ankomsten til Odense var hans eneste kontakt med sagen, da Christian Medom sammen med en fra rejseholdet på et tidspunkt i 1981 kom til Odense for at høre, om han havde nogen oplysninger, som de kunne bruge. Det var hans indtryk, at han ikke kunne tilføre sagen noget nyt.

AA²²

AA har forklaret bl.a., at han i januar 1979 kom til PET's observationsafdeling, hvor han var, indtil han i august 1980 begyndte i terrorafdelingen, afdeling T. Her var han, indtil han i 1987 blev udstationeret i udlandet.

Inden røveriet mod en pengetransport fra Den Danske Bank i Lyngby den 2. marts 1983 kendte han udmærket Appel-gruppen bl.a. fra sin deltagelse i observationer mod gruppen. Afdeling T's interesse var blevet rettet mod gruppen på foranledning af Jens Holger Jensens deltagelse i en PFLP-træningslejr og gruppens møder med Marwan el Fahoum. Inden da havde ekstremismeafdelingen, afdeling C, ganske givet haft gruppen under observation. Han ved ikke, hvilket materiale afdeling C i givet fald havde om gruppen, eller hvad den nærmere baggrund for afdeling C's mulige observationer var. Først på et senere tidspunkt er han blevet bekendt med, at afdeling C også havde materiale om gruppen. Hvis man vidste, at en anden afdeling havde oplysninger af interesse, blev der udvekslet oplysninger mellem afdelingerne. Han var ikke sagsbehandler vedrørende

22 Protokol 26.

Appel-gruppen, og han har derfor ingen viden om, i hvilket omfang afdeling T og C udvekslede oplysninger om gruppen.

Efter Jens Holger Jensens død var han ikke med til i kapellet at få taget Jens Holger Jensens fingeraftryk. Han mindes, at man under efterforskningen omkring dødsfaldet mv. fandt spor, herunder nogle parykker, der pegede på, at Appel-gruppen muligvis var involveret i sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980, men han husker ikke nærmere herom. I PET havde man indtil da troet, at gruppen forberedte et terrorangreb i Danmark.

Poul Erik Illum Hansen²³

Poul Erik Illum Hansen har forklaret bl.a., at han i juli 1975 kom til PET, hvor han var ansat indtil marts 2010. Hos PET begyndte han i observationsafdelingen, og fra 1977 til foråret 1981 var han i terrorafdelingen, afdeling T, hvorefter han frem til 1990 var i kontraspionageafdelingen.

Fra ekstrakt af månedsberetning blev han foreholdt uddrag af afsnittet "Oversigt over PWU's kontakter med den danske venstrefløj i MAJ 1980", hvor bl.a. Peter Døllner og Jan Weimann nævntes. Hertil forklarede han, at det var sædvanligt, at der blev udarbejdet månedsberetninger om de forskellige områder. Månedsberetningerne blev afleveret til afdelingslederen, som viderebragte den til afdelingslederen i afdeling C og juristerne. Han mener, at PET på dette tidspunkt fulgte gruppen med Jan Weimann m.fl., men man vidste ikke konkret, hvad gruppen foretog sig. Han husker ikke, om det var muligt for PET at følge gruppen tæt.

Foreholdt, at aflytningerne af Jan Weimanns, Peter Døllners og Torkil Lauesens telefoner blev afsluttet i henhold til rapport udarbejdet af PET den 17. juni 1980, forklarede han, at han ikke var med i overvejelserne om afslutningen af de nævnte aflytninger.

Efter at han i 1981 kom tilbage til PET efter at have været udstationeret hos Glostrup Politi, beskæftigede han sig ikke yderligere med Appel-gruppen, og der gik kun ganske kort tid, inden han skiftede fra afdeling T til kontraspionageafdelingen.

23 Protokol 29.

Han hørte om efterforskningen af brandattentaterne i Århus, men han husker ikke andet, end at det var Christian Medom, som var involveret heri. Han deltog ikke selv på nogen måde i efterforskningen heraf.

BB²⁴

BB har forklaret bl.a., at han i 1979 blev ansat i PET's observationsafdeling. Et år senere rykkede han til terrorafdelingen, afdeling T, hvor han var i ca. to år, inden han kom til at beskæftige sig med PET's uddannelse af livvagter, samtidig med at han havde nogle særlige efterforskningsopgaver i afdeling T. Omkring 1984/85 blev han igen fast tillknyttet afdeling T i anledning af en særlig opgave, som han var fuldtidsbeskæftiget med. Fra januar 1986 og frem til 1992 var han i kontraspionageafdelingen. Hans hovedarbejdsområde i afdeling T var i den første periode tyrkisk terrorisme, og i den anden periode var det en konkret sag, som ikke vedrørte Appel-gruppen.

Oprindelig var Appel-gruppen ikke interessant som følge af andet end kontakten til PFLP. Imidlertid var der en dag en kollega, som så Jens Holger Jensens dødsannonce, og han husker, at en af teorierne var, at Jens Holger Jensen havde været i færd med at observere som forberedelse af et røveri, da han blev trafikdræbt. PET's overvågning af gruppen var dog fortsat med fokus på den politiske forbindelse til PFLP.

Leon Mandal Jensen²⁵

Leon Mandal Jensen har forklaret bl.a., at han i 1970 blev ansat i politiet. Efter fem år hos Københavns Politi begyndte han hos PET i en to-årig turnustjeneste i observationsgruppen. Han fik efterfølgende fast ansættelse i PET i afdeling C, uroafdelingen. Han var en årrække i denne afdeling, inden han den 1. oktober 1984 begyndte i afdeling T, terrorafdelingen.

Han havde noget kendskab til brandattentaterne i Århus, som i et vist omfang henhørte under afdeling C, da der var tale om indenlandsk uro. Imidlertid var det Christian Medom fra regionalafdelingen i Århus, som havde kontakten til Århus Politi. Han er også bekendt med, at rejseholdet havde to mand på sagen, Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing, som han primært havde telefonisk kontakt med. Han havde ikke haft kontakt med Hans Jørgen Bonnichsen og Willy Hove, som var i Århus på et tidligere tidspunkt. Efterforskningen foregik i Århus, og i Centralafdelingen havde man i længere tid det indtryk, at det var unge

24 Protokol 30.

25 Protokol 13.

mennesker fra universitetsmiljøet, som ville lave sjov i gaden. På et tidspunkt fik han imidlertid en henvendelse fra lederen af afdeling T, som fortalte ham, at de havde set i avisen, at Jens Holger Jensen var død. Umiddelbart kendte han ikke særligt meget til Jens Holger Jensen eller andre medlemmer af Appel-gruppen, men han var klar over, at Jens Holger Jensen var leder af gruppen. Der blev herefter rettet henvendelse til regionalafdelingen i Århus, som vendte tilbage med oplysninger om dødsfaldet. Desuden bad han om at få tilsendt de effekter, som var fundet i den bil, som Jens Holger Jensen befandt sig i, da han blev trafikdræbt. Han undersøgte herefter effekterne, herunder radiomateriel og et Krak-kort.

Han blev foreholdt notat af 19. september 1980 udarbejdet af PET's regionalafdeling i Århus. Af notatet fremgår bl.a., at det var oplyst, at en herboende palæstinenser allerede dagen inden havde meddelt hjem til centret, at "ÆBLET VAR GÅET HJEM TIL GUD". Hertil forklarede han, at han ikke da var bekendt med, at der blev foretaget aflytninger af PWU og visse af de herboende PFLP-medlemmers telefoner. Han var bekendt med, at gruppen omkring Gotfred Appel blev kaldt æblerne, hvilket formentlig var afledt fra Gotfred Appels efternavn.

Foreholdt rapporter af 29. september og 2. oktober 1980 "Vedr.: Axel MORTENSEN" udarbejdet af ham, forklarede han, at han stod for kontakten til udlejeren af det værelse, som Appel-gruppen havde lejet i navnet Axel Mortensen. Udlejeren blev aldrig bekendt med, at han kom fra PET. Han husker ikke, hvordan han blev involveret i denne del af efterforskningen. Han er ikke klar over, om de fotos af Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen, som han foreviste udlejeren, var de samme, som han angiveligt fremskaffede i forbindelse med kontakten til Glostrup Politi. Han rapporterede løbende til sin afdelingsleder om forløbet i sagen.

Af rapport "Vedr.: Omstændighederne omkring undersøgelserne af Jens Holger Jensen m.fl." udarbejdet af PET med continuation af 20. oktober 1980 fremgår bl.a., at Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing inden ransagningen samme dag af Jens Holger Jensens lejlighed var til møde i Centralafdelingen, hvor Jens Holger Jensen, Niels Jørgensen og personkredsen omkring dem blev drøftet. Hertil forklarede han, at han ikke husker, om han deltog i mødet. Han blev foreholdt, at det af rapporten bl.a. fremgår, at regionalafdelingen i Århus havde oplyst, at rejseholdet helt og holdent ville overtage efterforskningen omkring Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen i forbindelse med varevognen, idet der muligvis kunne være en forbindelse til gidseltagningen i Glostrup i juni/juli 1980. Han forklarede hertil, at han ikke husker de konkrete drøftelser omkring arbejdsfordelingen mellem PET, rejseafdelingen og Århus Politi. PET havde i øvrigt

et fortræffeligt samarbejde med rejseafdelingen i forbindelse med efterforskningen af brandattentaterne mv.

Han blev foreholdt notat af 6. november 1980 udarbejdet af PET "Vedrørende møde med rejseholdet angående Jens Holger Jensen", hvoraf bl.a. fremgår, at der på møde den 31. oktober 1980 med deltagelse af medarbejdere fra PET og rejseholdet bl.a. blev nævnt, at der var et problem, hvis forbindelsen til PET kom frem i forbindelse med en retssag, og at kilderne ikke måtte afsløres. Det blev også nævnt, at Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing måtte anvende oplysninger om PFLP-forbindelsen, da nogle navne var fundet i Jens Holger Jensens lommebog. Resten måtte holdes ude. Endelig var det anført, at rejseholdet kunne bruge PET's ransagningsrapporter under henvisning til, at de var klassificerede, og så måtte rejseholdet oplyse, hvordan de var kommet ind i sagen. Rejseholdet skulle bruge PFLP-forbindelsen, men de tidligere skrevne rapporter skulle forblive hos PET. Rejseholdet kunne bruge de rapporter, som PET's regionalafdeling i Århus var ved at udarbejde. Hertil forklarede han, at han ikke husker mødet eller de omtalte drøftelser. Det var hans indtryk, at rejseholdet fik alle de oplysninger, som de ønskede.

Af rapport af 6. marts 1981 fra rejseafdelingen fremgår bl.a., at ransagning i Niels Jørgensens lejlighed i Middelfartgade i København på grundlag af kendelse af 19. september 1980 som følge af særlige omstændigheder først var iværksat den pågældende dag. Foreholdt dette, forklarede han, at han deltog i ransagningen, men han husker ikke, hvad de "særlige omstændigheder" var. De studsede over fundet af parykker og talte nok om, at lejlighedens beboer kunne være seksuelt afvigende. Tanken om, at parykkerne kunne bruges eller var brugt til forklædning, opstod ikke.

Han hørte ikke noget om baggrunden for, at rejseholdet sluttede sin efterforskning i Århus. Efter afslutningen af denne sag var han ikke senere involveret i overvågningen af Appel-gruppen og dens medlemmer.

Paul Erich Ropers²⁶

Paul Erich Ropers har forklaret bl.a., at han i 1974 blev ansat i en turnusstilling i PET, hvor han i 1975 blev fastansat i en stilling i afdeling C, uroafdelingen. Omkring et halvt år senere kom han til terrorafdelingen, hvor han var frem til 1984 alene afbrudt af en periode i Tønder Politi fra den 1. februar 1978 til den

26 Protokol 18.

1. december 1978. I 1984 skiftede han område i PET til bl.a. administrative opgaver og havde herefter ikke yderligere med terror at gøre.

Af telex af 26. august 1980 "Vedr.: Jens Holger JENSEN ..." fremgår bl.a. oplysninger om, at Jens Holger Jensen var ankommet til London lufthavn den 23. august 1980 med fly fra Istanbul. Jens Holger Jensen havde påstået, at han på grund af vanskeligheder i flytrafikken havde været tvunget til at ændre sin Interflug billet til København-Øst-Berlin-Istanbul og retur. Jens Holger Jensen havde til sidst taget fra London med fly BA 634, der fløj til København kl. 9.25 den 24. august 1980. Under Jens Holger Jensens transitophold i London lufthavn, havde immigrationsofficererne benyttet sig af lejligheden til kort at udspørge Jens Holger Jensen om hans rejse og foretage en flygtig undersøgelse af hans bagage. Foreholdt dette, forklarede han, at det er telex fra en samarbejdspartner. Samarbejdspartneren har formentlig været opmærksom på PET's interesse for Jens Holger Jensen fra dennes og Niels Jørgensens rejse til London i oktober 1979, hvor PET havde kontakt med samarbejdspartneren. Selve telexen på originalsproget fik de i afdeling T typisk inden for en halv time, efter at den var kommet. Man var således i afdelingen bekendt med oplysningerne heri, inden oversættelsen forelå, hvilket som i det foreliggende tilfælde, hvor stemplerne på oversættelsen tyder på, at der er gået omkring tre uger, kunne tage noget tid.

Foreholdt rapport af 2. februar 1981 med anmodning til retten om tilladelse til at tilbageholde og gennemse postforsendelser til en postboks i en Per Mortensens navn udarbejdet af ham, forklarede han, at denne efterforskning lå i afdeling T, da postboksen angiveligt skulle anvendes til korrespondance med PFLP. De var da tre til fire sagsbehandlere på PFLP-området og et par stykker på nogle andre arabiske grupperinger. De brugte omkring 75% af deres arbejdstid på PFLP-området. Han blev foreholdt, at der i fremsendelsespåtegningen til retten af 3. februar 1981 vedrørende ovennævnte rapport af 2. februar 1981 bl.a. anførtes: "Det bemærkes, at Jens Holger Jensen og personer med tilknytning til ham mistænkes for røveri og overtrædelse af straffelovens § 108.", uanset at rapporten af 2. februar 1981 alene indeholdt oplysninger angående overtrædelse af straffelovens § 108 og ikke oplysninger vedrørende røveri. Hertil forklarede han, at han ikke var bekendt med fremsendelsespåtegningen, som er udfærdiget af juristen, men han vil antage, at det er Glostrup-røveriet, der tænkes på.

Han blev foreholdt rapport af 24. februar 1981 "Vedr.: Samtale mellem PFLP-kontoret i Beirut og Sati Baqir." udarbejdet af ham. Af notitsen fremgår bl.a., at Marwan el Fahoum oplyste, at han endnu ikke havde sendt et brev til "The Apple". Han forklarede herom, at en sådan rapport ville tilgå afdelingslederen og herefter blive lagt på sagen. Den indeholdt ikke sådanne oplysninger, at den ville

blive sendt i cirkulation blandt afdelingens medarbejdere. Når de foretog telefonaflytninger, blev der optaget konstant, og de var typisk omkring 24 timer bagud med aflytningen af det indspillede. Hvis de vidste, at der skulle ske noget, havde de mulighed for at aflytte "på minuttet", således at der sad en person og lyttede direkte med på samtalen. Med hensyn til rumaflytninger foregik det ved hjælp af batteripakker, der havde begrænset levetid, hvorfor det var vigtigt at spare på batterierne for ikke at skulle ind i rummet og skifte dem alt for ofte. Apparatet til en rumaflytning blev derfor typisk kun tændt, når man vidste, at der skulle foregå et møde i de aflyttede rum.

Foreholdt telex af 29. maj 1981 "Vedr.: Marwan EL FAHOUM ..." udarbejdet af ham, forklarede han, at det er en telex til en samarbejdspartner om, at Marwan el Fahoum skulle afholde et møde med arvtageren efter Jens Holger Jensen, og mødet skulle muligvis finde sted i samarbejdspartnerens land. PET havde da fortsat ikke med sikkerhed fået klarlagt, hvad Appel-gruppens bistand til PFLP bestod i, og man søgte at finde frem hertil ved fortsat overvågning af gruppen. De havde chancen, i forbindelse med at Marwan el Fahoum var i et andet land og angiveligt efterfølgende skulle holde møde med et af Appel-gruppens medlemmer i den aflyttede lejlighed i Danmark. Muligheden blev desværre forspildt, som følge af at det andet lands tjeneste glemte at underrette PET, da Marwan el Fahoum tog af sted mod Danmark, og en telefonsamtale, hvoraf mødetidspunktet også fremgik, blev som følge af den førnævnte 24-timers forsinkelse først aflyttet, efter at mødet havde fundet sted. De overvejede ikke at tage en samtale med Appel-gruppens medlemmer på dette tidspunkt. Problemet var, at gruppens medlemmer opførte sig på samme måde som efterretningsfolk. De var meget sikkerhedsbevidste, og det "lidt triste" var, at PET aldrig fik oplysninger om noget, som PET med sikkerhed kunne sige, at Appel-gruppens forbindelse med PFLP drejede sig om operationelt. PET havde således ikke noget konkret på gruppen. Dens medlemmer havde ikke noget stort pengeforbrug og skyldte hellere en måneds husleje end at bruge af de penge, som de ikke var kommet retmæssigt til.

Han husker ikke, hvornår han første gang hørte i PET om brandattentaterne i Århus. Det har formentlig ikke været på et tidligt tidspunkt, idet attentaterne hørte under afdeling C, da der var tale om intern uro. Desuden var det kriminelle handlinger, som Århus Politi i første række skulle tage sig af. Eventuel bistand fra PET ville herefter naturligt blive ydet af PET's regionalkontor i Århus. Det var først, da Jens Holger Jensen blev trafikdræbt, at afdeling T blev involveret. På dette tidspunkt kom Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing fra rejseholdet også ind i efterforskningen. Foreholdt rapport af 29. august 1980 "Vedr.: Marwan EL FAHOUM ..." udarbejdet af ham selv, forklarede han, at Jens Holger

Jensen havde været forsvundet i en længere periode, og nu var han dukket op igen. Han blev foreholdt rapport fra 3. til 15. september 1980 udarbejdet af PET, hvoraf fremgår, at PET i denne periode efter anmodning fra ham selv observerede mod Jens Holger Jensens adresse. Hertil forklarede han, at han ikke husker baggrunden for anmodningen. I PET blev man opmærksom på Jens Holger Jensens død, da en medarbejder læste dødsannoncen. Han husker ikke at have haft noget med efterforskningen at gøre herefter. Det var regionalafdelingen i Århus, som primært varetog PET's opgaver i forbindelse med sagen. Han blev foreholdt, at det af rapport af 20. september 1980 vedrørende ransagning af Jens Holger Jensens lejlighed udarbejdet af PET bl.a. fremgår, at han deltog i ransagningen. Hertil forklarede han, at han ikke husker det, men han har selvfølgelig deltaget, når det står i rapporten.

Han blev foreholdt notat af 6. november 1980 udarbejdet af PET "Vedrørende møde med rejseholdet angående Jens Holger Jensen", hvoraf bl.a. fremgår, at der på møde den 31. oktober 1980 med deltagelse af medarbejdere fra PET og rejseholdet bl.a. blev nævnt, at der var et problem, hvis forbindelsen til PET kom frem i forbindelse med en retssag, og at kilderne ikke måtte afsløres. Det blev også nævnt, at Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing måtte anvende oplysninger om PFLP-forbindelsen, da nogle navne var fundet i Jens Holger Jensens lommebog. Resten måtte holdes ude. Endelig var det anført, at rejseholdet kunne bruge PET's ransagningsrapporter under henvisning til, at de var klassificerede, og så måtte rejseholdet oplyse, hvordan de var kommet ind i sagen. Rejseholdet skulle bruge PFLP-forbindelsen, men de tidligere skrevne rapporter skulle forblive hos PET. Rejseholdet kunne bruge de rapporter, som PET's regionalafdeling i Århus var ved at udarbejde. Hertil forklarede han, at han var med til mødet som observatør for afdeling T, der ikke var direkte involveret i sagen. Spørgsmålet om anvendelse af oplysninger fra PET var en sædvanlig problemstilling, da det kunne være et problem i forbindelse med en eventuel senere retssag, idet forsvareren i givet fald kunne begære yderligere oplysninger fra PET's sag.

Han var ikke involveret i, at efterforskningen af brandattentaterne i Århus blev indstillet. Som han forstod det, var det rejseholdet, som besluttede at stoppe efterforskningen, idet man havde efterprøvet alle spor, og det var ikke muligt at komme videre. Han hørte ikke noget om, at der var forskellige opfattelser omkring, hvorvidt efterforskningen skulle stoppes. Afslutningsresuméerne fra sagen vil formentlig være gået til afdeling C, og han mindes ikke at have set dem.

Han erindrer ikke, at han fulgte sagen mod Peter Døllner om dokumentfalsk.

Hilbert Winther-Hinge²⁷

Hilbert Winther-Hinge har forklaret bl.a., at han i 1966 begyndte i PET's afdeling 2, der beskæftigede sig med uro. Afdelingen skiftede under en omorganisering navn til afdeling C. Senere kom han på "russerholdet", og efterfølgende var han uddannelsesleder. Det kan godt passe, at han var uddannelsesleder fra 1976 til 1978. Derefter var han en kort overgang i observationstjenesten, inden han blev afdelingsleder i afdeling C, hvilket han var til ca. 1989/90. Mens han var afdelingsleder i afdeling C, blev afdelingen en kort overgang lagt sammen med afdeling T, der havde terror som arbejdsområde. Han var afdelingsleder i den sammenlagte afdeling. I forlængelse heraf kom han på ny til observationstjenesten.

I det omfang, PET var involveret i efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus, henhørte det under PET's regionalafdeling i Århus. Regionalafdelingen indberettede til selve embedet og ikke til ham. Han fulgte derfor ikke efterforskningen og er ikke bekendt hermed. Rejseholdet deltog i efterforskningen af brandattentaterne mv., men han kender ikke yderligere til struktureringen af efterforskningen mellem det åbne politi og PET. Det er rigtigt, at afdeling C beskæftigede sig med ekstremisme på den danske venstrefløj, herunder KAK. Overvågningen af KAK fyldte imidlertid ikke meget. Han faldt over Jens Holger Jensens navn, i forbindelse med at denne blev trafikdræbt i Århus. Han var i den anledning sammen med Leon Mandal Jensen hos Gentofte Brandvæsen for at høre nærmere om Jens Holger Jensen. Der foregik således overvågning i afdeling C af grupperingen omkring Jens Holger Jensen. Han husker imidlertid ikke den nærmere baggrund for, at han og Leon Mandal Jensen var hos Gentofte Brandvæsen. Det var ikke et led i efterforskningen vedrørende brandattentaterne mv., som afdeling C ikke deltog i.

Af notat af 6. november 1980 udarbejdet af PET "Vedrørende møde med rejseholdet angående Jens Holger Jensen" fremgår bl.a., at der på møde den 31. oktober 1980 med deltagelse af medarbejdere fra PET og rejseholdet bl.a. blev nævnt, at der var et problem, hvis forbindelsen til PET kom frem i forbindelse med en retssag, og at kilderne ikke måtte afsløres. Det blev også nævnt, at Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing måtte anvende oplysninger om PFLP-forbindelsen, da nogle navne var fundet i Jens Holger Jensens lommebog. Resten måtte holdes ude. Endelig var det anført, at rejseholdet kunne bruge PET's ransagningsrapporter under henvisning til, at de var klassificerede, og så måtte rejseholdet oplyse, hvordan de var kommet ind i sagen. Rejseholdet skulle bruge PFLP-forbindelsen, men de tidligere skrevne rapporter skulle forblive hos

27 Protokol 71.

PET. Rejseholdet kunne bruge de rapporter, som PET's regionalafdeling i Århus var ved at udarbejde. Foreholdt dette, forklarede han, at selv om det fremgår, at han deltog i mødet, husker han det ikke, og rapporten bringer ikke noget frem i erindringen, herunder om problemstillingen skitseret af Poul Mose Hansen. Han erindrer ikke, hvordan den videre efterforskning af brandattentaterne mv. forløb herefter.

Han blev foreholdt, at der i fremsendelsespåtegning til retten af 3. februar 1981 fra PET vedrørende indgreb i meddelelseshemmeligheden over for Per Mortensen bl.a. anførtes: "Det bemærkes, at Jens Holger Jensen og personer med tilknytning til ham mistænkes for røveri og overtrædelse af straffelovens § 108." Desuden blev han foreholdt medfølgende rapport af 2. februar 1981 udarbejdet af PET til brug for rettens vurdering af anmodningen. Hertil forklarede han, at det ikke bringer noget frem i erindringen. Som det fremgår, er det foreholdte materiale udarbejdet i afdeling T, og som allerede forklaret, havde han ikke kendskab hertil. Uanset den fælles berøringsflade mellem afdeling C og T vedrørende Appel-gruppen, drøftede han ikke overvågningen af gruppen med afdeling T's afdelingsleder. De var en slags "konkurrenter". Han har heller ingen erindring om, hvordan efterforskningen mod Peter Døllner forløb på dette tidspunkt. Foreholdt, at Peter Døllner kom på posthuset for at få købesummen for en bil, der muligvis havde været anvendt i forbindelse med forsøget på røveri mv. i Glostrup, forklarede han, at han hørte noget om en bil, men han husker ikke nogen detaljer. Foreholdt, at Peter Døllner blev anholdt i forbindelse med forsøget på at få købesummen udleveret på posthuset, forklarede han, at han ikke hørte noget herom.

Poul Mose Hansen²⁸

Poul Mose Hansen har forklaret bl.a., at han fra årsskiftet 1978/79 til 1985/86 var politifuldmægtig i PET. Da han blev ansat, bestod juristgruppen af politimester Ole Stig Andersen, vicepolitimester Niels Schmidt, politifuldmægtigene Niels Christiansen og Arne Stevns samt ham selv. Fra omkring september 1979 hørte afdeling T og C, der tog sig af overvågning af henholdsvis international terrorisme og ekstremisme inden for landets grænser, under hans referat.

Fra 1979 husker han mest markant, at de havde en unik mulighed for at overvåge et møde mellem Marwan Fahoum og nogle af Appel-gruppens medlemmer. Imidlertid havde den uerfarne afdelingsleder i afd. T, som havde ansvaret for aflytningen af lejligheden, hvor mødet skulle foregå, af egen drift besluttet at sluk-

28 Protokol 8 og 28.

ke for optageudstyret af strømbesparelseshensyn. Da de fra anden overvågning blev opmærksom på mødet, var det allerede afholdt, og muligheden var således forspildt. At de først blev opmærksom på mødet efter dets afholdelse – uanset forudgående telefonaflytninger herom – skyldtes, at aflytninger blev indspillet på bånd og først senere udskrevet og oversat. Samtaler på arabisk skulle de uden have oversat, før end de kunne gøre sig bekendt med indholdet heraf. På det tidspunkt vidste PET, at PFLP var interesseret i et operativt samarbejde med Appel-gruppen. PET havde ikke nærmere oplysninger om, hvori dette operative samarbejde skulle bestå.

Poul Mose Hansen har senere afgivet supplerede forklaring til følgende sætning i afsnittet ovenfor:

”Fra 1979 husker han mest markant, at de havde en unik mulighed for at overvåge et møde mellem Marwan Fahoum og nogle af Appel-gruppens medlemmer. ...”

Hertil forklarede han, at han – ved nærmere eftertanke – er sikker på, at det var i begyndelsen af oktober måned det år, hvor Jens Holger Jensen døde, hvilket vil sige i 1980, at PET havde den unikke mulighed for at overvåge et møde mellem Marwan el Fahoum og nogle af Appel-gruppens medlemmer.

Aflytningerne af Jan Weimanns, Peter Døllners og Torkil Lauesens telefoner blev afsluttet i henhold til rapport udarbejdet af PET den 17. juni 1980. Hertil forklarede han, at man stoppede aflytningerne af de pågældende personer, idet der ikke var fremkommet nye relevante oplysninger i forbindelse hermed, og der var efter de dagældende regler herefter ikke grundlag for at få forlænget aflytningstilladelserne. Det var ikke ensbetydende med, at PET stoppede overvågningen af gruppen. PET tog de manglende oplysninger som udtryk for, at gruppens medlemmer udviste en ekstrem sikkerhedsbevidsthed. At gruppen udviste ekstrem sikkerhedsbevidsthed illustreredes af, at PET i hans ansættelsesperiode stort set ingenting fik ud af indgrebene i meddelelseshemmeligheden, uanset at gruppen antagelig stod bag flere røverier mv. i denne periode. PET havde gennem årene en fornemmelse af, at sådan forholdt det sig, men med de midler, PET havde til rådighed, var det imidlertid vanskeligt at komme tættere på, hvad gruppen konkret gik og foretog sig.

Det fremgår af rapport af 6. maj 1981, at aflytninger af Peter Døllner og Manifests telefoner blev afsluttet den 5. maj 1981. Foreholdt dette, forklarede han, at afbrydelsen af aflytningerne heller ikke denne gang var udtryk for, at overvågningen af gruppen ophørte.

Der fremgår af notat af 19. september 1980 udarbejdet af PET vedrørende Jens Holger Jensens trafikdrab bl.a., at det var oplyst, at en herboende palæstiner-ser allerede dagen inden havde meddelt hjem til centret, at "ÆBLET VAR GÅET HJEM TIL GUD". Han forklarede hertil, at det var en oplysning, som PET havde fået fra aflytning af et herboende PFLP-medlems telefonsamtale. PET forstod først indholdet af det citerede, da PET blev opmærksom på Jens Holger Jensens dødsannonce. Da Jens Holger Jensen havde været forsvundet siden januar 1980, ønskede man at finde ud af, hvor han havde været henne. Der indledtes et samarbejde med Århus Politi og rejseholdet vedrørende efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus. Han blev løbende orienteret herom. I overensstemmelse med dagældende instruks til chefen for PET var det det lokale politi og i dette tilfælde Århus Politi, der styrede efterforskningen. I henhold til instruks hen hørte det under det stedlige politi at foretage egentlige efterforskningsskridt, og PET kunne yde bistand hertil. I forbindelse med efterforskningen af brandattentaterne mv. stillede PET alle oplysninger, man havde, til rådighed for rejseholdet og Århus Politi. Det var aldrig til debat, at alle oplysninger skulle stilles til rådighed, når det gjaldt at opklare kriminelle handlinger som de foreliggende. Både afdeling T og afdeling C var involveret i efterforskningen. Afdelingerne havde hver deres afdelingsleder. Han var som nævnt selv ansvarlig for begge afdelinger, og afdelingerne samarbejdede på tværs.

Man blev opmærksom på den eventuelle sammenhæng mellem brandattentaterne mv. i Århus og sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980 i forbindelse med fundet af et Krak-kort under ransagning i Jens Holger Jensens lejlighed.

Han blev foreholdt bl.a. følgende fra telex af 14. oktober 1980 fra Christian Medom til Centralafdelingen:

..."
Jeg redegjorde for den dispositionsplan, der gaars dato blev godkendt af [politimesteren i PET's tjenestenummer] med hensyn til den person, der formentlig henvender sig til Jydsk Autocenter... i den hensigt at faa udbetalt penge for salg af dodge varemotorvogn ..., der ejes af aksel mortensen.
 ..."

Herom forklarede han, at han i vidt omfang så de telexer, der kom fra regionalafdelingen i Århus omkring efterforskningen af brandattentaterne mv. Når nummeret på PET's politimester er nævnt i telexerne kan det både være en henvisning til politimesteren og en henvisning til Centralafdelingen. Som han husker det, var Ole Stig Andersen ikke specielt meget inde over detaljerne i forbindel-

se med efterforskningen af brandattentaterne mv. Om den foreholdte telex blev forelagt politimesteren, ved han ikke. Indholdet af telexen har en sådan karakter, at det i givet fald næppe har givet anledning til mere end en konstatering fra politimesterens side af, at så gør vi det.

Han blev foreholdt notat af 6. november 1980 udarbejdet af PET "Vedrørende møde med rejseholdet angående Jens Holger Jensen", hvoraf bl.a. fremgår, at der på møde den 31. oktober 1980 med deltagelse af medarbejdere fra PET og rejseholdet bl.a. blev nævnt, at der var et problem, hvis forbindelsen til PET kom frem i forbindelse med en retssag, og at kilderne ikke måtte afsløres. Det blev også nævnt, at Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing måtte anvende oplysninger om PFLP-forbindelsen, da nogle navne var fundet i Jens Holger Jensens lommebog. Resten måtte holdes ude. Endelig var det anført, at rejseholdet kunne bruge PET's ransagningsrapporter under henvisning til, at de var klassificerede, og så måtte rejseholdet oplyse, hvordan de var kommet ind i sagen. Rejseholdet skulle bruge PFLP-forbindelsen, men de tidligere skrevne rapporter skulle forblive hos PET. Rejseholdet kunne bruge de rapporter, som PET's regionalafdeling i Århus var ved at udarbejde. Hertil forklarede han, at det anførte i rapporten alene er udtryk for, at PET var påpasselig med ikke afsløre sine kilder eller arbejdsmetoder. Det er således ikke udtryk for, at der blev tilbageholdt noget over for det åbne politi. Det var hans indtryk, at de havde et godt samarbejde med rejseholdet omkring sagen, og han mindes ikke, at rejseholdet i forløbet skulle have beklaget sig over, at PET tilbageholdt oplysninger.

Som han husker det, indstillede rejseholdet efterforskningen i Århus, som følge af at man ikke kunne komme videre med hensyn til sagernes opklaring. Efterforskningen havde stået på trekvart år, og efter rejseholdets prioritering kunne man ikke længere have to mand i Århus, når man ikke længere kom nogen vegne. Han mindes ikke, om nogen mente, at man stod over for at kunne foretage anholdelser i Århus, mens andre mente noget andet. Han erindrer ikke, hvem man i givet fald skulle have anholdt. Som han husker det, ville Christian Medom gerne have fortsat efterforskningen. Imidlertid var det åbenbart ikke rejseholdets vurdering, at der var udsigt til, at man kunne komme videre med sagen, og det var rejseholdet, der sammen med Århus Politi styrede efterforskningen.

Niels Gudmund Riskær Schmidt²⁹

Niels Gudmund Riskær Schmidt har forklaret bl.a., at han i 1974 blev ansat som fuldmægtig i PET. De var på det tidspunkt tre jurister i PET. Et af hans ansvars-

29 Protokol 9.

områder var subversion, hvorunder bl.a. den senere terrorafdeling T, som han oprettede, henhørte. Fra 1977 til 1983 var han vicepolitimester i PET, inden han blev politimester i Grønland.

Da han en lørdag var ude i PET, så han meddelelsen om branden i politimester Erik Christensens lejlighed i Århus og løbesedlerne mv. fra DSB. Det havde en sådan karakter, at han straks tog ud til Ole Stig Andersen og orienterede denne. Det var hovedsageligt PET's regionalafdeling i Århus, som bistod rejseholdet og Århus Politi i efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus. Hans viden herom er derfor begrænset. Han mindes ikke, at samarbejdet med Århus Politi og rejseholdet gav anledning til problemer. Han hørte referater fra Christian Medom om forløbet af efterforskningen, herunder om hvorvidt der var sket gennembrud i sagen, men yderligere beskæftigede han sig ikke med den. Han mindes således ikke drøftelser om, i hvilket omfang rejseholdet måtte bruge oplysninger fra PET i sine rapporter. Generelt havde han dog ikke forbehold over for, at PET videregav materialet vedr. "Appel-gruppen", når blot PET's overvågning af PFLP ikke blev kompromitteret. Fra efterforskningen husker han kun, at man efter Jens Holger Jensens dødsfald ransagede en lejlighed, men den var ryddet, således at der intet var af efterforskningsmæssig interesse. Han hørte ikke om, at rejseholdet stoppede efterforskningen i Århus.

Han blev foreholdt uddrag af rapport af 19. september 1980, "Vedr.: Undersøgelser vedrørende Jens Holger Jensens trafikdrab" udarbejdet af PET, hvoraf bl.a. fremgår, at Hassan Abu-Daya fra PFLP til Marwan el Fahoum i Beirut havde sagt, "Æblet var gået hjem til gud", hvilket betød, at Jens Holger Jensen var død. Hertil forklarede han, at palæstinenserne omtalte Jens Holger Jensen og personkredsen omkring denne som "æblerne". Medlemmerne af Appel-gruppen var meget sikkerhedsbevidste, og i hans ansættelsesperiode i PET lykkedes det ikke at finde ud, hvad det egentlig var, gruppen gik og lavede. PET kunne fornemme, at der var noget, som "lugtede", men der var ikke noget, som forbandt gruppen direkte til de kriminelle handlinger, som de antageligvis udførte. PET kunne ikke gøre mere end at give de lokale politimyndigheder et praj om de spor, som PET eventuelt blev opmærksom på. Efter de dagældende regler kunne PET ikke foretage egentlig efterforskning af kriminelle handlinger. Sådan efterforskning skulle overlades til det lokale politi.

Ole Stig Andersen³⁰

Ole Stig Andersen har forklaret bl.a., at han fra august 1975 til slutningen af 1984 var politimester i PET.

Han blev orienteret om, at Jens Holger Jensen omkom ved et færdselsuheld, idet han sad i en bil, der blev påkørt. Yderligere erindring herom har han ikke, herunder hvor i landet han døde, og hvad de nærmere omstændigheder var i forbindelse hermed, samt om der i den efterfølgende efterforskning var spor, som pegede i retning af sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980. Derimod husker han, at der var etableret et samarbejde med Århus Politi om efterforskning af brandattentaterne mv. Han husker ikke enkelt-heder herom. Han husker kun svagt, at rejseholdet var indblandet i efterforskningen. Han husker ikke, hvordan efterforskningen blev tilrettelagt, hvis han var blevet orienteret om dette. Han blev foreholdt, at det af telex af 14. oktober 1980 fra Christian Medom til Centralafdelingen bl.a. fremgår:

”...

Jeg redegjorde for den dispositionsplan, der gaars dato blev godkendt af [politimesteren i PET's tjenestenummer] med hensyn til den person, der formentlig henvender sig til Jydsk Autocenter... i den hensigt at faa udbe-talt penge for salg af dodge varemotorvogn ..., der ejes af aksel mortensen.

...”

Hertil forklarede han, at når det er angivet, at han havde godkendt dispositi-onsplanen, så vil han ikke kunne afvise dette. Han husker imidlertid ikke noget herom. I nogle tilfælde kunne politimesterens tjenestenummer også være en betegnelse for Centralafdelingen som sådan.

3.1.4 Kommissionens sammenfatning

I det følgende sammenfatter kommissionen – på grundlag af den ovenfor gen-givne dokumentation og vidneforklaringerne – det sandsynlige forløb vedrørende efterforskningen i begyndelsen af 1980'erne af navnlig en række brandattentater i Århus og PET's overvågning af Appel-gruppen, herunder PET's viden om grup-pen i tiden januar 1980 til oktober 1981.

Som det fremgår af kapitel 2, afsnit 2.3, havde PET indsat store ressourcer på at lokalisere Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen. Ved indgangen til 1980 var

30 Protokol 35.

det ikke lykkedes endnu. PET mistænkte Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen for at deltage i eller skulle deltage i operative handlinger for PFLP. I forsøget på at opspore Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen iværksatte PET aflytninger af bl.a. Jan Weimanns, Torkil Lauesens og Peter Døllners telefoner. PET mente, at de pågældende sammen med Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen udgjorde en gruppe. Ved telefonaflytninger ønskede PET yderligere at afdække gruppens eventuelle kriminelle handlinger.

Januar - marts 1980

I begyndelsen af januar 1980 holdt PET's observationsafdeling med mellemrum øje med den tidligere i kapitel 2, afsnit 2.3 omtalte lejlighed i Rantzausgade, hvor Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen senest var blevet set.

Den 27. januar 1980 satte ukendte gerningsmænd ild til en Føtex-forretning i Århus.

Ved udgangen af januar 1980 blev PET gennem telefonaflytninger bekendt med, at Jens Holger Jensens telefon blev afmeldt, muligvis af ham selv. Desuden var der en kvinde, som ringede fra Århus til Peter Døllner for at høre, hvor hun kunne få fat på Niels Jørgensen. Af samtalen fremgik bl.a., at Peter Døllner ikke var klar over, at Niels Jørgensen var kommet tilbage. På den baggrund konkluderede PET, at det ikke kunne udelukkes, at Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen befandt sig i København. Sati Bakier og Jan Weimann havde en kort telefonsamtale den 3. februar 1980 om Jan Weimanns afhentning af nogle blade.

Den 25. februar 1980 udbrændte en bil hos Østergaard Biler i Århus. Branden var påsat af ukendte gerningsmænd.

Af en telefonsamtale den 13. marts 1980 mellem Peter Døllner og den ene af Jens Holger Jensens søstre fremgik, at søsteren var af den opfattelse, at Jens Holger Jensen ikke var hjemme i København.

Den 27. marts 1980 satte ukendte gerningsmænd ild til City Kontos lokaler i Århus.

April - juni 1980

Den 4. april 1980 blev Århus' politimester Erik Christensens lejlighed sat i brand. En organisation, der kaldte sig "Danmarks Socialistiske Befrielseshær" (DSB), påtog sig ved breve af 5. april 1980 til de øvrige beboere i ejendommen ansvaret

for branden. I brevene stod bl.a., at organisationen var opstået, fordi ytringsfriheden var blevet knægtet, idet en længere artikel udarbejdet af DSB sendt til en række dagblade var blevet beslaglagt. Politiet blev efterfølgende bekendt med, at en avisredaktion omkring den 1. april 1980 havde modtaget en fotokopieret publikation på fire sider fra DSB. Publikationen var udformet som et kampprogram med punkter, og der opfordredes til væbnet kamp med alle midler – såvel legale som illegale – for et socialistisk Danmark. I publikationen påtog DSB sig desuden ansvaret for de tidligere nævnte brande den 27. januar, 25. februar og 27. marts 1980. Brandene var ikke kendt i offentligheden, hvorfor det i politiets efterforskning lagdes til grund, at DSB stod bag disse. Yderligere var det anført, at der i et af brevene var vedlagt en nøgle til en boks på Københavns Hovedbanegård, som ”fører til kendskab om en vigtig forstående hændelse”. Undersøgelsen af denne boks førte frem til fundet af en skriftlig advarsel om, at der var anbragt en sprængladning i kloakken ved Nationalbankens afdeling i Århus. Politiet fandt imidlertid ingen sprængladning der.

Århus Politi anmodede den 14. april 1980 om assistance fra Rigspolitiets rejseafdeling til opklaring af brandforholdene. Det blev besluttet at nedsætte et efterforskningsteam bestående af to medarbejdere fra henholdsvis Århus Politi, PET's regionalafdeling i Århus og Rigspolitiets rejseafdeling. De sidstnævnte blev udkommanderet til efterforskningen den 21. april 1980.

Sati Bakier og Jan Weimann aftalte i en telefonsamtale den 21. april 1980 at mødes samme dag. Vistnok Jan Weimann ringede herefter til Peter Døllner og oplyste bl.a., at ”han” ville tale med dem, og at de skulle mødes forinden kl. 16.45 samme sted som dagen inden. PET iværksatte observation omkring kl. 16.45 mod Jan Weimann, og han blev fulgt til PWU's lokaler i Farvergade i København. Senere kom Jan Weimann, Sati Bakier og formentlig Peter Døllner samlet ud af PWU's lokaler. Sati Bakier kiggede nøje ind i en af observationstjenestens biler. De tre kørte derfra og blev tabt, da de holdt i en højresvingbane og viste af til højre, men fortsatte deres kørsel ligeud, da der blev grønt lys.

Den 26. april 1980 forsøgte antageligvis DSB at sætte ild til en Mercedes-personvogn, der tilhørte Jørgen Østergaard, direktør for Østergaard Biler.

Talal Zouabi havde den 28. april 1980 en telefonsamtale med en mandlig dansk lægestuderende,³¹ der skulle rejse til Libanon. Talal Zouabi havde ”en lille ting”, som han gerne ville have ham til at tage med. Talal Zouabi ville give den til den

31 Under Blekingegade-sagen var der rejst sigtelse mod denne mand. Sigtelsen blev imidlertid frafaldet.

tidligere i kapitel 2, afsnit 2.3 omtalte kvinde³² med tilknytning til Jens Holger Jensens gruppe, idet kvinden skulle mødes med manden i lufthavnen. I en samtale mellem de samme den 30. april 1980 spurgte Talal Zouabi, om den lægestuderende havde Jan Weimanns telefonnummer. Det havde han. Af oversigt over PWU's aktiviteter i april 1980 fremgik bl.a., at PWU havde kontakt med mange danskere, der ikke havde tilknytning til Appel-gruppen.

I dagene fra den 29. april til den 4. maj 1980 blev der begået hærværk i betydeligt omfang i Århus og nærmeste omegn, i form af at en række bygninger, biler, plankeværker, fortove, kirker, mv. blev bemalet med bogstaverne DSB og en femtakket stjerne. I enkelte tilfælde var der også bemalet med ordene "DANMARKS SOCIALISTISKE BEFRIELSESHÆR" og "VÆBNET KAMP NU". Bemalingerne var ensartet foretaget og syntes at være udført af den eller de samme personer.

Den 30. april 1980 talte Sati Bakier og Jan Weimann i telefon. Sati Bakier kunne ikke forstå, hvorfor han ikke skulle ringe til "en person", og de aftalte som følge heraf at mødes. Samtalen synes at vise som mange af de øvrige telefonsamtaler, at medlemmerne af Appel-gruppen og personerne omkring PWU var opmærksom på muligheden for, at deres telefoner blev aflyttet.

Omkring maj 1980 fremgik det af telefonaflytninger, at den kvinde, som Talal Zouabi tidligere over for Tayseer Kubaa havde omtalt som tilhørende den lille gruppe af æbler,³³ i samarbejde med en sygeplejerske fra Kanafani Fondet arbejdede på at sende mindst to sygeplejersker og en lægestuderende til Libanon for at arbejde i palæstinensiske flygtningelejre. Den lægestuderende var den ovenfor nævnte mand, der havde talt med Talal Zouabi. Den 2. maj 1980 havde Peter Døllner en telefonsamtale med den lægestuderende.

Jan Weimann ringede den 7. maj 1980 til Sati Bakier og oplyste, at de ikke kunne klare trykning af Palæstina Nyt. På grundlag heraf og efter telefonaflytningerne og observationerne den 21. april 1980 konkluderedes det i en rapport fra PET, at mødet mellem Sati Bakier og Jan Weimann muligvis drejede sig om, at forlaget Manifest skulle hjælpe til med trykning af Palæstina Nyt.

PET anmodede den 17. juni 1980 retten om at slutte sagerne om aflytning af Peter Døllners og Torkil Lauesens telefoner, uden at der blev givet underretning

32 Kvinden var den læge, som anklagemyndigheden besluttede ikke at rejse tiltale mod under Blekingegade-sagen. Se nærmere kapitel 1, afsnit 1.4.1.

33 Se rapport af 5. oktober 1979 fra PET gengivet i kapitel 2, afsnit 2.3.3.

til dem om indgrebene, ligesom der anmodedes om, at Jan Weimann ikke blev underrettet om aflytning af hans telefon, der var afsluttet ved retten den 19. februar 1980. PET oplyste i den forbindelse over for retten, at aflytningen af deres telefoner ikke havde tilført efterforskningen nye oplysninger af større betydning. Det bærende element i forhold til, at der ikke skulle gives underretning, var Jens Holger Jensens og Niels Jørgensens mistænkelige rejse i 1979 til England og USA,³⁴ samt at disse fortsat ikke havde genoptaget deres normale livsførelse. Oplysningerne til retten ses at være overensstemmende med de oplysninger, der fremgår af PET's materiale fra dengang. Retten bestemte, at der ikke skulle gives underretning om indgrebene.

Poul Mose Hansen, der da var politifuldmægtig i PET, har forklaret bl.a., at man stoppede ovennævnte aflytninger, idet der ikke var fremkommet nye relevante oplysninger i forbindelse hermed, og der var efter de dagældende regler herefter ikke grundlag for at få forlænget aflytningstilladelserne. Det var ikke ensbetydende med, at PET indstillede overvågningen af gruppen. PET tog de manglende oplysninger som udtryk for, at gruppens medlemmer udviste en ekstrem sikkerhedsbevidsthed.

Rejseafdelingens første bistand til Århus Politi under efterforskningen af brandattentaterne mv. afsluttedes den 20. juni 1980. I et resumé af 19. juni 1980 om efterforskningen anførte de to medarbejdere fra rejseafdelingen bl.a., at efterforskningen ikke havde givet spor eller oplysninger, der kunne anvendes til identificering af gerningsmændene. Efterforskningen var udført med hensyntagen til PET's kendskab til personkredse med yderliggående politiske tilhørsforhold, og man havde i PET ikke umiddelbart kunnet pege på sådanne bestemte personkredse. Da der i Århus-området havde været mange boligaktioner og efterfølgende aktioner mod politiet, var der foretaget efterforskning mod personerne, som var involveret i disse aktioner. Undersøgelserne havde været af en sådan karakter, at man formentlig kunne udelukke, at disse personer havde tilknytning til DSB.

På dette grundlag, og idet der heller ikke i øvrigt er oplysninger herom, kan det efter kommissionens opfattelse lægges til grund, at der ikke havde været efterforskning mod Appel-gruppen i forbindelse med rejseafdelingens udkommandering til Århus i tiden 21. april til 20. juni 1980. Endvidere er der ikke noget, der tyder på, at PET da havde oplysninger, som pegede på, at Appel-gruppen kunne være involveret i brandattentaterne mv.

34 Se kapitel 2, afsnit 2.3.

Juli - september 1980

Der blev den 4. juli 1980 sat ild til IBM's lokaler i Århus. En gruppe, der ikke navngav sig, tog ansvaret for branden. Gruppen,³⁵ der senere blev kaldt "Statsfjenderne" i politiets efterforskning, understregede, at den absolut ingen forbindelse havde til DSB.

Flere ukendte gerningsmænd trængte mandag den 7. juli 1980 omkring kl. 17.00 ind i hjemmet hos bankdirektøren for Forstædernes Bank i Glostrup under foregivelse af at være polititjenestemænd. Se i øvrigt herom kapitel 3, afsnit 3.2.

En samarbejdspartner oplyste den 24. juli 1980 PET om, at Jens Holger Jensen formentlig havde deltaget i et PFLP-møde den 19. november 1979 i San Francisco. Mødets formål havde været at indsamle penge til skoler til de palæstinensiske børn i Libanon. Den 14. august 1980 havde Sati Bakier og Marwan el Fahoum en telefonsamtale, hvor Sati Bakier gav Marwan el Fahoum Jan Weimanns telefonnummer. PET blev den 26. august 1980 orienteret af en samarbejdspartner om, at Jens Holger Jensen den 23. august 1980 var ankommet til London fra Istanbul, og at han den 24. august 1980 rejste til Danmark. Han var fløjet via Øst Berlin på vejen til Tyrkiet. Der var i hans bagage blevet fundet brochurer om det tyrkiske socialistiske arbejderparti.

Den 27. august 1980 observerede PET mod et møde i København mellem bl.a. Jens Holger Jensen, Marwan el Fahoum, Hassan Abu-Daya, Sati Bakier og en person fra Tvind. Der blev optaget fotos af de observerede personer. Mødet fandt sted, i forbindelse med at Marwan el Fahoum fra den 24. august til den 28. august 1980 var i Danmark. Under sit ophold i Danmark havde han møder med flere danskere, herunder en folketingspolitiker.

Det kan således konstateres, at PET ikke alene ud fra Appel-gruppens kontakt med Marwan el Fahoum kunne fastslå, hvad samarbejdet nærmere drejede sig om, herunder om det var af kriminel karakter. Medlemmernes konspirative opførsel pegede i retning heraf, men PET havde ingen konkret viden om, hvori denne aktivitet i givet fald skulle bestå. Hertil kom, at det kunne konstateres, at i hvert fald en del af samarbejdet vedrørte humanitært arbejde.

PET søgte i tiden fra den 3. til den 15. september 1980 ved punktvis observering mod Jens Holger Jensens lejlighed på Gammel Jernbanevej i Valby at klarlægge,

35 I PET-kommissionens beretning bind 12, s. 60 ff. er denne gruppes aktiviteter beskrevet.

om lejligheden blev beboet. Det kunne konstateres, at den blev benyttet, men af hvem blev ikke klarlagt.

Den 8. september 1980 blev det forsøgt at sætte ild til fabrikken Terma i en forstad til Århus. Gruppen, der tog ansvaret for forholdet, skrev i et brev til Ritzaus Bureau bl.a., at den ikke havde nogen forbindelse til DSB. Desuden skrev gruppen bl.a., at "Vi er statsfjender ...". Fra dette tidspunkt blev gruppen kaldt Statsfjenderne i politiets efterforskning.

Jens Holger Jensen blev trafikdræbt den 15. september ved Viborgvej i Tilst. Han havde holdt stille i en varevogn på en vigeplads, da en lastbil med ca. 80 km/t var kørt ind i varevognen. Lastbilchaufføren led af sukkersyge og havde formentlig inden påkørslen mistet bevidstheden som følge af insulinchok.

To dage senere – den 17. september 1980 – blev der sat ild til møbelforretningen Cebra med skader for omkring 3 mio. kr. til følge. På gerningsstedet stod skrevet "NED MED KAPITALEN-DSB". Århus Politi ved kriminalinspektør Jørgen Iversen anmodede samme dag Rigspolitiets rejseafdeling om bistand til efterforskningen bl.a. under henvisning hertil og til ildspåsættelserne den 4. juli og 8. september 1980 i henholdsvis IBM's afdeling i Århus og fabrikken Terma.

Århus Politi skrev i en rapport den 18. september 1980, at man under efterforskningen af branden i møbelforretningen Cebra var blevet opmærksom på trafikdrabet den 15. september 1980, der var sket næsten ud for møbelforretningen. Varevognen var ejet af Niels Jørgensen, hvorfor Århus Politi havde foretaget undersøgelser vedrørende Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen.

En medarbejder i PET's Centralafdeling blev den 19. september 1980 opmærksom på, at Politiken bragte Jens Holger Jensens dødsannonce. Centralafdelingen henvendte sig herefter til PET's regionalafdeling i Århus og bad bl.a. om en kopi af politirapporten vedrørende færdselsuheldet, sikring af Jens Holger Jensens fingeraftryk og en undersøgelse af Jens Holger Jensens eventuelle forbindelse til DSB.

I overensstemmelse med strukturen i PET var det PET's regionalafdeling i Århus, der bistod Århus Politi under efterforskningen af brandattentaterne mv., og regionalafdelingen var allerede involveret i efterforskningen i Århus, inden Jens Holger Jensen blev trafikdræbt. Da der var tale om interne forhold i Danmark, var det afdeling C i Centralafdelingen, som regionalafdelingen refererede til. Sideløbende hermed fortsatte afdeling T sin overvågning af Appel-gruppen som led i overvågningen af international terror.

Fra telefonaflytninger vidste PET, at Hassan Abu-Daya den 16. september 1980 havde orienteret Marwan el Fahoum i Beirut om Jens Holger Jensens dødsfald, idet han i en telefonsamtale havde sagt, at: "Æblet var gået hjem til gud".

Efter PET's rapporter fra den 19. september 1980 sammenholdt med vidneforklaringerne kan det lægges til grund, at PET først den 19. september 1980 blev opmærksom på Jens Holger Jensens død. Århus Politi og PET blev altså uafhængigt af hinanden i forbindelse med Jens Holger Jensens dødsfald opmærksomme på en mulig forbindelse mellem Jens Holger Jensen og DSB. Indtil da havde Appel-gruppen som bl.a. forklaret af Christian Medom fra PET's regionalafdeling i Århus ikke været inddraget i efterforskningen af brandattentaterne mv. Det kan desuden lægges til grund, at ikke før Jens Holger Jensens dødsfald blev PET opmærksom på, at Jens Holger Jensen var i Århus.

Christian Medom m.fl. ransagede den 19. september 1980 den varevogn, som Jens Holger Jensen havde befundet sig i, da den blev påkørt. Der blev herved fundet bl.a. en bærbar radio og en dags dato kvittering modtaget af en Axel Mortensen vedrørende et lejemål Åboulevarden 31, 1. i København. Varevognen var indregistreret til Niels Jørgensen med angivelse af bopæl i en lejlighed Silkeborgvej 325, 8230 Åbyhøj. Christian Medom skrev samme dag under på en rapport fra Århus Politi bl.a. vedrørende trafikdrabet og Jens Holger Jensens mulige tilknytning til DSB. Det kan heraf udledes, at der straks fra det øjeblik, hvor PET blev opmærksom på Jens Holger Jensens og Niels Jørgensens mulige tilknytning til DSB, var et samarbejde mellem Århus Politi og PET vedrørende efterforskningen heraf. Dette skal ses i lyset af det tidligere nævnte allerede etablerede samarbejde mellem bl.a. Århus Politi og PET's lokalafdeling vedrørende efterforskningen af brandattentaterne mv.

Samme dag – den 19. september 1980 – mødte anklagemyndigheden ved Christian Medom i Retten i Århus og fik tilladelse til ransagning af Jens Holger Jensens lejlighed i Valby, Niels Jørgensens lejlighed i København og Niels Jørgensens lejlighed i Åbyhøj. Retten tillod indgrebene under henvisning til bl.a. foreliggende oplysninger om Jens Holger Jensens tilknytning til en organisation, hvis medlemmer med føje var sigtet for overtrædelse af den dagældende bestemmelse i straffelovens § 114, stk. 1, om terrorisme, og oplysninger om hans tilstedeværelse den 15. september 1980 i umiddelbar nærhed af en ejendom, der blev udsat for ildspåsættelse. Christian Medom og en medarbejder fra Århus Politi ransagede samme dag Niels Jørgensens lejlighed på Silkeborgvej, der bestod af et værelse.

Den 19. september 1980 fik PET optaget fingeraftryk og foto af Jens Holger Jensen i krematoriet.

PET optog den 20. september 1980 fotos af "kendte personer", der deltog i Jens Holger Jensens bisættelse, og Christian Medom og to medarbejdere fra PET ransagede Jens Holger Jensens lejlighed i Valby.

Kosterrapporten fra ransagningen findes i forskellige udgaver.

Kommissionen har ligeledes konstateret, at der findes flere forskellige kosterrapporter vedrørende ransagningen af den varevogn, hvori Jens Holger Jensen omkom.

Christian Medom har herom forklaret bl.a., at han umiddelbart skrev sine notater på en standardkosterrapport. Senere i efterforskningen kom Arne Siezing fra rejseafdelingen til og foranledigede, at de systematiserede sagen med henblik på bl.a. en straffesag. I forbindelse hermed skrev Arne Siezing kosterrapporten på rejseafdelingspapir på grundlag af Christian Medoms tidligere oprindelige notater på brevpapir fra PET. Efter at have skrevet rapporten bad Arne Siezing ham om at skrive den under, da det reelt var ham, der var ophavsmand til oplysningerne i rapporten. Kosterrapporten fra rejseafdelingen er således tilbagedateret. Under opbygningen af rejseafdelingens rapportmateriale skete der en parallel bilagering af sagens akter, således at rejseafdelingen havde en sag udarbejdet med henblik på en åben straffesag, mens PET havde en efterretningssag, der yderligere indeholdt oplysninger, som ikke skulle med i en eventuel straffesag. I forbindelse med undersøgelsen af varevognen udfyldte han en kosterrapport. Denne kosterrapport blev udbygget og kosterne omnummereret i forbindelse med opbygningen af rejseafdelingens rapportmateriale til brug for en mulig straffesag.

Kommissionens overvejelser i anledning af ovenstående er anført i forbindelse med den senere beskrevne indhentelse af rettens tilladelse den 17. oktober 1980 til aflytning af Niels Jørgensens kærestes telefon.

Under ransagning den 20. september 1980 af Jens Holger Jensens lejlighed blev der bl.a. fundet et Krak-kort, hvor der var indcirklet et område lige i nærheden af gerningsstedet for gidseltagningen og forsøget på bankrøveri den 7. juli 1980 i Glostrup.

Sati Bakier ringede den 22. september 1980 til Jan Weimann og fik oplyst, at han var på arbejde. Senere samme dag ringede Gotfred Appel til Sati Bakier.

De aftalte at mødes kl. 17.00 hos Gotfred Appel. PET observerede mod Gotfred Appels bolig omkring dette tidspunkt for at se, om Niels Jørgensen eventuelt deltog i mødet. Niels Jørgensen ankom til Gotfred Appels bopæl kl. 17.45, og det blev konstateret, at han efter mødet benyttede to udhuse, der var indrettet til beboelse, og som lå bag hovedhuset. Han slukkede først lyset kl. 2.11 om natten.³⁶ Niels Jørgensen kontaktede den 23. september 1980 Århus Politi vedrørende en afhøring af ham som ejer af den varevogn, Jens Holger Jensen havde befundet sig i. Niels Jørgensen forklarede bl.a., at han ofte var i Århus, idet han der kom sammen med en pige, som han skulle giftes med. Derfor havde han lejet værelset på Silkeborgvej.

Samme dag anmodede PET's regionalafdeling i Århus i samarbejde med Jørgen Iversen Centralafdelingen om et skema, der sted- og tidsmæssigt kunne fastholde Jens Holger Jensen, Niels Jørgensen, Torkil Lauesen, Jan Weimann og Peter Døllner m.fl.

Heraf fremgår, at Århus Politi da også var bekendt med Jan Weimann, Torkil Lauesen og Peter Døllner.

I overensstemmelse med Christian Medoms forklaring kan det lægges til grund, at Århus Politis oplysninger om disse personer stammede fra PET, idet der ingen tegn er på, at disse navne var fremkommet ved den åbne efterforskning af sagen.

PET bidrog således til, at disse medlemmer af Appel-gruppen blev inddraget i det almindelige politis efterforskning.

I en rapport af 23. september 1980 fra Århus Politi skrev Christian Medom om Jens Holger Jensen, Niels Jørgensen, Peter Døllner, Torkil Lauesen og Jan Weimann bl.a., at de alle havde mere eller mindre tilknytning til en udenlandsk terrororganisation. Samme dag skrev Christian Medom en PET-rapport, der indholdsmæssigt var næsten sammenfaldende. Forskellen bestod først og fremmest i, at der i PET-rapporten stod, at en medarbejder fra PET havde anmodet om en kopi af en politirapport mv.

36 Denne oplysning kan sammenholdes med Gotfred Appels forklaring til politiet i forbindelse med afhøringen af ham under efterforskningen af Blekingegade-sagen. Af afhøringsrapporten af 17. maj 1989 fremgår, at Gotfred Appel forklarede bl.a.: "... Dette førte i realiteten til den endelige splittelse af KAK. Efter 1978 har afhørte og Ulla Hauton kun haft kontakt med Jørgen Poulsen. ...". Desuden kan det sammenholdes med "Blekingegadebanden", s. 270 ff.

Kommissionen har fundet lignende forskelle mellem rapporter fra det almindelige politi og PET flere steder i materialet. Se nærmere herom kommissionens bemærkninger i forbindelse med rettens tilladelse af 17. oktober 1980 til aflytning af Niels Jørgensens kærestes telefon.

Ritzaus Bureau modtog den 27. september 1980 et brev fra DSB. Heraf fremgik bl.a., at man opfordrede alle undertrykte og udbyttede også i forsvar, politi og brandvæsen til at kæmpe med DSB mod magthaverne.

Christian Medom har forklaret bl.a., at det fortsat er et åbent spørgsmål, om Appel-gruppen havde noget med DSB at gøre. Det mente han dengang, og han fandt det bestyrket af sin afhøring af Gotfred Appel efter røveriet og drabet ved Købmagergade Postkontor, hvor Gotfred Appel understøttede, at der kunne være grundlag for en mistanke. Gotfred Appel pegede bl.a. på den detalje i DSB-brevene, at det nævntes, at staten består af militæret, politiet og brandvæsenet. Gotfred Appel og Ulla Hauton havde opfattet det som en typisk "joke" fra Jens Holger Jensens side. Imidlertid var og blev det en hypotese, at Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen stod bag DSB-attentaterne, og denne hypotese blev ikke særlig stærkt underbygget. Dette kan sammenholdes med, at det af afhøringsrapport af 17. maj 1989 fra Københavns Politi vedrørende afhøring af Gotfred Appel i forbindelse med efterforskningen efter Købmagergade-forholdet fremgår, at Gotfred Appel forklarede bl.a.:

"De var her blevet overbevist om, at Jens Holger Jensen havde noget med disse attentater at gøre, idet der i en af aviserne var gengivet en af de løbesedler som gruppen DSB eller den anden gruppe havde uddelt og på denne løbeseddel havde bl.a. stået nogle citater fra Karl Marx, herunder hvad Karl Marx betegner som begrebet staten. I Karl Marx teorier betegnes staten som: HÆREN OG POLITI, men på de affotograferede løbesedler i avisen betegnes staten som: HÆREN, POLITI OG BRANDVÆSEN. På grund af at der i nævnte begreb er anført BRANDVÆSEN er afhørte sikker på at Jens Holger Jensen og personer omkring ham har medvirket ved nævnte attentater. KAK er med garanti det eneste kommunistiske parti i verden, der har taget brandvæsenet med ind under begrebet til staten. Brandvæsenet hører selvfølgelig ikke ind under nævnte begreb og den eneste grund til at KAK havde sat den ind under begrebet var i sjov, samt på grund af vi alle godt kunne lide Jens Holger Jensen, der jo på derværende tidspunkt var ansat i Gentofte Brandvæsen."

Kommissionen har ikke fundet den af Gotfred Appel i ovennævnte afhøring omtalte formulering i løbesedler eller andet materiale fra DSB. Det tidligere referere-

rede fra DSB's brev af 27. september 1980 er det eneste i det for kommissionen bekendte materiale fra DSB, hvor brandvæsenet omtales. I den gengivne sammenhæng forekommer det ikke unaturligt, at brandvæsenet er nævnt. Formuleringen er imidlertid væsensforskellig fra den af Gotfred Appel omtalte, idet brandvæsenet ikke omtales som en del af staten.

Den 25. september 1980 henvendte en medarbejder fra PET's afdeling C sig til Glostrup Politi, idet PET havde fået mistanke om, at Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen kunne være involveret i røveriforsøget og gidseltagningen af en bankdirektør og hans familie den 7. juli 1980 i Glostrup.³⁷ Mistanken var baseret på bl.a. de tidligere nævnte "indcirklinger" på et Krak-kort fundet under ransagningen af Jens Holger Jensens lejlighed.

En medarbejder fra PET's afdeling C henvendte sig den 29. september 1980 på baggrund af den tidligere nævnte dags dato kvittering til en Axel Mortensen vedrørende et lejemål til den ejendomsmægler, der havde formidlet udlejningen. Desuden henvendte medarbejderen sig til udlejeren. Forevisning af fotos førte frem til, at Axel Mortensen sandsynligvis var identisk med Jens Holger Jensen. Af et giroindbetalingskort fra Centralregisteret for Motorkøretøjer, der lå hos udlejeren, fremgik, at Axel Mortensen var registreret som ejer af en Dodge-varrevogn.

Det ses heraf, at PET's Centralafdeling gik ind i efterforskningen af sporet vedrørende Axel Mortensen. Efter Arne Siezings forklaring og på grundlag af det senere sagsforløb kan det lægges til grund, at det almindelige politi blev orienteret om Centralafdelingens efterforskning af dette spor, og der var et samarbejde mellem PET og det almindelige politi vedrørende efterforskningen heraf.

Fra den 29. september 1980 til den 3. oktober 1980 overvågede PET's regionalafdeling i Århus og Centralafdelingen Niels Jørgensen. Det blev konstateret bl.a., at han var kæreste med en kvinde i Århus, som han overnattede hos. På et tidspunkt var Niels Jørgensen i en Bilka-forretning lige i nærheden af, hvor Jens Holger Jensen var blevet trafikdræbt. Niels Jørgensen blev "tabt" i København, da han tog en taxa, på et tidspunkt, hvor det var observatørernes opfattelse, at han var meget opmærksom på sine omgivelser.

37 Det bemærkes, at efterforskningen af Glostrup-forholdet ikke berøres yderligere her. Kommissionen har, bl.a. henset til at forholdet er særskilt anført i kommissoriet, besluttet – uanset forholdets tidsmæssige placering – at behandle efterforskningen selvstændigt i kapitel 3, afsnit 3.2.

Oktober - december 1980

Axel Mortensens udlejer henvendte sig den 2. oktober 1980 til Leon Mandal Jensen i PET's afdeling C og oplyste, at en anden mand end Axel Mortensen havde betalt husleje for værelset. Leon Mandal Jensen har forklaret bl.a., at udlejeren aldrig blev bekendt med, at han kom fra PET. Ud over at fremgå af en rapport fra PET fremgik udlejers oplysninger også af tilførsel den 2. oktober 1980 til en rapport fra Århus Politi. Det viser, at oplysningerne om efterforskningen vedrørende Axel Mortensen blev videregivet fra afdeling C til det almindelige politi.

Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing fra Rigspolitiets rejseafdeling blev udkommanderet den 6. oktober 1980 til at bistå Århus Politi med efterforskningen af brandattentaterne mv.

Om ansvarsfordelingen mellem Århus Politi, Rigspolitiets rejseafdeling og PET bemærkes, at efter den dagældende § 114 i retsplejeloven havde politimestrene den selvstændige ledelse af kredsens politi og ansvaret for udførelsen af det politiet påhvilende arbejde. Af Justitsministeriets dagældende instruks af 24. januar 1952 angående organisationen af politiets efterretningsvirksomhed mv. fremgik bl.a., at politimestrene havde den selvstændige ledelse af efterretningsvirksomheden i politikredsene og ansvaret for udførelsen af de efterretningsmæssige politiopgaver. PET var bemyndiget til at meddele politimestrene anvisninger med hensyn til bl.a. sådanne opgaver. Løsningen heraf i politikredsene skulle i øvrigt udføres i nøje kontakt med PET.

Rigspolitiet har ved brev af 3. maj 2013 til kommissionen oplyst bl.a., at når bi-standspersonale var afgivet til en bestemt politikreds, arbejdede bistandspersonalet under den stedlige politimesters ansvar, jf. den dagældende § 114, stk. 1, i retsplejeloven. Rigspolitechefen havde efter afgivelsen af bistandspersonale til en politikreds ikke længere hverken ledelsesmæssigt eller fagligt ansvar for den pågældende medarbejder. Det afgivne personale blev med hensyn til ledelse, instruktion mv. sidstillet med det øvrige politipersonale i politikredsen. På dette grundlag og efter samstemmende vidneforklaringer kan det lægges til grund, at efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus foregik på politimesteren i Århus' ansvar.

Efter forklaringerne sammenholdt med det skriftlige materiale lægger kommissionen til grund, at den daglige arbejdsfordeling i forbindelse med efterforskningen overordnet var, at politimester Erik Christensen, kriminalinspektør Jørgen Iversen, lederen af PET's regionalafdeling i Århus, Evan Frits Poulsen, og Ernst Søndergaard Pedersen fra Rejseafdelingen udgjorde en ledelsesgruppe,

der mødtes en gang imellem. Derudover var der næsten daglige møder mellem efterforskerne i sagen, Christian Medom og Arne Siezing, samt Ernst Søndergaard Pedersen og Jørgen Iversen. Rejseafdelingen fik kontor i et lokale hos kriminalpolitiet i Århus. Jørgen Iversen havde adgang til dette lokale, og PET's medarbejdere kom der jævnligt. Tilsvarende kom Arne Siezing næsten dagligt i PET's lokaler i Århus, hvor efterforskerne drøftede sagen. Christian Medom rapporterede om efterforskningens udvikling til Centralafdelingen i slutningen af hver uge.

Arne Siezing har forklaret bl.a., at han lige før eller efter den 6. oktober 1980 fik lejlighed til at gennemgå det hidtidigt indsamlede efterforskningsmateriale. Han blev også briefet om sagen på et møde i PET's Centralafdeling. Her fik han og Ernst Søndergaard Pedersen adgang til adskillelige bunker af rapporter, observationer og telefonaflytninger mv. Materialet omhandlede ikke bare brand-sagerne, men også Jens Holger Jensen. Det var Arne Siezings indtryk, at de fik alt tilgængeligt relevant materiale i sagen, i forbindelse med at de flere gange havde lejlighed til at gennemgå materiale hos PET. Under hele forløbet var kollegaerne i PET meget hjælpsomme. Hvis han eller Ernst Søndergaard Pedersen manglede noget, forsøgte PET at fremskaffe det. Man havde fotos af Jens Holger Jensen, Niels Jørgensen, Peter Døllner og Jan Weimann.

Ernst Søndergaard Pedersen har forklaret bl.a., at rejseafdelingen blev orienteret, hvis PET fik oplysninger af interesse for efterforskningen af brandattentaterne mv. Han kunne i sagens natur ikke vide, om PET tilbageholdt oplysninger over for rejseafdelingen.

Søren Peter Kornerup har forklaret bl.a., at det ikke var hans indtryk, at PET tilbageholdt oplysninger over for rejseafdelingen i forbindelse med efterforskningen.

Christian Medom har forklaret bl.a., at Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing fik adgang til alle relevante oplysninger, som PET var i besiddelse af.

Poul Mose Hansen har forklaret bl.a., at PET i forbindelse med efterforskningen af brandattentaterne mv. stillede alle oplysninger, som man havde, til rådighed for rejseafdelingen og Århus Politi. Det var aldrig til debat, om alle oplysninger skulle stilles til rådighed, når det gjaldt om at opklare kriminelle handlinger som de foreliggende.

Niels Gudmund Riskær Schmidt, der da var vicepolitimester i PET, har forklaret bl.a., at han generelt ikke havde forbehold over for, at PET videregav materiale

vedrørende Appel-gruppen, når blot PET's overvågning af PFLP ikke blev kompromitteret.

Efter oplysningerne i det skriftlige materiale kan kommissionen konstatere, at alle væsentlige oplysninger fremgår af materiale, herunder rapporter, til retten. Dette materiale var kendt af det almindelige politi, og det kan efter kommissionens opfattelse lægges til grund, at PET videregav alle oplysninger af betydning for efterforskningen til det almindelige politi.

Sati Bakier havde den 6. og 7. oktober 1980 samtaler med PFLP-kontoret i Beirut vedrørende en rapport, som Sati Bakier havde udarbejdet om Jens Holger Jensens dødsfald, og en rapport, som Sati Bakiers "danske venner" havde skrevet herom. Sati Bakier nævnte ikke Jens Holger Jensen ved navn under samtalerne. Han blev omtalt som "the apple".

Den 8. oktober 1980 oplyste forhandleren af Dodge-varevognen, der tilhørte Axel Mortensen, bl.a., at Axel Mortensen i begyndelsen af juni 1980 havde købt varevognen for 62.890 kr. Forhandleren havde i august 1980 fået varevognen retur fra Axel Mortensen, og det var blevet aftalt, at han skulle sælge den for 47.000 kr. med tillæg af moms. På et tidspunkt havde en person, der navngav sig Flemming Hansen, henvendt sig til forhandleren og oplyst, at Axel Mortensen var rejst til udlandet, og at han varetog Axel Mortensens interesser med hensyn til salget af varevognen. Rapporten herom var skrevet af en medarbejder i PET's regionalafdeling i Århus på rapportpapir fra Århus Politi.

En medarbejder fra PET's afdeling C skrev i et notat af 9. oktober 1980 bl.a., at der ikke kunne fastlægges nogen forbindelse mellem Peter Døllner, Torkil Lauesen og DSB. Der var tidspunkter, hvor begge havde befundet sig i København, mens der havde fundet DSB-aktioner sted i Århus. For Jan Weimanns vedkommende var der ligeledes tilfælde, hvor han havde været i København, mens der var udført DSB-aktioner i Århus. Om Jens Holger Jensen blev det anført, at han var trænet og uddannet i PFLP-lejre, og at han uden tvivl var "højt på strå" hos PFLP. På dette grundlag måtte det derfor udelukkes, at han eller hans nærmeste omgangskreds skulle have deltaget i DSB-aktioner. Der var ingen selvstændig konklusion vedrørende Niels Jørgensen, men det konstateredes bl.a., at PET intet kendskab havde til hans færden i tiden fra januar 1980 til september 1980. Hvad angik brandattentaterne mod IBM og Terma anførtes, at det ikke kunne udelukkes, at de nævnte personer kunne spille en rolle, da PET ikke vidste, hvor de befandt sig på de aktuelle tidspunkter.

Christian Medom har herom forklaret, at det anførte står skrevet i en rapport til PET's ledelse udarbejdet af en medarbejder i Centralafdelingen på grundlag af bl.a. de telexer, som man ugentligt sendte fra regionalafdelingen. Konklusionen er alene den pågældende medarbejders og ikke et udtryk for PET's samlede vurdering. Konklusionen havde med sikkerhed ikke været drøftet med regionsafdelingen. Notatet er af intern karakter, og der er ingen tegn på, at synspunkterne heri indgik i den videre efterforskning.

Henset hertil finder kommissionen det ikke sandsynligt, at holdningen i dette notat blev kommunikeret videre til det almindelige politi.

Christian Medom havde den 14. oktober 1980 et møde med Jørgen Iversen, to andre medarbejdere fra Århus Politi, Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing vedrørende dispositioner i forhold til forhandleren af Dodge-varevognen, herunder at man ville forsøge at spore samtaler fra Flemming Hansen. Centralafdelingen havde dagen inden godkendt en dispositionsplan, som Christian Medom forelagde på mødet.

To medarbejdere fra PET's afdeling C talte den 14. oktober 1980 med brandchefen hos Gentofte Brandvæsen, der oplyste bl.a., at en af Jens Holger Jensens kollegaer hed Axel Mortensen, men brandchefen mente ikke, at Jens Holger Jensen kendte Axel Mortensen ud over som kollega. Samme dag optog et observationshold fra PET fotos af Torkil Lauesen.

Fra den 16. oktober 1980 og frem var der en række kontakter mellem forhandleren af Dodge-varevognen og Flemming Hansen. Det aftaltes, at varevognen kunne sælges for 40.000 kr., og Flemming Hansen foranledigede fremsendt en fuldmagt fra Axel Mortensen til forhandleren. Salget trak imidlertid ud.

Retten i Århus tillod den 17. oktober 1980, at Niels Jørgensens kærestes telefon blev aflyttet. Til støtte for anmodningen til retten var der navnlig henvist til mistanken mod Niels Jørgensen vedrørende ildspåsættelse af møbelforretningen Cebra. I forbindelse med indhentelsen af tilladelsen skrev Christian Medom til Centralafdelingen, at alt skriftligt materiale, der fra denne dag tilgik rejseafdelingen, herunder materiale fra retten, ville være bearbejdet på en sådan måde, at oplysninger fra PET ikke fremstod i rapporter, der skulle bruges i en eventuel retssag.

Kommissionen kan konstatere, at der løbende var en drøftelse af, hvilke oplysninger der måtte fremgå af Århus Politis og rejseafdelingens materiale. Efter Arne Siezings, Christian Medoms og til dels Søren Peter Kornerups forklaringer

lægger kommissionen til grund, at der var enighed mellem det almindelige politi og PET om, at det var nødvendigt at holde fortrolige oplysninger fra PET ude af akter, der skulle anvendes under en eventuel efterfølgende retssag på grundlag af det almindelige politis efterforskning, idet en forsvarer i modsat fald under en straffesag ville kunne begære indsigt i rapporter fra efterretningssagen. Det skete derfor, at der blev udarbejdet to rapporter om samme emne, hvor kun den ene rapport indeholdt fortrolige oplysninger. Rapporten uden fortrolige oplysninger indgik i rejseafdelingens akter, mens rapporten med fortrolige oplysninger alene indgik i PET's akter.³⁸

Desuden kan det efter Arne Siezings, Ernst Søndergaard Pedersens, Søren Peter Kornerups og Christian Medoms forklaringer lægges til grund, at når der i forbindelse med efterforskningen i Århus blev udarbejdet rapporter med fortrolige oplysninger, da krævede PET, at disse rapporter skulle opbevares i PET's lokaler. Ernst Søndergaard Pedersen var utilfreds med dette, idet det indebar bl.a., at rejseafdelingens medarbejdere skulle hen i PET's lokaler, hvis de ville genlæse deres egne rapporter med fortrolige oplysninger.³⁹

Efter Arne Siezings og Christian Medoms forklaringer lægger kommissionen til grund, at rejseafdelingens lokaler i Århus ikke opfyldte kravene i Statsministeriets dagældende sikkerhedscirkulære af 14. april 1959 til indretning ved opbevaring af sikkerhedsbeskyttede informationer. Det ville således have været i strid med sikkerhedscirkulæret, hvis rejseafdelingen havde opbevaret fortroligt materiale i sine lokaler i Århus. Kommissionen finder derfor, at PET handlede korrekt i spørgsmålet om opbevaring af sådant materiale.

Omkring den 17. oktober 1980 meddelte PET's regionalafdeling i Århus til Centralafdelingen, at rejseafdelingen helt og holdent ville overtage efterforskningen vedrørende Jens Holger Jensens og Niels Jørgensens forbindelse med Dodge-varevognen, idet der kunne være en forbindelse til røverforsøget og gidseltagningen den 7. juli 1980 i Glostrup.

38 Spørgsmålet om forsvarerens adgang til det materiale, som politiet har tilvejebragt til brug for en sag, som en sigtelse angår, er i dag reguleret i retsplejelovens § 729 a og § 729 c.

39 Dette kan sammenholdes med, at det af rapport af 16. april 1982 fra PET, der er gengivet i dokumentationsafsnittet, fremgår bl.a., at PET under efterforskningen i Århus udelukkede rejseafdelingen fra at aktivt at deltage i et infiltrationsforsøg, men rejseafdelingen havde fri adgang til at gennemlæse materialet fra infiltrationsforsøget. Materialet kunne af sikkerhedsmæssige årsager kun opbevares i PET's "sikkerhedssystem." Infiltrationsforsøget vedrørte ikke Appel-gruppen.

Det kan konstateres, at det ikke gik sådan, idet det efterfølgende forløb viser, at PET fortsat var involveret i efterforskningen vedrørende Dodge-varevognen.

Søren Peter Kornerup fra Rigspolitiets rejseafdeling ankom den 20. oktober 1980 til Århus, hvor han skulle assistere Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing som kontormand, og hans primære opgaver var at journalisere og ordne alle praktiske opgaver. I begyndelsen deltog han derfor ikke i selve efterforskningen.

Ernst Søndergaard Pedersen, Arne Siezing og en medarbejder fra PET foretog den 20. oktober 1980 i henhold til rettens tilladelse af 16. oktober på ny ransagning af Jens Holger Jensens lejlighed i Valby. I en rapport af samme dato fra rejseafdelingen om ransagningen anførtes det bl.a., at Jens Holger Jensen m.fl. var tilknyttet nogle kredse, der var uddannet af PFLP i terroristvirksomhed dels i Beirut, dels andre steder. I en rapport af 23. oktober 1980 fra rejseafdelingen blev det anført, at rapporten om ransagningen af lejligheden indeholdt fortrolige oplysninger, der var "nærværende sag uvedkommende". Rapporten af 20. oktober 1980 indgik således ikke i det "heromhandlede sagsmateriale". I stedet blev rapporten gengivet med udeladelse af de ovennævnte oplysninger. Derimod fremgik det, at Jens Holger Jensen m.fl. var tilknyttet PFLP. Det fremgår af senere materiale, at PFLP-forbindelsen fremgik af navne i Jens Holger Jensen lommebog.

Det kan konstateres, at denne opdeling af, hvilke oplysninger der fremgik af rejseafdelingens materiale, var i overensstemmelse med de tidligere beskrevne retningslinjer vedrørende udeholdelse af fortrolige oplysninger fra en senere straffesag.

Et dagblad modtog den 23. oktober 1980 et brev med overskriften "NYT FRA "SAFTEVANDSFRONTEN"." Der var tale om et manifest, og gruppen⁴⁰ bag påtog sig ansvaret for brandene den 4. juli 1980 og den 8. september 1980 hos henholdsvis IBM og fabrikken Terma. Gruppen skrev bl.a., at brevet var motiveret af, at pressen og politiet havde sat gruppen i bås med DSB.

Der var den 23. oktober 1980 et møde hos kriminalinspektør Jørgen Iversen om mulige måder at identificere den person, som på vegne Axel Mortensen varetog kontakten til dennes udlejer. PET's regionalafdeling i Århus orienterede Centralafdelingen herom og foreslog desuden et møde den 3. november 1980 i Central-

40 Se nærmere om denne gruppes aktiviteter PET-kommissionens beretning bind 12, s. 60 ff. Säftevandsfronten og Statsfjenderne var, jf. senere note, efter al sandsynlighed samme gruppe personer, og denne gruppe navngav ikke sig selv.

afdelingen med deltagelse af regionalafdelingen, rejseafdelingen, afdeling C og T samt en repræsentant fra PET's ledelse. Det var bl.a. vigtigt at nå til enighed om, hvorvidt Niels Jørgensens tilknytning til PFLP måtte eller kunne bruges i efterforskningen. Der blev holdt et sådant møde den 31. oktober 1980, og der var her enighed om, at tilknytningen til PFLP måtte bruges, da der var fundet navne på PFLP-medlemmer i Jens Holger Jensens lommebog. De øvrige oplysninger fra PET måtte holdes ude, og de tidligere skrevne rapporter vedrørende Appel-gruppen skulle forblive hos PET.

Denne fremgangsmåde ses at være i overensstemmelse med de retningslinjer, der tidligere er beskrevet.

Axel Mortensens udlejer ringede den 31. oktober 1980 til en medarbejder i PET's afdeling C og oplyste, at en Per Henriksen havde medbragt en fuldmagt fra Axel Mortensen og opsagt lejemålet til den 1. november 1980. Politiet havde opsat videooptagning i lejligheden, og det kunne konstateres, at Per Henriksen med 99% sikkerhed var identisk med Peter Døllner. Medarbejderen fra PET fik udleveret fuldmagten fra udlejeren og videregav den til Arne Siezing, med henblik på at rejseafdelingen foretog det videre fornødne i forhold til Centralafdelingen for Identifikation.

Arne Siezing har forklaret, at rejseafdelingen løbende var bekendt med efterforskningen vedrørende Axel Mortensen. Han var også selv direkte impliceret heri. PET's regionalafdeling i Århus anmodede den 4. november 1980 Centralafdelingen om at iværksætte aflytning af Peter Døllners og forlaget Manifests telefoner, da man havde en forventning om, at der den 6. november 1980 ville blive sendt en check til Axel Mortensen fra forhandleren af Dodge-varevognen, og man ønskede at høre på telefonerne, hvilke reaktioner dette eventuelt ville afstedkomme. I den anledning ville en medarbejder fra rejseafdelingen den 7. november 1980 være til stede i Centralafdelingen.

Den 5. november 1980 tillod retten aflytning af Peter Døllners og forlaget Manifests telefoner. I Centralafdelingens anmodning af 4. november 1980 til retten vedrørende telefonaflytningerne var der henvist til rapporter i forbindelse med tidligere aflytninger af Peter Døllners telefon, forløbet med Jens Holger Jensens trafikdrab, og den efterfølgende efterforskning blev gennemgået, herunder mistanken vedrørende branden i møbelforretningen Cebra. Der blev afslutningsvis henvist til, at der henset til det anførte, herunder oplysningerne om forbindelsen til PFLP, var grund til at mistænke Jens Holger Jensen, Niels Jørgensen og Peter Døllner for at skulle foretage en operativ handling, og at lejlighederne på Åboulevarden og Silkeborgvej skulle bruges som dækjægheder.

Axel Mortensens varevogn blev imidlertid først endeligt solgt på et væsentligt senere tidspunkt. Der blev derfor ikke da sendt nogen check fra forhandleren til Axel Mortensen. Derimod afhentede Per Henriksen den 6. november 1980 hos Axel Mortensens udlejer en seddel fra postvæsenet med henvisning til at afhente et "udbetalingskort" på postkontoret. "Udbetalingskortet" var en check på 603 kr. til Axel Mortensen vedrørende for meget indbetalt vægtafgift. Som følge heraf observerede PET samme dag indtil lukketid uden resultat mod det posthus, hvor checken skulle indløses.

Den 14. november 1980 ringede postkontoret til afdeling C i PET og oplyste, at beløbet var blevet hævet af en person, der havde underskrevet sig som Axel Mortensen og forevist kørekort lydende på dette navn. Det blev konstateret, at der ikke var udstedt kørekort på navnet Axel Mortensen, og cpr-nummeret på det anvendte kørekort eksisterede, men tilhørte en anden person. Dagen efter observerede PET mod Peter Døllner fra kl. 9.20 til 14.47 uden at registrere noget bemærkelsesværdigt. Rejseafdelingen bekræftede, at observationen af Peter Døllner kunne nedtages.

Det ses af forløbet i denne periode, at efterforskningen vedrørende Axel Mortensen skete i et samarbejde mellem efterforskerne i Århus, herunder rejseafdelingen, og PET's Centralafdeling, afdeling C.

Af en statusrapport af 14. november 1980 fra Christian Medom til Centralafdelingen fremgår bl.a., at efterforskningen var delt i tre emner: DSB, Statsfjenderne og Jens Holger Jensen. En lang række personer var i søgelyset vedrørende brandattentaterne mv. i Århus og havde været eller blev efterforsket. Der var ikke særligt fokus i rapporten på Appel-gruppens medlemmer som mulige gerningsmænd.

I en rapport af 22. november 1980 til Centralafdelingen anførte Evan Frits Poulsen bl.a., at rejseafdelingen foretog den kriminelle efterforskning mod gruppen omkring Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen, men at regionalafdelingen havde tilladelse til en aflytning af Niels Jørgensens kærestes telefon for at følge PFLP-linjen.

Disse oplysninger peger i retning af, at der var en arbejdsdeling mellem PET og rejseafdelingen vedrørende den efterretningsmæssige og den åbne efterforskning af mulig kriminalitet. Imidlertid ses det, at PET fortsat deltog i sidstnævnte efterforskning.

Den 26. november 1980 observerede PET mod Peter Døllner, Jan Weimann og Torkil Lauesen, uden at der blev registreret noget bemærkelsesværdigt. PET's observationsafdeling konstaterede den 28. november 1980, at der holdt en udlejningsbil i nærheden af Niels Jørgensens lejlighed i Middelfartgade i København. Der blev indhentet oplysning om, at det var Niels Jørgensen, der havde lejet bilen samme dag. Da Niels Jørgensen kom ud af sin opgang, var det observatørernes indtryk, at Niels Jørgensen blev opmærksom på deres tilstedeværelse, og han tog – efter en kort gåtur – en taxa.

I en rapport af 4. december 1980 fra PET til brug for rettens behandling af en anmodning om forlængelse af tilladelse til aflytning af Sati Bakiers, PWU's og Talal Zouabis telefoner blev det anført bl.a., at Appel-gruppen i øjeblikket førte en lidt tilbagetrukket tilværelse, idet Jens Holger Jensen var død i et trafikuheld. Det blev nævnt, at Jens Holger Jensen tilsyneladende havde været ude på en operativ opgave, idet han fandtes i besiddelse af en bærbar radio med sender og modtager.

PET anførte i en rapport af 8. december 1980 til retten vedrørende anmodning om forlængelse af tilladelse til aflytning af Peter Døllners og forlaget Manifests telefoner bl.a., at personerne omkring forlaget Manifest var meget sikkerhedsbevidste, og at aflytningerne endnu ikke havde givet noget udbytte af efterforskningsmæssig betydning.

Den 18. november 1980 blev der sat ild til det britiske konsulat i Risskov. Ud fra indholdet af et brev, hvori en unavngiven gruppe påtog sig ansvaret for branden, blev det antaget, at Statsfjenderne var ansvarlige for denne brand.

I PET's afdeling C's årsberetning for 1980 blev der gjort status vedrørende efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus. Her blev det anført bl.a., at der fortsat pågik undersøgelser for at finde en eventuel sammenhæng mellem branden i møbelforretningen Cebra og Jens Holger Jensen. En undersøgelse havde godtgjort, at Peter Døllner, Torkil Lauesen og Jan Weimann ikke havde noget med DSB at gøre. Med hensyn til Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen havde PET så lidt viden, at det ikke kunne siges, om der var en forbindelse. Mange personer havde været i politiets søgelys i anledning af brandattentaterne, og der var stadig store undersøgelser i gang for at finde gerningsmændene til de kriminelle handlinger.

Det må antages, at det anførte vedrørende Appel-gruppens medlemmer stammede fra den tidligere nævnte rapport af 9. oktober 1980 fra afdeling C.

Af PET's afdeling T's årsberetning for 1980 fremgik bl.a., at PWU samarbejdede med en række danske politiske organisationer, herunder DKP og VS. Om brandattentaterne mv. i Århus bemærkedes, at de blev fortsat efterforsket i en anden afdeling. Hvem der skulle efterfølge Jens Holger Jensen i dennes nære samarbejde med PFLP/PWU, vidste man ikke.

Årsberetningen for 1980 fra PET's regionalafdeling i Århus indeholdt ingen nye faktiske oplysninger om DSB. Det blev anført, at brevene fra DSB havde været så forvirrede, at man ikke ud fra disse kunne analysere sig frem til gruppens politiske holdning og dermed målrette efterforskningen. Det blev nævnt, at der var blevet indledt undersøgelser mod Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen, idet Jens Holger Jensen blev trafikdræbt ca. 200 meter fra et møbelhus, der halvandet døgn senere nedbrændte, og DSB påtog sig ansvaret for branden. Vedrørende Statsfjenderne blev det anført, at en anarkistisk gruppe i Århus var stærkt mistænkt for at stå bag brandene påsat af denne gruppe. Om efterforskningen af brandattentaterne mv. bemærkedes det, at det var udført i godt samarbejde mellem Århus Kriminalpoliti, rejseafdelingen og PET's regionalafdeling i Århus.

Dette kan sammenholdes med, at Søren Peter Kornerup, Arne Siezing, Ernst Søndergaard Pedersen, Christian Medom, Evan Frits Poulsen, Jens Brian Pedersen, Leon Mandal Jensen og Poul Mose Hansen samstemmende har forklaret, at der var et godt og velfungerende samarbejde mellem Århus Politi, rejseafdelingen og PET.

Af de omtalte årsberetninger ses, at ved årsskiftet 1980/81 var man ikke kommet en eventuel sammenhæng mellem Appel-gruppen og DSB nærmere, end at det vægtigste indicium var, at Jens Holger Jensen den 15. september 1980 var blevet trafikdræbt nær møbelforretningen Cebra, der blev sat i brand natten mellem den 16. og 17. september 1980. Der var således da reelt ingen konkrete beviser for en forbindelse mellem Appel-gruppen og DSB.

Januar - marts 1981

Ved rapport af 6. januar 1981 anmodede rejseafdelingen i forbindelse med efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus retten om at pålægge flere pengeinstitutter at meddele politiet, hvilke arrangementer de havde haft med Jens Holger Jensen. I anmodningen blev der henvist til mistanken vedrørende Glostrup-forholdet og forløbet vedrørende Axel Mortensen. Desuden blev der henvist til, at fremgangsmåden ved forholdet i Glostrup svarede til to andre uopklarede røveriforhold i København. Det drejede sig om røveri af 9. december 1975 mod SID i Nordvestkvarteret med et udbytte på ca. 500.000 kr. og den

2. september 1976 mod Lyrskovgades Postkontor på Vesterbro. I begge tilfælde var der tilsyneladende brugt flere varevognstyper, falsk førerbevis mv. Ved røveriet i Lyrskovgade havde gerningsmændene været maskeret med masker, der kunne være lig dem, som anvendes af brandvæsenets røgdykkere, og Jens Holger Jensen var da røgdykker i Gentofte Kommunes Brandvæsen. Der blev også henvist til, at det var konstateret, at Jens Holger Jensen i 1976 havde erhvervet ejendommen Klokkedybet 34 i Herlev med en udbetaling på 40.000 kr. Det fremgik af selvangivelser, at han ikke havde haft rådighed over et sådant beløb. Arne Siezing og en medarbejder fra PET mødte i retten ved anmodningens behandling.

Dermed blev der – for første gang – rejst mistanke mod Appel-gruppen for at have begået flere røverier.

Da der i forbindelse med ovennævnte retsanmodning tillige mødte en medarbejder fra PET i retten, kan det lægges til grund, at PET var bekendt med denne mistanke vedrørende de tidligere røverier og oplysningerne om Appel-gruppens økonomiske forhold.

PET's observationsafdeling overvågede den 6. januar 1981 i et kort tidsrum Peter Døllner, uden at der blev observeret noget bemærkelsesværdigt.

Den 15. januar 1981 oplyste PET's regionalafdeling i Århus til Centralafdelingen bl.a., at man fra en kilde havde fået oplyst, hvem personerne bag DSB var. De nævnte personer havde ingen forbindelse til Appel-gruppen. En anden person, der heller ingen forbindelse havde til Appel-gruppen, ville bevise, at hans tidligere forklaring vedrørende DSB var rigtig. Han ville derfor under en udgang fra fængslet køre til Århus og hente nogle våben, der skulle understøtte hans forklaring. Af sagsmaterialet fra efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus fremgår, at der blev sat store ressourcer ind på at følge disse spor.

Desuden oplyste regionalafdelingen, at rejseafdelingen havde foretaget nogle grundige økonomiske undersøgelser vedrørende medlemmer af gruppen omkring Jens Holger Jensen. Det havde herved vist sig, at der havde været et stort overforbrug af penge i forhold til de indtægter, som de ifølge deres selvangivelser havde. Af en senere notits af 23. februar 1981 fremgik bl.a., at Jens Holger Jensen i begyndelsen af 1980 havde købt statsobligationer for 156.000 kr., og i

august 1976 havde han købt Klokkedybet 34 i Herlev med en udbetaling på ca. 45.000 kr.⁴¹

Marwan el Fahoum ringede den 30. januar 1981 fra Beirut og bad Sati Bakiers hustru om at sige til Sati Bakier, at han skulle ringe og oplyse nummeret på en postboks tilhørende en fælles bekendt. Næste morgen ringede Sati Bakier til Jan Weimann og aftalte at mødes med ham en time senere. Den 1. februar 1981 ringede Sati Bakier til Beirut og oplyste, at nummeret på "the apple"-postboks var boks 190, Vesterbrogade 181.

I rapport af 2. februar 1981 anmodede PET retten om, at det pålagdes indehaveren af BBC Vesterbrogade at udlevere forsendelser til Per Mortensen, Postboks 190, Vesterbrogade. Der var ikke nye faktiske oplysninger i anmodningen til retten. I anmodningen blev det anført bl.a., at PET efter Jens Holger Jensens død var uvidende om, hvem der var den egentlige leder af gruppen. Der var dog visse omstændigheder, som kunne tyde på, at det var Peter Døllner, og PET var overbevist om, at personen, Per Mortensen, ikke eksisterede.

Retten tog PET's anmodning til følge, og indgrebet blev opretholdt indtil den 31. marts 1984.

PET var således bekendt med, at der også efter Jens Holger Jensens død var en mistænkelig kontakt mellem PFLP og Appel-gruppen. PET havde dog fortsat ingen sikre holdepunkter for, hvori de eventuelle kriminelle handlinger bestod.

Den 4. februar 1981 var der ifølge en rapport skrevet uden angivelse af, hvilken myndighed eller person den var udarbejdet af, et møde mellem en politimand og en meddeler med baggrund i efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus. Meddeleren nævnte uopfordret adressen Silkeborgvej 325 og Niels Jørgensen. Politimanden oplyste, at adressen og Niels Jørgensen ikke havde forbindelse til sagen. Forespurgt bekræftede meddeleren imidlertid, at Niels Jørgensen kunne sættes i forbindelse med DSB. Meddeleren oplyste yderligere, at han den 7. februar skulle være sammen med en personkreds, der kendte Niels Jørgensen. Derfor ville han vide, om Niels Jørgensen var interessant. Desuden ønskede meddeleren et foto af Niels Jørgensen udleveret, således at han kunne forvisse sig om, at det var den rigtige person, som man talte om. Politimanden afslog ønsket med den begrundelse, at man ikke havde et foto af Niels Jørgensen. Ved en senere henvendelse fra meddeleren vedrørende fotos af Niels Jørgensen

41 Kan sammenholdes med tidligere oplysning om, at udbetalingen var 40.000 kr.

meddelte politimanden efter samråd med "Z", at Niels Jørgensen var fuldkommen uinteressant i forbindelse med sagen, hvorfor oplysninger om ham var helt uden betydning.

Søren Peter Kornerup har forklaret bl.a., at han vil antage, at det ud fra den stil, som rapporten er skrevet i, er ham, der har skrevet den. Meddeleren og han havde været sergenter sammen i Livgarden. Søren Peter Kornerup kan i øvrigt ikke huske baggrunden for rapporten, de nævnte drøftelser, eller om de havde fotos af Niels Jørgensen.

Arne Siezing har i tilknytning til rapporten forklaret bl.a., at han mener, at de havde fotos af alle medlemmerne af Appel-gruppen.

Af denne rapport kan man efter kommissionens opfattelse ikke udlede, at rejseafdelingen havde udelukket Niels Jørgensen som mulig gerningsmand vedrørende brandattentaterne mv. i Århus. Udmeldingerne til meddeleren kunne også være begrundet i, at rejseafdelingen af ukendte grunde ikke ønskede at give meddeleren oplysninger om Niels Jørgensen. Kommissionen har ikke tilstrækkeligt med oplysninger til at drage andre konklusioner om beslutningen om ikke at udnytte denne mulighed for at få nærmere oplysninger, der vedrørte Niels Jørgensens eventuelle tilknytning til DSB mv.

Marwan el Fahoum havde tilsyneladende ikke fået den tidligere omtalte besked fra Sati Bakier om "the apple"-postboksen og ringede den 6. februar 1981 til Sati Bakier for at få adressen. Under telefonsamtalen sagde Marwan el Fahoum til Sati Bakier, at Talal Zouabi ikke skulle tale om deres venner "Apples etc."

Dette og den øvrige overvågning af Appel-gruppen må have bestyrket PET's mistanke om, at Appel-gruppen udførte en eller anden form for kriminalitet, men kommissionen lægger til grund, at PET fortsat ikke havde sikre spor om, hvori denne kriminalitet konkret bestod. Det nærmeste, PET kom dette spørgsmål, var sporene vedrørende Glostrup-forholdet, der gennemgås i kapitel 3, afsnit 3.2.

PET holdt Peter Døllner under observation den 9. februar 1981, da han fejrede fødselsdag. Der blev ikke observeret noget bemærkelsesværdigt.

Den 23. februar 1981 ringede Marwan el Fahoum til Sati Bakier og oplyste bl.a., at han endnu ikke havde sendt et brev til "the apples".

Den 6. marts 1981 ransagede Ernst Søndergaard Pedersen, Arne Siezing og en medarbejder fra PET Niels Jørgensens lejlighed i Middelfartgade i København.

Tilladelsen til ransagningen var af 19. september 1980, og ingen af vidnerne har med sikkerhed kunnet huske, hvorfor der gik så lang tid mellem rettens tilladelse og ransagningen. Der er ikke oplysninger om, at det har skyldtes uoverensstemmelser mellem de forskellige medvirkende politimyndigheder. Ifølge forklaringerne fra Arne Siezing, Ernst Søndergaard Pedersen og Christian Medom hang det sammen med praktiske forhold. I forbindelse med ransagningen blev der i et skab bag en seng fundet fire parykker, og en medarbejder fra CFI blev tilkaldt for at optage fingeraftryk.

Ud fra en telefonsamtale den 11. marts 1981 mellem Peter Døllners mor og Peter Døllner havde PET en mistanke om, at han skulle "lave unoder". Baggrunden for denne mistanke var, at det under samtalen blev oplyst, at "han skulle afsted", til hvilket Peter Døllner kun havde pustet i telefonrøret. På foranledning af afdeling C blev Peter Døllner herefter observeret. Peter Døllner var imidlertid opmærksom på, at han blev observeret, og under bilkørsel foretog han flere "mærkelige" vognbaneskift, svingninger uden tegngivning og kørsel med helt usædvanligt lave hastigheder. Det var observatørernes opfattelse, at Peter Døllner hele tiden kun var ude på at afdække dem. Observationen blev herefter nedtaget.

Axel Mortensens varevogn blev solgt i marts 1981, og den 17. marts 1981 havde forhandleren pengene klar til udbetaling. Arne Siezing mødte den 18. marts 1981 i retten, med henblik på at der blev givet postkontoret pålæg om at udlevere et anbefalet brev adresseret til Axel Mortensen med en check på købesummen på 35.000 kr. Retten meddelte det ønskede pålæg. Dagen efter anholdt Arne Siezing, Søren Peter Kornerup og en medarbejder fra PET Peter Døllner, da han på posthuset på Frederiksberg havde fået udleveret det anbefalede brev.

Det fremgik ikke af rejseafdelingens rapport vedrørende anholdelsen, at der havde deltaget en medarbejder fra PET. Det må antages, at det skyldtes de tidligere nævnte hensyn vedrørende udeholdelse af fortrolige oplysninger fra en senere retssag.

I forbindelse med udleveringen havde Peter Døllner forevist et førerbevis lydende på Axel Mortensen. Efter anholdelsen blev Peter Døllners lejlighed ransaget. Der blev ikke fundet noget af væsentlig interesse herved.

Peter Døllner blev fremstillet i grundlovsforhør i Århus som siget for dokumentfalsk den 20. marts 1981. Århus Politis vicepolitimester var anklager i sagen. Peter Døllner forklarede ikke noget af betydning under grundlovsforhøret. Retten fængslede Peter Døllner under henvisning til bl.a., at der var begrundet mistanke om, at Peter Døllner ikke havde begået dokumentfalskforholdene alene,

og at det måtte anses for at være af afgørende betydning for efterforskningen, at politiet fik lejlighed til at afhøre pårørende til Jens Holger Jensen, uden at Peter Døllner fik forbindelse med dem.

Arne Siezing har forklaret bl.a., at anholdelsen af Peter Døllner blev en "fuser", i forhold til hvad de havde forventet at få ud af den.

I overensstemmelse hermed kan det konstateres, at der ingen tegn er på, at PET observerede nogen reaktioner hos de øvrige medlemmer af Appel-gruppen efter anholdelsen af Peter Døllner. Peter Døllner fremkom heller ikke med nogen brugbare oplysninger. Anholdelsen bragte således ikke PET eller det almindelige politi nærmere på sporet af, hvori Appel-gruppens formodede kriminalitet bestod.

Arne Siezing har forklaret bl.a., at de gerne ville have at vide, hvem der skulle have pengene ved et salg af Axel Mortensens Dodge-varevogn. Derfor fik de et firma til at købe varevognen.

Kommissionen har ved sin gennemgang af materiale intet fundet, der understøtter, at PET eller andre offentlige myndigheder skulle have været involveret i finansieringen af købet af varevognen.⁴²

Marwan el Fahoum var fra den 26. marts 1981 til den 29. marts 1981 i København og – afbrudt af et ophold i Sverige – igen fra den 3. april 1981 til den 8. april 1981. Under opholdene blev der sendt et telegram fra Brønshøj Postkontor til den tidligere nævnte postboks 190 angiveligt tilhørende Appel-gruppen. Telegrammet var adresseret til John Smith. I telegrammet stod "i hope to see you in sweden thursday march 31st". Det var underskrevet "marven".

April - juni 1981

Sati Bakier og Jan Weimann førte en "kryptisk" telefonsamtale den 3. april 1981. Samme dag havde Sati Bakier og Marwan El Fahoum en telefonsamtale, hvoraf fremgik bl.a., at Appel-gruppen havde modtaget telegrammet, men det havde været for sent, og de var dagen efter forgæves rejst til Sverige.

Ifølge aflytninger af Sati Bakiers telefon mødtes Marwan el Fahoum og Jan Weimann den 5. april 1981 i Sati Bakiers lejlighed. Af en senere rapport fremgår, at

⁴² Kan sammenholdes med "Blekingegadebanden", s. 346.

der var rumoptagelsesudstyr i lejligheden, men det var ikke blevet aktiveret, da PET først blev opmærksom på mødet, efter at det var afholdt. Paul Erich Ropers, der da arbejdede i PET's afdeling T, har forklaret bl.a., at når de foretog telefonaflytninger, blev der optaget konstant, og de var typisk 24 timer bagud med aflytningen af det indspillede. Hvis de vidste, at der skulle ske noget, havde de mulighed for at aflytte "på minuttet". Rumafllytninger foregik ved hjælp af batteripakker, der havde begrænset levetid, hvorfor det var vigtigt at spare på batterierne for ikke at skulle ind i rummet og skifte dem alt for ofte. Apparaturet til en rumaflytning blev derfor typisk kun tændt, når man vidste, at der skulle foregå et møde i de aflyttede rum.

Christian Medom henvendte sig den 3. april 1981 til Centralafdelingen med en forespørgsel om, hvorvidt en samarbejdspartner var i besiddelse af Marwan el Fahoums fingeraftryk. Den 13. april 1981 meddelte en samarbejdspartner til PET, at man ikke havde fingeraftryk af Marwan el Fahoum. Christian Medom har forklaret bl.a., at det formentlig var rejseafdelingen, der havde bedt ham om at fremskaffe fingeraftrykkene. Se i øvrigt herom kapitel 3, afsnit 3.2 vedrørende Glostrup-forholdet, idet fingeraftrykkene formentlig skulle anvendes til sammenligning med fingeraftryk i forbindelse med efterforskningen af dette forhold.

Varetægtsfængslingen af Peter Døllner blev den 7. april 1981 forlænget til den 9. april 1981 på indenretlig afhøring af Niels Jørgensen. I den retsmødet den 9. april 1981 blev der afholdt et møde med deltagelse af Århus Politi, rejseafdelingen og PET. Her "blev det drøftet, hvilke muligheder, der er til stede og hvilke, der kan benyttes i retten." Under afhøringen den 9. april 1981 benægtede Niels Jørgensen ethvert kendskab til Axel Mortensen, ligesom han benægtede at have været til stede, da Jens Holger Jensen omkom. Anklageren redegjorde for, at der var fundet forskellige fingeraftryk i Dodge-varevognen, og spurgte Niels Jørgensen, om han ville have noget imod at afgive fingeraftryk til brug for en sammenligning hermed. Niels Jørgensen oplyste, at han af personlige grunde ikke ønskede at afgive fingeraftryk. Anklageren anmodede herefter forgæves retten om, at det blev pålagt Niels Jørgensen at afgive fingeraftryk. Retten i Århus forlængede varetægtsfængslingen af Peter Døllner til den 23. april 1981. Vestre Landsret bestemte den 11. april 1981, at Peter Døllner skulle løslades, og stadfæstede afgørelsen om ikke at imødekomme anmodningen om at pålægge Niels Jørgensen at afgive fingeraftryk.

Den 29. april 1981 blev aflytningen af Niels Jørgensens kærestes telefon afsluttet. I den sammenhæng blev det oplyst over for retten, at der ikke via aflytningen var fremkommet oplysninger, der direkte satte Niels Jørgensen i forbindelse med handlinger, der var i strid med den dagældende bestemmelse i straffelo-

vens § 114 om terrorisme. Efterforskningen vedrørende DSB ville dog fortsætte, og da det ikke kunne udelukkes, at Niels Jørgensen havde tilknytning til denne organisation, anmodedes der om, at hverken Niels Jørgensen eller hans kæreste skulle underrettes om telefonaflytningen. Retten tog denne anmodning til følge.

Aflytningerne af Peter Døllners og forlaget Manifests telefoner blev sluttet den 8. maj 1981, og det skete også uden underretning til de berørte. Til støtte herfor var der henvist til bl.a., at der fortsat bestod en tæt forbindelse mellem personer med tilknytning til Manifest og PFLP, hvilket senest havde givet sig udslag i et møde den 5. april 1981 mellem Marwan el Fahoum og en af disse personer under konspirative former.

Herefter havde PET i en længere periode ikke aflytninger af nogen af Appel-gruppens medlemmer. I tiden med aflytninger havde disse givet et meget sparsomt udbytte og slet intet, der gav konkrete spor vedrørende mistanke om kriminalitet.⁴³

I rapport af 19. maj 1981 udarbejdet af rejseafdelingen til brug for Københavns Politis efterforskning af et drabsforsøg mod en tyrkisk diplomat blev der bl.a. redegjort for det hidtidige forløb af efterforskningen mod Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen, herunder mistanken vedrørende Glostrup-forholdet, som blev indgående behandlet i rapporten. Det samme gjorde forløbet vedrørende Axel Mortensen-sporet. I den forbindelse blev også Peter Døllner nævnt. I øvrigt anførtes det bl.a., at der forelå oplysninger om, at Niels Jørgensen og Jens Holger Jensen på rejser havde søgt selskab med venstreorienterede terrorbevægelser, og det var konstateret, at i hvert fald Jens Holger Jensen havde deltaget i en træningslejr i Libanon, hvor terrororganisationen PFLP formentlig havde forestået træningen. Om ransagningen af Niels Jørgensens lejlighed i Middelfartgade blev det oplyst, at der var blevet fundet en del fingeraftryk, som formentlig hidrørte fra ham.

På grundlag heraf kan det lægges til grund, at Københavns politi ved denne rapport blev orienteret om Jens Holger Jensen, Niels Jørgensen og Peter Døllner, herunder deres mulige forbindelse til grov berigelseskriminalitet, samt deres tilknytning til PFLP.

43 PET iværksatte på ny aflytninger af Torkil Lauesens og Peter Døllners telefoner fra 16. december 1981 til 30. september 1982. Derefter blev der først den 24. juli 1986 igen indhentet tilladelse til at foretage aflytninger af gruppens medlemmer.

Den 26. maj 1981 kom et telegram til den tidligere nævnte postboks 190. Telegrammet var adresseret til John Smith. Teksten var: "agree to meet in same suggested place and time". Telegrammet var underskrevet "marven". For at PET ikke ligesom ved mødet den 5. april 1981 skulle miste muligheden for at aflytte et møde mellem Marwan el Fahoum og Appel-gruppen, etablerede PET overvågning af Marwan el Fahoums forventede ankomst til Danmark. PET kontaktede en samarbejdspartner og oplyste, at Marwan el Fahoum snart ville komme til Danmark eller Sverige, hvor han skulle afvikle et møde med Jens Holger Jensens arvtager. PET bad på den baggrund om overvågning af Marwan el Fahoum, hvis han indrejste i Sverige, og PET overvågede bl.a. flyankomster til Danmark fra Beirut i tiden fra den 27. maj 1981 til den 1. juni 1981, men Marwan el Fahoum blev ikke observeret. I en rapport af 25. juni 1981 blev det konkluderet, at man var overbevist om, at Marwan el Fahoum ikke var indrejst i Danmark i forbindelse med telegrammet af 26. maj 1981.

Det ses heraf, at PET bestræbte sig på at få afdækket det nærmere indhold af samarbejdet mellem Appel-gruppen og PFLP, men det var fortsat resultatløst.

Juli - september 1981

Rejseafdelingen afsluttede i juni/juli 1981 sin efterforskning af brandattentaterne mv. i Århus. Arne Siezings, Søren Peter Kornerups og Ernst Søndergaard Pedersens udkommandering til Århus ophørte henholdsvis den 19. juni 1981 og den 3. juli 1981. Ved afslutningen af udkommandoen udarbejdede rejseafdelingen detaljerede resuméer om de forskellige forhold. I disse nævntes bl.a., at Jens Holger Jensen var blevet trafikdræbt på en vigeplads ud for Bilka i Tilst, og at der den 20. februar 1981 var blevet forøvet et røveri i denne Bilka med et udbytte på 569.000 kr. En pumpgun anvendt under røveriet havde været benyttet under et tilsvarende røveri den 21. december 1980 i IKEA i Glostrup, hvor en vagtmand var blevet alvorligt såret og invalideret for livstid. I forbindelse med Bilka-røveriet var der kommet et tip om Niels Jørgensen og andre i hans omgangskreds, idet der var fremkommet sikre oplysninger om, at Niels Jørgensen havde været i Bilka, da Jens Holger Jensen blev trafikdræbt og også ved senere lejligheder. I den anledning var der foretaget dyberegående undersøgelser omkring bl.a. Niels Jørgensen og Peter Døllner, men intet indicerede, at de skulle have noget med røveriet i Bilka at gøre.

Ved kommissionens gennemgang af materiale er der i overensstemmelse hermed ikke fundet nogen overvågningsoplysninger eller andet fra PET, som forbinde Appel-gruppen med røveriet i Bilka.

Rejseafdelingen anførte desuden bl.a., at der ikke under efterforskningen var fundet holdepunkter for, at Jens Holger Jensen og Niels Jørgensen havde forbindelse til DSB. Rejseafdelingen fandt derimod, at en del af DSB-bemalingsforholdene kunne have baggrund i boligsituationen, idet de forurettede i visse tilfælde rådede over ejerlejligheder og udlejningsejendomme. I den forbindelse kunne der peges på "Boligkaravanen", og de tre mest fremtrædende medlemmer herfra blev nævnt samt en række personer, som de tre i øvrigt havde omgang med. Der blev peget på nogle yderligere forhold, som kunne understøtte, at disse personer stod bag DSB-forholdene. Det blev herunder anført, at det kunne tænkes, at personerne bag DSB havde ladet denne gruppe "uddø", hvorefter de samme var genopstået som Statsfjenderne. Vedrørende Statsfjenderne angav rejseafdelingen, at det skønnedes sikkert, at en række navngivne personer var hovedpersonerne i gruppen.⁴⁴ Ingen af disse personer havde tilknytning til Appel-gruppen. Det blev desuden anført, at efterforskningen skønnedes at have godtgjort, at personkredsen i DSB og Statsfjenderne meget vel kunne være den samme – eller i hvert fald alle med tilknytning til kollektivet, "Krisens Kræmmerne", og dermed også "Boligkaravanen".

PET's regionalafdeling var enig i rejseafdelingens vurderinger bortset fra nogle enkelte punkter, herunder hvem medlemmerne af DSB kunne være. Regionalafdelingen mente således ikke, at det var de tre i rejseafdelingens afsluttende resuméer nævnte personer, der var bagmændene. Derimod mente regionalafdelingen, at det kunne være to andre navngivne personer. Heller ingen af disse to personer havde tilknytning til Appel-gruppen.

44 Af PET-kommissionens beretning bind 12, s.68 f. fremgår bl.a.: "... En person fra Säftevandsfronten har for Kommissionen forklaret baggrunden for aktionerne i Århus i 1980 og i sin forklaring lagt stærk vægt på, at Säftevandsfronten adskilte sig fra DSB ved en stærkere programmatisk bevidsthed og mere stringent organisation i overensstemmelse med RAF's rolle som tydeligt forbillede: "Mellem aktionerne mod Terma og det britiske konsulat blev der lavet en tekst indeholdende den ideologiske baggrund for attentaterne, og denne udkom i Århus Folkeblad. Teksten i artiklen var en parallel til RAF's tekster. Teksten blev også omtalt i Aktuelt og blev sendt ud til pressen rundt omkring...[Det pågældende medlem af Säftevandsfronten] formoder, at PET også har den. Det var deres ideologiske grundlag og den politiske tekst, der var trykt i artiklen. Teksten blev skrevet efter mange drøftelser de 4 imellem." "Det fremgår i øvrigt af personens forklaring for PET-kommissionen, at personerne, herunder han selv, som stod bag brandene den 4. juli 1980 mod IBM, den 8. september 1980 mod fabrikken Terma og den 18. november 1980 mod det britiske konsulat i Risskov samt de anonyme breve til pressen i forbindelse hermed, var de samme personer, som skrev brevet "NYT FRA "SAFTEVANDSFRONTEN". Det kan således med meget stor sandsynlighed lægges til grund, at "Statsfjenderne" og "Säftevandsfronten" var samme gruppe, og personerne bag denne gruppe var ikke identiske med personerne bag DSB. Se i øvrigt om denne gruppes aktiviteter PET-kommissionens beretning bind 12, s. 60 ff.

Det kan herefter lægges til grund, at da efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus i sommeren 1981 blev indstillet, fandt rejseafdelingen ikke, at der var holdepunkter for, at Appel-gruppens medlemmer stod bag brandattentaterne, og PET's regionalafdeling var enig i denne del af rejseafdelingens konklusion.

Om afslutningen af efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus har Arne Siezing forklaret bl.a., at Ernst Søndergaard Pedersen havde været til møde med politimester Erik Christensen, der havde meddelt, at de skulle "lukke efterforskningen ned". De havde ellers planlagt en anholdelsesaktion, som de havde drøftet med en gruppe fra Århus Politi. Arne Siezing var selv meget bitter over, at de ikke fik mulighed for at gennemføre anholdelsesaktionen, idet han mente, at der utvivlsomt var grundlag herfor. Rejseafdelingen mente således, at der var grundlag for anholdelse af nogle personer. Det var imidlertid ikke medlemmer af Appel-gruppen eller personer med tilknytning hertil, der skulle anholdes, idet det på grundlag af efterforskningen lå meget fjernt, at det skulle være personer fra Appel-gruppen, der stod bag DSB-forholdene.

Søren Peter Kornerup har forklaret bl.a., at på tidspunktet for afslutningen af efterforskningen i juni 1981 følte de, at de havde fat i noget, og de var klar til at foretage anholdelser. Deres fokus var på Niels Jørgensen og Peter Døllner. Imidlertid kom Ernst Søndergaard Pedersen en dag meget vred ind på deres kontor efter et møde med Jørgen Iversen og fortalte, at de skulle lukke sagen ned og rejse hjem. Han og Arne Siezing spurgte nærmere ind til baggrunden for beskeden. Ernst Søndergaard Pedersen svarede imidlertid blot, at beskeden var, at de skulle pakke sammen og rejse hjem. Da han spurgte Ernst Søndergaard Pedersen på ny, svarede Ernst Søndergaard Pedersen: *"Du skal ikke spørge så meget, lille Søren. Du skal bare pakke dine ting sammen og tage hjem. Vi har ikke fået nogen begrundelse for, hvorfor vi skal tage hjem. Du får ikke at vide, hvem der har besluttet det. Hvis nogen spørger til sagen, kender du ikke noget til den."* Han drøftede herefter ikke baggrunden for deres hjemsendelse yderligere. Han husker ikke, hvorvidt Peter Døllner og Niels Jørgensen efter Arne Siezings og Ernst Søndergaard Pedersens opfattelse var en del af DSB og Statsfjenderne. Foreholdt, at Peter Døllner, Niels Jørgensen og personkredsen omkring dem ikke optræder blandt navnene på de personer, som i resuméerne fremhæves som interessante i forbindelse med DSB og Statsfjenderne, forklarede han, at man ikke kunne udelukke, at nogen af de i resuméerne nævnte personer havde relationer til Niels Jørgensen og Peter Døllner. Han ved imidlertid ikke, om det var tilfældet. Hvis man anholdt de i resuméerne angivne personer, var det muligt, at der kom oplysninger frem om Niels Jørgensen, Peter Døllner og deres omgangskreds.

Ernst Søndergaard Pedersen har forklaret bl.a., at i tilfælde af uoverensstemmelse mellem det s. 67 i "Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen"⁴⁵ angivne og rejseafdelingens afslutningsresuméer fra den gang, da må han henholde sig til resuméerne, herunder hvilken personkreds som man fandt interessant.

Christian Medom har forklaret bl.a., at "Efterforskningen af brandattentaterne var sandet til." Man var nået til, at enten måtte man anholde de mistænkte personer og foretage ransagninger i forbindelse hermed, eller også måtte man stoppe efterforskningen. Hvis man skulle anholde nogen, skulle det være medlemmerne af anarkist-gruppen, der var mistænkt for at være Statsfjenderne. Efter hans opfattelse ville det være hasard at gå ud og foretage anholdelser. Ernst Søndergaard Pedersen og Arne Siezing var stemt for at foretage anholdelser, og de følte sig fagligt krænket, da det blev besluttet at stoppe efterforskningen. Han var ikke klar over, om Erik Christensen fik input til beslutningen fra andre end Jørgen Iversen. Der havde givetvis været møder med andre. Han var imidlertid ikke bekendt hermed.

Evan Frits Poulsen har forklaret bl.a., at man efter at have fået en meddeler ind i miljøet måtte konstatere, at der ikke længere skete noget kriminelt. Rejseafdelingen var i en situation, hvor de ikke kunne komme længere med deres efterforskning. PET havde allerede arbejdet med grupperinger i miljøet, inden brandattentaterne mv. begyndte, hvilket betød, at for PET's vedkommende var det bare en tilbagevenden til dagligdagen. Rejseafdelingen havde imidlertid ikke mulighed for bare at sidde og vente. Rejseafdelingen måtte have en afslutning. Set fra rejseafdelingens side var det enten i form af anholdelser eller ved at tage nogle personer ind til afhøring. Det var personer i miljøet, som skulle anholdes eller afhøres, og således ikke medlemmer af Appel-gruppen. Der blev holdt møde mellem Erik Christensen, Jørgen Iversen, Ernst Søndergaard Pedersen og ham selv, hvor rejseafdelingens ønske om at foretage anholdelser eller afhøringer blev drøftet. På dette møde blev det ikke besluttet at afslutte efterforskningen. Han gik ud fra, at denne beslutning blev truffet på et senere møde mellem Erik Christensen og Ernst Søndergaard Pedersen. Hans egen holdning var, at der nu var ro i Århus. Hvis man foretog anholdelser, ville uroen kunne blusse op på ny, og de ville være nødt til at trække Anders Nørgaard⁴⁶ ud, hvorefter de ikke ville have hold på, hvad der skete. Disse synspunkter gav han udtryk for under det nævnte møde. Han havde imidlertid bare en rådgivende rolle. Han skulle

45 Se citat note 48.

46 Anders Nørgaard var en PET-kilde. Se nærmere herom PET-kommissionens beretning bind 12.

ikke træffe beslutningen. Da beslutningen blev, at der ikke skulle foretages anholdelser eller afhøringer, kunne rejseafdelingen ikke komme videre, og det var årsagen til, at efterforskningen stoppede.

Christian Medom talte med Jørgen Iversen i forbindelse med efterforskningen i 1989 mod Appel-gruppen. Ifølge notits om samtalen udarbejdet af Christian Medom oplyste Jørgen Iversen bl.a., at efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus blev ledet af ham og udført af rejseafdelingen. Efterforskningen var blevet indstillet i juli 1981, da der ikke havde været flere spor at gå efter.

På grundlag af ovenstående notits, afslutningsresuméerne og vidneforklaringerne kan det lægges til grund, at der omkring sommeren 1981 var enighed mellem rejseafdelingen, Århus Politi og PET om, at den målrettede efterforskning af brandattentaterne var gået i stå, således at man havde valget mellem at standse efterforskningen eller anholde den gruppe personer med tilknytning til "Boligkaravanen", som man mistænkte for at stå bag brandattentaterne, i håb om, at dette skridt med tilhørende ransagninger og afhøringer ville føre til et gennembrud i sagen. Gruppen af personer med tilknytning til "Boligkaravanen" omfattede ikke medlemmer af Appel-gruppen, og der var ingen konkret udsigt til, at anholdelser af personer fra denne gruppe ville have ført til yderligere oplysninger om medlemmer af Appel-gruppen eller anholdelser af medlemmer af Appel-gruppen.

Efter den tidligere beskrevne ansvarsfordeling og i overensstemmelse med forklaringerne tilkom det alene politimesteren i Århus at træffe beslutning om, hvilken af de to muligheder man skulle vælge. Rejseafdelingens medarbejdere mente, at man skulle foretage anholdelser af de mistænkte fra "Boligkaravanen", mens medarbejderne fra PET's regionalafdeling i Århus var modstandere af en sådan aktion bl.a. under indtryk af, at der nu var ro i Århus. Hvis man foretog anholdelser ville det kunne få uroen til at blusse op på ny, og man ville være nødt til at trække PET's kilde i miljøet omkring "Boligkaravanen" ud, hvorefter man ikke ville have hold på, hvad der skete. Evan Frits Poulsen gav udtryk for denne holdning over for politimesteren i Århus, hvilket efter kommissionens opfattelse var forståeligt og legitimt. Der er heller ikke i øvrigt fundet tegn på, at PET på kritisabel vis skulle have forsøgt at påvirke politimesterens beslutning om, hvilken af de to beskrevne muligheder han skulle vælge.

Oktober - december 1981

I artikler i Ekstra Bladet den 24. og 26. oktober 1981 blev det oplyst bl.a., at der foregik en hemmelig efterforskning mod organisationen DSB. Ifølge artiklerne

havde det vesttyske antiterrorkorps advaret det danske politi om, at Rote Armée Fraktion havde planer om at kidnappe kronprins Frederik og prins Joachim. I forbindelse med rejseafdelingens og det lokale politis efterforskning af brandattentaterne mv. i Århus skulle det være konstateret, at medlemmer af DSB havde forbindelse direkte til Rote Armée Fraktion. "Kriminalfolkernes efterforskning var så stærkt fremskreden, at man på et tidspunkt mente at man kunne foretage flere anholdelser i forbindelse med DSB's terrorvirksomhed, men netop da var PET kommet ind fra højre og havde overtaget sagen fra rejseafdelingen".

PET's afdeling C nævnte i sin årsberetning for 1981 ikke efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus. I afdeling T's årsberetning for 1981 blev Appel-gruppen kun kort omtalt med henvisning til Marwan el Fahoums møde den 5. april 1981 med Jan Weimann. Regionalafdelingen i Århus nævnte heller ikke Appel-gruppen i sin årsberetning for 1981. Der blev peget på nogle navngivne personer som medlemmer af gruppen bag Statsfjenderne. Disse personer havde ingen tilknytning til Appel-gruppen.

Christian Medom har forklaret bl.a., at oplysningen s. 66 i "Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen" om, at Marc Rudin i 1981 var i Århus, er forkert. Ifølge Christian Medoms forklaring var den person, der omtales i bogen, en fransk desertør, som opholdt sig hos en anarkist-gruppe i Århus.⁴⁷

Kommissionen har ved gennemgangen af materiale ikke fundet nogen oplysninger om, at PET da skulle have observeret Marc Rudin i Århus. Kommissionen har derimod konstateret, at der i 1981 var en fransk desertør, som færdedes i det af PET overvågede venstreorienterede miljø i Århus.

1982

PET's regionalafdeling i Århus henvendte sig omkring marts 1982 til en kontakt på Journalisthøjskolen. Pågældende pegede på, at der var så mange paralleller mellem brevene fra bl.a. Statsfjenderne og Säftevandsfronten, at de måtte være skrevet af samme person, hvorimod et brev fra DSB havde en anden form og et andet ordvalg.

47 Se også "Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen", s. 59 ff.

Peter Døllner blev den 29. marts 1982 idømt fire måneders fængsel ved byretten for flere tilfælde af dokumentfalsk ved at have underskrevet sig med navnet "Axel Mortensen". Vestre Landsret ændrede den 24. august 1982 byrettens dom, således at fængselsstraffen blev gjort betinget med en prøvetid på to år.

Det anførtes i en artikel i Ekstra Bladet den 12. april 1982 bl.a., at flere personer med tilknytning til Rote Armée Fraktion havde gemt sig i Århus under deres flugt fra vesttysk politi. I den forbindelse havde dansk politi på opfordring fra de tyske myndigheder opgivet et retsligt opgør med den danske terrororganisation DSB. En kriminalbetjent, der havde været med i efterforskningen mod DSB, blev citeret for at have fortalt journalisten, at da de stod foran anholdelse i sagen, fik de besked på, at de skulle pakke sammen og tilbage til andet arbejde. Fra nu af skulle PET nok selv klare sagen.

I en rapport af 16. april 1982 om denne artikel og de tidligere nævnte artikler af 24. og 26. oktober 1981 skrev Christian Medom bl.a., at kollegaerne fra rejseafdelingen mildest talt var rasende, da de fra politimester Erik Christensen fik besked på at stoppe efterforskningen. I foråret 1981 var det blevet besluttet, at sagen snart skulle afsluttes, da der ikke øjnedes nogen chance for en egentlig opklaring, men der var derimod en mistanke til en gruppe anarkister i Århus, som var under overvågning. Der var opstået problemer i samarbejdet mellem PET og rejseafdelingen i forbindelse med et infiltrationsforsøg af denne gruppe, idet rejseafdelingen havde nægtet at efterkomme de sikkerhedsinstrukser, som PET kørte efter. Til sidst var det af sikkerhedsmæssige årsager blevet nødvendigt at udelukke rejseafdelingen fra aktivt at være med til indhentningen af disse infiltrationsoplysninger. Rejseafdelingen havde haft fri adgang til at gennemlæse materialet fra infiltrationsforsøget, der af sikkerhedsmæssige årsager kun kunne opbevares hos PET.

Som tidligere redegjort for finder kommissionen, at det kan lægges til grund, at rejseafdelingen ved efterforskningens afslutning mente, at der ikke var holdepunkter for, at Appel-gruppen stod bag DSB-forholdene. Set i dette lys kan det lægges til grund, at den danske gruppering, der omtales i artiklerne, var gruppen af personer med tilknytning til "Boligkaravanen". Henset til, at kommissionens kommissorium vedrører Blekingegadebanden, finder kommissionen derfor ikke anledning til at behandle indholdet af artiklerne yderligere.

Bemærkninger i Christian Medoms rapport af 16. april 1982 indikerer, at der kom uoverensstemmelser mellem rejseafdelingen og PET vedrørende en meddeler. Det har antageligvis været den senere offentligt kendte PET-kilde, Anders Nørgaard. Herom henvises til PET-kommissionens beretning, bind 12. Dette

infiltrationsforsøg var rettet mod personer uden tilknytning til Appel-gruppen. Der er derfor ikke grundlag for, at den foreliggende kommission behandler dette yderligere.

Ud over efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus er PET's overvågning af Appel-gruppen i tiden 1980 frem til oktober 1981 gennemgået i dette afsnit. Status var da, at tilfældigheder i form af Jens Holger Jensens død i et trafikuheld og efterforskningen i samarbejde med Århus Politi og rejseafdelingen havde fået PET på sporet af, at gruppens aktiviteter muligt bestod i grov berigelseskriminalitet. Efterforskningen havde også bevirket, at der var optaget fingeraftryk af bl.a. Peter Døllner og formentlig af Niels Jørgensen. Derimod havde PET's overvågning af gruppen trods fortsat indsats af til tider store ressourcer ikke ført til konkrete spor vedrørende gruppens aktiviteter. PET havde ved periodens udgang ingen igangværende aflytninger af gruppens medlemmer, idet de hidtidige aflytninger ikke havde givet resultater af betydning. Efter at PET's regionalafdeling i Århus og afdeling C's bistand til efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus var afsluttede, var det alene afdeling T, der overvågede gruppen. PET vidste, at der efter Jens Holger Jensens død fortsat var kontakt mellem Appel-gruppen og PFLP, og overvågningen heraf bestod herefter af oplysninger fra overvågningen af herboende PFLP-medlemmer og korrespondance fra Marwan el Fahoum til en postboks tilhørende Appel-gruppen. Den sidste observation af interesse var i maj 1981. Der foregik herefter ikke nogen målrettet efterforskning fra PET's side vedrørende gruppens eventuelle konkrete kriminelle aktiviteter.

3.1.5 Kommissionens konklusioner

Mistanken mod Appel-gruppens medlemmer for i begyndelsen af 1980'erne at stå bag brandattentaterne mv. i Århus var navnlig baseret på, at Jens Holger Jensen blev trafikdræbt på en vigeplads tæt på møbelforretningen Cebra, der to dage efter dødsfaldet blev sat i brand angiveligt af organisationen Danmarks Socialistiske Befrielseshær (DSB). Ud over andre for politiet almindeligt tilgængelige oplysninger, herunder fund i den varevogn, som Jens Holger Jensen sad i, da ulykken indtraf, var det oplysninger om Appel-gruppens indbyrdes relationer, politiske tilhørsforhold, tilknytning til PFLP og medlemmernes generelt mistænkelige adfærd, der bidrog til mistanken mod dem.

Som det fremgår af kommissionens sammenfatning af sagsforløbet, kan det lægges til grund, at PET i fuldt omfang videregav oplysninger af betydning herom til de øvrige involverede politimyndigheder, Århus Politi og rejseafdelingen. PET bragte Jan Weimann, Peter Døllner og Torkil Lauesen ind i det almindelige politis efterforskning, og PET bidrog aktivt til efterforskningen mod Appel-gruppens

medlemmer med såvel praktisk bistand som efterretningsmæssige oplysninger. På den baggrund lægger kommissionen til grund, at PET ikke modvirkede det almindelige politis opklaring og strafforfølgning i forhold til Appel-gruppens medlemmer i forbindelse med efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus.

I sammenfatningen er der desuden redegjort for, at der omkring sommeren 1981 var enighed mellem rejseafdelingen, Århus Politi og PET om, at den målrettede efterforskning af brandattentaterne mv. var gået i stå, således at man havde valget mellem at standse efterforskningen eller anholde den gruppe personer med tilknytning til "Boligkaravanen", som man mistænkte for at stå bag brandattentaterne, i håb om, at dette skridt med tilhørende ransagninger og afhøringer ville føre til et gennembrud i sagen.

Efter den i sammenfatningen beskrevne ansvarsfordeling og forklaringerne tilkom det alene politimesteren i Århus at træffe beslutning om, hvilken af de to muligheder man skulle vælge. Efterforskerne fra rejseafdelingen mente, at der som en sidste mulighed skulle foretages anholdelser af de mistænkte fra "Boligkaravanen", hvorimod medarbejderne fra PET's regionalafdeling i Århus var modstandere af en sådan aktion, bl.a. under indtryk af at der nu var ro i Århus. Hvis man foretog anholdelser ville det kunne få uroen til at blusse op på ny med den følge, at PET's kilde i miljøet omkring "Boligkaravanen" måtte trækkes ud og den videre overvågning dermed blive umuliggjort. Lederen af PET's regionalafdeling i Århus gav udtryk for denne holdning over for politimesteren i Århus, hvilket efter kommissionens opfattelse var forståeligt og legitimt. Der er heller ikke i øvrigt fundet tegn på, at PET på kritisabel vis skulle have forsøgt at påvirke politimesterens beslutning om, hvilken af de to beskrevne muligheder han skulle vælge. Gruppen af personer med tilknytning til "Boligkaravanen", som man i givet fald skulle anholde, omfattede i øvrigt ikke medlemmer af Appel-gruppen, og der var ingen tegn på, at anholdelser af personer fra "Boligkaravanen" ville føre til yderligere kendskab til medlemmer af Appel-gruppen eller til anholdelser af medlemmer af Appel-gruppen.

Der er således heller ikke holdepunkter for at antage, at PET skulle have modvirket efterforskningen af brandattentaterne mv. i forbindelse med afslutningen af efterforskningen og slet ikke i forhold til Appel-gruppen, eftersom en fornyet inddragelse af Appel-gruppens medlemmer i efterforskningen på dette tidspunkt stod som en ganske fjern mulighed.

Det samlede sagsforløb viser, at PET indgik i et nært samarbejde med Århus Politi og rejseafdelingen om opklaringen af brandattentaterne mv. PET's bistand medvirkede til, at efterforskerne indgående fik undersøgt medlemmerne af Ap-

pel-gruppens eventuelle tilknytning hertil, herunder sporet vedrørende den falske brug af "Axel Mortensen-identiteten", hvilket førte til domfældelse af Peter Døllner for dokumentfalsk.

Yderligere kan det bemærkes, at rejseafdelingen i forbindelse med Københavns Politis efterforskning af et drabsforsøg mod en tyrkisk diplomat fandt anledning til ved rapport af 19. maj 1981 at "tippe" Københavns Politi om Jens Holger Jensen, Niels Jørgensen og Peter Døllner. I rapporten var der bl.a. en indgående redegørelse for en mistanke om, at de pågældende var involveret i sagen om frihedsberøvelse og forsøg på bankrøveri i Glostrup den 7. juli 1980, og deres tilknytning til PFLP blev nævnt.

Kommissionens undersøgelse skal omfatte bl.a. de oplysninger og påstande vedrørende centrale myndigheders rolle, der er beskrevet i bl.a. "Politiets hemmeligheder – Jørn Moos genåbner Blekingegadesagen". Til det heri s. 67 ff.⁴⁸ og s. 200⁴⁹ anførte bemærker kommissionen, at det – som redegjort for – ikke var medlemmer af Appel-gruppen, herunder Niels Jørgensen, som efterforskerne fra rejseafdelingen ønskede at anholde, da rejseafdelingens efterforskning blev afsluttet i juni/juli 1981.⁵⁰ Det kan desuden lægges til grund, at Peter Døllner blev anholdt under efterforskningen, og Niels Jørgensen afgav forklaring i retten under den efterfølgende straffesag mod Peter Døllner. Der blev sikret fingeraftryk fra formentlig Niels Jørgensen, i forbindelse med at efterforskerne fra rejseaf-

48 Af s. 67 ff. fremgår bl.a.: "Det enestående samarbejde i Århus mellem PET og Rejseholdet holdt kun et halvt år. Der er forskellige forklaringer på, hvorfor det brød sammen, men det ligger fast, at de aktive kriminalfolk fra Rigspolitiets opklaringsenhed var meget ivrige efter at komme i gang med at foretage anholdelser, afhøringer og ransagninger for at få sagerne afsluttet. ... Blandt de personer, rejseholdet ønskede at anholde, var folk fra Boligkaravanen, som man mistænkte for at stå bag de mange brandstiftelser i Århus, samt Niels Jørgensen. Desuden ønskede Siezing og Søndergaard også at pågribe samme Jørgensens københavnske kumpaner fra den senere Blekingegadebande, som de var overbeviste om stod bag kidnapningen året før hos bankdirektøren i Glostrup. ... Rejseholdets folk glemmer derimod aldrig, hvorfor de få måneder senere måtte forlade efterforskningen i Århus: "Vi ville anholde en række personer, heriblandt Niels Jørgensen, og det burde også være sket. Men vi var mildest talt meget uenige om den sag, for PET ville ikke have, at vi gjorde det. Til sidst måtte vi ikke engang læse vores egne rapporter i sagen," fortæller Ernst Søndergaard i dag. ... "Man burde have givet os helt frie hænder. I stedet forhindrede man os i at anholde blandt andre Niels Jørgensen og sikre os hans fingeraftryk," fortæller Ernst Søndergaard ..."

49 Af s. 200 fremgår bl.a.: "... Politiets Efterretningstjeneste kendte udmærket Blekingegadebanden. Ligesom Rejseholdet kendte dem, politiet i Århus kendte dem, Glostrup kendte dem, København kendte dem, Lyngby kendte dem og Gladsaxe kendte dem. Men PET forbød det almindelige politi at afhøre eller anholde banden. Måske fordi de oplysninger, efterretningstjenesten samlede gennem overvågning og aflytning af banden, var så værdifulde i det internationale spil mellem efterretningstjenesterne, at prisen først blev for høj, da Henning og Grethe Egtved Jensen mistede deres søn en tidlig efterårs morgen i 1988. ..."

50 Se i øvrigt kapitel 3, afsnit 3.2 vedrørende eventuel anholdelse af medlemmer af Appel-gruppen i forbindelse med efterforskningen af Glostrup-forholdet.

delingen og PET i marts 1981 ransagede Niels Jørgensens lejlighed i København. Anklageren fra Århus Politi anmodede under retssagen mod Peter Døllner om, at det blev pålagt Niels Jørgensen at afgive fingeraftryk. Vestre Landsret stadfæstede – imidlertid – byrettens afslag på anmodningen.

Efter kommissionens vurdering er der således ingen holdpunkter for at udtale, at PET i forbindelse med efterforskningen af brandattentaterne mv. i Århus lagde hindringer i vejen for eller forbød det almindelige politi at afhøre eller anholde medlemmer af Appel-gruppen, og PET modsatte sig ikke, at der blev gjort forsøg på at få fingeraftryk fra Niels Jørgensen.

Vedrørende uoverensstemmelsen om læsning af rejseafdelingens rapporter er der under sagsgennemgangen redegjort for kommissionens opfattelse af, at PET handlede i overensstemmelse med Statsministeriets dagældende sikkerhedscirkulære af 14. april 1959, da PET ikke ville lade rejseafdelingen opbevare materiale med sikkerhedsbeskyttede informationer i rejseafdelingens lokaler, der ikke opfyldte kravene til indretning i cirkulæret. I den forbindelse er det væsentligt, at rejseafdelingens medarbejdere efter forklaringerne havde adgang til uhindret at læse det fortrolige materiale hos PET.

